Când va lovi România un nou cutremur de mare intensitate?

În România, zona Vrancea, s-au produs șase „cutremure devastatoare" (de mare intensitate și durată) în perioada 1802-1977, respectiv în anii 1802, 1838, 1868, 1908, 1940 și 1977.

a) Dacă fiecărui cutremur îi acordăm un număr de ordine crescător, avem următoarea dispunere a seismelor:

x	1	2	3	4	5	6
y	1802	1838	1868	1908	1940	1977

După reprezentarea grafică, am exprimat legătura statistică dintre cele două variabile printr-o ecuație de regresie liniară, de forma: $y = a + bx$, unde x reprezintă numărul de ordine al cutremurului, iar y reprezintă anul producerii lui, a și b fiind constante determinate prin metoda celor mai mici pătrate; a – anul producerii cutremurului de bază, înainte de 1802, care poate fi numerotat cu cifra 0; b – intervalul mediu de timp dintre două cutremure (pentru perioada analizată).

În baza datelor statistice, rezultă:

$$y = 1766{,}73 + 34{,}89\ x$$

Indicatorii statistici de reprezentativitate sunt: coeficientul de corelație 0,9996; determinația 99,91%; abaterea medie pătratică 1,78; dispersia (împrăștierea) 3,18 ani și coeficientul de variație 0,0945 %.

Așadar, *în medie, în România se produce un cutremur de pământ de mare intensitate (magnitudine) o dată la 34.89 ani (rotunjit – 35 ani).*

Valorile reale și cele ajustate rotunjite sunt următoarele:

Valorile reale	1802	1838	1868	1908	1940	1977
Valorile ajustate	1802	1837	1871	1906	1941	1976

De exemplu, 1801,6 rezultat prin calcule (ajustări) a devenit 1802, iar 1906,3 – 1906 ș.a.m.d.

În aceste condiții, cutremurul de pământ cu numărul de ordine 7 ar trebui să se producă în anul 2010, după cum rezultă din ecuația de regresie concretizată: $y_7 = 1766{,}73 + 34{,}89 \cdot 7 = 2010{,}96$

Luând în considerare dispersia (împrăștierea), „anii posibili" de producere a seismului sunt: 2010,96 ± 3,18 ani, adică (rotunjit): 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014.

În realitate, primul mare cutremur din România secolului acesta va avea loc până în anul 2010 (inclusiv) – *valoarea centrată prognozată, care devine limita maximă – deoarece „regula" de producere a seismelor de mare intensitate și durata, din zona Vrancea, arată că: diferența dintre anul producerii unui cutremur și anul producerii cutremurului precedent este, în mod alternativ, mai mare sau mai mică decât media (35 ani, calculat prin ajustare – 34.89 ani).*

„Regula" enunțată reiese cu pregnanță din graficul de mai jos, bazat pe valorile reale.

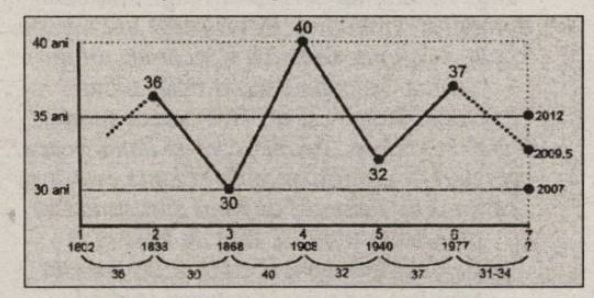

Intervalele de încredere calculate cu ajutorul ecuației de regresie, luând ca abatere dispersia (3,18 ani) și „regula" de producere a seismelor pentru toate marile cutremure din perioada 1802-1977, sunt următoarele:

Nr.	Anul real	Intervalul de încredere calculat ținând seama de dispersie și „regulă"
1	1802	**1802** ≥ 1801, 1800, 1799
2	1838	1837 ≤ **1838,** 1839, 1840
3	1868	1871 ≥ 1870, 1869, **1868**
4	1908	1906 ≤ 1907, **1908,** 1909
5	1940	1941 ≥ **1940,** 1939, 1938
6	1977	1976 ≤ **1977,** 1978, 1979
7	?	2010 ≥ 2009, 2008, 2007

Semnul ≥ indică faptul că un cutremur nu poate avea loc, statistic vorbind, peste acel an, iar semnul ≤ arată că un cutremur nu poate avea loc sub acel an.

Se observa că toate cutremurele au avut loc în intervalul de încredere calculat cu ajutorul ecuației de regresie concretizată.

b) A doua metodă de prognoză se bazează atât pe numărul de ordine al cutremurului, cât și pe anul producerii cutremurului precedent.

Ecuația de regresie utilizată este:

$$y_n = a + b \cdot n + c \cdot y_{n-1}$$

unde y_n este anul cutremurului; y_{n-1} este anul cutremurului precedent și n este numărul de ordine al cutremurului; a, b și c fiind constante.

Tabelul de la care am pornit este:

n	1	2	3	4	5
y_n	1838	1868	1908	1940	1977
y_{n-1}	1802	1838	1868	1908	1940

După aplicarea metodei celor mai mici pătrate, rezultă:

$$y_n = 3157{,}577005 + 61{,}553488 \cdot n - 0{,}767442 \cdot y_{n-1}$$

Valorile reale și cele ajustate sunt:

Valori reale	1838	1868	1908	1940	1977
Valori ajustate	1836	1870	1908	1939	1976

Indicatorii statistici de reprezentativitate (încredere) sunt: coeficientul de corelație 0,9996; determinația 99,92%; abaterea medie pătratică 1,32 ani; dispersia (împrăștierea) 1,74 ani și coeficientul de variație 0,0692%.

Astfel, putem determina „anul" producerii viitorului cutremur pornind de la anul producerii ultimului mare cutremur (1977) și numărul de ordine:

$$y_6 = 3157{,}577005 + 61{,}553488 \cdot 6 - 0{,}767442 \cdot 1977;\ y_6 = 2009{,}66$$

Deci, **următorul cutremur** de mare intensitate din zona Vrancea **este centrat pe anul 2009.**

Intervalele de încredere, luând ca abatere dispersia (1,74 ani) sunt:

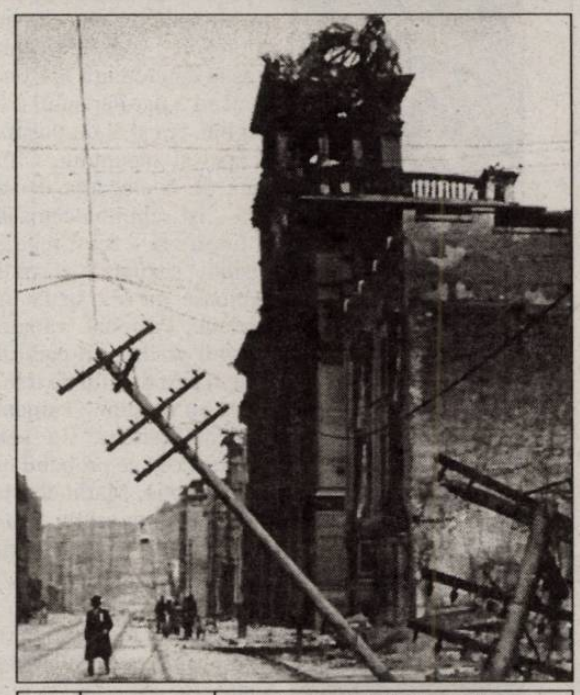

Nr.	An real	Intervalul de încredere
1	1838	1834, 1835, 1836, 1837, **1838**
2	1868	**1868,** 1869, 1870, 1871, 1872
3	1908	1906, 1907, **1908,** 1909, 1910
4	1940	1937, 1938, 1939, **1940,** 1941
5	1977	1974, 1975, 1976, **1977,** 1978
6	?	2007, 2008, 2009, 2010, 2011

Se observă că intervalul de încredere prognozat pentru viitorul cutremur este aproape același ca la punctul a).

„Șansele" de producere a seismului în anii intervalului de încredere sunt:

Anul prognozat	Șansa anuală	Șansa cumulată
2007	19,98 %	19,98 % = 20 %
2008	19,98 %	39,96 % = 40 %
2009	19,98 %	39,94 % = 60 %
2010	19,98 %	79,92 % = 80 %
2011	19,98 %	99,92 % = 100 %

„Șansa" anuală a fost calculată în funcție de determinația ecuației de regresie, astfel:

$$\text{Șansa anuală} = \frac{\text{Determinația}}{\text{Nr. Ani interval}} = \frac{99{,}92}{5} = 19{,}98\%$$

Cei mai" periculoși" ani sunt 2009 și 2010.

Dacă cutremurul nu are loc până în anul 2010, inclusiv, atunci el se va produce aproape cu certitudine în anul 2011 (99,92% șansa cumulată).

c) O altă metodă se bazează doar pe graficul prezentat la punctul a).

„Regula" enunțată de noi arată că viitorul cutremur se va produce cel târziu în anul 2012 (1977 + durata medie dintre două cutremure = 1977 + 35 = 2012), dar nu mai devreme de anul 2007 (1977 + intervalul cel mai scurt de producere a unui cutremur din perioada 1802-1977 = 1977 + 30=2007).

Așadar, intervalul de încredere pentru producerea cutremurului următor este de 2007-2012 (în opinia noastră, anul 2012 este mai puțin credibil, deoarece se află la limita „regulei" enunțate la punctul a), **centrat pe** mijlocul acestei perioade, adică **anul 2009.**

Concluzii:

Primul mare cutremur de pământ din acest secol, zona Vrancea, se va produce în perioada 2008-2011. Șansele de producere a seismului cresc de la an la an.

Fiindcă am constatat că cele mai mari cutremure au avut loc, în majoritatea cazurilor toamna, **putem doar specula** că viitorul mare seism se va produce în **octombrie sau noiembrie, anii cei mai probabili fiind 2009 și 2010.** Dacă următorul mare cutremur nu va avea loc până în vara lui 2010 devine iminent în toamna acestui an, dar nu mai târziu de sfârșitul lui 2011.

Conf. univ. dr. **ȘTEFAN AMARIȚEI**
Universitatea „Petre Andrei" din Iași

Lampadar inteligent

Light Blasson e un corp de iluminat, fabricat de Philips, care își adaptează lumina în funcție de trecători. În momentul în care îi detectează în apropiere, lumina e difuzată intens, iar când se îndepărtează, aceasta e redusă: „Petalele" sale sunt acoperite cu celule fotovoltaice care se rotesc în momentul în care suflă vântul, convertind energia acestuia și lumina solară în electricitate.

Automobil-rachetă

Un pariu științific mai degrabă decât unul pragmatic este proiectul britanic Bloodhound aparținând unor ingineri de la Universitatea din Leeds. Mașina va fi

dotată cu un reactor de avion de vânătoare și un motor de rachetă și va atinge în doar 40 de secunde 1609 km/h! Caroseria va fi din fibre de carbon iar roțile din titan, fără pneuri, altfel ar exploda. Primele teste vor avea loc în 2010.

O reptilă necunoscută

Fosila unei reptile carnivore veche de 250 milioane de ani, cu o lungime de 3 metri, dotată cu dinți fioroși, ascuțiți ca un vârf de suliță, a fost descoperită într-un sit

din Africa de Vest. Este prima fosilă de acest gen identificată în Africa Occidentală după cele din Africa Orientală și Rusia. În acest loc din Sahara, în urmă cu 250 milioane de ani se afla un râu în albia căruia au fost descoperite nenumărate fosile de animale, cu atât mai prețioase pentru oamenii de știință cu cât aparțineau unei perioade în care 70% din speciile terestre au dispărut (la sfârșitul permianului), timp de câteva mii de ani. *(D.M.)*

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Succesul lui Nero pe scenele greceşti a fost fabulos. Şi ne putem imagina că, dacă s-ar fi scos la vânzare bilete în teatrele unde împăratul îşi etala harul artistic, cu siguranţă încasările le-ar depăşi pe cele cu care se laudă astăzi Madonna sau Rolling Stones. Dar Nero n-avea nevoie de banii spectatorilor, ci doar de aplauzele şi recunoaşterea lor. Iar pe toate acestea, precum am văzut, le avusese cu prisosinţă. Aşa că nu-i de mirare că, după ce a câştigat marele premiu la Jocurile Istmice din Corint, fiul Agrippinei a anunţat că acordă „libertatea" grecilor din Ahaia. Consilierii săi au rămas, desigur, interzişi: o asemenea măsură, prin care Grecia urma să se guverneze, de atunci înainte, singură, ca un dominion în cadrul Imperiului Roman, nu mai fusese luată decât în cazul unor oraşe, nicidecum în situaţia unui teritoriu atât

Se adună norii

de întins. În acelaşi timp, decizia era periculoasă. Dacă Nero ar fi avut chef să cânte prin toate provinciile şi ar fi adoptat-o şi în cazul lor, oare ce s-ar mai fi ales din Imperiul cezarilor? Grecii şi-au frecat mâinile de bucurie şi, ca să nu rămână mai prejos şi fiindcă oricum nu-i durea gura, l-au declarat pe Nero „Zeus, eliberatorul nostru" sau „noul Soare luminos al elenilor". În acest timp, însă, la Roma tensiunile creşteau; decizia lui Nero privind eliberarea grecilor îi făcea pe tot mai mulţi politicieni de vază să se întrebe dacă nu e oportună eliminarea acestui împărat care-şi bătea joc de Imperiu. Helios, libertul însărcinat cu treburile obşteşti în lipsa suveranului, i-a scris, îngrijorat, acestuia, implorându-l să se întoarcă în Capitală. Îmbătat de succes, împăratul i-a răspuns că o va face dar numai când va fi însoţit de un renume demn de Nero. Mai mult, el plănuia să-i întoarcă vizita lui Tiridate, în Armenia, să viziteze misteriosul tărâm al parţilor, care l-au fascinat mereu sau să ajungă în Egipt, spre a se iniţia în civilizaţia faraonică.

Din nefericire pentru el, zvonurile tot mai îngrijorătoare venite dinspre Roma l-au determinat să-şi pună pofta în cui: era nevoit, spre marea sa dezamăgire, să părăsească lumea sublimă a artei şi a celor ce o preţuiau, spre a se întoarce la grobienii săi compatrioţi mâncători de usturoi şi *garum*, să-i păstorească pe mai departe. Dacă ar fi ştiut ce-l aşteaptă, într-un final, la Roma, probabil că ar fi lepădat cât colo coroana şi s-ar fi îndreptat fără regrete spre fabulosul Orient...

(Continuare în numărul viitor)

Celebri, dar nespălaţi

Henric IV

Regele care voia ca fiecare supus al său să aibă duminica în oală o găină şi a pus interesele regatului mai presus de credinţa personală, când a dat Parisului o liturghie, era şi el un duşman al apei şi săpunului. Chiar dacă de o eleganţă deosebită – îşi schimba cămăşile în fiecare zi – acest rege cu pasiuni sexuale cel puţin dubioase nu s-a spălat niciodată. Pasionat vânător, el călărea ore în şir, urmărind prada prin pădurile Franţei, după care, spre a-şi masca damful de transpiraţie, se stropea din belşug cu parfum. O amantă mai îndrăzneaţă, Gabrielle d'Estrees, i-a spus cândva că miroase ca un stârv, ceea ce probabil era perfect adevărat, iar a doua sa soţie, Maria de Medicis, a leşinat, atunci când l-a întâlnit prima dată şi s-a spălat, efectiv, cu parfum, pentru a putea rezista alături de rege, în noaptea nunţii!

Ludovic XIV

Nici nepotul lui Henric, Ludovic XIV, măreţul Rege Soare, nu era atras de igienă. Se ştie clar că el nu a făcut în toată viaţa lui decât două băi, şi acelea la insistenţele medicilor, care le considerau un mijloc terapeutic. Specialiştii consideră că suveranul suferea probabil de o fobie faţă de apă, întrucât nici măcar nu voia să atingă lichidul vital. El prefera ca, în loc să se spele, să-i fie curăţată pielea cu o piele îmbibată în alcool şi apoi să fie pomădat cu o pulbere parfumată. Speriat de tot ce însemna medicină – e drept că la acea vreme chirurgia era încă la stadiul de „măcelărie" – Ludovic a refuzat o intervenţie la un picior gangrenat, intervenţie care i-ar fi putut salva viaţa, şi a murit.

Frederic cel Mare

Frederic a transformat Prusia dintr-o putere de mâna a doua într-o forţă militară de prim rang. Este drept că, la fel ca şi în cazul lui Alexandru cel Mare, cuceririle sale n-ar fi fost posibile dacă tatăl său, cel supranumit „regele sergent" nu i-ar fi lăsat o armată de profesionişti, instruită adesea cu biciul... Dar Frederic nu iubea doar glasul tunurilor, „muzică" plăcută urechilor sale ci şi arta. El a fost un mare patron al artiştilor, coresponda cu iluminiştii francezi, se voia despot, lumina şi cânta, cu plăcere, la flaut. A construit, la Sanssouci, un palat cum puţine sunt în Europa dar pe de altă parte era de părere că, vorba reclamei, „murdărirea este bună". De pildă, în splendidele

Nu neagă nimeni că Evul Mediu a fost o perioadă când igiena personală, curăţenia, n-au constituit preocupări majore ale oamenilor. După ce în antichitate romanii introduseseră, aproape în întreaga Europă, moda băilor publice, perioada care a urmat a adus cu sine un reviriment îngrijorător în domeniul curăţeniei. Reviriment în care, ne place sau nu, Biserica a jucat un rol de seamă, ea considerând băile locuri ale desfrâului – şi nu fără oarece temei, având în vedere „fauna" care-şi făcea veacul prin aceste stabilimente. Problema este însă că nu doar oamenii de rând ajunseseră să manifeste repulsie faţă de baie ci şi personalităţile epocii; mai mult, această repulsie s-a păstrat veacuri la rând.

săli ale palatului său umblau nestingheriţi uriaşi ogari de vânătoare, care-şi făceau nevoile pe unde nimereau iar regele făcea crize de isterie dacă îndrăznea cineva să cureţe după ei. Spre sfârşitul vieţii, probabil având mintea afectată de o maladie psihică, Frederic a devenit tot mai reclusiv. Nu-şi schimba hainele cu lunile, nu se spăla şi când a murit, în 1786, cămaşa lui era atât de murdară şi de ruptă încât valetul a trebuit să-i ofere una dintre cămăşile sale, pentru a fi îngropat.

Charles Howard, duce de Norfolk

Mare om politic britanic, ferm inamic al lui George III şi lider al opoziţiei faţă de acesta, în Regatul Unit, Charles Howard, duce de Norfolk ar fi fost un personaj admirabil dacă ar fi acceptat, de bună voie, să se îmbăieze. Nu a făcut-o însă niciodată şi nu-i de mirare că a rămas în istorie drept „Dirty Duke". Valetul său obişnuia să-l îmbete zdravăn şi doar aşa reuşea să-l bage în baie şi să-l săpunească, într-o epocă în care nasurile domnişoarelor de la curtea regală deja nu mai suportau mirosul de sudoare...

Ludwig van Beethoven

Probabil că veţi fi uimiţi, poate chiar oripilaţi, să-l regăsiţi pe lista „nespălaţilor celebri" şi pe cel mai celebru compozitor din toate timpurile. Dar acesta e adevărul: Beethoven nutrea o aversiune teribilă faţă de baie, aversiune dată de durerile pe care apa i le provoca, din cauza intoxicării cronice cu plumb. Astăzi, se ştie cu siguranţă că intoxicarea cu plumb a constituit cauza morţii sale; Beethoven era mare amator de vin şi cupele fabricate pe atunci aveau în compoziţie un însemnat procent din acest metal. Bolnav, ursuz, neînţeles – nu doar la figurat ci şi la propriu, fiindcă avea un defect de vorbire care-i făcea pe ceilalţi să nu înţeleagă adesea sensul cuvintelor sale, Beethoven s-a retras în sine şi a devenit un mizantrop dar şi un adversar al curăţeniei. Puţinii prieteni pe care-i mai avea erau nevoiţi să-i fure, efectiv, hainele, în timp ce dormea, şi să i le dea la spălat.

Karl Marx

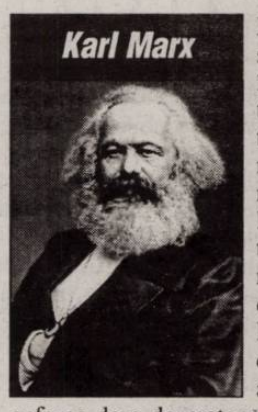

Filosoful de numele căruia se leagă una dintre cele mai întunecate perioade din istoria omenirii a pledat o viaţă întreagă pentru triumful revoluţiei proletare, fără să realizeze că aceasta va duce la instaurarea unor regimuri totalitare, responsabile de moartea a zeci de milioane de oameni. Şi Marx, ca şi Beethoven, nu suporta apa deoarece îi provoca dureri atroce: gânditorul german suferea de o dermatoză extrem de gravă, manifestată prin apariţia de furuncule dureroase. El considera că igiena personală constituie un exces burghez, în schimb n-avea habar că durerile erau accentuate de fumatul excesiv, abuzul cronic de alcool. Marx se mândrea că paginile manuscrisului original de la Das Kapital erau pătate de propriul lui sânge, pretinzând că, prin durerile sale, simţea pe deplin suferinţele proletariatului.

Mao Zedong

Programele social-politice ale lui Mao au dus la uciderea a milioane de chinezi dar au ajutat la transformarea ţării sale, dintr-un stat înapoiat, aproape feudal, într-una dintre cele mai mari puteri ale planetei. Atitudinea sobră, aproape cazonă, pe care liderul chinez o afişa în public nu era de complezenţă. Toată viaţa, el a trăit foarte cumpătat, fără excese şi privea cu reticenţă confortul. Inclusiv baia sau spălatul pe dinţi îi provocau repulsie. De altfel, nu s-a spălat niciodată pe dinţi, ci prefera să mestece frunze de ceai, în vreme ce concubinele sale îi frecau trupul cu prosoape umede. Când un medic a avut îndrăzneala să-i ofere o periuţă de dinţi, Mao l-a privit cu dispreţ, argumentând că n-a văzut până atunci ca un tigru să-şi spele colţii. Cine ar fi îndrăznit să-l contrazică?

Che Guevara

Revoluţionarul cel mai celebru al epocii moderne, care l-a ajutat pe Fidel Castro să ajungă la putere, iubea rugby-ul, vinul, friptura argentiniană de vită, îi plăcea să fumeze trabuc şi să poarte ceas Rolex dar ura să facă baie. În copilărie, i se spunea „Chanco" (Purceluşul) din cauza acestei aversiuni şi se mândrea să poarte acelaşi tricou timp de o săptămână. Când a fost capturat, în Bolivia, nu se mai spălase de luni de zile şi avea, în loc de pantofi, cinci perechi de ciorapi groaznic de murdari...

Marilyn Monroe

Mulţi bărbaţi de pe planetă o consideră încă idealul feminin dar cei care i-au stat alături n-au avut deloc o părere bună despre ea – cel puţin în ceea ce priveşte curăţenia. Fiindcă „logodnica Americii" era o îngălată fără de pereche. Clark Gable o descrie, în biografia sa, ca fiind „extrem de murdară". Suferind de sindromul colonului iritabil, era mai mereu la baie dar nu pentru a se îmbăia. Mânca doar culcată, privind la televizor şi arunca resturile sub pat. Ura să se spele, deşi îi plăceau parfumurile scumpe. Combinaţia de mirosuri îi teroriza însă pe partenerii ei de film. Vă mai plac blondele?

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Astăzi în istorie

29 ianuarie 1688

S-a născut Emanuel Swedenborg

Considerat de renumitul prozator sud-american Jorge Luis Borges a fi „cel mai extraordinar om din toate timpurile", numit de Balzac „Buddha al Nordului", filosoful Emanuel Swedenborg s-a născut la Stockholm, pe 29 ianuarie 1688, ca fiu al episcopului de Uppsala, care l-a educat în spiritul religiei luterane. În 1698 a început studii de teologie, litere şi apoi se va dedica ştiinţelor aplicate. La doar 21 de ani devine doctor în filosofie. Mintea lui răzbătătoare, concepţiile lui revoluţionare despre lume şi viaţă l-au ajutat să anticipeze teoriile lui Kant şi Laplace şi să inventeze un vehicul de zbor dotat cu aripi fixe şi propulsat de o elice. A desenat vehicule submarine, a inventat şi o maşină cu aburi şi a fondat prima revistă de ştiinţă din Suedia, devenind membru al Academiei de Ştiinţă a acestei ţări. La 30 de ani cunoştea la perfecţie zece limbi şi ulterior va învăţa ebraica şi aramaica. Practic, nu a existat

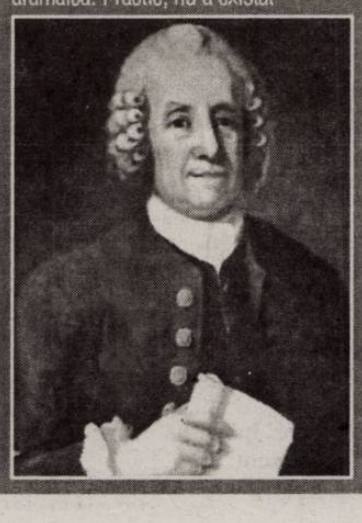

domeniu al cunoaşterii umane de care acest personaj extraordinar să nu se arate interesat, de la medicină şi anatomie la astronomie şi mineralogie. În 1743, la vârsta de 55 de ani, aflat la Londra, va avea o revelaţie care îl transformă total. Din acel moment, abandonează definitiv studiile ştiinţifice, renunţă la glorie, bogăţie şi ranguri şi se dedică misticii creştine. Dovedeşte uluitoare capacităţi de vizionar şi profet. În 1762, aflându-se în stare de transă, a avut viziunea morţii ţarului Petru III al Rusiei, eveniment petrecut la mii de kilometri distanţă. Extazurile sale l-au pus în postura de a călători în lumile subtile, pe care le considera „raiuri şi infernuri" şi pe care le-a descris în amănunt în lucrările lui. A încetat din viaţă la Londra, la venerabila vârstă de 84 de ani.

Câte civilizaţii extraterestre există?

Oare pe câte alte planete din Univers s-ar fi putut repeta scenariul evoluţiei vieţii aşa cum s-a întâmplat pe Pământ? Ori, mai concret, câte civilizaţii se puteau naşte – să zicem – în Galaxia noastră (cea numită şi Calea Lactee)?

Prima abordare, cât de cât riguroasă, dorind să răspundă la această întrebare a fost cea a lui *Frank Drake,* de la Universitatea Cornell (Ithaca, New York). El a propus în acest sens, în 1960, formula: $N = Rf_p n_e f_l f_i f_c L$, unde N este numărul de civilizaţii, R este rata de formare, în Galaxie, a stelelor capabile să găzduiască în preajma lor viaţa (deci câte astfel de stele se nasc într-un an), ***fp*** fracţiunea de stele care posedă planete, ***ne*** numărul mediu de planete apte pentru viaţă dintr-un sistem stelar, ***fl*** fracţiunea celor pe care viaţa apare realmente, ***fi*** fracţiunea dintre acestea pe care apare şi inteligenţa, ***fc*** fracţiunea fiinţelor inteligente care dezvoltă o civilizaţie tehnologică, precum a noastră. ***L*** este durata de viaţă a unei astfel de civilizaţii. Din păcate, nici una dintre aceste valori nu este cunoscută precis. Utilizând formule de acest tip, diverşi autori au ajuns la valori foarte diferite, de la zeci de mii de civilizaţii la nici una, media fiind de câteva zeci sau câteva sute.

Am refăcut şi eu acest calcul, cu o formulă puţin modificată. Din cele circa 400 miliarde de stele din Galaxia noastră, cam un sfert au o viaţă suficient de lungă (minimum 5 miliarde de ani), probabil trei din patru posedă planete şi circa o cincime asigură acestor planete orbite stabile timp îndelungat (am eliminat în acest caz stelele duble sau triple), ceea ce înseamnă cam 15 miliarde de sisteme planetare „liniştite". Circa o zecime din totalul stelelor sunt „de generaţia a treia" deci au şi planete „pietroase", de tipul Pământului. O zecime din acestea se situează în „ecosferă", adică la acea distanţă de steaua centrală care asigură ca apa de la suprafaţă să se menţină, miliarde de ani, în stare lichidă. O planetă din cinci are dimensiuni potrivite vieţii (o masă între 0,5 şi de 10 ori cea a Pământului). Două planete din trei au o orbită apropiată de cerc, cu înclinaţia axei şi alternanţa zi-noapte acceptabile pentru fiinţele vii. În Galaxie s-ar găsi deci circa 20 milioane de astfel de insule, propice vieţii. Se pare că aceasta garantează că pe ele viaţa se va naşte, într-o formă oarecare. Iar pe

circa un milion de planete, ea va avea şi puterea şi norocul să ajungă la exuberanţa biosferei pământene..

Probabil pe o zecime din aceste planete ar putea să apară, mai devreme sau mai târziu, o fiinţă capabilă de gândire abstractă şi, din nou într-un caz din zece, această fiinţă ar putea să construiască o „civilizaţie tehnologică" adică nave cosmice, calculatoare, reactoare nucleare etc. Deci, dacă estimările noastre au fost corecte, Galaxia în care trăim ar putea da naştere la circa zece mii de civilizaţii tehnologice. Cam jumătate se vor fi şi născut deja, altele urmează. O bună parte se vor autodistruge, vor degenera, ori poate îşi vor pierde apetitul pentru progres. Sper totuşi că nu voi fi considerat exagerat de optimist dacă cred că o civilizaţie tehnologică din zece va fi suficient de înţeleaptă să supravieţuiască pericolelor copilăriei şi să rămână după aceea în viaţă *milioane de ani*... Ar exista deci câteva sute de astfel de lumi în Galaxia noastră... Aceste civilizaţii – ni se pare firesc – vor fi pornit deja să colonizeze Galaxia. Iar între timp vor fi descoperit şi noi principii ale fizicii şi posibilităţi avansate de deplasare prin spaţiul interstelar...

Pe măsură ce o civilizaţie se extinde în Univers ea va avea nevoie de tot mai multă energie. În 1964 Nikolai Kardaşev propunea ca o civilizaţie să se numească „de tipul 1" dacă foloseşte toată energia primită de la steaua în jurul căreia trăieşte. O civilizaţie „de tipul 2" ar folosi aproximativ toată puterea acestei stele, iar o civilizaţie „de tipul 3" aproximativ puterea unei întregi Galaxii. Pentru cazul în care noi pământenii am dori să captăm întregul flux de energie solară, Freeman Dyson a propus în 1959 construirea unei sfere, cu o grosime de 2-3 metri, în jurul Soarelui, la o distanţă cam de 2 ori mai mare decât orbita Pământului. Sfera s-ar putea realiza „demontând" miezul metalic al planetei Jupiter. O astfel de „sferă" ar putea fi formată şi dintr-un număr imens de sateliţi artificiali rotindu-se în jurul Soarelui pe orbite circulare diferite, bine controlate.

În ciuda celor de mai sus, deocamdată nici un astronom, scrutând Universul, nu a descoperit nici vreo civilizaţie avansată tip Kardaşev nici vreo sferă Dyson. Nici nu s-au recepţionat semnale care să poată fi atribuite, fără nici un dubiu, unei inteligenţe. Care să fie oare motivul? *(Va urma)*

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION – la la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 021.317.89.66 şi 021.317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.
M / 4

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

FASCINAŢIA MAGIEI
şi a leacurilor vrăjitoreşti

Deşi amerindienii au fost creştinaţi de cuceritorii spanioli cu secole în urmă, multe dintre credinţele lor animiste au continuat să existe, împletindu-se cu religia catolică, într-un melanj straniu şi fascinant. Astăzi, milioane de oameni din America de Sud apelează încă la puterea magiei iar în Bolivia există chiar o piaţă dedicată în exclusivitate leacurilor vrăjitoreşti.

Mercado de las Brujas

Vârfurile pleşuve ale Anzilor se înalţă, ca turnurile unei fortăreţe, în jurul capitalei boliviene La Paz, solidă protecţie acordată de zei împotriva intemperiilor. De altfel, zeii păgâni sunt prezenţi aici la tot pasul, căci munţii reprezintă, cred oamenii locului, sălaşul lor. Cerro Cumbre, de pildă, este considerat un tărâm sacru: aici vin vracii locali să-şi facă sacrificiile şi mai mereu vântul poartă spre cer fumul jertfelor, menit să îmbune divinităţile. Margarita Quispe Acho, o vrăjitoare renumită, practică un ritual învăţat de la bunica sa. Prin rugăciuni şi ofrande de fetuşi de lamă, Acho îi cere lui Pachamama, zeiţa pe care mulţi bolivieni o consideră Mama Pământului, sănătate, fericire şi mai ales prosperitate. Femeia, ca şi zeci de alte vrăjitoare, descântătoare, vindecătoare, precum şi de numeroşi vraci, astrologi, prezicători, locuieşte pe Calle Linares, o stradă pietruită aflată într-un vechi cartier din La Paz, cunoscută de generaţii drept *Mercado de las Brujas* – „Piaţa Vrăjitoarelor". Şi se pare că treburile merg de minune: „Afacerile au prosperat mereu, în ultimii zece ani. Clienţii sunt extrem de mulţumiţi şi recunosc că leacurile noastre pot face minuni pentru sănătate şi prosperitate, dar ei trebuie să ştie că, pentru o reuşită deplină, sunt necesare sacrificii şi rugăciuni către zeiţa Pachamama", dezvăluie Margarita, a treia generaţie din familia ei care are o prăvălioară pe Calle Linares – *La Tienda de Chifleria de Margarita*, unde vinde sute de artefacte bizare.

Magia neagră costă bani grei

Nu doar bolivienii ci şi turiştii străini, mai ales cei veniţi din Statele Unite şi ţările Europei Occidentale, vizitează piaţa, pentru a se aproviziona cu tot felul de obiecte şi poţiuni magice, care de care mai neobişnuite. De pildă, despre fetuşii uscaţi de lamă se spune că ar avea puterea de a proteja locuinţa de duhurile rele – de altfel mai toate casele din Bolivia au îngropate în fundaţie asemenea talismane. Totodată, atunci când se demarează o afacere sau se începe o călătorie, trebuie să se aducă zeilor o ofrandă din fetuşi de lamă, arşi împreună cu ierburi sacre din Anzi. Celor ce vor să se îmbogăţească rapid li se recomandă să poarte asupra lor o broască mumificată, descântată în prealabil de „chivuţele" boliviene. În plus, vracii locali oferă amatorilor fierturi de plante indigene sau aduse din Brazilia ori Peru, ce provoacă halucinaţii, dar şi descântece magice, garantând că acestea vor alunga răul din preajma lor şi le vor aduce fericirea. Foarte căutate sunt şopârlele şi plantele pentru îmbunătăţirea potenţei masculine, dar şi capetele uscate de şarpe boa, considerate bune pentru sănătatea inimii. Contra unei sume frumuşele, temutele vrăjitoare locale pot arunca un blestem cumplit asupra oricărui duşman, pot soluţiona certurile conjugale dar pot găsi şi rezolvarea altor probleme casnice. Nu lipsesc nici vrăjitorii care, mai mult sau mai puţin voalat, practică magia neagră. Ei nu se feresc să recunoască faptul că-i pot pedepsi, la solicitarea clienţilor şi contra unor onorarii grase, pe soţii care au călcat strâmb într-un mariaj, pe şefii care fac zile fripte angajaţilor sau chiar pe profesoarele prea exigente cu elevii...

Prezicătorii bolivieni au anticipat criza financiară din SUA!

Foarte apreciate, mai ales de către turiştii occidentali, sunt amuletele „de dragoste" care se vând în *Mercado de las Brujas*. Ele constau în mici piese de ceramică, de forma unor farfurioare ce au înfăţişate, în relief, scene erotice. În aceste farfurioare, persoanele care au probleme legate de potenţă sau frigiditate dar şi necazuri cu partenerul infidel, trebuie să ardă anumite ierburi din Anzi, numai de vrăjitoare şi de vraci cunoscute, ierburi care trezesc instictele amorţite şi aduc pe calea cea bună bărbaţii aventurieri sau femeile rele de muscă, prin această inedită formă de aromaterapie. Tot în piaţa vrăjitoarelor din La Paz îi poţi găsi şi pe prezicători, care, pentru câţiva dolari, îţi citesc viitorul practic în orice, de la frunze de coca la pene, pietre şi... excremente de papagali! Liderul celor peste treizeci de clarvăzători locali, numiţi *kallawayas* (aducătorii de leacuri), Pedro Victor Luina Castro, spune că predicţiile sale sunt atât de exacte şi de influente încât este adesea consultat chiar de către brokerii de pe Wall Street! El chiar se laudă că ar fi profeţit în urmă cu câteva luni actuala criză financiară din Statele Unite, doar că din păcate nimeni nu l-a ascultat...

Ierburile de leac, neputincioase fără rugăciuni

Într-un colţ al pieţei se află fitoterapeuţii, majoritatea vraci bătrâni, de origine incaşă, despre care se spune că ar deţine secretul nemuririi, dar îl oferă doar celor curaţi la suflet. Cert este că plantele lor de leac au vindecat mulţi turişti străini, veniţi de la mii de kilometri pentru a beneficia de aceste terapii bizare, dar mai eficiente, se pare, decât medicina alopată care pentru ei nu mai putuse face nimic. Nu există boală pentru care localnicii să nu aibă vreun leac: planta *retama* este pentru afecţiuni urinare şi se spune că ar face minuni mai ales în cistite, în vreme ce *molle* scade febra, acţionând ca un excelent antitermic natural. „Ierburile mele îi ajută pe mulţi, spune Angelica Duran Murillia, o „doftoroaie" de lângă La Paz. Dar pentru problemele grave de sănătate ele sunt insuficiente. Trebuie să aduci ofrande şi să înalţi rugăciuni către Mama Pământului, pentru a putea fi pe deplin vindecat."

GABRIEL TUDOR

E bine de ştiut

Despre obezitate

Boală a lumii moderne, obezitatea se manifestă prin creşterea masei de ţesut gras. O greutate mai mare cu 20% decât cea normală şi tarele vieţii, bolile endocrine sau de altă natură duc la sindromul obezităţii.

Din păcate, boala începe din copilărie, ca urmare a unor excese în consumul de dulciuri, sucuri şi în urma unei alimentaţii bogate în glucide şi lipide. Frecvent întâlnim obiceiul de a considera copilul sănătos, rumen în oraji şi cât mai dolofan. Obezitatea este favorizată de alimentaţia necorespunzătoare, de sedentarism şi de o digéstie greoaie.

Este cunoscut că între 16 şi 40 de ani omul ia în greutate în medie – la modul ideal – cam 7 kilograme. Cu timpul, trigliceridele se acumulează iar celulele adipoase îşi măresc volumul, se hipertrofiază. Un alt proces petrecut la nivelul celulelor adipoase, presupune invadarea acestora de grăsimi, fenomen cunoscut sub numele de hiperplazie.

Iarna consumul peste limita normală a grăsimilor duce la o obezitate temporară. Ulterior, prin mişcare şi un program de lucru intensiv surplusul de greutate se pierde prin efort fizic, mers pe jos, regim de viaţă ponderat, consumul alimentar şi arderile calorice.

Nu de puţine ori obezitatea este o consecinţă a unor boli asociate sau a unor accidente heredo-colaterale familiale, genetice. De asemenea, obezitatea se întâlneşte şi ca urmare a concepţiilor despre frumuseţe, estetică, rang social, la diferite populaţii, triburi.

Oricum, este recomandabil ca după perioada atât de bogată a sărbătorilor de iarnă să ţineţi un regim alimentar bazat pe consumul de fructe, legume, carne slabă, fiartă sau friptă. Consumul de carne echilibrat vă poate reduce depunerile de grăsime.

Mersul pe jos, unele exerciţii fizice şi respectarea regimului de masă corect vă ajută să reveniţi la o greutate ideală.

Amintiţi-vă dictonul latin „Mens sana in corpore sano." Cu multă voinţă veţi adăuga nu doar ani vieţii, ci şi o sănătate de invidiat.

Dr. VALERIU MANTA

Mici artificii

V-aţi plictisit de aranjamentul mobilierului din locuinţă şi doriţi o minimă schimbare? Nu vă sfătuim să tapetaţi acum pereţii cu lambriuri, pentru a creşte senzaţia de protecţie şi de căldură a căminului dumneavoastră, dar veţi obţine un efect asemănător dacă veţi completa spaţiul cu câteva obiecte din lemn. Fie este vorba despre câteva rafturi, fie unele măsuţe joase şi late, fie doar 2-3 vaze din lemn. Dacă nuanţa aleasă, în armonie cu restul mobilelor ar fi una deschisă, de exemplu de culoarea mierii, aţi obţine efectul de originalitate, de înviorare a decorului şi de căldură dorit. Aţi putea miza şi pe alte artificii şi mai simple: o veioză sau un lampadar cu becuri sau abajururi colorate potrivit. Un efect special pot da şi câteva perne decorative noi. Vă oferim şi câteva imagini convinşi fiind că veţi identifica idei interesante.

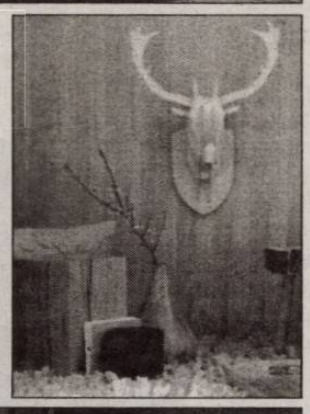

Pentru dumneavoastră, doamnă

„Trucuri" ale cromoterapiei

Nimic nu vă opreşte ca şi acum, când cerul este plumburiu, să vedeţi viaţa în... roz. Pentru că, aşa cum ne reaminteşte Gérard Edele în „Manualul practic de cromoterapie", culorile bine alese ne pot consolida sănătatea, asigurându-ne implicit o stare de spirit bună.

Potrivit principiilor medicinii tradiţionale (chineze, indiene), fiecărei culori, cu o anumită încărcătură energetică îi corespunde unul dintre organele trupului uman. Albastrul, indigoul şi verdele sunt mai ales „depozite" de energie, rece şi liniştitoare, iar roşul, portocaliul şi galbenul, de căldură şi dinamism.

Portocaliul, agreat în special de sportivi emite o lungime de undă care susţine energia fizică. Astfel, se spune că portocaliul ar stimula sistemul respirator iar efectul său antispasmodic ar facilita lupta împotriva crampelor musculare. Şi o sugestie: purtaţi ochelari cu lentile portocalii pentru a obţine performanţe. În felul acesta lumina receptată imprimă retinei frecvenţa vibratorie a portocaliului.

În ţările nordice, unde iernile sunt lungi, becurile clare şi interioarele în tonuri galben-portocaliu contrabalansează cantitatea redusă de lumină naturală. Un sfat util: folosiţi becuri de un „alb cald" sau în culori dinamizante (portocaliu, roz, galben). În lipsă, optaţi pentru abajururi colorate în aceste nuanţe. Pentru a vă „spăla" de stresul cotidian, optaţi pentru un spaţiu ambiental construit pe nuanţe de albastru, culoare purificatoare şi liniştitoare. Dacă aveţi posibilitatea, dotaţi-vă cu o lampă prevăzută cu becuri de culori diferite, urmând a folosi rozul şi portocaliul dimineaţa şi albastrul, seara. De asemenea, coloraţi în albastru şi apa de baie, folosind sare de baie cu lavandă.

Friguroşii ar trebui să ştie că atunci când văd roşu în faţa ochilor, organismul se încălzeşte. Când zăpada scârţâie sub tălpi, imaginaţi-vă că inspiraţi aer încărcat cu această culoare. Aerul „roşu" pătrunde prin nas şi se răspândeşte în toate zonele corpului. Apoi vizualizaţi corpul, pe durata unei respiraţii complete, imaginându-vă că este compus doar din celule roşii. Faceţi acest exerciţiu timp de 3 minute, exact timpul necesar pentru a simţi cum un flux de căldură se propagă în tot corpul. La început, pentru a vă fi mai uşor, folosiţi ochelari de cromoterapie cu lentile roşii.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Cel puţin 9 soluţii ingenioase

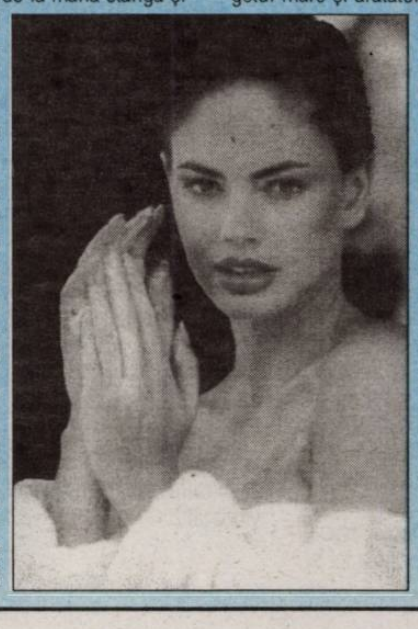

1 Să începem cu o mişcare simplă, capabilă să vă redea energia: frecaţi mâinile una de cealaltă. În felul acesta activaţi „stocul" de energie şi zonele reflexe corespunzătoare diferitelor organe ale corpului. Suprapuneţi palmele astfel încât buricele degetelor corespunzătoare de la mâna stângă şi dreaptă să se suprapună şi să se preseze. Repetaţi de mai multe ori şi veţi simţi fluxul de energie care vă conferă o stare de bine.

2 Iată şi un exerciţiu antistres. După minute bune petrecute la birou, luaţi o mică pauză şi masaţi prin mişcări concentrice podul palmei drepte cu degetul mare de la mâna stângă, şi, invers.

3 Când vă treziţi din somn sau când căraţi diverse greutăţi, vă simţiţi mâinile amorţite. Masaţi degetul mare şi indexul, de la bază spre vârful unghiei. Braţele îşi vor reveni rapid şi mâinile îşi vor recăpăta mobilitatea şi lejeritatea mişcărilor.

4 Şi mâinile au nevoie de odihnă şi de destindere. Mergând cu autobuzul sau metroul, puteţi prinde şi ciupi delicat, cu degetul mare şi arătător, zone dintre fiecare deget al celeilalte mâini. Repetaţi de trei ori cu fiecare mână. Efectul exerciţiului este de relaxare, de destindere.

5 Este posibil ca acţionând asupra unor puncte reflexogene să înlăturaţi diverse contracturi musculare, dureroase şi sâcâitoare. Astfel, în cazul afectării muşchilor trapezi, cei care generează dureri în umăr, presaţi uşor, de 20 de ori punctul corespunzător, situat la baza degetului mare, spre arătător.

6 Dimineaţa, după o noapte nu tocmai odihnitoare, căscatul, în cascade, nestăvilit, nu este suficient pentru trezirea organismului. Pare eficient următorul exerciţiu: braţele întinse, cu mâinile lipite, cu palmele spre exterior şi degetele mâinilor încolăcite. Respiraţi uşor şi întindeţi degetele la maxim. Repetaţi de cinci ori.

7 După o zi friguroasă, răsfăţaţi-vă cu o baie relaxantă, cu extracte de plante şi un masaj cu o cremă bună, parfumată, cu textură fluidă. Iarna este ideală o cremă pe bază de glicerină sau ulei de măsline, hidratant, sau vitaminele B5 şi E, cu puteri regeneratoare. Aceste substanţe active blânde, hidratează şi protejează pielea în acelaşi timp.

8 După o repriză de sport, sau doar de aspirat, călcat şi curăţenie în casă, mâinile au tendinţa de a se umfla şi a transpira. Pentru a se desumfla ţesuturile, trebuie activată circulaţia. Cu mâna stângă, masaţi dreapta, cu degetul mare cu mişcări circulare, începând cu vârful degetelor, ajungând până la cot. Repetaţi traseul în sens invers.

9 Mâinile, la fel ca obrazul, sunt primele victime ale agresiunilor climatice. Masajul, activând circulaţia, previne îngheţatul mâinilor. Acum se impune un masaj mai energic şi folosirea unei creme hrănitoare.

Gastronomice

Sufleu de conopidă şi ciuperci

O conopidă, 150 g ciuperci, 150 g şuncă, 3 linguri făină, 500 ml lapte, 125 g unt, sare, piper, 4 ouă, 100 g caşcaval.

Se fierbe conopida. Ciupercile se călesc cu 25 g unt pe foc mic, până scade apa ce o lasă şi sunt bine scăzute. Se toacă şunca. Se face sosul alb din făină, unt şi lapte, se lasă să se răcorească şi se amestecă împreună cu ciupercile, cu caşcavalul ras, cu şunca şi cu gălbenuşurile. Se pun albuşurile bătute spumă şi se amestecă uşor. Se ia un vas incasabil, se unge cu unt, se pune în mijloc conopida întreagă şi peste ea se toarnă compoziţia cu ouăle şi se presară caşcavalul ras. Se dă la cuptor. Nu se deschide cuptorul 20 minute. Când este gata se serveşte imediat.

Peşte à la grec

1,500 kg peşte, 1 kg roşii, o ceapă, 5 căţei usturoi, 250 g spanac, 250 g măcriş, 5 linguriţe pătrunjel tocat, 5 linguriţe mărar tocat, 5 linguri ulei, o lingură ceapă verde, sare, piper, o lămâie.

Curăţăm peştele. Dacă este mic (scrumbii, guvizi etc.), îl lăsăm întreg, iar dacă este mare (chefal, calcan etc.), îl tăiem în bucăţi. Tăiem ceapa, pisăm usturoiul şi le prăjim în ulei încins într-o cratiţă adâncă. Apoi punem roşiile proaspete, tăiate în bucăţi mici, curăţate de seminţe. Adăugăm spanacul, măcrişul, precum şi ceapa verde, tăiate. Prăjim totul până se înmoaie. Presărăm mărar şi pătrunjel, tocate mărunt, sare şi piper. Turnăm apă rece, acoperim cu un capac şi lăsăm să dea în clocot. Pe urmă punem peştele în cratiţă şi lăsăm să fiarbă la foc mic. Când peştele se pătrunde şi sosul se îngroaşă, scoatem mâncarea într-o farfurie şi garnisim cu felii de lămâie.

Găină cu sos de roşii

O găină, o lingură unt sau 2 linguri ulei, 1 kg roşii, o linguriţă zahăr, 2 linguri vin, o ceapă.

Se taie găina în bucăţi, se spală şi se pune să se rumenească înăbuşit în unt sau ulei împreună cu ceapa tocată. Când s-au rumenit se adaugă câte puţină apă şi se lasă să fiarbă. Roşiile se spală şi se pun la fiert, apoi se dau prin sită. Când carnea este aproape fiartă, se toarnă sosul de roşii şi se adaugă puţin zahăr, sare şi două linguri cu vin. Se lasă să mai fiarbă până scade şi rămâne carnea într-un sos gros ca o smântână.

Saleuri cu caşcaval

500 g făină, 1 pachet margarină sau unt, 200 g smântână, 250 g caşcaval ras, o linguriţă sare, 2 gălbenuşuri, 20 g drojdie.

Se înmoaie drojdia în puţin lapte sau apă şi se amestecă bine cu puţin zahăr şi făină. Făina se pune într-un vas unde mai adăugăm margarina, smântâna, 200 g caşcaval ras, sare, gălbenuşurile şi drojdia. Se amestecă totul şi apoi se frământă până se obţine un aluat omogen. Se întinde o foaie groasă de ½ cm, se taie forme diferite, se presară pe ele 50 g caşcaval ras, se aşează în tavă şi se pun în cuptor, la foc tare. După 8-10 minute focul se mai domoleşte.

Împăratul Shi Huangdi

MARELE ZID

Marele Zid chinezesc e un ansamblu de fortificaţii militare construite, distruse şi reconstruite de mai multe ori, între secolul V î.Ch. şi secolul XVI d.Ch., scopul lor fiind acela de a apăra frontiera de nord a Chinei. În accepţie populară, Marele Zid desemnează partea construită în timpul dinastiei Ming, care începe din strâmtoarea Shanhai pe malurile fluviului Yalu, la est, şi se sfârşeşte în Jiayuguan, la vest, reprezentând o operă colosală, realizată de sute de mii de muncitori, ţărani şi soldaţi.

Lungimea zidului variază în funcţie de surse. Între 6400 şi 6700 kilometri, cu o înălţime medie de 6-7 metri şi o lăţime de 4-5 metri. Este cea mai mare structură arhitecturală din lume, ca lungime, suprafaţă şi masă. Numeroase segmente cu o lungime totală de aproximativ 1000 de metri sunt prăbuşite şi acoperite de pământ.

Zidul e punctat de turnuri de pândă şi de bastioane pe toată lungimea sa. Această megaconstrucţie este considerată a fi şi cel mai mare cimitir din lume. Aproximativ 10 milioane de muncitori au murit în timpul lucrărilor fiind îngropaţi în imediata sa apropiere. De-a lungul Revoluţiei culturale, rebelii şi gărzile roşii au distrus monumentele şi locurile de cult. Numeroase cărămizi din zid au fost smulse şi folosite la construcţia cocinelor de porci...

În secolul V î.Ch., China a fost împărţită în mai multe regate independente care nu recunoşteau dinastiei stăpânitoare decât puterea simbolică. E începutul perioadei Regatelor războinice. În această epocă diverse state încep construcţia zidurilor pentru a se apăra de vecini sau de triburi non-chineze. Statul Qi începe construcţia unui zid din care s-au păstrat şi azi unele părţi. La mijlocul secolului IV î.Ch., statul Wei începe la rândul său construcţia unui zid la frontiera de vest alături de Statul Qi, apoi un al doilea zid la frontiera din est. Alte state vor face acelaşi lucru.

Urmează o perioadă de unificare a dinastiei Qin în care împăratul Shi Huangdi începe construcţia unui mare zid la frontiera din nord. În 221 î.Ch., Ying Zheng reuşeşte să unifice China şi să pună bazele dinastiei Qin proclamându-se împărat sub numele de domnia Shi Huangdi. În cadrul marilor sale reforme, construieşte un mare zid dincolo de fluviul Galben pentru a proteja noile teritorii cucerite. Există doar două texte legate de împrejurările construcţiei, dar irelevante. Nu se ştie când a fost construit şi nici traseul exact.

În 210 î.Ch. împăratul moare iar dinastia sa nu va supravieţui decât 7-8 ani. Noul împărat, Liu Bang neglijează întreţinerea zidului. De-abia în 134 î.Ch. sub domnia împăratului Wudi, Marele Zid va fi restaurat şi completat cu noi secţiuni. Secţiunea din deşertul Gobi e remarcabilă datorită utilizării pietrelor, a pietrişului, a stufului şi a argilei, ca strat de protecţie final. Din loc în loc, sunt construite forturi, unele integrate zidului. Pericolul unor atacuri duşmane era semnalat prin fumul rugurilor. Zidul va traversa importante rute comerciale, permiţând controlul importurilor. Timp de 20 de ani, împăratul Wudi a prelungit zidul cu 1000 de kilometri.

DORIN MĂRAN

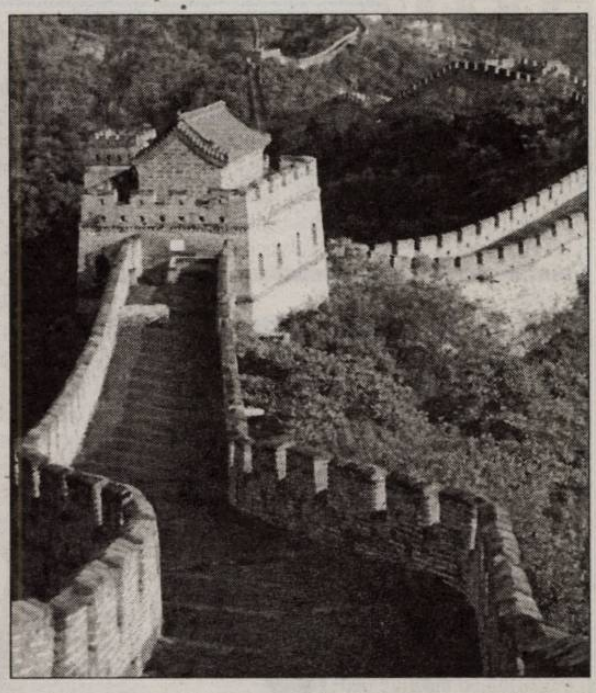

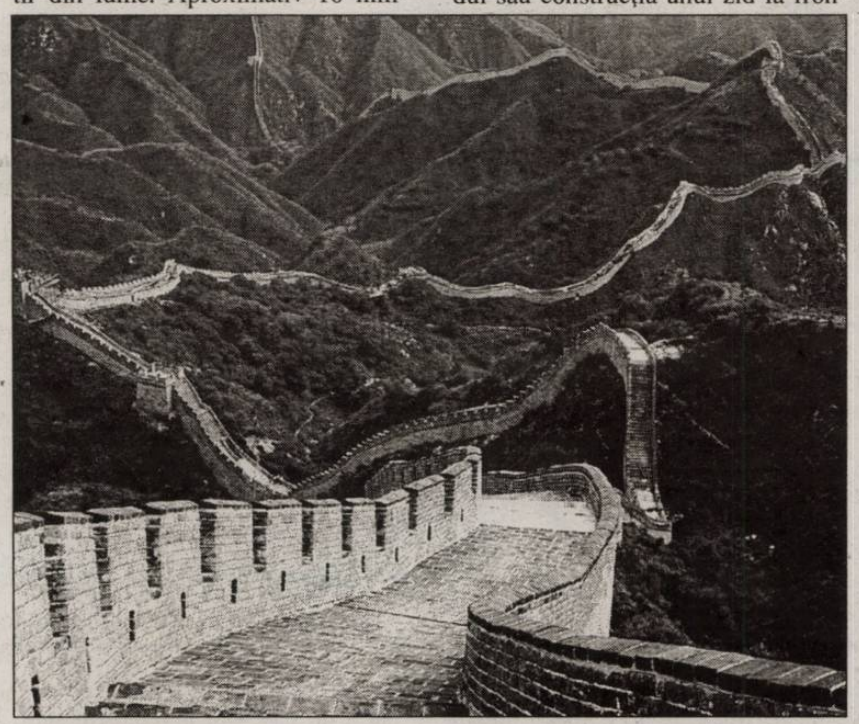

Drumeţii şi popasuri

Călătorie prin Munţii Rodnei

Aflaţi aici, iubitorii cărărilor de munte se vor întâlni cu unele dintre cele mai frumoase locuri. *Munţii Rodnei* constituie cea mai importantă zonă turistică montană din nordul Carpaţilor Orientali. Acest lanţ muntos se întinde între Valea Sălăuţei şi Pasul Stref spre vest, pasul Rotunda în est, spre nord are Depresiunea Maramureşului şi Pasul Prislop iar în sud-est, Bistra Aurie. Minuni ale naturii care dau *Munţilor Rodnei* o măreţie inconfundabilă. Relieful lor oferă cele mai numeroase elemente de interes turistic, cu peisaje dintre cele mai atractive care bucură ochiul şi sufletul celor care ştiu să le aprecieze. Odată ajunşi în Pasul Rotunda, sau Pasul Stref cu vârfurile lor Bătrâna, Buhăiescu Mare, Cormaia, Negoiaşu Mare, Gargalău şi mult râvnitul Omu, fiecare acoperite cu pajişti alpine, locuri îmbietoare la odihnă şi popas, veţi avea o panoramă deosebită de pătrundere a orizontului. Dacă aveţi norocul, veţi întâlni sau veţi zări undeva pe stânci, capra neagră, râsul, acvila de stâncă, cocoşul de mesteacăn şi cel de munte, iar în apele repezi şi limpezi, ce-şi duc spre lumea din vale dorurile şi neştiutele lor poveşti, lucind în bătaia razelor de soare, păstrăvii, lipanul şi boişteanul. E semn că puteţi poposi cu bucurie pentru un pescuit sportiv.

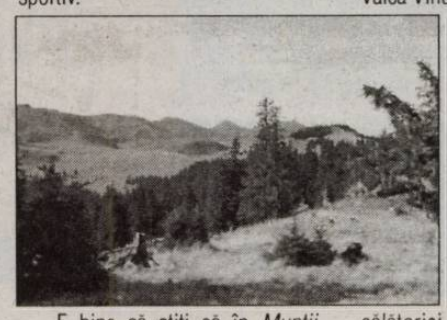

E bine să ştiţi că în *Munţii Rodnei* se găsesc 23 de lacuri de origine glaciară, dintre care amintim pe cele mai importante: Pietrosu, Buhăiescu, Negoescu, Repede dar şi izvoarele minerale din localităţile Pârva, Sângeroz Băi, Rodna sau Valea Vinului.

Drumeţii, iubitori de peisaje montane, de locuri „ascunse" de prea multă civilizaţie care a pătruns, prin alte zone, chiar şi acolo sus în munţi, vor putea merge agale pe poteci marcate ce duc spre Depresiunea Maramureşului sau pe Văile Someşului şi Sălăuţei, locuri despre care am scris în acest colţ de pagină. Pentru popas nu ocoliţi complexul turistic Borşa, staţiunea Valea Vinului sau cabana Farmecul Pădurii de pe râul Cormaia ori cabanele Puzdrele. Nimic nu poate fi mai frumos ca o priveliştе a muntelui înzăpezit. Pentru schiori există pârtiile de la Fântâna şi cea din căldarea Negoiescului. Toate aceste atracţii vor aduce, desigur, un farmec aparte călătoriei pe aceste meleaguri. *Munţii Rodnei* trăiesc prin dragostea celor care îi admiră şi-i preţuiesc. Ei dau oamenilor sentimentul că în natură echilibrul sufletesc este mai puţin fragil iar trecerea timpului are o altă dimensiune. Frumuseţea peisajului montan şi unicitatea aşezărilor de pe văile ce-i străbat se înscriu în cartea de aur a naturii.

N. FLORIA

Panteon creştin

Sfinţii Trei Ierarhi

Mâine, 30 ianuarie, Biserica noastră îi prăznuieşte pe Sfinţii Trei Ierarhi: ***Grigorie din Nazianz Vasile cel Mare din Cezareea*** şi ***Ioan Gură de Aur.***

Sfântul Grigorie, prăznuit şi singur pe 25 ianuarie, s-a născut în jurul anului 330 în localitatea Arianz din apropiere de Nazianz. Era fiul episcopului Grigorie zis „cel Bătrân" şi al Nonei, o femeie evlavioasă care îşi adusese soţul la credinţă. Tânărul Grigorie avusese încă un frate, Cezar, de profesie medic şi o soră, Gorgonia, ambii morţi foarte tineri. A studiat în Cezareea Capadociei, Alexandria Egiptului, Atena. A fost coleg de şcoală cu Sfântul Vasile cel Mare şi cu împăratul Iulian. Preotul *Nicolae Barbu* ne spune că Sfântul Grigorie a fost rugat să rămână profesor la Atena dar a refuzat, ulterior fiind hirotonit preot. Preferă viaţa monahală conştient de importanţa acesteia şi fuge în pustiu. Rugat de tatăl său să-i continuie activitatea de episcop, refuză dar petrece o vreme în Nazianz. După moartea mamei sale merge în provincia Isauria la mănăstirea Sfânta Tecla şi apoi la Constantinopol unde întăreşte comunitatea ortodoxă. Victimă a unor uneltiri, reuşeşte să le depăşească şi devine episcop în capitala imperială. Participă la Sinodul al II-lea ecumenic şi în iunie 381 demisionează din înalta funcţie clericală şi se întoarce la Nazianz, apoi la Arianz, stingându-se din viaţă în jurul anului 390. A fost un scriitor prolific, autorul unor cuvântări teologice şi a unor poeme cu subiect religios. A întocmit „Filocalia" cu Sfântul Vasile cel Mare. Moaştele sale au fost duse la Constantinopol de Constantin Porfirogenitul în secolul al X-lea.

Sfântul Vasile cel Mare s-a născut în anul 330 în Cezareea Capadociei într-o familie nobilă şi numeroasă, cu zece copii dintre care trei au ajuns episcopi. Bunicul său, creştin, a fost ucis în timpul persecuţiilor lui Diocleţian iar bunica, Macrina, l-a avut drept mentor pe Sfântul Grigorie Taumaturgul. Sora mai mare a Sfântului, Macrina cea tânără, a fost un exemplu de virtute şi de dăruire îndemnându-şi fraţii pe calea credinţei. Sfântul Vasile este hirotonit preot în 364 iar în 370 devine arhiepiscop de Cezareea. El se distinge printr-o activitate intensă pe tărâm social. Este întemeietorul multor aşezăminte pentru nevoiaşi: azile, spitale, cantine, case de reeducare pentru cei căzuţi moral, toate grupate sub numele „Vasiliada". Activează intens şi în domeniul clerical pentru combaterea ereziilor şi pentru reconcilierea Bisericilor în timpul schismei meletiene. Este autorul a numeroase lucrări dogmatice, epistole şi cuvântări. Moare la numai 49 de ani în anul 379. Este prăznuit şi singur pe 1 ianuarie.

Sfântul Ioan Gură de Aur (Hrisostom) mai este prăznuit şi în zilele de 13 noiembrie şi 27 ianuarie. Este considerat cel mai mare predicator al creştinătăţii. S-a născut într-o familie nobilă, în Antiohia în anul 344, fiu al Antuzei şi al lui Secundus. Tatăl moare curând după naşterea fiului, care rămâne în grija mamei, o tânără de numai 20 de ani. Ea se dedică educării fiului în spirit evanghelic şi îl trimite la Şcoala lui Diodor din Tars şi la Şcoala de retorică a lui Libanus. Stă retras vreme de patru ani, citind scriptura, despre care se spunea că o ştia pe de rost. În 373 poporul cere să fie numit episcop, dar el fuge în munţii Antiohiei. În 381 este făcut diacon şi în 386 preot, după care scrie cartea „Despre preoţie". În 397 ajunge patriarh la Constantinopol dar împărăteasa Endoxia îl alungă din cetate fiind exilat în Caucaz. Pleacă în Armenia, apoi la Marea Neagră şi în cele din urmă, la Cucuz şi Comane unde moare la 14 septembrie 407. În predicile sale a combătut luxul, lăcomia şi a depus o muncă insistentă pentru evanghelizarea satelor. Predicile sale sunt o dovadă a harului cu care a fost înzestrat.

Sărbătoarea din 30 ianuarie a Sfinţilor Trei Ierarhi a fost rânduită în anul 1075, în vremea împăratului Alexie Comnino de către episcopul Ioan Evahitul. În aceeaşi zi este prăznuit Sfântul Mucenic Ipolit, episcop al Romei.

IRINA STOICA

BAZAR bizar

Doctorul „Arsenic”

Într-o închisoare americană poate fi vizitat (sau doar vizionat în curte) doctorul Michael Swango (54 de ani). Nici mintea psihiatrilor nu a deslușit de ce acest apărător al sănătății publice a ajuns să ucidă aproximativ 60 (șaizeci) de pacienți în SUA, Africa și Arabia Saudită, cu o „sârguință” extrem de rară la clasicii asasini în serie din analele poliților lumii. Nu numai că putea fi oprit după primele două crime (morți suspecte), dar s-a zbătut cu îndârjire pentru a-și menține licența de medic. Dorea obsesiv să se afle în preajma oamenilor suferinzi (dar vindecabili) pentru a se bucura de moartea lor prematură, indiferent de vârstă și sex.

Swango la proces

După ce a parcurs cu bine toate treptele universitare de profil, Swango a lucrat ca medic pe ambulanță. Cu acel prilej, și-a otrăvit cu arsenic patru colegi, dintre care unul nu a supraviețuit (se oferea să prepare cafeaua sau sandvișurile). Nu a oferit nici un motiv plauzibil și a spus doar că „a greșit”. Culmea, nu a fost decât degradat și eliminat din corpul medical american, dar el și-a falsificat CV-ul, după ce a stat în pârnaie cinci ani. A lucrat în alte state și a mai otrăvit cu arsenic cel puțin doisprezece pacienți. A fugit înainte de arestare în Africa, iar în Zimbabwe s-a pus iar pe „treabă”. După mai multe decese suspecte, surorile medicale l-au demascat, cu toate că rudele victimelor nu s-au plâns. Iar și-a falsificat actele și a lucrat la Dhahran, Arabia Saudită. Dându-și seama că acolo pedepsele sunt mult mai aspre, a încercat să se întoarcă în SUA, dar FBI îl aștepta la aeroportul din Chicago (era anul 1997). Trei ani a durat procesul său, dar criminalul a recunoscut în final doar trei omoruri deliberate. Mergându-se pe urmele sale din străinătate, numărul victimelor a crescut la șaizeci, dar fără dovezi clare. A fost închis pe viață fără condiționare.

În urma inimaginabilului doctor au apărut mai multe lucrări, nici una nereușind să pătrundă în psihicul lui Swango. Cea mai importantă lucrare a fost cea care ar trebui să ne intereseze și pe noi, în mod direct. Cartea, scrisă de James B. Stewart, este o critică la adresa indulgenței dovedite de corpul medical din SUA, care nu l-a neutralizat de la primele abateri, pe linie profesională. Nici justiția nu este la fel de dură cu medicii criminali.

Din ciclul

„Cum face Zuzi saună-n jacuzzi”

Piscina este un loc de relaxare și nu unul care-ți dă bătăi de cap. Însă americanului Hughes Stowe din Florida i-a adus cinci mii de dolari amendă, fapt pe care nu-l înțelege nici astăzi. Într-o bună zi, adică însorită și atât, s-a pomenit cu un crocodil de 1,5 metri lungime în piscină, care, ambițios din fire, nu era din cauciuc. Reptila l-a surprins înotând și l-a considerat o pradă. Numai că Hughes (26 de ani) nu și-a pierdut nici cumpătul, nici slipul. I-a apucat fălcile și le-a depărtat cu forță până când a auzit un „trosc”. Bestia. Cu maxilarul fracturat, a mai trăit două zile, iar ucigașul l-a împăiat, fără să raporteze poliției veterinare nimic. Și cum vecini săritori există oriunde, crocodilul împăiat a fost descoperit și Hughes a primit o amendă usturătoare, pentru „abuz contra unui animal protejat”. Enervat, omul a întrebat dacă nu cumva trebuie să-și ceară scuze rudelor musafirului din piscină.

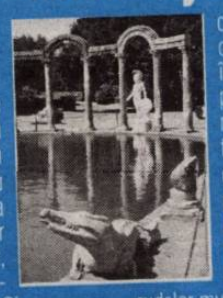

TRADIȚII

Blatul care ne doare

Cazul „Valiza” din fotbalul românesc a devenit caz european și unii comentatori chiar se întreabă dacă faptul este primul de acest fel sau ultimul de acest gen. Nici vorbă. Aranjarea sau tentativa de aranjare a unui rezultat sportiv este la fel de veche precum olimpiadele, de aceea analiștii fenomenului vorbesc despre o „tradiție a înșelăciunii”. Și asta pentru că însuși Pelops, legendarul inițiator al Jocurilor Olimpice, a fost un trișor. Pentru a câștiga o cursă de care, el a defectat carul adversarului și a câștigat și mâna frumoasei Hippodomia. Această legendă ridică și o dilemă cât se poate de actuală: să „lucrezi” singur sau prin intermediari?

Un studiu făcut de englezul Milton Cassey asupra caracatiței care cuprinde astăzi sporturile atașate de agențiile de pariuri arată că există două mari categorii de viciere a rezultatelor, indiferent de sport. Cassey vorbește despre meciuri „trântite” (când o formație pierde în mod deliberat, pentru banii primiți drept mită) și meciuri „depozitate”, pentru aranjări consecutive rezultate prin compensație. Aceste etichete sunt valabile pentru campionatele (ligile) naționale de fotbal, baschet, hochei etc. Numai că autorul atrage atenția asupra unui fenomen mult mai grav și mai greu de acceptat, și anume aranjamentele în cadrul campionatelor dintre echipe naționale. Aici se poate dovedi cu probe materiale foarte greu, doar prestația din teren fiind mărturie. Din lunga listă de cazuri de acest tip, atrag atenția meciurile în care nu mai contează doar victoria, ci și numărul de goluri. Astfel, la un meci Argentina-Peru (Cupa mondială de fotbal 1978), Argentina trebuia să învingă la patru goluri diferență și a învins cu 6-0 (Peru primise până atunci doar 6 goluri în 5 meciuri!). La calificările pentru Campionatul european de fotbal din 1984, Spania a învins cu 12-1 pe Malta, pentru a depăși Olanda (pe la noi, FC Scornicești a bătut cu 18-0 și a promovat în divizia A, nedorind să se umilească doar cu 17-0). În același sens, Suedia a făcut 2-2 cu Danemarca, pentru a elimina Italia (2004).

Arbitrul de baschet american Tim Donaghy, anchetat pentru pariuri chiar și de către FBI, pentru un meci din 2007

Interdicția aplicată jucătorilor de a paria împotriva propriei echipe este veche în Anglia, și cu toate acestea există cazuri dovedite cu probe cu martori. În sporturile individuale (vezi tenismanul N. Davidenko) este cel mai greu de dovedit, căci pot exista și „zile nefaste”. În Italia, celebrul portar Gianluigi Buffon a fost pedepsit pentru pariuri în fotbal. De altfel, Italia pare să dețină cele mai aspre sentințe din fotbal (așa cum sunt americanii în liga profesionistă de baschet): echipei Juventus i-au fost retrase două titluri de campioană (2005 și 2006) și oprită de la competițiile europene, iar AC Milano a fost retrogradată. Există, totuși, și cazuri când o înfrângere surprinzătoare nu este suspectată de blat. Când uriașul Roger Federer a pierdut la necunoscutul italian Filippo Volandri (Roma, 2006), nimeni nu l-a suspectat pe elvețian că a trișat. Ținuta impecabilă a acestui gentleman al tenisului a oprit orice comentariu, însă anunța regresul său... Tradiția aranjamentelor se va menține, pentru că nimeni nu crede că pușcăriile vor fi vreodată pustii.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Balerina

Condamnatul

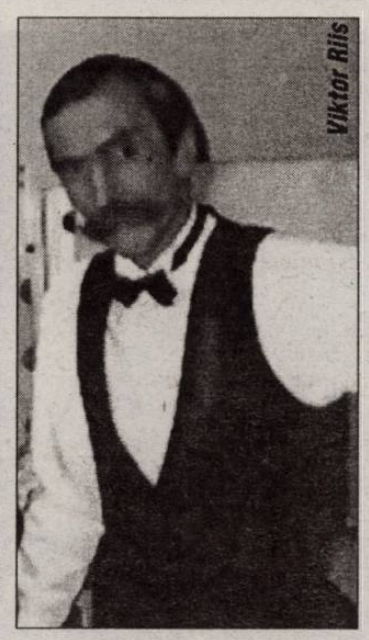
Viktor Riis

Idila trasă pe sfoară

Fascinat de lumea circului, pictorul rus Viktor Riis intră în arenă numai cu intenții serioase, mai mult ca un filosof decât un acrobat. Trecut de prima tinerețe și ajuns din Siberia la Moscova pentru a urma cursuri de artă dramatică, tânărul artist s-a atașat atât de mult de magia spectacolelor de circ, încât și-a dedicat întreaga carieră popularizării acestei forme de divertisment prin lucrări tematice de o inspirație excepțională, apropiată de a suprarealiștilor. A devenit o obsesie constructivă, așa cum Toulouse-Lautrec nu s-a dezlipit de farmecul cabaretelor.

Viktor Riis și-a ales o tematică foarte dificilă pentru că spectacolul de circ înseamnă limbajul gesturilor și nu al cuvintelor. De aceea, lucrările sale (tempera, guașe, acril) trebuiau să aibă un dinamism captivant și deseori tulburător, aidoma show-ului din realitate. Și a reușit pe deplin. Dovada obiectivității acestei afirmații stă în faptul că actualmente lucrează în Franța în acest domeniu, creând afișe, butaforie și costume pentru mai multe țări. Afișele sale sunt atât de apreciate, încât el a reușit marea performanță de a deschide expoziții personale în Europa numai cu astfel de postere. Evident, este căsătorit cu o artistă de circ, iar fiul său urmează aceeași carieră... Mă întreb dacă într-o pictură de-a sa, în care un clovn are capul în nori, nu este cumva un autoportret. Probabil că da, din două motive: măscăriciul își ascunde astfel tristețea chipului, iar pe de altă parte trebuie să fii cu capul în nori pentru a te înhăma la o asemenea muncă, disprețuită de unii.

Ca la orice artist de vocație, sensibilitatea nu pare să aibă limite. Suprarealistul Riis vede în circ o formă de detașare de realitate neatinsă de lașitate. Excepționala lucrare în care autorul ne înfățișează un prunc disperat care caută adăpost într-o cochilie de melc ne vorbește despre copilul care nu a murit din spiritul său și care acum se simte un matur neajutorat. Pseudonudul femeii care stă pe scaun cu capul plecat ne descoperă o altă formă de înfrângere, aceea a dragostei care se sufocă în singurătate. O glastră cu flori la picioarele singuraticei ființe îi aduce aminte că a fost cândva la fel de vie. Meditativul om al circului vieții are și premoniții la fel de triste. Impresionanta lucrare în care un bătrân are capul în mâini și este privit compătimitor de un fel de divinitate este o invitație la autoevaluare: nu cumva îmbătrânim prea repede și prea nemeritat? Ambianța este și ea copleșitoare: o celulă și un pat de închisoare pe care zace o saltea aparent prietenoasă.

Eșec

De la deprimare la ironie nu este decât un pas. Doi îndrăgostiți sunt înlănțuiți ca niște marionete manevrate de un clovn transformat într-un Cupidon mefistotelic. Idila se metamorfozează astfel caricatură a sentimentelor sublime. La fel de deprimantă este și balerina pe jumătate femeie, pe jumătate robot. Chipul acesteia exprimă veselie, însă femeia este înghețată în gesturi mecanice, doar pentru a trezi din somn hormonii libidinoșilor. Interiorul intim în care performează și haina ei de blană sugerează că talentul i-a fost cumpărat de un norocos al soartei. De altfel, selecția pe care am făcut-o reprezintă doar metafore ale lumii circului. Gânditorul Viktor Riis nu vrea să ne însenineze, ci doar să tragă plapuma de pe tristețea care se furișează uneori în sufletul nostru. Circul devine o filosofie a vieții omului de rând, dornic să tresară când destinul se balansează la trapez.

Refugiu

Idila trasă pe sfoară

Știați că...

◆ *...fandango este un vechi dans spaniol? Se execută de o singură pereche în acompaniament de chitară și castaniete.*

◆ *...prin „hanap" în Evul Mediu se înțelegea o cupă mare din lemn, piatră sau metale, chiar prețioase?*

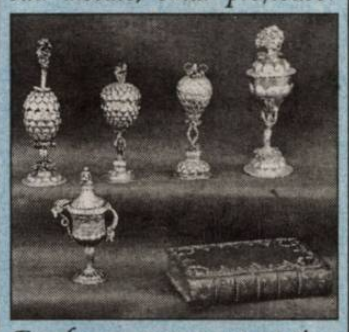

Era bogat ornamentată și avea un capac pentru a feri conținutul de otrăvire.

◆ *...„Floarea darurilor" este o culegere de pilde și sentințe cu caracter didactic moralizator alcătuită de călugărul italian Tommaso Gonzadini în secolul al XII-lea? A avut un puternic răsunet în literatura Evului Mediu fiind tradusă în numeroase limbi.*

◆ *...recordul de transparență în Marea Mediterană a fost de 53 metri? Măsurătoarea a fost făcută în anul 1985.*

◆ *...prima centrală mareemotrică din lume a fost construită în Franța? Se află la gurile râului Rance în Peninsula Bretagne.*

◆ *...unica ființă din lume care își sintetizează apa de care are nevoie organismul*

este șoarecele cangur? Trăiește în Valea Morții, SUA.

◆ *...„Phitologica electrica" este singura plantă-magnet din lume? Crește în Nicaragua (America Centrală) și are proprietăți electromagnetice de la distanța de 2,5 metri.*

◆ *...în statul Singapore se află una dintre cele mai vechi rezervații din lume? Are 3,3 kmp și a fost înființată în anul 1883.*

◆ *...primul român care a călătorit spre Polul Sud a fost Emil Racoviță (1868-1947)? A participat la expediția antarctică a vasului Belgica (1897-1899).*

Știați că...

Sheikh el Balad

MUZEUL FARAONILOR

Egiptul, cu Nilul, Valea Regilor, Sfinxul, Marea Piramidă din Gizeh sau splendidele moschei din Cairo este de fapt un tratat de istorie în piatră.

Nu departe de minaretele moscheilor, în capitala țării, mai exact în inima acesteia se înalță Muzeul Egiptean

Rahotep și Nofret

evocând istoria străveche a acestei țări pline de legende și mistere. Cel care a susținut cu multă forță dar și cu pasiune deschiderea unui mare muzeu în care să fie expuse operele de artă faraonică a fost egiptologul francez Mariette Pașa. Ideile sale nu au depășit însă stadiul de proiect, proiect care a prins viață abia după 20 de ani, când arhitectul Marcel Dourgnon a prezentat planurile Muzeului Egiptean, clădire care urma să se înalțe în centrul orașului. Muzeul s-a deschis în 1902, director fiind Gasto Maspero.

Așezământul înglobează o librărie uriașă și peste 100 de camere de expoziție ocupând două etaje. În grădina acestuia se află mormântul lui Auguste Mariette, având inscripționate data nașterii și a morții (1821-1881). Este un monument de marmură cu o statuie de bronz deasupra reprezentându-l pe cunoscutul om de cultură. Există aici de asemenea și alte statui ale unor faimoși egiptologi.

Intrarea în muzeu este străjuită de două statui simbolizând Egiptul de Sus și Egiptul de Jos, una ținând în mână un lotus, iar cealaltă un papirus. În interior sunt expuse multe obiecte vechi, de o valoare inestimabilă. Unul dintre cele mai prețioase este sarcofagul de aur al lui Tutankhamon. Cântărind peste 200 kilograme, este poate cea mai impresionantă dovadă a măiestriei aurarilor din antichitate. Mormântul faraonului, mort la 18 ani, a fost descoperit la 4 noiembrie 1922 de Howard Carter după șase ani de muncă istovitoare și de căutări insistente în Valea Regilor.

Mentuhotep

Un alt exponat de valoare este statuia lui Mentuhotep din dinastia a 11-a. Este o lucrare de gresie, de 2,3 metri, faraonul fiind așezat în poziția lui Osiris. Este îmbrăcat în alb, purtând coroana roșie. Trupul său este negru-verzui și statuia a fost descoperită într-o nișă funerară din monumentalul său templu, fiind înfășurată în fâșii de pânză asemenea unei mumii.

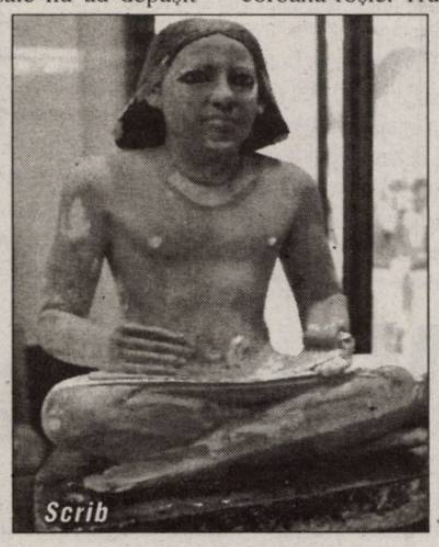

Scrib

Sunt de asemenea și alte statui impresionante. Una dintre ele îl reprezintă pe Dwarf Seneb, un demnitar din timpul dinastiei a VI-a. Este de fapt un grup statuar din calcar pictat, înfățișându-l pe demnitarul respectiv alături de soția sa și având-i la picioare pe cei doi copii ai lor. O excepțională statuie de lemn din timpul dinastiei a V-a este cea a nobilului Kaaper, cunoscut ca mare preot. Statuia a fost descoperită în 1860, excelent conservată. Este realizată dintr-un singur trunchi de sycomor, cu excepția brațelor, atașate. Ochii sunt din cuarț, având pleoape de aramă. Ochii acestuia sunt asemănători cu cei ai „Scribului", o statuie realizată în dinastia a IV-a. Așa cum se știe profesiunea de scrib era dintre cele mai prețuite din regat deoarece acesta era mereu apropiat de faraon. Statuia, tot din calcar pictat, înfățișează personajul șezând, cu un papirus pe genunchi.

Senefer și Senetnay

Printre cele mai prețioase grupuri statuare din muzeu mai pot fi amintite cel din calcar pictat reprezentându-i pe marele preot din Heliopolis, prințul Rahotep, alături de soția sa, prințesa Nofret, importante personaje din timpul dinastiei a IV-a și cel din granit negru înfățișându-i pe primarul Tebei, Senefer, soția lui Senetnay și fiica lor, Mutneferet. Este o scurtă trecere în revistă a unei istorii de milenii,

o istorie încărcată de lupte, de drame, de legende și de credințe adânc înrădăcinate în mintea unui popor care a supraviețuit în ciuda tuturor vitregiilor unei istorii marcate de suișuri fără egal și coborâșuri dramatice.

Gigantul

Considerat capodoperă a lui Dimitrie Paciurea (1875-1932), „Gigantul" a fost realizat în 1905. Este o operă monumentală nemaiîntâlnită până atunci în țara noastră.

Personajul – este vorba de fapt de doi giganți aproape identici – are un corp robust și pare înzestrat cu o forță herculeană.
Mișcarea și expresia sugerează faptul că este gata să-și desfășoare energia. Plasați de o parte și de cealaltă a aleii principale din Parcul Carol cei doi uriași de piatră traduc prin mișcare stările sufletești.

Lucrarea, aflată inițial în altă parte a parcului și constituind un grup statuar în care exista și o altă statuie, atribuită lui Carol Stork, a avut un succes deosebit ducând la numirea lui Dimitrie Paciurea ca profesor la Școala de Arte Frumoase din București.

Simboluri ale umanității

Babilon

Situat pe cursul inferior al fluviului Eufrat, Babilonul a fost un important centru politic și cultural al Orientului antic. Numele său original era Bab-ilu sau Babili însemnând „poarta cerului", respectiv „poarta zeilor".

În Biblie, Babilonul este evocat ca o cetate a desfrâului. În același timp este amintit atacul acestei forțe dușmane asupra Ierusalimului. Se știe astfel că în anul 598 î.Hr. babilonienii conduși de Nabucodonosor (Nebucadnețar II) au luat în robie evreii cărora nu le-a mai rămas altceva de făcut decât să plângă după țara pierdută până când au putut să se întoarcă. Nabucodonosor a construit mai multe temple și astfel a apărut în fața iudeilor ca un rege idolatru.

Profetul Isaia pune în gura regelui cuvinte de un orgoliu fără margini și, în anul 550 î.Hr., când regele babilonian Belsazar a fost învins de perși, exilul evreilor a luat sfârșit. Babilonul a rămas simbolul actelor reprobabile, al lipsei de moralitate. În Apocalipsa Sfântului Ioan este opusul orașului Sfânt, Ierusalim, și este prezentat ca o femeie îmbrăcată în roșu aprins, ținând în mână un pahar plin de scursori, îmbătată de sângele martirilor întru Iisus.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

O tânără new-yorkeză a găsit pe balconul apartamentului un fluture-monarh cu o aripă lovită pe care l-a hrănit cu miere şi apă. Insectă s-a îndrăvenit dar fără putinţă de a zbura. Tânăra nu s-a lăsat cu una cu două. A căutat pe Internet şi a descoperit o asociaţie ce se ocupa cu această specie de fluturi, care i-a oferit date despre modul în care se pot confecţiona atele pentru aripi zdrobite de fluture.

Un devotament ieşit din comun

Mici fâşii de carton, puţin lipici, multă răbdare şi îndemânare şi lucrurile merg de la sine. Micul pacient a avut nevoie de doar o săptămână pentru a ieşi din convalescenţă înainte de a putea zbura. Fluturele a fost preluat de un camionagiu care rula spre Florida. S-a oprit undeva, la marginea unei păduri şi, cu mare emoţie, i-a dat drumul. Aripile fluturelui s-au întins, au bătut aerul, la început domol, apoi dintr-o dată, energic, dispărând printre ramurile copacilor. *(D.M.)*

Romane, nu vrei să cumperi Letonia?

Binecunoscutul slogan postdecembrist, scandat cu avânt şi mânie proletară pe străzile Bucureştiului – „Nu ne vindem ţara!" – a fost întors pe dos în altă ţară ex-comunistă. E drept, aflată ceva mai aproape de Cercul Polar. Un leton, care a solicitat discreţie asupra identităţii sale, i-a propus faimosului oligarh rus Roman Abramovici să cumpere Letonia, deoarece, după cum explică autorul unei petiţii on line, pe care şi-au depus deja semnătura câteva sute de persoane, ţara sa este „falită", iar autorităţile de la Riga au angajat tratative cu FMI privind vânzarea Letoniei contra sumei de 7,5 miliarde de dolari, potrivit Agenţiei Novo News.

Se pare că letonul disperat are în vedere ajutorul financiar pe care sunt gata să-l acorde Letoniei Comisia Europeană, FMI, Banca Mondială, precum şi state ca Suedia, Danemarca, Finlanda şi Norvegia. Doar 1,8 miliarde de dolari revin FMI din suma menţionată de 7,5 miliarde de dolari, specifică agenţia de presă citată. Mă rog, tot aia e...

„Judecând după experienţa de până acum a guvernului meu, pot să

spun cu toată siguranţa că aceşti bani vor ajunge în buzunarele unor funcţionari sau vor fi cheltuiţi pentru proiecte utopice, precum Castelul Luminii sau cel mai scump pod din lume, în timp ce nivelul de trai al conaţionalilor mei va scădea până la insuportabil.", menţionează autorul petiţiei. Abramovici este invitat „să examineze posibilitatea cumpărării Letoniei". Petiţionarul menţionează că letonii reprezintă un popor harnic şi modest, iar Letonia – un spaţiu ecologic. În plus, miliardarul rus va găsi aici mult loc pentru parcarea iahturilor sale luxoase. Se pare însă că afacerile celebrului oligarh rus, stabilit la Londra, au fost puternic lovite de criza financiară mondială, încât această ofertă s-ar putea să nu-l tenteze. Pentru a-şi redresa situaţia financiară precară, el se gândeşte să vândă echipa de fotbal Chelsea sau luxosul său iaht „Pelorus", care valorează în jur de 200 milioane de euro, cam tot atât cât echipa de fotbal londoneză. Unele surse din anturajul miliardarului rus înclină să creadă că Abramovici îşi va sacrifica mai degrabă iahtul, cu o lungime de 115 metri, dotat cu două helioporturi şi un sistem de apărare antirachetă.

Pentru noi, premoniţiile sumbre privitoare la eventuala soartă a miliardelor venite din afară nu reprezintă ceva nou, după cum ştim şi ce-i aia un proiect utopic ori scăderea nivelului de trai al populaţiei. Şi mai putem zice că, dacă mai stă mult pe gânduri, oligarhul rus cu prenume bătând spre latinitate are toate şansele să se trezească brusc cu preşul tras de sub picioare. Cum, de cine? Tocmai de un nabab „cu sânge de roman"; nord-dunărean. *(A.N.P.)*

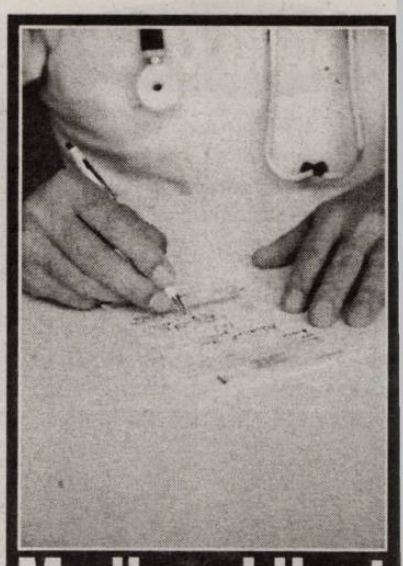

Medic, obligat să devină caligraf!

Atunci când cineva scrie aproape indescrifrabil se spune că o face „puţin mai frumos decât un doctor". Într-adevăr, slujitorii lui Hipocrat au renumele unor persoane care scriu foarte urât. Dar se pare că medicul de la un spital din oraşul britanic Devon îşi întrece de departe colegii, după ce, eliberând o reţetă, nici măcar el nu a mai fost în stare să descifreze ce a scris. Pacientul, un bărbat de 45 de ani pe nume Brian McNoughty, care suferea cu stomacul, a mers la farmacie cu reţeta respectivă, dar farmacista i-a eliberat un alt medicament, crezând că vede denumirea acestuia pe hârtie. Bietul om era însă alergic la medicamentul respectiv şi a făcut o reacţie destul de severă, dar din fericire nu a intrat în şoc anafilactic. El a depus însă o plângere la conducerea spitalului şi directorul instituţiei, enervat că mai primise deja câteva jalbe cu acelaşi conţinut, s-a hotărât să-şi sancţioneze subalternul. Medicul „cu hieroglife", cum l-a numit el, a fost obligat să-şi revizuiască scrisul, dacă va vrea să mai profeseze şi până când va reuşi acest lucru, nu va mai putea scrie el reţetele, ci le va dicta asistentei. *(G.T.)*

Mănâncă din oală fiindcă farfuriile conţin plumb!

Cu toate că vecinii îi privesc ca pe nişte ciudaţenii, din cauza grijii exagerate pe care o manifestă faţă de sănătatea lor, membrii unei familii moscovite refuză, de mai bine de zece ani, să mai mănânce din farfurii şi alte vase de ceramică.

Soţii Beliaev duc, împreună cu cei trei copii ai lor, un trai extrem de sănătos. Ei sunt cu toţii vegetarieni convinşi, iar puţinele mâncăruri gătite pe care gospodina casei le prepară sunt consumate nu din farfurii, ci direct din cratiţă! „Oamenii ne consideră nebuni, dar să ştiţi că nu este deloc aşa. Ei nu-şi dau seama ce pericol îi paşte mâncând din farfurii din porţelan şi ceramică, sau bând din sticle! De altfel, şi oamenii de ştiinţă, de la noi şi din străinătate, au avertizat asupra acestui pericol... Este un lucru ştiut că aceste vase cedează metale grele, cu mare toxicitate, în alimentele care se pun în ele. Personal, am făcut chiar cercetări referitoare la concentraţia deosebit de mare de plumb, cadmiu, zinc şi nichel, care există la aceste farfurii. Metalele respective pur şi simplu migrează în alimente, şi apare riscul îmbolnăvirii de maladii grave!", este de părere domnul Valerii Beliaev, de profesie laborant chimist. Pentru a se feri de efectele nocive ale ceramicii, cei cinci ruşi, care şi-au propus să trăiască o sută de ani, preferă să mănânce, pe rând, direct din oale sau cratiţe, iar de băut nu beau decât apă fiartă şi răcită şi bere la cutie! *(G.T.)*

Pescari cu bomba!

Un fapt incredibil, dar perfect adevărat, deşi „eroii", săi au fost doi pescari cu state vechi, s-a petrecut de curând, lângă oraşul german Schwerin. Aici, pe o baltă situată în apropierea aşezării şi recunoscută pentru bogăţia ei piscicolă, doi pensionari uniţi de pasiunea lor pentru undit, au fost la un pas de a fi vătămaţi de explozia unei bombe aflată în... apă! Georg Urfill şi Matthias Burgersieder plecaseră cu noaptea-n cap pe baltă, încărcând toate sculele necesare în maşina unuia dintre ei. Toate bune şi frumoase, vremea splendidă şi peştele hrăpăreţ, până ce, la un moment dat, timpanele celor doi bătrâni au fost puse la grea încercare de o explozie teribilă. Instantaneu, din baltă s-a ridicat o trombă de apă înaltă de câţiva metri, aruncând în aer sute de peşti. După primele clipe de buimăceală, cei doi s-au repezit, alături de alţi pescari aflaţi prin preajmă, să adune crăpcenii care se zbăteau pe uscat. Concluzia la care s-a ajuns după sosirea geniştilor a fost aceea că în apă se aflase o bombă neexplodată, rămasă din timpul celui de-al doilea război mondial, când aici s-au dat grele lupte între sovietici şi trupele naziste, bombă care se declanşase, din motive necunoscute, exact atunci. Pescarii nu doar că au răsuflat uşuraţi, scăpând teferi, dar s-au şi ales cu o pradă zdravănă, cât n-ar fi prins tot anul cu undiţele... *(G.T.)*

Cu Viagra la atac!

Trădare să fie, dar să ştim şi noi; sau, măcar, să ne bucurăm într-un fel! Cam aşa ar zice pesemne nenea Iancu, aflând ce mai e nou în domeniul momelilor pentru potenţialii turnători. Mai exact, pentru informatorii recrutaţi de americani, în zonele mai mult sau mai puţin fierbinţi din pietrosul Afganistan. De pe poziţiile de cetăţeni civilizaţi, ajunşi printre oameni consideraţi întrucâtva sălbatici (sic!), foarte întreprinzătorii lucrători CIA au venit cu vechea idee a cârpelor colorate şi a cioburilor de oglinzi, oferite pe post de cadouri nepreţuite, în schimbul unor lucruri cu-adevărat valoroase. Desigur, s-a procedat la o „actualizare" a tradiţiei. CIA, care de altfel a răsplătit întotdeauna informaţiile primite, a început să ofere cadouri din ce în ce mai insolite, printre care jucării, vize de călătorie, medicamente şi chiar ispita şi garanţia unor plăceri cât se poate de lumeşti, pe care şi le permiteau până mai ieri doar „invadatorii imperialişti".

Printre cadourile oferite de CIA militarilor afgani în schimbul informaţiilor figurează pastile de Viagra, informează cotidianul american Washington Post. Noblesse oblige, moncher! În condiţiile în care şefii militari locali sunt uneori în vârstă şi pot avea patru soţii, Viagra le poate permite să „îşi reafirme autoritatea", susţine un agent CIA; evident, sub acoperirea anonimatului.

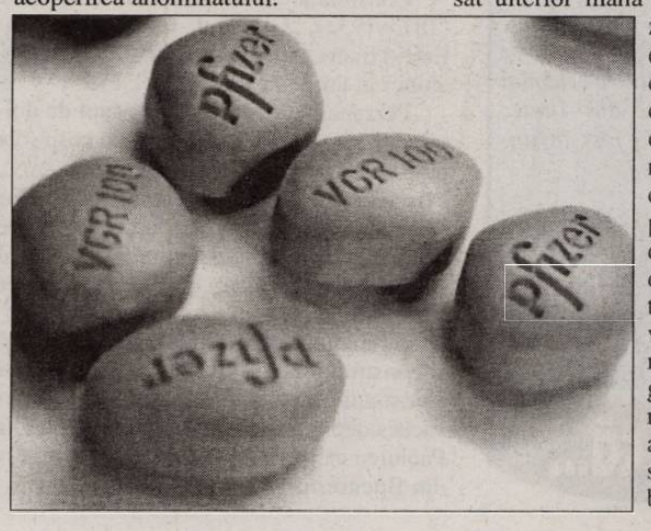

În plus, cadourile obişnuite, cum ar fi banii sau armele, pot pune probleme: dacă armele pot ajunge în mâinile cui nu trebuie, o îmbogăţire subită a cuiva poate atrage atenţia. Patru pastile de Viagra l-au îmbunat însă pe un influent şef militar afgan de 60 de ani, care, deşi iniţial neîncrezător faţă de americani, le-a lăsat ulterior mână liberă acestora în zona sa de influenţă. Carevasăzică, recursul la ancestralul cuplu Adam şi Eva (nici nu mai contează că era vorba despre facerea... ortodoxă a lumii) se dovedeşte în continuare la fel de valabil ca în oricare altă epocă. Aţi ghicit cine joacă rolul şarpelui în acest interesant scenariu? Zoe, fii bărbată! *(A.N.P.)*

Cel mai tânăr „paraşutist" din lume

Micul David Barmby, un puşti neastâmpărat de doi ani, din Liverpool, poate concura cu succes la titlul de cel mai tânăr paraşutist... fără paraşută. Copilul, lăsat singur în casă de mama lui, a reuşit să deschidă uşa de la balcon şi, după ce a explorat puţin balustrada acestuia, a simţit o nevoie subită de a se arunca în iarba din faţa blocului. Singura problemă e că apartamentul familiei Barmby se află la etajul trei şi, până la nivelul solului, sunt aproape zece metri. Din fericire pentru zburdalnicul David, un bărbat aflat în trecere prin faţa blocului, a văzut cum puştiul „defilează" pe balustradă şi, dându-şi seama ce ar fi putut urma, s-a apropiat de bloc, strigând la el să rămână pe loc. Dar, când copilul s-a aruncat în gol, bărbatul, care nu a dorit să i se facă public numele, nu a ezitat şi a încercat să-l prindă în braţe. Impactul a fost destul de puternic şi omul, deşi solid, s-a trezit aruncat la pământ de corpul micuţului, transformat în bolid. În cele din urmă, el a ajuns la spital, cu o mână fracturată iar David, râzând vesel şi neavând nici o zgârietură, în braţele mamei sale, ce tocmai se întorcea de la cumpărături. *(G.T.)*

Un președinte intrat la apă

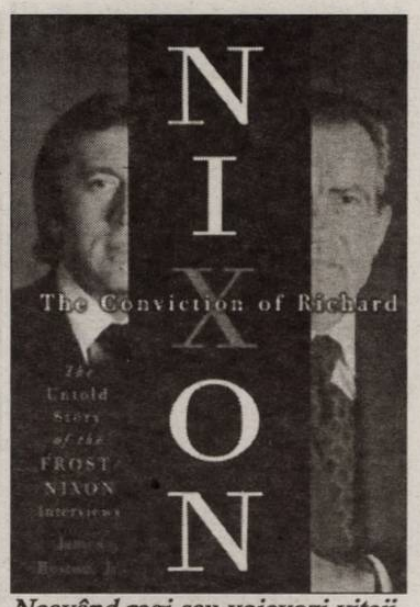

Neavând regi sau voievozi viteji, care să lupte cu turcii, tătarii și alte lifte păgâne, americanii i-au idolatrizat pe eroii anonimi ai cuceririi Vestului, pe „părinții Constituției" și, mai apoi, pe președinții lor. Biografia unora dintre aceștia din urmă a constituit nesecată sursă de inspirație pentru cea de-a șaptea artă, chiar dacă abordarea nu le-a fost întotdeauna favorabilă. Iar dintre ei, controversatul Richard Nixon ocupă un loc fruntaș, tocmai fiindcă firea și faptele sale îl fac un personaj cu totul ieșit din comun.

Nixon, „preferatul" regizorilor

Primul care a fost atras de subiect a fost Alan Pakula, cu al său zguduitor *All the President's man*, realizat în 1975. A urmat Oliver Stone, „nuca tare" pentru care toți președinții americani par să manifeste o fobie, temându-se că într-o zi îi va portretiza, în toată splendoarea sau decăderea lor. În 1995, el a realizat un superb crochiu al lui Nixon, rolul președintelui fiind interpretat – magistral – de Anthony Hopkins. A urmat, în 1999, o abordare în registru comic, în comedia *Dick* (porecla lui Nixon a fost Dirty Dicky – „Dicky cel mânjit") și acum *Frost/Nixon*, o peliculă „serioasă", marca Ron Howard, care este regizor și producător. Nu trebuie să confundăm această creație artistică cu documentarul omonim realizat în 1977, deși ambele au același subiect electrizant: scandalul Watergate, în urma căruia Nixon a devenit primul președinte demisionar al Statelor Unite și dialogul tăios purtat între el și faimosul om de televiziune David Frost. Eroii filmului sunt Frank Langella (care seamănă aproape perfect, la fizic, cu fostul președinte, fiind ajutat, e drept, și de machiaj) și Michael Sheen, un veteran care face un rol mare întruchipându-l pe incomodul Frost.

Duelul cuvintelor

Este un duel de zile mari, în care dialogul spumos, incitant, replicile acide îl vor face pe spectator să înțeleagă mai bine lumea politicii americane. Un meci de box în care adversarii, după ce schimbă câteva lovituri de tatonare, trec la atac, cu armele verbale. Prezentatorul britanic este redutabil dar Nixon rămâne un vulpoi bătrân calat pe versiunea lui: scandalul Watergate este o înscenare care i s-a pus în cârcă pentru a-i ruina cariera. Conversația ne oferă un prilej pentru a afla amănunte puțin știute publicului larg despre culisele scandalului Watergate. Măiestria oratorică și, am putea spune, harul de detectiv și nu în ultimul rând intuiția și tăria de a spune lucrurilor pe lume, de-a dreptul dezarmantă, de care dă dovadă Frost, îl vor determina, într-un final, pe Nixon să admită implicarea sa, cel puțin parțială, în țețele încurcate ale acestei afaceri murdare. N-ar fi de mirare ca pelicula să candideze cu mari șanse la Oscar, pentru că atât scenariul și modul de abordare, cât mai ales jocul actoricesc, sunt remarcabile.

Lungul drum al adevărului spre lumină

Modul cum Langella dă viață răposatului președinte este fascinant. El sugerează perfect zbuciumul vinovat al lui Nixon, eforturile sale de a-și dovedi nevinovăția – căci până la capăt el nu va crede că a făcut un lucru rău trimițându-și echipele de „instalatori" în sediile rivalilor Democrați. Totuși, există, mai ales în privirea sa, conștiința culpei morale. Nixon este, în felul cum îl prezintă Howard, nu bărbatul puternic, dispus să treacă peste cadavre, întruchipat, în urmă cu câțiva ani, de Anthony Hopkins, ci un om slab, ezitant, îndrăzneț mai curând dintr-un complex de inferioritate decât din convingere; un om care-și găsește refugiul în alcool, încercând astfel să exorcizeze niște demoni care nu-i vor da însă pace niciodată. De partea cealaltă, Michael Sheen conferă personajului său o aură aparte. De fapt, Frost și Nixon sunt, deși rivali în fața camerelor de luat vederi, unde fac un joc de-a șoarecele și pisica adesea amețitor pentru spectatori, foarte asemănători. Amândoi, sunt niște autodidacți ambițioși și inteligenți, într-o lume guvernată de principii de castă, ambii s-au ridicat în cadrul sistemului social până la înălțimi amețitoare bazându-se doar pe noroc sau pe farmecul personal. Ceea ce îi diferențiază este partea baricadei pe care se află: Nixon este politicianul abil care a comis o gafă dezastruoasă, responsabilă de căderea sa, dar care luptă pentru a-și salva onoarea finală, încurcându-se, mai cu voia, mai fără voia sa, într-un ghem de minciuni, în vreme ce Frost este jurnalistul combativ, cu nimic mai prejos decât Bernstein și Woodward (cei doi ziariști care au provocat, prin investigațiile lor, demisia președintelui). În cele din urmă, chiar dacă nu în mod evident, minciuna este demascată: dornic să se reabiliteze în fața poporului american, Nixon ajunge să-și recunoască, indirect, vinovăția. O dovadă în plus că adevărul triumfă oricând, chiar dacă în joc e reputația celor mai puternici oameni de pe planetă.

PORTRET

Ilinca Tomoroveanu

S-a născut într-o zi de august a anului 1941, în chiar Capitala țării. Destinul domniei sale a fost... teatrul. Nepoată a poetului Octavian Goga, actrița *Ilinca Tomoroveanu*, încă de copil a înțeles că frumusețea versului poate fi un leac pentru suflet. A copilărit, veri de-a rândul la Rășinari, acolo unde bunica domniei sale (sora lui Goga), trăia. De aceea, poate, marea actriță a înființat fundația „Octavian Goga" și se ocupă de muzeul de la Rășinari. Pe plan artistic, *Ilinca Tomoroveanu* a avut multe succese, pentru care a primit și premii.

A debutat în 1964 pe scena Teatrului Național București, unde a rămas până în zilele noastre și unde este director adjunct artistic. De-a lungul carierei rolurile au fost multe, cu personaje din piese semnate de dramaturgi români dar și clasici ai literaturii universale. Talentată, frumoasă, puternică, tandră, generoasă și fără înfatuări, *Ilinca Tomoroveanu* a știut, să fie întotdeauna, prin forța și căldura ce-o emană, alături de public.

Este iubită de toți cei care au văzut-o jucând, a stat mereu departe de ecranul televizoarelor, simțind poate că locul domniei sale este în inima iubitorilor de teatru. Când a jucat în piesele puse în scenă de televiziune, *Ilinca Tomoroveanu* a jucat ca pe marile scene teatrale.

O admirăm, o iubim și o privim cu multă duioșie, atunci când avem răgazul necesar să ne oprim la Teatrul Național unde joacă în piesa lui Camil Petrescu, „Jocul ielelor". *(N. Floria)*

Amy s-a cuminţit?

După ce a ținut prima pagină a tabloidelor în ultimele luni, arătând tot mai rău și determinându-i chiar pe cinici să parieze asupra datei morții sale, controversata Amy Winehouse pare să-și fi regăsit echilibrul sufletesc. Cearta cu soțul ei, Blake Fielder-Civil, aflat în prezent în închisoare, pare să-i fi priit talentatei artiste. Obrajii ei și-au recăpătat culoarea, s-a îngrășat câteva kilograme și nu mai are alura de anorexică în ultimul hal cu care ne obișnuise de ceva vreme. Secretul revenirii sale pe linia de plutire ar putea avea legătură cu vacanța petrecută, la începutul anului, în Caraibe. Aici, cântăreața britanică a fost surprinsă în brațele tânărului Joshua Bowman, un Adonis de doar 21 de ani, frumușel, curățel și deloc dedulcit la droguri. Să fie într-un ceas bun, Amy!

PRIN GAURA CHEII

Joaquin Phoenix, pe post de... Yeti!

Actor talentat și carismatic, provenit dintr-o familie de artiști (și fratele său, River, a fost un „James Dean al sfârșitului de secol XX, moartea lui prematură transformându-l într-un

subiect de cult pentru admiratori), Joaquin Phoenix s-a făcut remarcat prin prezența sa scenică deosebită, fiind chiar nominalizat la Oscar, pentru rolul Commodus, din filmul Gladiator. Deși îl vom putea vedea curând într-un nou film care va stârni controverse și în care partenera îi este Gwyneth Paltrow, se pare că Joaquin este tentat să renunțe definitiv la cinematografie, spre a se dedica muzicii rap. Dar nu această schimbare de pasiuni a atras atenția presei ci metamorfoza fizică prin care trece actorul. Ipostaza de mai sus a fost surprinsă de presă pe aeroportul din Los Angeles, Phoenix fiind aproape de nerecunoscut. Nu-i de mirare că paparazzi au scris despre el că se pregătește probabil pentru rolul de Yeti!

Britney Spears se apucă de scris

Sătulă probabil de toate minciunile și exagerările scrise despre ea, Britney Spears a hotărât că e timpul să-și spună propriul punct de vedere asupra vieții ei. „Au existat numeroase biografii neoficiale ale lui Britney, care au lansat numai neadevăruri. Acum, ea va

spune lucrurilor pe nume și multe dintre dezvăluiri sunt senzaționale: dinamită curată! N-a fost zi în care Britney să nu scrie ceva în jurnalul ei personal și probabil că autobiografia va avea între trei și cinci volume, căci sunt multe, multe de spus", a dezvăluit o prietenă apropiată a cântăreței. Dacă ne gândim că editura care va publica autobiografia i-a oferit „logodnicei Americii" suma de 14 milioane de dolari, mai că înțelegem pasiunea pentru scris a lui Britney...

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Vorba dulce mult aduce

Proverbul îl ştiţi, cu siguranţă. Nu ne vom referi însă la imperativul comunicării prin mesaje bine temperate, echilibrate, ci la necesitatea de a ne folosi cu chibzuinţă un dar la a cărui valoare deosebită nu prea ne gândim des: vocea. Vocea şi emiterea sunetelor sunt rezultatul vibraţiei corzilor vocale, la trecerea aerului în timpul expiraţiei prin laringe.
Există diverse afecţiuni care influenţează negativ aparatul fonator, în special corzile vocale, astfel încât apar diferite tulburări de fonaţie (vorbire), ce se pot agrava, mergând până la lipsa totală a vocii (afonie).

Perturbarea emiterii sunetelor se poate manifesta sub mai multe forme: ● Fonastenia sau „oboseala vocii" apare după eforturi vocale minime fiind consecinţa unei miozite a musculaturii laringiene, după laringite netratate sau suprasolicitări fonatorii; ● Disfonia sau răguşeala este cea mai frecventă, vocea fiind neclară, insonoră, cu sunet aspru, rugos. Apare la bolnavii cu laringite acute şi cronice, după traumatisme laringiene, prin echimoze la nivelul corzilor vocale, în cazul unor tumori benigne sau maligne la nivelul corzilor vocale, fie după paralizii ale corzilor vocale. ● Afonia reprezintă pierderea completă a tonalităţii vocale şi apare în diferite afecţiuni ale laringelui, fie în paralizii ale muşchilor aductori ai corzilor vocale, fie în situaţii de stres sau şoc psihic, când apare afonia psihogenă. ● Diplofonia sau vocea bitonală apare în paralizia monolaterală a corzilor vocale.

Disfonia este cea mai frecventă tulburare fonatorie şi este caracterizată prin voce slăbită, ţipată, grosolană, răguşită. Există trei tipuri distincte de disfonie: organică, funcţională şi spasmotică. Disfonia spasmotică este o tulburare vocală caracterizată prin contracţii şi îngustări intermitente, involuntare ale laringelui în timpul fonaţiei. Întreruperea fluxului de aer prin laringe este cauza vorbitului sacadat, întrerupt, laborios. Ocazional, spasmul vocal poate îndepărta corzile vocale rezultând un tip special de disfonie, caracterizat prin pauze de respiraţiei în timpul vorbitului.

Cauzele şi factorii de risc

Disfonia este determinată de tulburări ale muşchilor laringelui, tulburări ale muşchilor corzilor vocale, apariţia de noduli pe corzile vocale, inflamaţii, polipi. Printre cele mai frecvente cauze ale disfoniei se numără:

- Laringita, atât cea acută cât şi cea cronică, reprezintă inflamaţia laringelui şi poate avea etiologie virală sau bacteriană;
- Diferite traumatisme ce afectează laringele, corzile vocale, traumatisme cervicale ce interesează nervii laringieni;
- Edemul laringian de cele mai multe ori de cauza alergică;
- Paralizii ale corzilor vocale;
- Noduli sau chisturi apărute pe corzile vocale;
- Tumori laringiene;
- Iritaţii ale laringelui produse de inhalarea unor substanţe toxice, alergice etc.;
- Stresul psihic.

Disfonia cronică poate afecta persoanele care îşi folosesc foarte mult vocea, care vorbesc sau cântă excesiv (profesori, cântăreţi) şi persoanele cu traumatisme ale laringelui sau care au suferit intervenţii chirurgicale pe laringe.

Diagnosticul disfoniei urmăreşte evaluarea modificărilor calitative ale fonaţiei, perioada şi circumstanţele în care a apărut disfonia, factorii care au declanşat şi agravat tulburarea de fonaţie (vorbit excesiv, ţipat, cântat), coexistenţa altor boli etc. Investigaţiile necesare pot cuprinde examen ORL, CT sau radiografie a regiunii cervicale, vizualizarea laringelui şi corzilor vocale prin laringoscopie.

Tratamentul conservator cuprinde evitarea utilizării excesive a vocii şi punerea în repaus a aparatului fonator, eliminarea factorilor de risc precum fumatul, stresul, consumul de alcool, hidratarea corespunzătoare pentru evitarea uscăciunii gâtului. În cazul în care s-a identificat o cauză organică a disfoniei trebuie tratată problema de fond. Laringita virală se rezolvă de obicei de la sine, în timp ce suprainfecţia bacteriană trebuie tratată cu antibiotice. În unele cazuri disfonia necesită intervenţie chirurgicală pentru înlăturarea cauzei.

Terapie pulmonară de vârf

Terapia fotodinamică dă rezultate încurajatoare în tratamentul anumitor forme de cancer pulmonar diagnosticate precoce, dar inoperabile din cauza tipului tumorii sau de starea clinică a bolnavului. Această tehnică se referă la injectarea pe cale intravenoasă a unui agent fotosensibilizant, care merge să se fixeze chiar în „inima" tumorii, după care se distrug ţesuturile canceroase impregnate cu acest fotosensibilizant, cu ajutorul unei raze-laser ghidate prin bronhoscopie. Datorită amintitei metode, care combină metodele clasice cu tehnologii de ultimă oră, s-au înregistrat supravieţuiri ale unor pacienţi, timp de peste şase ani.

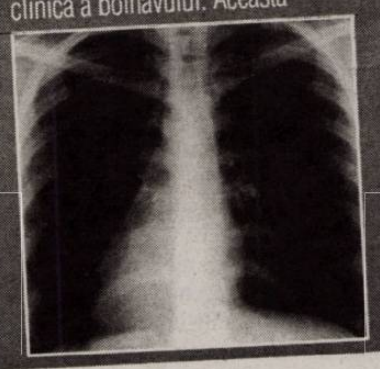

Remedii naturale

Un medicament verde (aproape) complet

Dintre toate uleiurile esenţiale, cel obţinut din muşeţel este cel mai căutat în multe ţări din toată lumea. Mirosul său dulce îi încântă pe toţi şi are efecte calmante pentru muşchii obosiţi. Cel mai de calitate muşeţel provine din Delta Nilului – Egipt. Din muşeţel se obţine un plăcut ceai aromatic, utilizat deseori pentru diminuarea unor probleme de sănătate, de la dureri de dinţi, până la nervozitate. Muşeţelul s-a dovedit a fi benefic în alinarea durerilor de cap şi este o plantă relaxantă naturală foarte cunoscută de cei care suferă de insomnie. În multe cercuri, ceaiul de muşeţel este considerat a fi un preparat care favorizează somnul, datorită proprietăţilor sale naturale, generând o stare de moleşeală. Ajută de asemenea şi în tratarea bolilor digestive, prin calmarea stomacului şi a nervilor.

Denumirea din botanică a acestei plante (Matricaria) este derivat din termenul latin „matcă/uter", deoarece pe vremuri era frecvent folosit pentru tratarea unor afecţiuni specifice femeilor. Numele muşeţelului derivă şi din vechea greacă şi se traduce prin sintagmă „măr de pământ", făcându-se referire la aroma de fructe. La fel ca multe alte ceaiuri şi plante, muşeţelul trebuie consumat fără a se adaugă lapte, dar aceasta nu exclude adăugarea de miere, lămâie, tei, scorţişoară etc. Amestecul de muşeţel cu mentă, administrat timp de două săptămâni, câte cinci ceşti pe zi, ajută la eliminarea substanţelor care produc spasme musculare şi inflamaţii. Adăugând câteva picături de ulei de muşeţel în apa pentru baie, ne vom elibera de tot stresul zilnic. Dacă le adăugăm în baia de dimineaţă, atunci trebuie să ne aşteptăm să fim binedispuşi şi energici toată ziua. Folosind un deodorant de cameră cu aromă de muşeţel, vom adăuga o ambianţă plăcută întregii case. În acelaşi timp, muşeţelul ajută la întărirea părului şi rezolvă probleme ale podoabei capilare.

Muşeţelul este tonic, stimulator, aromat, analgezic, antispasmodic şi un excelent medicament pentru stomac. Extern, este folosit în general pentru a grăbi vindecarea şi a trata inflamaţiile, iar intern, pentru tratarea febrei, derajamente stomacale, anxietate şi insomnie. Se foloseşte şi în compoziţia şampoanelor, pentru luciul conferit părului.

Studiile clinice au arătat clar că muşeţelul are un slab efect sedativ când este administrat sub formă de ceai. Testele pe animale au demonstrat că uleiul volatil de muşeţel, administrat pe cale orală iepurilor cu probleme la rinichi, au normalizat caracteristica uremică. Acest lucru demonstrează că muşeţelul se poate folosi în afecţiunile rinichilor.

S-a dovedit că muşeţelul este folositor şi în reducerea inflamaţiilor, în cazul artritei. De asemenea, relaxează muşchii tensionaţi ai intestinelor. Muşeţelul este, în general, considerat sigur şi netoxic. Efectele secundare sunt puţin frecvente. Nu se recomandă să se folosească tinctură sau ulei esenţial de muşeţel pe timpul sarcinii. Muşeţelul poate creşte efectele anticoagulante. Nu trebuie luat împreună cu medicamente sedative sau alcool. Persoanele care sunt alergice la rugină sau la alte plante din familia *Asteraceae* trebuie să evite muşeţelul.

Acesta poate interveni în coagularea sângelui, deci nu îl folosiţi împreună cu aspirina sau cu alte substanţe care au proprietăţi anticoagulante. Unora le poate provoca moleşeală, iar în cantităţi mari poate cauza stare de vomă şi gaze vomitative.

În concluzie, se poate spune totuşi că muşeţelul este o adevărată comoară. Folosiţi-l cu grijă şi vă va aduce numai beneficii, aşa cum s-a întâmplat timp de secole.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Mai puţină sare, mai multă vigoare

Tot mai frecvent şi pe canale diverse se arată că excesul de sare este responsabil de tot mai multe decese, în fiecare an. Principalul vinovat se pare că este nu numai consumul exagerat al sării pe care o foloseşte fiecare în bucătărie atunci când găteşte, dar şi industria alimentară care – din diverse considerente – adaugă multă sare în mâncărurile semipreparate şi alte produse. În mod cert, sarea este cunoscută ca un factor de risc la hipertensivi, dar se află şi la originea a numeroase probleme de sănătate, în special la nou-născuţi, persoane vârstnice sau la supraponderali. Nevoia fiziologică minimală de sare este în jurul a 2 grame/zi. Deşi dezbaterile asupra efectelor negative ale excesului de sare în alimentaţie sunt departe de a fi soluţionate, se ştie clar că este necesar să diminuăm consumul de sare. Aceasta deoarece sarea contribuie la creşterea tensiunii arteriale la unele persoane: atât la cei care suferă deja de această afecţiune, cât şi la cei predispuşi (persoane peste 40 de ani, supraponderale şi cu antecedente familiale de hipertensiune).

Sarea este implicată şi în apariţia altor boli cardiovasculare şi a osteoporozei. În special pe timpul verii este important să reducem, nu să suprimăm, consumul de sare, deoarece în timpul verii prin transpiraţie au loc pierderi de sare care pot conduce la o carenţă sodată. Aceasta se manifestă prin pierderi de cunoştinţă, crampe musculare, insomnie şi deshidratare. Anumite boli, în special cele renale, antrenează un dezechilibru al sodiului în sânge şi grave tulburări metabolice.

Cum să reduceţi consumul de sare? Nu este cazul să aruncaţi solniţa. Problema nu vine neapărat de la sarea de masă pe care o folosiţi în bucătărie, ci de la anumite alimente cu conţinut ridicat de clorură de sodiu (sare de bucătărie) cum ar fi: mâncăruri semipreparate, supe instant, conserve, mezeluri, anumite băuturi, pâine. Industria din sectorul agroalimentar poate fi acuzată de adăugarea în compoziţia produselor a unor cantităţi prea mari de sare, fie pentru a păstra gustul proaspăt al alimentelor, fie pentru ca apa să fie reţinută în mezeluri.

Iată şi câteva sfaturi care vă vor ajuta să gătiţi evitând pe cât posibil să adăugaţi sare.

- Reduceţi progresiv sarea, compensând prin arome (usturoi, ceapă), ierburi aromate (mentă, oregano, busuioc, foi de dafin, mărar), arome picante (piper, ardei iute, boia de ardei, curry).
- Preferaţi să gătiţi într-un mod care vă permite să păstraţi savoarea alimentelor, cum ar fi: gătirea sub aburi, înăbuşit, fiert.
- Alegeţi anumite legume (varză, ţelină), peşte (somon, macrou), carne (miel, vită) care au o savoare suficient de pronunţată pentru a nu simţi nevoia să mai adăugăm sare;
- Adaugaţi la mâncărurile din carne şi la salatele de legume: ulei, oţet, lămâie sau vin alb (alcoolul se evaporă prin gătire);
- Pentru paste, faceţi un sos pe bază de tomate proaspete sau în conservă;
- În cadrul unui regim hiposodat, este util să încercaţi produsele pe care este inscripţionat faptul că sunt fără sare. Există în farmacii sare pe bază de potasiu.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Suferinţe hibernale ale inimii

Au început să vă doară încheieturile şi vă gândiţi deja, înainte să aflaţi previziunile meteorologice, că e cazul să ne aşteptăm cu toţii la un val de frig şi de umezeală? Nu e o noutate: omul şi-a dat seama, de mii de ani, că între starea vremii şi cea a sănătăţii sale există o legătură nevăzută. Fenomenul se numeşte meteodependenţă. ***Căldura, frigul puternic, vântul, lumina insuficientă sau în exces sunt principalele fenomene naturale comune, care vin din exterior să influenţeze ceea ce se petrece în interiorul nostru.***

Frigul ca factor de risc

În funcţie de vârstă, de starea sănătăţii, de sensibilitatea individuală, fiecare reacţionează diferit la modificările meteo. La celelalte specii lucrurile stau altfel: unele, de pildă, intră iarna în hibernare. Hipotermia se traduce prin scăderea temperaturii corpului, reducerea ritmului cardiac şi a celui respirator, încetinirea metabolismului. Organismul nostru are însă nevoie de o temperatură constantă – în jur de 37,5ºC – pentru a se păstra în formă. Receptorii de la nivelul pielii şi temperatura sângelui informează „termostatul" nostru central în caz de variaţii climatice. Instrumentul respectiv, situat în hipotalamus, e cel care reglează temperatura corpului. În condiţii normale, metabolismul de bază (activitatea ficatului, a inimii, a creierului, a muşchilor şi a glandelor endocrine) ne furnizează căldura corporală. Totuşi, aceasta nu e suficientă când afară e prea frig. Atunci, muşchii ni se contractă involuntar, pentru a produce căldură; e vorba despre tremurat. Părul se ridică uşor, ca să creeze un mic strat de aer la suprafaţa pielii şi vasele subcutanate se contractă, limitând pierderile de căldură. Aşadar, pielea e mai puţin irigată, însă volumul de sânge din organism rămâne acelaşi, ceea ce antrenează un aflux important în organele mai profunde, presiunea arterială crescând. Element accentuat la persoanele vârstnice şi mai ales la cele cu patologii cardio-vasculare.

Om bolnav, om sărac

Potrivit mai multor studii medicale europene, iarna se înregistrează mai multe decese. Cauza principală – scăderea temperaturii. Când aceasta e mai redusă cu 1ºC, riscul de infarct creşte cu 2,8%. Însă creşterea presiunii arteriale şi a ritmului cardiac pot fi însoţite şi de alte elemente. O scădere bruscă a temperaturii, cu 10ºC, induce o majorare cu 1,3-5% a markerilor serici ai inflamaţiilor, modificare suficientă pentru a destabiliza depozitele de grăsimi din artere, la pacienţii cu asemenea risc, şi pentru a mări frecvenţa infarcturilor de miocard. S-a remarcat de pildă faptul că în luna decembrie sunt în medie decese mai numeroase decât pe timpul unei luni caniculare de vară. Şi în special în rândul păturilor sociale sărace, lucru care spune multe despre starea de sănătate a populaţiei. Locuinţele acestor oameni sunt deseori prost izolate, deci încălzite insuficient (dacă ele există) şi locatarii suportă agresiuni repetate, sistemul lor de termoreglare nemaifuncţionând normal. În plus, părţi ale corpului, ca mâinile şi picioarele, se răcesc mai repede, deoarece sângele ajuns la extremităţi se află la un capăt de parcurs.

Unora le place frigul

Zonele amintite ale corpului, ca şi capul sau gâtul – cele mai expuse la frig – sunt puternic irigate. Dacă nu sunt acoperite, firește că apare un schimb imediat între aerul exterior şi vasele sangvine subcutanate, care generează o pierdere de căldură. În concluzie, mănuşile, fularul şi căciula nu ar trebui să ne lipsească, fie şi „riscând" să nu fim chiar în pas cu moda. Şi chiar dacă nu suntem egali (nici) în faţa fluctuaţiilor de temperaturi joase. Cei mai sensibili rămân copiii mici, al căror mecanism de apărare nu este încă bine dezvoltat. La polul opus, cele mai puţin afectate de frig sunt persoanele supraponderale. Sensibilitate deosebită, dar în funcţie şi de alţi factori individuali, au şi vârstnicii sau cei ce suferă de etilism acut, întrucât alcoolul determină o vasodilataţie care împiedică încălzirea organismului. Şi anumite tratamente medicamentoase pot influenţa „termostatul" nostru, afectat fiind deseori şi sistemul respirator. Când inhalăm aer rece şi uscat, mucoasele gâtului sunt agresate, ceea ce poate favoriza pătrunderea microbilor. Apoi, la nivelul bronhiilor se declanşează un mecanism care înseamnă de obicei şi începutul unei crize pentru astmatici. În fine, şi vântul îşi aduce contribuţia sa la stările nu tocmai dorite ale sănătăţii, crearea problemelor de respiraţie în momentul rafalelor puternice vitregind organismul de cantitatea necesară de oxigen. Urmarea – tot biata inimă este cea care îşi măreşte debitul, încercând să suplinească deficitul de oxigen din organele vitale. Pentru cardiaci şi pentru vârstnici, un pericol major!

Tratamentele şi vremea

În ton cu patologiile specifice sezonului rece, dar referindu-ne în mod firesc şi la situaţia opusă, facem o succintă remarcă asupra relaţiei potenţiale dintre consumul de medicamente şi temperatura ambientului. În cazul unor patologii grave, se recomandă în mod expres ca pacientul să se adreseze medicului, acesta putând să evalueze riscurile interacţiunii condiţionate de frig sau de caniculă. Iată câteva asemenea posibile interferenţe între oscilaţiile meteorologice şi tratamentele medicamentoase.

■ ***Când e frig...*** *Neurolepticele* afectează sistemul generator de... tremurat. *Barbituricele* şi *benzodiazepinele* provoacă o depresie a sistemului nervos central, care nu mai poate asigura termoreglarea. Unele medicamente *antihipertensive* şi *vasodilatatoare* împiedică vasele cutanate să se contracte. *Sedativele,* care trebuie administrate sub supraveghere medicală,

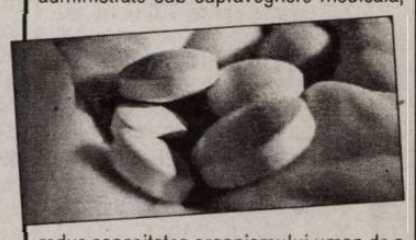

reduc capacitatea organismului uman de a lupta împotriva frigului.

■ ***Când e cald...*** *Antiinflamatoarele* non-steroidiene, unele *antibiotice* sau *antivirale* pot avea efecte nedorite asupra funcţiei renale. De asemenea, atenţie la *diuretice,* care pot accentua deshidratarea determinând eliminarea de urină în surplus. *Neurolepticele* şi anumite *antidepresive* perturbă termoreglarea centrală. *Antihistaminicele, antiparkinsonienele* sau medicamentele *împotriva migrenelor* limitează transpiraţia. *Vasoconstrictoarele* împiedică dilatarea vaselor sangvine, *beta-blocantele* – accelerarea bătăilor inimii şi, în fine, prin scăderea tensiunii arteriale, medicamentele *împotriva hipertensiunii* şi cele *împotriva anginei pectorale* pot agrava efectele adverse ale căldurii.

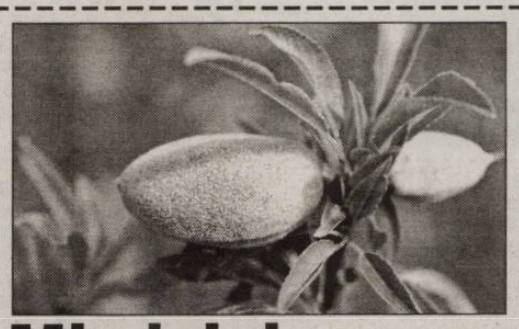

Migdalele ne calmează nervii

Migdalele sunt o excelentă sursă de magneziu, care este folosit de organism pentru menţinerea sănătăţii oaselor. Studiile recente ale unor medici englezi au demonstrat că migdalele constituie factori protectori importanţi cardiovasculari. Acest lucru este atribuit în primul rând lipidelor şi procentajului scăzut de acizi graşi saturaţi. De asemenea, migdalele au un conţinut bogat în săruri minerale, calciu, fosfor, potasiu, sulf, magneziu, vitamine, materii grase şi celuloză. Este un bun echilibrant nervos, remineralizant şi antiseptic intestinal. Fructul necopt este bun pentru eliminarea sărurilor de metale grele din organism. Fructele coapte, amestecate cu miere, sunt indicate în cazurile de insomnie, anemie şi astm bronşic. Din cauza valorii calorice ridicate a migdalelor, acestea trebuie consumate cu moderaţie, în jur de şase până la zece fructe pe zi. Uleiul de migdale este recomandat ca laxativ uşor şi în caz de tuse violentă.

Ochii şi computerul

Parafrazând un dicton binecunoscut, am spune că progresul civilizaţiei, la fel ca arta, cere sacrificii. De fapt, nimeni şi nimic nu solicită explicit să apară victime („colaterale" sau nu), ca o garanţie că intenţiile bune vor avea câştig de cauză. Domeniul informaticii, un imperiu mondial care încă nu are oponenţi pe măsură, firește că se remarcă şi el prin efecte deloc dorite, iar sănătatea fizică şi cea psihică pot fi puternic atinse, uneori iremediabil. Sunt lucruri inevitabile. Totuşi, respectând un minimum de reguli simple, putem evita posibilele afecţiuni ce apar la nivel individual. Să ne referim deocamdată la averea noastră cea mai importantă: ochii!

Un mediu de lucru prietenos

Prima condiţie a protejării unei vederi normale o reprezintă asigurarea unui cadru fizic de lucru adecvat, astfel încât să ne simţim cât mai confortabil în momentul când preluăm locul ce ne-a fost rezervat în el.

Monitorul: se poziţionează la 45-75 cm distanţă de ochi. E de preferat ca marginea superioară a ecranului să fie la nivelul sau sub nivelul ochilor. Dacă monitorul e plasat prea sus, capul va sta înclinat spre spate, provocând dureri de ceafă iar ochii se vor usca mai uşor deoarece pleoapele nu se mai închid complet în timpul clipitului. Ecranul trebuie păstrat cât mai curat, praful de pe ecran contribuind fie la reducerea contrastului, fie la reflectarea supărătoare a luminii.

Tastatura. Se plasează chiar în faţa monitorului. Dacă e plasată în unghi lateral, ochii vor fi nevoiţi să focalizeze separat, ceea ce-i va obosi.

Sursa documentară. Materialul de citit, bibliografic etc. se aşază lângă monitor, la acelaşi nivel, unghi şi distanţă faţă de ochi. Astfel vederea nu trebuie să se adapteze mereu altfel, când trece de la monitor la material.

Lumina înconjurătoare ar trebui să fie mai întunecată decât albul cel mai intens de pe ecran. O lampă de birou ajustabilă, a cărei lumină nu bate în ochi atunci când e privit ecranul, reduce senzaţia de oboseală.

O dinamică a... staticii

Dacă sunteţi una dintre persoanele pentru care folosirea computerului face parte integrantă din munca de zi cu zi, fiţi sigur că orele petrecute în faţa ecranului devin treptat o sursă de oboseală generală şi, în mod special, de oboseală a vederii. Simptomele sunt clare: ◆ dureri, arsuri, mâncărimi, lăcrimare sau uscăciune la nivelul ochilor ◆ vedere înceţoşată sau dublă ◆ vedere neclară la distanţă, după folosirea prelungită a computerului ◆ dureri de cap şi de ceafă ◆ dificultate la schimbarea focalizării vederii de pe monitor, pe hârtiile de pe birou ◆ vizualizarea unei liziere sau a amprentei imaginii, în momentul când vă îndepărtaţi privirea de la monitor ◆ sensibilitate crescută la lumină.

Deocamdată, specialiştii apreciază că starea de oboseală a vederii provocată de computer nu are consecinţe grave pe termen lung, mai ales dacă sunt urmate câteva metode prin care situaţia se poate ameliora:

➢ ***Schimbaţi rutina de lucru.*** Luaţi pauze, pentru a vă odihni ochii. Îndepărtaţi-vă ochii de la ecran şi priviţi la distanţă, timp de 10-15 secunde, la fiecare 10-15 minute.

➢ ***Schimbaţi ritmul.*** Ridicaţi-vă de la birou şi mişcaţi-vă prin încăpere cel puţin o dată la fiecare două ore, asigurând în acest fel atât odihna ochilor, cât şi a corpului. Introduceţi drept pauză de lucru la ecran alt tip de muncă de birou, pe care ar fi bine să o faceţi stând în picioare.

➢ ***Clipiţi.*** Ochii uscaţi, în special în cazul celor care folosesc lentile de contact, constituie şi o consecinţă a folosirii îndelungate a computerului. Sunt multe persoane care, concentrându-se pe datele de pe monitor, clipesc doar o dată pe minut, deşi normal este o dată la fiecare cinci secunde. Clipirea mai puţin frecventă înseamnă mai puţină lubrifiere prin lacrimi, ceea ce duce la uscăciune, la senzaţia de mâncărime şi arsuri oculare. Dacă numai clipitul mai des nu ajută, se pot folosi coliruri sau picături de lacrimi artificiale.

➢ ***Înclinaţi capul în diferite poziţii.*** Dacă e posibil, din când în când, lăsaţi-vă pe spate în scaun şi închideţi ochii pentru câteva clipe.

VINERI - 30 ianuarie

TVR 1

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Cântecul amintirii... amintirile cântecului (r) 10.30 Doc.: „Secretele Kremlinului" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.00 Miezul zilei cu Leonard Miron 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Tribuna partidelor parlamentare 15.30 Doc.: „Detectiv Da Vinci" 16.30 Green Report 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Europa ne privește 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Eurovision 2009 • Clipuri Selecția Națională 22.10 Film: „Cel care păzește" (SUA, 1990) 23.50 Românii din Zabul 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Între artă și știință" 10.00 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 11.00 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit (r) 13.00 Știrile Pro Tv 13.30 Te vezi la Știrile Pro Tv (r) 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Schimbare extremă" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Kickboxer 3: Arta războiului" (SUA, 1992). Cu: Sasha Mitchell 22.15 Film: „Camera 1408" (SUA, 2007). Cu: John Cusack, Samuel L. Jackson 0.15-7.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Te pui cu blondele? (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Gravidul" (SUA, 1994). Cu: Arnold Schwarzenegger, Danny De Vito, Emma Thompson 23.15 Film: „Casa blestemată" (SUA, 2003). Cu: William Baldwin 1.30 Concurs interactiv 2.30-5.00 Reluări.

PRIMA TV

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Viceversa" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film: „O meserie periculoasă" (SUA, 1994) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Campionul" (SUA, 1997) 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Vedete-n figuri 21.30 România lui Gaiță 22.00 Film: „Carter, zis «Uraganul»" (SUA, 1999). Cu: Denzel Washington 0.30 Poker heaven - european cash game 1.30 Serial: „Numere" 2.30 Film: „Pasiune imposibilă" 4.30 Cireașa de pe tort (r) 5.30 Serial: „Spitalul All Saints".

ACASĂ

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheață de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 19.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Micuța domnișoară" 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00-9.5 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial: „Parfumul iubirii" (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Călător prin lume" 14.30 Utopia 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Primii 50 de ani de televiziune 18.30 Serial (r) 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Planeta oamenilor" 20.35 D'ale lui Mitică 21.30 Ora de știri 22.30 Doc.: „Bucătăria lui Jamie" 23.00 Operațiuni speciale 23.30 Film: „Atracție infernală" (SUA, 2002). Cu: Amanda Foreman 1.15-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 8.45-13.45 Reluări 14.15 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.45 Serial: „Bărbați în negru" 15.15 Serial (r) 16.30 Film: „Răzbunarea țapului ispășitor" (coprod., 1975). Cu: Pierre Richard 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „O nouă viață" (ultimul ep.) 20.00 Serial: „Cu sânge rece" (ultimul ep.) 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Samurai" (coprod.) 23.45 Serial: „Prison Break" 0.45 Film: „Pink Floyd: Zidul" (Anglia, 1982) 2.15 Serial: „Clanul Soprano".

SÂMBĂTĂ - 31 ianuarie

7.00 Cântecul amintirii... amintirile cântecului 7.30 Semne 8.00 Debut 50 plus 9.00 Desene animate 10.00 Povestea filmului 10.30 Arca lui Noe 11.00 Pe drumul mătăsii 11.30 Mașina anului 12.00 Transformarea 13.00 De la Est la Vest 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Ne vedem la TVR 16.30 Doc.: „Michael Palin, călător prin Europa" 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Eurovision 2009 • Selecția Națională - Finala 23.25 Eurovision • Punct și de la capăt 0.25 Doc.: „Lupta pentru viață" 1.25 Film: „Când nimic nu merge bine" (SUA, 1997). Cu: Tupac Shakur 3.00-5.35 Reluări.

8.00 Știrile Pro Tv 10.00 Miniserie: „Al zecelea regat" 11.00 Serial: „Schimbare extremă" 12.00 ProMotor 13.00 Știrile Pro Tv 13.15 Film: „Verdict cu întârziere" (coprod., 2008) 15.00 Film: „Întoarcerea lui Sandokan" (partea a IV-a) 17.15 Film: „Stel" (SUA, 1997) 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Tango & Cash" (SUA, 1989). Cu: Sylvester Stallone 22.15 Film: „Misiune de recuperare" (Thailanda, 2006) 0.00 Serial: „Cracker - Psihologia crimei" 1.00 Film: „Duhul aurului" (România, 1974).

7.00 Serial (r) 8.00 Film: „Appaloosa" (SUA, 1966). Cu: Marlon Brando 9.45 Film: „Accident în mină" (SUA, 2003). Cu: Mimi Rogers 11.30 Serial: „Opt reguli simple" 12.15 Felicia 13.00 Confidențial 15.00 Film: „Tărâmul vrăjit" (partea a II-a) 16.00 Film: „Gravidul" (r) 18.40 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Film: „Ziua a 6-a" (SUA, 2000). Cu: Arnold Schwarzenegger, Michael Rooker 23.15 Film: „Investigând sexul" (SUA, 2002) 1.30 Concurs interactiv 2.30 Film (r) 4.15 Confidențial (r) 6.00 Desene animate.

7.30 Ring - Ring 8.30 Desene animate 10.30 Serial: „Jacke și Grăsanul" 11.30 Autoforum 12.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 12.30 Imobiliare Blitz 13.00 Serial: „Jericho" 14.00 Serial: „Cum rămâne cu Brian?" 15.00 Serial: „Suflete-pereche SRL" 15.30 România lui Gaiță (r) 16.00 Film: „Detectiv de buzunar" (coprod., 1998) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Banditii" (SUA, 2001). Cu: Bruce Wills 22.30 Serial: „Mondenii" 23.30 Klash Olanda - lupte de K1 1.30 Serial: „Numere".

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Dragoste nebună" 12.00 Serial: „Al șaptelea cer" 13.00 Serial: „Dragostea nu moare" 14.30 Serial: „Gheață de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Film: „Cursa pentru perfecțiune" (SUA, 1996). Cu: Crystal Bernard, Esai Morales 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 20.30 Serial: „Micuța domnișoară" 22.30 Serial: „Belissima" 0.15-3.45 Reluări 5.30 Muzica de ACASĂ.

7.00-7.30 Reluări 8.00 ABC... De ce? 9.00 Atenție... copii 9.30 Medalion folcloric 10.00 Natură și aventură 10.30 H... ora prichindeilor 11.30 Lumea de aproape (r) 12.00 Schi 13.00 Bugetul meu (r) 13.30 Destinația România 14.00 Atenție, se cântă! 15.00 Arena leilor (r) 16.00 Între cer și pământ 16.30 D'ale lui Mitică (r) 17.30 Gaz pe folk 18.30 Serial: „Profesoara detectiv" 19.30 Replay 20.00 Serial: „Lege și ordine: În fața juraților" 20.50 Poate nu știai 21.00 Serial: „Șoarecele și pisica" 21.30 Ora de știri 22.30 Maniacii 23.30 Film: „Triumful dragostei" (coprod., 2001). Cu: Mira Sorvino 1.25-5.25 Reluări.

8.00-11.45 Reluări 12.45 Descoperă România 13.15 Entertainment News 14.00 Film (r) 15.45 Doc.: „Din culisele Hollywood-ului" 16.15 Serial: „În familie" 17.15 Film: „Castelul din Carpați" (România, 1981) 19.00 Serial: „Spitalul de urgență" 20.00 Serial: „Răpirea" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Istoria în fața în față cu justiția" (coprod., 2005) 23.45 Serial: „CSI Miami" 0.15 Film: „Afaceri infernale" (Hong Kong, 2002) 2.45 Serial: „La limita imposibilului" 3.30 Serial: „Clanul Soprano".

DUMINICĂ - 1 februarie

7.10 Universul credinței 9.00 Desene animate 10.00 Neliniștea inteligenței 10.30 Serial: „Hannah Montanas" 11.10 Viața satului 13.00 Agenda politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Tezaur folcloric 16.10 Gala sportului românesc 17.10 Dănuțz S.R.L. 18.45 Tragerile Loto 6/49 și Noroc 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „Prin foc și sabie" (Polonia, 1999). Cu: Izabella Scorupco, Michal Zebrowski, Aleksandr Domogarov 0.00 Work in progress • Making of „Albă ca zăpada" la București 0.35-4.30 Reluări.

8.00 Știrile Pro Tv 10.00 Miniserie: „Al zecelea regat" 11.00 Film: „Steel" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 13.15 Te vezi la Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Dependenți de dragoste" (SUA, 1997). Cu: Meg Ryan 15.45 Film: „Batman Forever" (SUA, 1995). Cu: Val Kilmer 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Foc încrucișat" (SUA, 2001). Cu: Steven Seagal 22.15 Film: „Copoi de Hollywood" (SUA, 2003). Cu: Harrison Ford, Josh Hartnett 2.30-6.00 Reluări.

7.00 Concurs interactiv 8.00 'Neatza, vecină! 10.00 Film: „Să jefuim banca!" (Franța, 1964). Cu: Louis De Funes 12.00 Serial: „Tânărul Hercule" 13.00 Știri 13.15 Serial: „Benny Hill" 13.45 Serial: „Mr. Bean" 14.15 Serial: „Scene de căsnicie" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 Zile 19.00 Observator 20.30 Serial: „Fetele marinarului" (ep.1) 22.15 Film: „Ironia sorții" (SUA, 1999). Cu: Harrison Ford, Kristin Scott Thomas 2.00-5.00 Reluări.

7.30 Ring - Ring 8.30 Serial (r) 9.00 Sport, dietă și o vedetă 9.30 Casa: construcție și design 10.30 Serial: „Jake și Grăsanul" 11.30 Levintza prezintă 12.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 12.30 Flavours - 3 bucătari 13.00 Serial: „Jericho" 14.00 Serial: „Cum rămâne cu Brian?" 15.00 Film: „Călătorie în timp" (SUA, 1954, partea I) 17.00 Vedete-n figuri (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Elizabethtown" (SUA, 2005). Cu: Orlando Bloom, Kirsten Dunst 22.30 Serial: „Mondenii" 23.30 Film: „Jackass: Filmul" (SUA, 2002) 1.30 Film: „La dolce vita" (coprod., 1960).

6.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Dragoste nebună" 11.00 Serial: „Fetele Gilmore" (sfârșitul sezonului) 12.00 Serial: „Al șaptelea cer" 13.00 Serial: „Dragostea nu moare" 14.30 Film (r) 16.30 Film: „Noroc în dragoste"(SUA, 2001). Cu: John Cusack 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 20.30 Serial: „Micuța domnișoară" 21.30 Film: „Jurnal de dădacă" (SUA, 2007) 23.30 Film: „A fost odată o nuntă..." (SUA, 2005) 0.15-4.15 Reluări.

7.00 Schi (r) 8.00 Dincolo de cântec 8.30 Zestrea românilor 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa (r) 11.00 Motomagia 11.30 Un zâmbet pe... 4 roți! 12.10 Film: „Orgolii" (partea a XII-a) 14.00 H... ora prichindeilor 15.00 Doc.: „Bucătăria lui Jamie" (r) 15.30 Dincolo de hartă (r) 16.00 Atlas 16.30 Muzică și muzichie 17.30 Handbal 19.00 Bazar (r) 19.30 Replay 19.50 Serial: „Polițist prin timp" (ep.1) 20.50 Poate nu știai 21.30 Serial: „Șoarecele și pisica" 21.30 Ora de știri 22.30 Mari seriale: „Mercury" 23.35 Film: „Războiul pământului" (SUA, 2002, partea I). Cu: Tom Berenger, Luke Perry 1.10-5.25 Reluări.

7.00-8.30 Reluări 9.00 Serial: „Aventurile lui Don Coyote și Sancho Pancha" 10.00 Pro Motor 11.00 Megastar 11.45-13.45 Reluări 15.30 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Film: „Robin și Marian" (SUA, 1976) 19.00 Serial: „Cine este șeful?" 20.00 Serial: „Adevărul gol-golut" 20.30 Film: „Naufragiatul" (SUA, 2000). Cu: Tom Hanks, Helen Hunt 23.00 Serial: „Dovadă" (ep.1) 0.00 Film: „Omul schelet" (SUA, 2004) 1.30 Serial: „La limita imposibilului".

SCARLETT JOHANSSON
– joi, 22.10 –

HARRISON FORD
– duminică, 22.15 –

KIRSTEN DUNST
– duminică, 20.30 –

MARLON BRANDO
– sâmbătă, 8.00 –

JENNIFER ANISTON
– luni, 22.30 –

PIERRE RICHARD
– vineri, 16.30 –

MIRA SORVINO
– sâmbătă, 23.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 2 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Citește și dă mai departe! (r) 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Battestar Galactica" 21.10 Foc încrucișat 22.15 Ziua lunii, seara teatru • Teatru: „Suflete tari" de Camil Petrescu. Cu Irina Petrescu, Valeria Seciu 23.55 Schițe muzicale 0.00 Revizie tehnică 6.00 Arhiva de serviciu.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 România, te iubesc! (r) 10.00 Film: „Dependenți de dragoste" (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 13.45 Film: „Batman Forever" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Bărbatul ideal" (coprod., 1999). Cu: Jackie Chan 22.30 Știrile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Scene de căsnicie" (r) 13.00 Observator 13.45 Serial: „Mr. Been" (r) 14.15 Serial: „Fetele marinarului" (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Test de fidelitate 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Test de fidelitate (r) 4.15 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Viceversa" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Crime de familie" (Australia, 2006) 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Polițiștii în acțiune 21.30 Trădați în dragoste 22.15 Film: „Pe urmele dragonului de jad" (SUA, 2004) 0.30 Serial: „Numere" 1.30-6.30 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Film: „Noroc în dragoste" (r) 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 19.30 Serial: „Îngerașii" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Film: „Secrete de familie" (SUA, 2005). Cu: Jennifer Aniston, Kevin Costner 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.55 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Atlas (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Medalion folcloric (r) 13.15 Dincolo de cântec (r) 13.45 Descoperă românii 14.30 e Forum 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Viața lumii" 20.30 Fotbal • Premiere League 21.30 Ora de știri 22.30 Replay 0.00 Revizie 6.00 Poate nu știai!.

6.00-12.45 Reluări 13.45 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.15 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" (ep.1) 14.45 Serial (r) 15.45 Serial: „Fotbaliștii și nevestele lor" 17.00 Serial: „Adevărul gol-golut" (r) 17.30 Serial: „Viața la Casa Albă" 18.30 Serial: „La Bloc" 19.00 Serial: „Spitalul de urgență" 20.00 Serial: „Aproape de adevăr" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Jocuri erotice" (SUA, 2001) 23.45 Serial: „La limita imposibilului" 0.45 Film: „Gara centrală" (coprod., 1998).

MARȚI - 3 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Rom european 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Atunci și acum 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Anatomia lui Grey" 21.10 Ediția de marți 22.15 Film: „Moonlight Mile" (SUA, 2002). Cu: Jake Gyllenhaal, Dustin Hoffman, Susan Sarandon 23.50 Aproape de Zigurat 0.15 Jurnalul TVR 0.30-6.00 Reluări.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 10.00 Fim: „Strada Hanovra" (Anglia, 1979). Cu: Harrison Ford 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Elsa și Fred" (coprod., 2005) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Atracție explozivă" (SUA, 1995). Cu: Cindy Crawford, William Baldwin 22.30 Știrile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Film: „Zile de groază" (partea I) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Din Dragoste 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial (r) 3.30 Serial: „De tot râsul".

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Viceversa" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Călător în timp și spațiu" (SUA, 1986) 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte" (SUA, 1996). Cu: Sally Field, Ed Harris 22.15 Film: „Înviat din morți" (SUA, 1991). Cu: Andy Garcia 0.30 Serial: „Medium" 1.30-4.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheață de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 19.30 Serial: „Îngerașii" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

8.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.00 Teleshopping 14.30 Tribuna partidelor parlamentare 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Lecția de ecologie" 20.30 Bugetul meu 21.00 Lumea de aproape 21.30 Ora de știri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Ereticul" (Italia, 2004) 1.20 Film: „Jocul întâlnirilor" (SUA, 2006) 2.30-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.15 Reluări 13.45 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.15 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" 14.30 Serial: „Fotbaliștii și nevestele lor" 15.30 Serial: „Viața la Casa Albă" 16.30 Film: „Afacerea Thomas Crown" (SUA, 1968) 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgență" 20.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Atentat la Vatican" (M. Britanie, 1991) 0.00 Serial: „La limita imposibilului".

MIERCURI - 4 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 10.55 Suntem în aceeași bancă 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 11.55 Amintiri din istorie 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 14.55 Amintiri din istorie (r) 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 17.50 Suntem în aceeași bancă 18.00 Ochiul magic 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Dr. House" 21.10 Serial: „Dr. Jivago" 21.55 Prințesele lumii 22.10 Filme Șoc: „Valea florilor sau Magia iubirii" (coprod., 2007) 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 10.00 Film: „Elsa și Fred" (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Blestemul surorilor" (coprod., 2006) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Paulie" (SUA, 1998). Cu: Gena Rowlands 22.30 Știrile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Serial: „Vecin cu dușmanul" (ep.1) 14.30 Din dragoste (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Vreau să fiu vedetă 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „K.I.T.T." (r) 3.30 Serial: „De tot râsul" 4.00 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Viceversa" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Un soț de împrumut" (SUA, 2005) 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Rețeta fericirii" (SUA, 1993) 22.15 Film: „Numai cu fiica mea" (SAU, 1991). Cu: Alfred Molina 0.30 Serial: „Numere" 1.30-6.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Îngerașii" (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheață de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Zestrea românilor (r) 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Un strop de energie" 20.30 Dincolo de hartă 21.00 Bazar 21.30 Ora de știri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Gemenii" (SUA, 1997) 1.10-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.30 Reluări 14.00 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.30 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" 14.45 Serial: „Fotbaliștii și nevestele lor" 15.45 Serial: „Viața la Casa Albă" 16.45 Film: „Cowboy" (SUA, 1958) 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgență" 20.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „La limită" (SUA, 2005) 23.45 Serial: „La limita imposibilului" 0.45-4.00 Reluări.

JOI - 5 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 11.55 Amintiri din istorie 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 17.50 Suntem în aceeași bancă 18.00 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „CSI - Crime și investigații" 21.10 Serial: „Dr. Jivago" 21.55 Prințesele lumii 22.10 Film: „Rătăciți printre cuvinte" (SUA, 2003). Cu: Billy Murray, Scarlett Johansson 23.00 Sport la minut 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 10.15 Film: „Blestemul surorilor" (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Serial: „Crimele din Midsomer: Victima fără nume" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Nomadul" (coprod., 2005). Cu: Kuno Becker 22.30 Știrile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Serial (r) 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Serial: „Vecin cu dușmanul" 14.30 Vreau să fiu vedetă (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Te pui cu blondele? 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „K.I.T.T." (r) 3.30 Serial: „De tot râsul" 4.00 Acces direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Viceversa" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film: „Un soț de împrumut" (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Condamnat la tăcere" (SUA, 1999). Cu: Bruce Davison 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Serial: „Neveste disperate" 22.15 Film: „Lovitură mortală 1" (SUA, 1989). Cu: Don "The Dragon" Wilson 0.30 Serial: „Numere" 1.30-4.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheață de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial: „Parfumul iubirii" (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Tribuna partidelor parlamentare 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Idei strălucite" 20.30 Arena leilor 21.30 Ora de știri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Max" (canada, 2002). Cu: John Cusack 1.25 Film: „Frăția crimei" (SUA, 1999). Cu: William Baldwin 3.00-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.30 Reluări 14.00 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.30 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" 15.00 Serial (r) 16.15 Film: „La miezul nopții" (SUA, 1959) 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgență" 20.00 Serial: „Expertul" (ep.1) 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Pânza de păianjen" (SUA, 2002) 23.45 Serial: „La limita imposibilului" 0.45-4.00 Reluări.

Întâmplări culturale

Un cerc prea îndepărtat

Nu e rău că „Raftul Denisei" ne aduce în atenție un roman scris în 1925 de un scriitor, John Cowper Powys, de care nimeni nu prea a auzit pe la noi. Totuși, vehicularea unei opinii „critice" conform căreia „romanele lui John Cowper Powys sunt singurele din literatura engleză capabile să rivalizeze cu scrierile lui Tolstoi sau Dostoievski" este într-o

foarte mare măsură exagerată. „Cercul nebunilor" al lui John Cowper Powys, tradus pentru Humanitas de Antoaneta Ralian este poate un roman de succes pentru literatura occidentală, poate „unul dintre cele mai apreciate romane ale renumitului autor britanic", o fi și o „poveste a predestinării, cu personaje pline de dramatism și erotism luxuriant, în linia marilor romane *La răscruce de vânturi* și *Amantul doamnei Chatterley*", dar comparația chiar și a acestor două romane cu romanele lui Dostoievski pare o glumă proastă. Iată și trama acestui roman: un vechi blestem apasă asupra familiei Ashover. Toți vlăstarii ei vor fi protagoniștii unor iubiri interzise, din care se vor naște monștri. Fiul cel mare este victima unei cumplite frigidități sentimentale care îl face incapabil să aleagă între trei femei îndrăgostite de el, iar mezinul, bolnav și frustrat, se agață cu disperare de viață, conștient, în același timp, de apropierea implacabilă a sfârșitului. Pentru a evita nenorocirea care pare să se abată asupra familiei sale, Lady Ashover încearcă să pună în practică un plan prin care să-l smulgă pe întâiul ei născut din brațele iubitei sale, împingându-l spre o căsătorie „onorabilă".

John Cowper Powys (1872-1963) s-a născut în districtul britanic Derbyshire. Urmează cursuri de literatură la Cambridge. Printre romanele sale cele mai apreciate se numără *Cercul nebunilor (Ducdame*, 1925), *Wolf Solent* (1929), *A Glastonbury Romance* (1933), *Weymouth Sands* (1934), *Maiden Castle* (1937) și *Porius* (1940). *(George Cușnarencu)*

ANCHETA săptămânii

Realizată de **DORIN MĂRAN**

Porți haine vechi?

Există două categorii de oameni: cei are își schimbă mereu vestimentația, și cei care îmbină vechiul, din motive sentimentale, sau din lipsă de bani, cu noul. Există însă și piese de vestimentație mai vechi cum ar fi o haină de blană de calitate, pe care poți să le porți o viață.

◆ Îmi place să mă îmbrac în tonul modei, dar cât mai decent. Asta nu înseamnă că nu port și haine vechi. Important e să fii asortat și la capitolul „vechi" și să nu se observe urme de uzură. *(Mihaela Potra, 18 ani)*

◆ Pot să spun că am purtat haine vechi și chiar de la second-hand. Acum le port când fac o treabă „murdară" sau când mă duc la fotbal. *(Mircea Fătu, 22 ani)*

◆ Chiar port! De la second-hand, dar nu pot recunoaște asta dacă mă întreabă cineva. Am găsit unele piese nou-nouțe, superbe, pe care nu le prea găsești nici în magazinele de firmă. Haine aduse din Germania, în special, care nu prea ajung la noi. Să nu vă închipuiți că le-am luat din umerașele atârnate pe bare. Le-am luat cu complicitatea unei prietene care lucrează într-unul din magazinele second-hand. Puțin știu ce comori vin pe filiera asta. *(Anonimă, 27 ani)*

◆ Având în vedere faptul că îmi cumpăr doar haine de firmă, evident că le port mai multă vreme, cu atât mai mult cu cât nu sunt capricioasă la acest capitolul. Asta nu înseamnă că nu intru din când în când în magazine. Cum pun ochii pe ceva, cumpăr! Chiar dacă rămân lefteră o lună. *(Aldeea Comănescu, 37 ani)*

◆ Ce înseamnă haine vechi? De un an? Doi? Nu, cu foarte puține excepții. O blană, să zicem, o jachetă care-mi place foarte mult. Îmi place să fiu în ton cu moda și cheltuiesc o avere pe haine. Pe cele uzate moral le pun la dispoziția prietenilor, dacă le vor, dacă nu, le bag într-un sac și le duc la ghenă. *(Loredana, 31 ani)*

◆ Am atâtea haine vechi... Nu mă pot îndura să le arunc pentru că unele îmi plac, de altele mă leagă amintiri. Uneori le port cu mare plăcere. Dar tentația e spre hainele noi pentru care am foarte puțini bani. De la părinți, evident. *(Cora Dumitrescu, 18 ani)*

◆ Evident. Îmi place să le asortez cu cele noi. Într-o notă care să mă caracterizeze. *(Diana Olaru, 22 ani)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

MESAJ

AMABILE / SITE DE BUCĂTĂRIE	A	OBȚINUȚI PE DREPT / TRASEU	H	FIARE DIN HAITĂ / ÎN OCOL!	L	CIAO! / RUCSAC CAZON	P	BARZI / LINIE DE METROU	P	DISPOZITIVE DE SELECȚIE / PARADIS	T
S	T	R	E	C	U	R	A	I	O	R	I
„BĂTRÂNUL" CONTINENT / PREFIXUL OPOZIȚIEI	E	U	R	O	P	A	ECHIPA DIN MADRID / CĂUTAT MINUȚIOS	R	E	A	L
A	N	T	I	ARE O COMPANIE / A ACOPERI CU CUPRU	I	N	Ș	O	T	I	I
CAP DE FAMILIE / ÎNTREBARE SCRUTĂ	I	A	T	A	A GEME SCURT / CAPITALA GRECIEI	I	E	N	I	FENOMEN UIMITOR	R
C	E	CHIPEȘ / SOLUȚIE DE LIPIT	A	R	A	T	O	S	ÎN CAMERĂ! / PATINE PE ASFALT	M	E
N	INCITANȚI / MARI ARTERE DE CIRCULAȚIE	A	T	A	T	A	T	O	R	I	BAZE SPORTIVE
H	A	R	I	M	E	A FACE CINSTE / VĂZDUH POETIC	O	N	O	R	A
DIMENSIUNE / SCÂNCET / PORȚIUNI DIN CERC	O	A	INUNDAȚIE / PERIOADE GEOLOGICE	T	H	E	E	SUVERAN BULGAR / DORMEZĂ	I	A	R
A	R	C	E	IEȘITE DIN COMUN / NET!	A	T	I	P	A	C	E
PLICTISITOR / LISTĂ DE BUCATE	T	E	R	H	MĂSURA MĂSURILOR	E	T	A	L	O	N
R	E	T	E	T	A	R	PREFIX TV	T	E	L	E

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „NOȚIUNI"

Orizontal: C - I - B - I - S - A - NEINCREZATOR - RESORT - LARG - REPER - ABATII - SET - ATRIU - L - AC - ARDEI - ERA - T - ETUI - LATE - AUT - SENILETA - SALARIAT - UL - OCNE - INNEGRI - ASIA - STRANA - OTETIRE - ATAT.

Verificați-vă cunoștințele

Iarna

1. Cum se numea în mitologia scandinavă vaca ivită din acumularea stropilor reci împroșcați de talazurile genunii Grap și care se hrănea lingând țurțurii de gheață sărată ai aceleiași genuni?
2. Cine a scris comedia „Visul unei nopți de iarnă"?
3. Ce pictor român (1850-1882) a pictat tabloul „Iarna la Barbizon"?
4. Cărui compozitor rus îi aparține simfonia „Visuri de iarnă"?
5. Ce prozator român contemporan a scris romanul „Iarna e o altă țară"?
6. Ce pictor român (1886-1940) a realizat tabloul „Vedere din București, iarna"?
7. Cine a realizat, în 1988, filmul „Oamenii iernii"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cheia este, în mod obișnuit, un obiect de închidere sau deschidere a unei uși. 2) În geografie prin „chei" se înțelege o vale îngustă, lipsită de albie majoră, cu versanți înalți și abrupți, formată în zonele montane, acolo unde apa râului, întâlnind roci compacte și dure, exercită o puternică eroziune în adâncime. 3) În muzică prin cheie se înțelege un semn așezat la începutul portativului, indicând poziția unei note și, în funcție de aceasta, poziția celorlalte. 4) Apostolul Petru este reprezentat adesea cu o cheie în mână. 5) Poezia „Romanța cheii" a fost scrisă de Ion Minulescu. 6) Filmul „Cheia de sticlă" a fost realizat de regizorul american F. Tuttle. 7) Romanul „Cheile împărăției" a fost scris de prozatorul englez Joseph Cronin (1896-1981).

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Puțină muzică" am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Mioara Popa – Iași; Florentina Gorea – Toplița; Elena Ispas – Piatra Neamț; Prof. Ioan Mircea Coroliuc – Rădăuți; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Marcela Fera – Câmpina; Gheorghe Enache – Galați* și *Ștefan Măciuceanu – Câmpina.* Ne pare rău, dar toți trei ați confundat filmul din 1993 cu altul, având același titlu din 1998.

◆ 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara; Corina Simion – Sibiu; Daniela Nicolae – Iași; Viorica Ionescu – București; Mihai Dinu – Ploiești* și *Radu-Andrei Ciobanu – București.*

Prof. Ioan-Mircea Coroliuc – Rădăuți. Răspunsurile dumneavoastră sunt întotdeauna ample, cu detalii deosebit de interesante. Din nefericire pe noi spațiul ne obligă la o concizione maximă.

Mihai Waspusch – București. Vom ține cont de sugestia dumneavoastră și vom da în paranteză titlul original al filmului pentru a evita confuziile. *(Irina Stoica)*

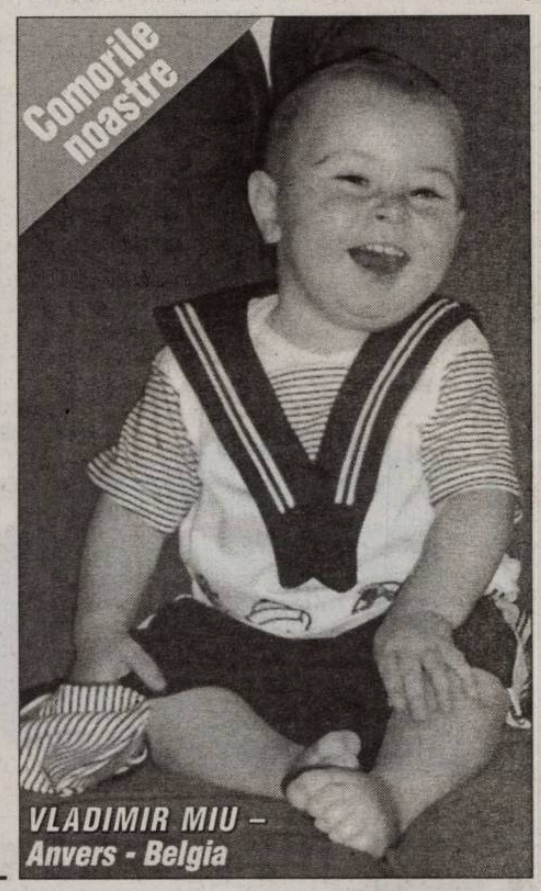

VLADIMIR MIU – Anvers - Belgia

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 03

1	5	6	2	8	9	4	3	7
4	2	9	1	3	7	8	5	6
7	8	3	4	5	6	2	9	1
5	6	1	8	9	3	7	2	4
3	9	4	6	7	2	1	8	5
2	7	8	5	1	4	3	6	9
6	4	7	9	2	8	5	1	3
9	1	2	3	4	5	6	7	8
8	3	5	7	6	1	9	4	2

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 03

CRONICA TV

„Pași" într-o cabină telefonică

Luni, 19 ianuarie, TRV3 a difuzat un interesant filmuleț cu dans contemporan mai puțin obișnuit, „dansatorii" evoluând într-o cabină telefonică în care s-au exprimat prin mișcări ale corpului de o plasticitate contorsionată. Coregrafia (românească) a fost prezentată ca o noutate, ceea ce e prea mult, acest gen de „dans" în spații restrânse nefiind căutați de puțin nou, francezii inventându-l în urmă cu aproape 10 ani. Dar nu asta e important ci calitatea manifestării artistice și pasul curajos pe care coregrafii noștri l-au făcut, abordând acest gen bizar și captivant.

Două voci de excepție

Joi, 22 ianuarie, la Happy Hour, Nico și-a lansat piesa pe care o va cânta la preselecția pentru Eurovision; antrenantă, cu ritmuri surprinzătoare, care are mari șanse să se impună. Aș spune 100%! Ce se va întâmpla la Eurovision, e altă poveste...

A venit și Costi Ioniță cu o piesă pentru concurs, dar sub nivelul celei cântate de Nico. De remarcat însă faptul că acest cântăreț care abordează manele, muzică ușoară, disco etc. are o voce de excepție și un talent de compozitor, lăudabil. Le urăm succes! *(D. Măran)*

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută și câștigă

ȘAH Driksna – Strauntinsch, 1968

DEZLEGARE:

1... Dc2!! 2. Tc2 Cb3 3. Rb1 (3. Nb3 Td1 X) 3... Td1 4. Tc1 mat.

GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

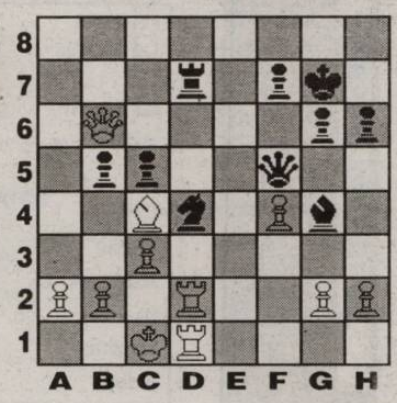

DIALOG ASTROLOGIC

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

Stimată Luciana,

Înţelepciunea popoarelor admite faptul că, de cele mai multe ori, omul este pus în faţa unor situaţii nepreväzute, greu de explicat şi, cu atât mai mult, de acceptat, fără a le cerceta şi a le găsi explicaţiile. De aici şi esenţa aforismului „Căile Domnului sunt necunoscute", ceea ce face din om o fiinţă limitată – în timp şi spaţiu – la ceea ce au reuşit să statueze predecesorii săi. Iată de ce, tot ceea ce numim, generic, „ştiinţă", nu este altceva decât un summum de constatări verificate prin ciclicitate sau repetabilitate. Vă reamintesc faptul că foarte multe descoperiri ştiinţifice, care acum ni se par ca fiind ceva firesc, au avut la bază pura întâmplare. Exemplific numai două dintre cele mai cunoscute: atracţia gravitaţională (legată de celebrul „măr Newton-ian" şi penicilina a nu mai puţinului celebru „mucegai Fleming-ian"). Deocamdată, în privinţa prognozării datei de producere a unui seism de pământ, ştiinţa nu a reuşit să găsească acele „resorturi" care să „lege" modificările fizice sau chimice (la nivel local) – ce premerg o astfel de mişcare – şi care să certifice cu exactitate momentul declanşării unei mişcări telurice cu un timp suficient de mare înainte, astfel încât să se ia toate măsurile pentru a se proteja regnurile şi edificiile terestre. Sunt câteva rezultate încurajatoare dar care nu pot fi extrapolate la toate zonele cu risc ridicat de seismicitate (exemplu ieşirea şerpilor din vizuină, în plină iarnă, înainte de producerea cutremurului – dar ce te faci când zona seismică este situată la o latitudine „ferită de iarnă", sau dacă un cutremur se produce vara?). Rezultate încurajatoare au dat măsurătorile magneto-energetice, a emisiilor de radiu din apă şi a temperaturilor terestre din zona epicentrală.

Astrologic vorbind, mă văd obligat să reamintesc unele elemente de cosmogonie. Interacţiunea corpurilor cereşti – fie că este vorba de galaxii, nebuloase, sori, planete sau simple „resturi cosmice" (asteroizi, comete, meteoriţi, praf stelar) – dau, la un moment dat o anume „dinamică cerească" (este o cacofonie permisă) şi un echilibru stabil momentan. De regulă, mergându-se pe principiul conservării energiei, fiecare sistem îşi „ordonează şi distribuie" propria sa energie. Cu totul altfel stau lucrurile atunci când energiile unui sistem sunt variabile, funcţie de „intrările şi ieşirile" din şi în afară. La scară planetară (este vorba de zeci sau sute de mii de ani) modificările care se produc nu pot fi raportate la viaţa unui muritor dar, în cazul nostru, al pământenilor, apare o „variabilă" care reprezintă „mărirea şi decăderea noastră": LUNA! Fiind corpul ceresc cel mai apropiat de Pământ şi aflat în zona atracţiei terestre, orice modificare energetică a sa (datorată energiei solare) este de natură a induce modificări la nivelul Pământului.

Aceste modificări energetice sunt mult mai pronunţate – şi cu impact puternic – atunci când cele trei corpuri cereşti (Soare, Pământ şi Lună) se „aliniază". Această poziţie se realizează, de regulă, din 14 în 14 zile, când se produc aşa-numitele faze de „Lună Nouă" (Luna între Soare şi Pământ) şi „Lună Plină" (Pământul între Soare şi Lună). În situaţiile de excepţie, când Luna se află foarte aproape de Pământ (se spune că Luna este la Perigeu), atunci fie Soarele nu mai este vizibil (parţial sau total) de pe Pământ (fenomenul purtând numele de „Eclipsă de Soare"), fie Luna nu mai este vizibilă (parţial sau total) de pe Pământ (fenomenul purtând numele de „Eclipsă de Lună"). În aceste cazuri, „transferurile energetice" Soare-Pământ sunt „fracturate" datorită apariţiei unor energii de semne contrarii generate de dezechilibrele de transfer. La faza de Lună Nouă zona „umbrită" a Pământului este decuplată, temporar, de la „sursa Soare", iar la faza de Lună Plină Pământul este decuplat, temporar, de la „condensatorul energetic" numit Lună. Aceste dezechilibre sunt cu atât mai mari, cu cât „scurtcircuitarea energetică" este mai pronunţată, adică eclipsa este de un anumit fel (parţială, totală, inelară) şi are o durată mai mare de timp.

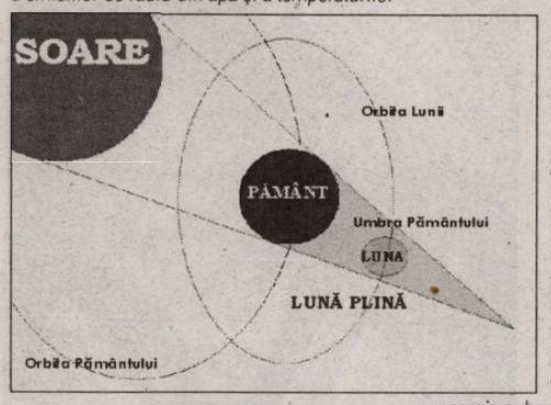

Evident, dezechilibrele respective sunt transmise „sistemului" (va fi afectată o anume zonă a Pământului) care va reacţiona în consecinţă, tinzând să se reechilibreze. Această reechilibrare nu va face altceva decât să modifice anumite stări energetice locale. Şi cea mai „expusă", dintre toate, este cea a scoarţei terestre. Şi cum de aceasta sunt legate mişcările seismice... nu vor fi excluse declanşările de energie subcrustală acumulate la contactul diverselor falii (blocuri compacte care separă „zonele" lichidă şi solidă ale Pământului).

Revenind la „premoniţia" domnului Primar General al Capitalei, mă văd obligat să vă spun că, într-adevăr!, în acest an există probabilitatea – astrologic vorbind – de o dereglare energetică a scoarţei terestre care poate conduce la producerea unui cutremur de pământ, inclusiv în zona Vrancea, în jurul datei de 7 iulie! Dar, pentru producerea unui seism de pământ într-o anumită zonă, în afara unui anumit Cer Astral, mai trebuie să fie întrunite şi alte condiţii legate de declinaţia Lunii, de incidenţa ei cu epicentrul zonei seismice şi, mai ales!, de energia acumulată la contactul dintre două plăci tectonice.

Argumentele astrologice care stau la baza constatării că ziua de 07.07.2009 are un potenţial ridicat de seismicitate (şi vă rog să nu o luaţi ca fiind o afirmaţie fermă, ci ca pe constatarea unui astrolog care a analizat Cerul zilei de 07.07.2009) sunt: ● Faza de „Lună Plină" se produce în ziua de 07 iulie la orele 12h51'; ● La opoziţia Soare-Lună se produce o Eclipsă totală de Lună; ● Luna este în Capricorn (Semn de Pământ); ● Saturn, planeta malefică a dezastrelor terestre şi subterane, este patroana Capricornului şi se află într-un alt Semn de Pământ, Fecioară; ● Marte, planeta malefică a forţei dezlănţuite, este foarte debilă în Semnul de Pământ al Taurul (exil) şi este în cuadratură cu Jupiter, planeta Divinităţii (patronează „Casa Domnului"); ● Pluton, planetă malefică a transformărilor ireversibile, este situată într-un semn de Pământ (Capricorn) şi în cuadratură cu Uranus (planeta mesager a transformărilor bulversante); ● Venus („Micul Benefic") şi Jupiter („Marele Benefic") sunt într-o relaţie disonantă (cuadratură) şi se maleficizează reciproc; ● Conjuncţie fatidică Lună-Luna Neagră (în Capricorn); ● Opoziţie fatidică Soare (în Rac)-Luna Neagră (în Capricorn); ● Luna Neagră (element karmic) este situată în Capricorn; ● Yod Destinic („Degetul Lui Dumnezeu") generat de Nodul Lunar Sud („Pedeapsa în viaţă")-Pluton (transformări ireversibile)-Venus (iubire şi ură), cu „Degetul Lui Dumnezeu" pe... Pluton (transformări ireversibile)!

Sper ca această perioadă critică (astral) să o depăşim cu bine şi ca „mama natură" să fie – şi de această dată! – milostivă cu noi şi să ne mai păsuiască o perioadă lungă de timp, chiar dacă simţim glaciala „sabie a lui Damocles" (iminentul cutremur de pământ din zona Vrancea), pentru că, nu-i aşa, vorba poetului: „Din cer de-am fi coborâtori / C-o moarte tot suntem datori".

Pagină realizată de astrologul
CHALEX

LUCIANA – 59 ani, Bucureşti

„La cutremurul din 1977 aveam 27 de ani. În acea zi de 4 martie mă aflam cu un grup de prieteni pe Bulevardul Magheru. Tocmai părăsisem cofetăria Casata, când totul părea a se învârti în jurul nostru iar blocurile parcă se înclinau într-o parte şi în alta. În luna decembrie a anului trecut, domnul Primar Sorin Oprescu era îngrijorat de faptul că în acest an se va produce un mare cutremur de pământ (avea informaţii de la specialişti – spunea Domnia-Sa). Mi-am amintit de clipele de coşmar din 1977 şi mi-au revenit din memorie viziunile apocaliptice ale acelor momente. Oare, astrologia, poate să prevadă aceste mişcări seismice? Se poate produce un cutremur în acest an?"

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Marile maimuţe, spre un sfârşit galopant ■ „Canibalii" abisurilor ■ Alchimia durerii ■ Război pentru o ureche ■ Cealaltă Ioana d'Arc ■ Tânărul care „simte" culorile ■ Animale super-performante ■ Turnul Belém, simbol al navigatorilor ■ Tenebre în oraşul îngerilor ■ Înfruntaţi frigul cu sirop de cătină!

HOROSCOP

CONFIGURAŢIA SĂPTĂMÂNII 2 – 8 FEBRUARIE 2009

BERBEC (20-21) martie – (19-20-21) aprilie

Majoritatea tranzitelor diurne sunt de natură benefică, dar asta nu înseamnă că veţi fi ocolit de momentele fatidice ale acestei perioade, ele datorându-se cuadraturii Soarelui natal cu dubletul Pluton-Lună Neagră. ● ***Zile benefice:*** miercuri şi joi. ● ***Zi tensionată:*** sâmbătă. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **vineri**.

TAUR (19-20-21) aprilie – (20-21-22) mai

Ziua de luni este una cu „sabia lui Damocles" asupra capului nativilor din decanul I, Luna intrând în conflict astral cu Nodul Lunar Sud. Pentru ceilalţi, rigurozitatea şi dorinţa de a disputa şi a învinge sunt determinante. ● ***Zile benefice:*** vineri şi sâmbătă. ● ***Zile tensionate:*** marţi şi duminică. ● ***Zi destinică*** (nativii decanului I): **luni**.

GEMENI (20-21-22) mai – (21-22) iunie

O săptămână fastă în care predispoziţiile sufleteşti sunt în consens cu posibilităţile de materializare a multiplelor şanse care se vor ivi. Dacă nu forţaţi lucrurile şi nu vă veţi supraestima calităţile, totul va fi O.K. ● ***Zile benefice:*** miercuri, joi, vineri şi duminică. ● Nu sunt ***zile tensionate.***

RAC (21-22) iunie – (22-23) iulie

Chiar dacă tranzitul Lunii diurne este pur benefic, totuşi opoziţiile de tip destinic Lună-Pluton/Lună Neagră pot genera influxuri aducătoare de tensiuni, stări conflictuale şi blocaje. Evitaţi deciziile majore în ziua de vineri. ● ***Zile benefice:*** luni, marţi şi sâmbătă. ● ***Zi tensionată:*** duminică. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **vineri**.

LEU (22-23 iulie) – (22-23-24) august

Atenţie la cele două zile cu mare încărcătură karmică! Nu bruscaţi lucrurile şi nu luaţi hotărâri importante la început şi final de săptămână pentru că riscaţi să vă atrageţi nenorocul. Acţionaţi în zilele de la miercuri-vineri. ● ***Zile benefice:*** miercuri, joi şi vineri. ● ***Zi tensionată:*** marţi. ● ***Zile fatidico-destinice*** (nativii decanului I): **luni şi duminică**.

FECIOARĂ (22-23-24) august – (22-23) septembrie

Saturn (retrograd), situat în semnul dumneavoastră, prezintă atât şansa (marţi), cât şi blocajul (joi), astfel că este bine să vă organizaţi activităţile curente în funcţie de „predispoziţiile" saturniene, dure şi intransigente. ● ***Zile benefice:*** luni, marţi, sâmbătă şi duminică. ● ***Zile tensionate:*** miercuri şi joi.

BALANŢĂ (22-23) septembrie – (22-23-24) octombrie

„Aripa karmică" a conjuncţiei Pluton-Lună Neagră (din Capricorn) vă afectează trăirile, mai ales cele de natură afectivă. În rest sunt şanse mari de folosire benefică a surplusului energetic pentru acumulări materiale. ● ***Zile benefice:*** miercuri şi joi. ● ***Zi tensionată:*** sâmbătă. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **vineri**.

SCORPION (22-23-24) octombrie – (21-22-23) noiembrie

Sunteţi între Scylla (Luna în Taur) şi Carribda (Soare în Vărsător), astfel că faza Primului Pătrar vă va induce predispoziţii pentru conflicte, mai ales cu persoanele de sex opus, în ziua de marţi (trei ceasuri rele!). ● ***Zile benefice:*** vineri şi sâmbătă. ● ***Zile tensionate:*** marţi şi duminică. ● ***Zi destinică*** (nativii decanului I): **luni**.

SĂGETĂTOR (21-22-23) noiembrie – (21-22) decembrie

Echilibrul astralo-astrologic este realizat de tranzitele Lunii şi al intransigentului Saturn (malefice) şi cele ale celorlalte planete (benefice), astfel că şi trăirile dumneavoastră vor fi de tip „amestec", neomogen, de bine şi de rău. ● ***Zi benefică:*** duminică. ● ***Zile tensionate:*** miercuri, joi şi vineri.

CAPRICORN (21-22) decembrie – (20-21) ianuarie

Datorită deplasărilor lor lente, cele două elemente destinice (Pluton şi Luna Neagră) se vor afla în conjuncţie o lungă perioadă de timp, astfel că sunt posibile sincopele dure, încărcate de neprevăzut. ● ***Zile benefice:*** luni şi marţi. ● ***Zile tensionate:*** sâmbătă şi duminică. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **vineri**.

VĂRSĂTOR (20-21) ianuarie – (18-19) februarie

Nu întotdeauna ceea ce este mult, este şi bun! Cele cinci planete care populează semnul dumneavoastră generează o presiune astrală greu de suportat, zilele benefice fiind de vis, iar cele malefice adevărate torturi. ● ***Zile benefice:*** miercuri, joi şi vineri. ● ***Zile tensionate:*** marţi şi duminică. ● ***Zi destinică*** (nativii decanului I): **luni**.

PEŞTI (18-19) februarie – (20-21) martie

Influxurile disonante induse de Saturn (din Fecioară, semnul opus), face ca rigurozitatea şi logica dumneavoastră să fie în suferinţă, mai ales că şi energia cerebrală vă „trădează" în ziua de joi datorită cuadraturii Lună-Uranus. ● ***Zile benefice:*** luni, marţi, sâmbătă şi duminică. ● ***Zile tensionate:*** miercuri şi joi.

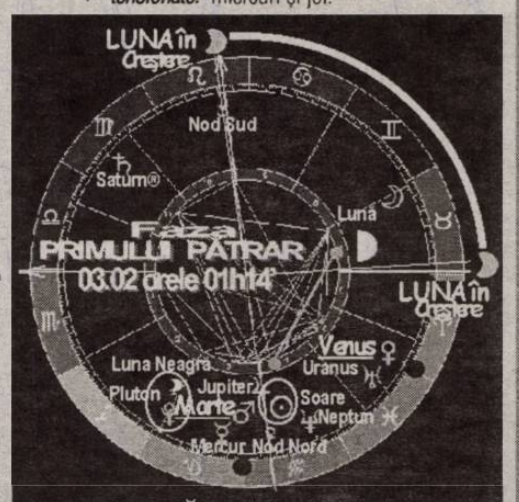

PRIMUL PĂTRAR *(03.02, orele 1.14)*
(Cuadratură SOARE-LUNĂ)
VENUS *intră în BERBEC (03.02, orele 5.50)*
MARTE *intră în VĂRSĂTOR (04.02, orele 17.40)*
Periplul Lunii: TAUR-LEU

TELEFONUL CITITORULUI

Pentru a putea afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
021.317.89.64

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	5,50 LEI	❑ 4 LUNI	22,00 LEI
❑ 2 LUNI	11,00 LEI	❑ 5 LUNI	27,50 LEI
❑ 3 LUNI	16,50 LEI	❑ 6 LUNI	33,00 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____,

bl. _____, sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____,

localitate _____, cod _____,

judeţul _____.

Abonaţi-vă la magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, aceasta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120$ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60$ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ
TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 921 ● ANUL LII ● 5 FEBRUARIE 2009 ● 16 PAGINI ● 1,50 LEI Nr. 5 (2671)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Fidelitatea în căsnicie e ca o mâncărime pe care nu ai voie să o scarpini.**
George Bernard Shaw

■ **Sănătatea este ca banii, niciodată nu vom avea o adevărată idee de valoarea sa până ce nu o vom pierde.**
Josh Billings

■ **Problema sărăciei este că îţi ocupă tot timpul.**
Willem de Koonig

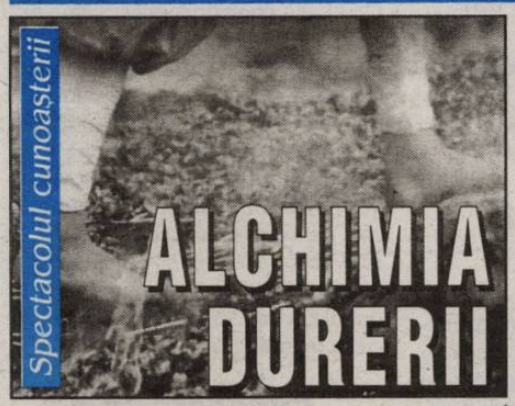

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Puţină gimnastică

Dosarele frumuseţii
Infuzii de... tinereţe

Secretul memoriei perfecte

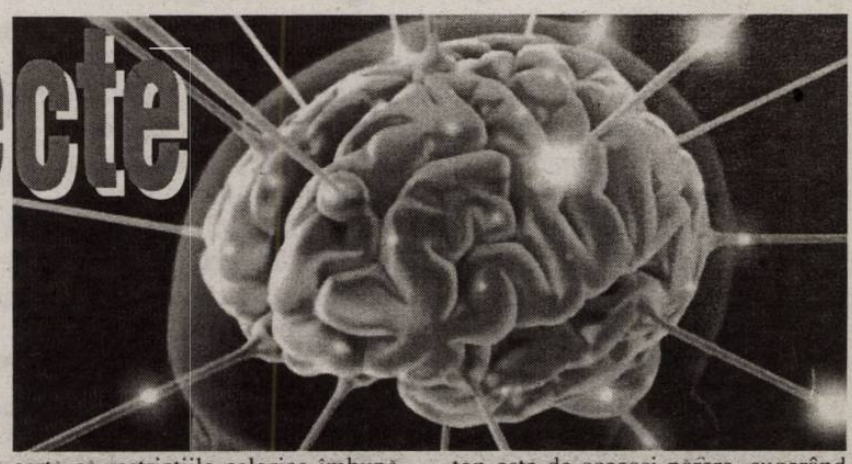

Este indubitabil faptul că, odată cu înaintarea în vârstă, capacitatea de memorare se diminuează şi adesea apar, la nivel cerebral, procese degenerative – nu degeaba se spune că bătrânii dau „în mintea copiilor". Asta nu-i împiedică pe oameni la a visa să-şi păstreze calităţile cognitive intacte, chiar şi la senectute. Iar savanţii ne asigură că, graţie unei diete îmbunătăţite putem nu doar trăi mai mult ci şi da în mintea... geniilor!

Potrivit unui studiu de ultimă oră, realizat de o echipă de nutriţionişti de la Universitatea Munster, vârstnicii care consumă zilnic mai puţine calorii decât în mod normal, timp de câteva luni, îşi îmbunătăţesc considerabil memoria; concluziile studiului se alătură altor cercetări anterioare, care au arătat că dietele restrictive aplicate animalelor de laborator au dus la prelungirea semnificativă a duratei de viaţă a acestora şi la întârzierea instalării afecţiunilor specifice bătrâneţii.

Cheia misterului: scăderea nivelului de insulină

Studiul realizat de cercetătorii germani a implicat 50 de batrâni, normali sau supraponderali, media lor de vârstă fiind de 60 de ani. Membrilor primului grup de voluntari li s-a cerut să reducă aportul zilnic de calorii cu o treime, mai ales „tăind" din porţiile de mâncare; al doilea grup a primit acelaşi număr de calorii, dar a mâncat mai sănătos decât de obicei, în principal grăsimi nesaturate din peşte şi ulei de măsline, iar al treilea grup nu a făcut nici un fel de modificări în dietă. După trei luni, toţi voluntarii au fost supuşi unor teste de verificare a capacităţilor cognitive şi memoriei, demonstrându-se că, dintre cele trei grupuri, doar cel care avusese dieta restricţionată prezenta îmbunătăţiri semnificative. De asemenea, s-a remarcat o scădere spectaculoasă a nivelului de insulină din sânge şi reducerea nivelului unei proteine ce favorizează apariţia inflamaţiilor. „Studiul demonstrează fără echivoc că un aport ridicat de calorii dăunează nu doar inimii ci şi creierului. După ştiinţa noastră, rezultatele obţinute oferă prima dovadă materială certă că restricţiile calorice îmbunătăţesc memoria la vârstnici. Descoperirea ar putea ajuta la dezvoltarea de noi strategii de tratament pentru prevenirea îmbătrânirii cerebrale şi a apariţiei unor boli precum Alzheimer, ca şi pentru menţinerea unei perfecte sănătăţi a creierului la vârste înaintate", spune neurologul Mark Mattson. Nu este deocamdată clar cum anume scăderea nivelului de insulină duce la îmbunătăţirea memoriei dar specialistul în metabolism Ken Fujioka consideră că „insulina este un mesager care transmite creierului informaţii referitoare la rezervele de carbohidraţi; pe măsură ce restricţionăm aportul caloric, nivelul de insulină scade şi semnalează creierului că există pericolul de inaniţie, obligându-l să funcţioneze mai bine, mai alert, pentru a găsi resurse de hrană şi a supravieţui". Şi dr. Leigh Gibson, de la universitatea britanică Roehampton este de aceeaşi părere, sugerând că insulina are un efect mai pregnant asupra acelor regiuni din creier legate de memorie iar nivelul ridicat de insulină întâlnit la oamenii cu diabet de tip II greu de controlat ar avea legătură cu tulburările de memorie şi afectarea funcţiilor cognitive. Totuşi, nutriţioniştii atrag atenţia că o asemenea concluzie nu înseamnă neapărat că oricine reduce consumul caloric cu 33% va avea o memorie de elefant şi o sănătate perfectă. Dimpotrivă, în unele cazuri adoptarea unei astfel de măsuri ar putea fi chiar dăunătoare: „Renunţarea la o treime din aportul caloric este semnificativă pentru cineva care nu este supraponderal şi poate fi chiar periculoasă dacă persoana respectivă are deja o greutate sub cea normală. Numai cu acordul medicului oamenii ar trebui să apeleze la diete atât de restrictive precum aceasta", atrage atenţia Mark Mattson.

BECUL VIITORULUI
va funcţiona neîntrerupt timp de 60 de ani!

La mai bine de un secol de când Edison uimea întreaga lume, inventând becul electric, o nouă revoluţie e pe cale să se producă. Şi asta după ce specialiştii de la Universitatea Cambridge au anunţat realizarea unei diode luminiscente (LED) care generează o lumină strălucitoare dar foloseşte extrem de puţină electricitate. În ciuda faptului că este mic cât o unghie, noul bec are o eficienţă de doisprezece ori mai ridicată decât a becurilor clasice cu tungsten şi de trei ori mai mare decât a becurilor fluorescente economice. Profesorul Clin Humpreys, conducătorul echipei care a realizat această invenţie, apreciază că becul-LED va avea o durată de viaţă de 60 de ani şi va costa, atunci când va fi introdus în magazine (se speră ca acest lucru să se întâmple în cel mult doi ani) doar 2 lire sterline! Noile becuri ar putea reduce cu până la trei sferturi consumul de energie electrică în gospodării. Pe lângă faptul că e programat să reziste la o utilizare de 100.000 ore, adică de zece ori mai mult decât orice bec ecologic existent, becul-LED nu conţine mercur, deci nu este periculos pentru mediu. Humpreys susţine că introducerea pe scară largă a noilor becuri ar putea duce la reducerea de dioxid de carbon cu patruzeci de milioane tone anual, adică de opt ori mai mult decât o fac actualele becuri ecologice.

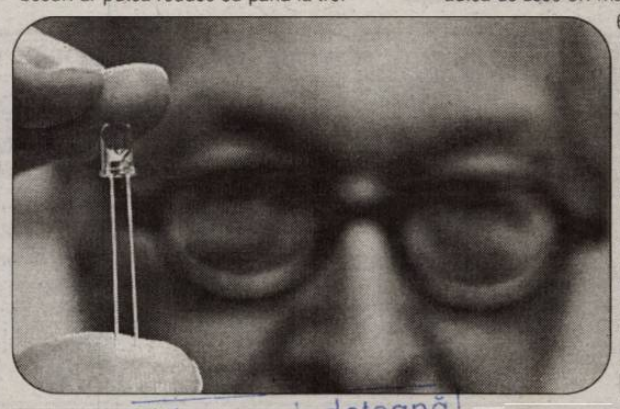

Bibliotecă Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

5 948427 000058 05

SUDOKU
jocul săptămânii: 05

8	3	7	2	4	9	1	5	6
5	6	4	7	1	8	3	9	2
1	9	2	5	3	6	8	4	7
2	1	9	3	7	4	5	6	8
6	4	5	8	2	1	9	7	3
3	7	8	9	6	5	2	1	4
9	5	6	4	8	3	7	2	1
4	2	3	1	5	7	6	8	9
7	8	1	6	9	2	4	3	5

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Marile maimuțe, spre un sfârșit galopant

◆ *Veşti rele pentru marile maimuţe. Prima vine din Vestul Africii: în 20 de ani, 90% dintre cimpanzeii din Coasta de Fildeş ar fi dispărut, conform aprecierilor primatologilor.*

◆ *Recensămintele efectuate între 1989 şi 2000 estimau populaţia de cimpanzei (specia Pan troglodytes verus) din Africa de Vest, la 8.000-12.000 de indivizi (faţă de 100.000 în anii '60) ceea ce reprezintă jumătate din efectivele mondiale ale acestei specii).* ◆ *La ultima numărătoare din 2007 s-au mai găsit doar 10% din cuiburile vechi.*

În parcul din pădurea Taï, celebră pentru cultura sa de cimpanzei, au mai fost recenzaţi 480 de indivizi, aşteptările fiind de aproximativ 1000. Situaţia e mai gravă în Parcul Naţional Marahoué în care se estimau 900 de cimpanzei; au fost observaţi doar... 50 de indivizi. Se impune însă colaţionarea tuturor datelor asupra populaţiilor africane de maimuţe de talie mare pentru că cifrele actuale nu reflectă realitatea în mod satisfăcător. E nevoie, în primul rând, să se ştie în ce locuri trebuie intervenit eficace şi de urgenţă pentru a salva primatele. Preţul unei astfel de evaluări e nesemnificativ: 2-3 milioane de dolari pentru un continent.

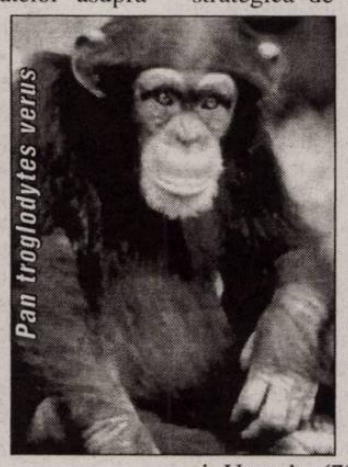

Pan troglodytes verus

Criza cea mai acută se manifestă pe Coasta de Fildeş în urma creşterii populaţiei cu 50% din 1899 şi în urma războiului civil dintre 2002 şi 2007 care a generat braconajul intensiv şi despăduririle necesare pentru obţinerea de cărbune din lemn. Între 2002 şi 2007, parcul din Marahoué a pierdut 93% din suprafaţa sa! O adevărată catastrofă. Din păcate, situaţia politică de aici a împiedicat infuzia de proiecte internaţionale şi de capital. Pământul a fost vândut plantatorilor de cacao şi cafea, iar o mare parte dintre cimpanzei au fost exterminaţi. Şi în inima Africii specialiştii lansează un semnal de alarmă în privinţa gorilelor. Războiul civil a ucis aproape 4 milioane de oameni din 1994, cu efecte dramatice şi asupra gorilelor. În nordul Parcului Naţional din Munţii Virunga, habitat al unui număr de 200 de gorile, au intrat rebelii congolezi, într-o zonă strategică de 250 km², la frontiera dintre Rwanda şi Uganda.

Paznicii plătiţi de UNESCO pentru a proteja şi asigura monitorizarea maimuţelor au fost nevoiţi să se retragă din faţa rebelilor înarmaţi. Informaţii despre gorilele de aici nu mai există. Se presupune că numărul gorilelor de munte din Parcul Naţional e de 700, restul aflându-se în Rwanda şi Uganda (73 dintre primate s-au obişnuit cu prezenţa omului în cadrul unui proiect de ecoturism, dar acest lucru le face mai vulnerabile.)

În Rwanda, permisul de vizitare a gorilelor, de care beneficiază doar turiştii bogaţi, a adus 6 milioane dolari în 2007. O adevărată mană cerească pentru o ţară săracă şi un motiv în plus pentru desfăşurarea de forţe eficace pentru a proteja aceste animale pe cale de dispariţie.

DORIN MĂRAN

Gestionarea inteligenţei emoţionale

ne ajută în plan profesional

Deseori s-au întâlnit cazuri când o persoană mai puţin inteligentă a avut multe reuşite pe plan profesional şi chiar familial, în timp ce una cu o inteligenţă deosebită, n-a reuşit să-şi împlinească visele sau, cel puţin, să fie mulţumită din punct de vedere personal. V-aţi întrebat şi de ce?

Decodificarea mesajelor trimise

Aici intervine aşa-numita *inteligenţă emoţională*. Ea este capacitatea personală de identificare şi gestionare eficientă a propriilor emoţii în raport cu scopurile personale (carieră, familie, educaţie). Finalitatea ei constă în atingerea scopurilor noastre, cu un minimum de conflicte inter şi intra-personale. S-a constatat, de-a lungul multor studii, că o persoană – chiar dacă are suficiente cunoştinţe şi idei inteligente, adică are un IQ ridicat – dacă nu îşi cunoaşte şi nu reuşeşte să-şi gestioneze sentimentele şi emoţiile (inteligenţa emoţională notată cu „EQ"), poate întâmpina dificultăţi în drumul său de a-şi construi relaţiile cu ceilalţi sau o carieră de succes. Persoanele cu un înalt grad de autocunoaştere îşi pot da seama cum sentimentele lor le afectează atât pe ele cât şi pe cei din jur. Dezvoltarea şi gestionarea *inteligenţei emoţionale* permite să fie puse în valoare aptitudinile intelectuale şi chiar creativitatea. Tot EQ ne asigură reuşita în viaţă, atât pe plan profesional cât şi personal. Pentru a putea gestiona această inteligenţă emoţională există mai multe elemente de care trebuie ţinut seamă. În primul rând este vorba despre *cunoaşterea emoţiilor personale*, ceea ce presupune capacitatea de a construi relaţii interpersonale pozitive, identificarea şi expunerea lor coerentă, într-un context dat. În orice relaţie persoanele exprimă informaţii, sentimente, fapte şi chiar amintiri. Uneori însă ne vine foarte greu să exprimăm ceea ce simţim sau nu putem fi coerenţi. Alteori, ne este greu să înţelegem ceea ce ni se spune – intenţia care se ascunde în spatele cuvintelor. Aceste situaţii, deseori, sunt generatoare de conflicte. Pentru a le evita este absolut necesar să putem decodifica mesajele transmise, astfel încât să transmitem şi să înţelegem corect mesajele primite.

Emoţiile pot fi înţelese

Un alt element important al inteligenţei emoţionale este *gestionarea emoţiilor*. Aceasta se referă la capacitatea fiecăruia dintre noi de-a

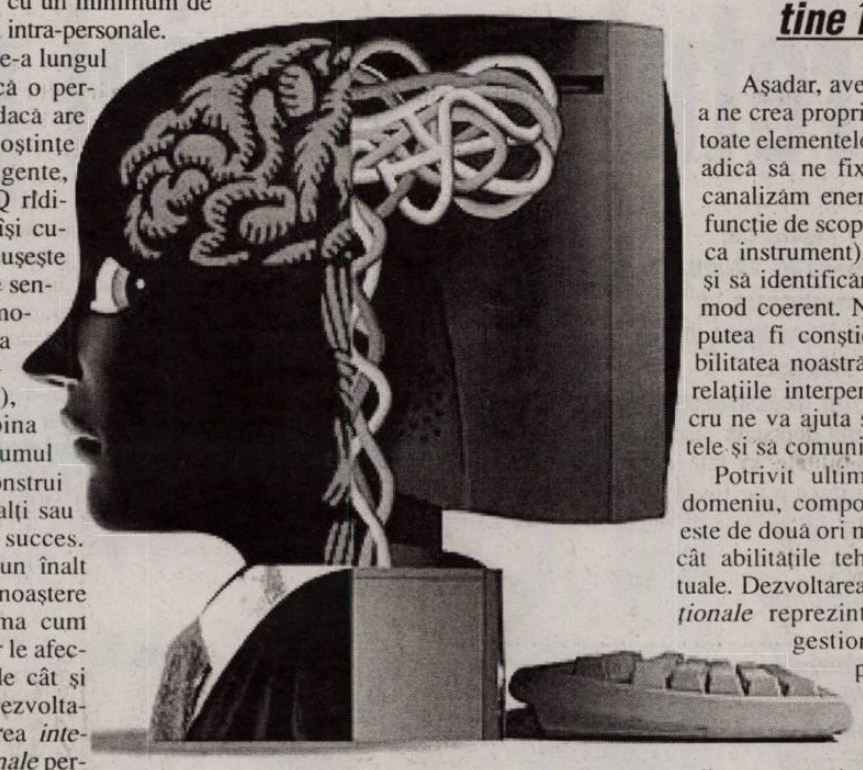

alege modalitatea prin care ne vom exprima într-o anumită situaţie. Astfel, pentru a gestiona corect emoţiile este important să ţinem cont de felul cum exprimăm, ce exprimăm, unde şi cui exprimăm.

Direcţionarea emoţiilor către scop, este, de asemenea, un element necesar şi înseamnă de fapt criteriul după care ne gestionăm emoţiile. Este important să ştim că atunci când vrem să facem sau să obţinem ceva concret trebuie ţinut cont de: durata în timp (când vrem să ne atingem scopul), de cine avem nevoie (participanţi), ce paşi trebuie făcuţi (strategia) şi de ce avem nevoie (resursele).

O altă componentă este *empatia*, adică mai bine spus, capacitatea de a intui sau de a recunoaşte emoţiile celorlalţi. Empatia nu înseamnă a trăi emoţiile altora ci a le înţelege pornind de la experienţele noastre.

Un ultim element necesar în gestionarea inteligenţei emoţionale este *capacitatea de a construi relaţii interpersonale pozitive*, asta însemnând de fapt arta inteligenţei emoţionale, care se rezumă la această componentă.

„Cunoaşte-te pe tine însuţi"

Aşadar, avem posibilitatea de a ne crea propriile relaţii folosind toate elementele amintite mai sus, adică să ne fixăm scopul, să ne canalizăm energia şi emoţiile în funcţie de scop (folosind empatia ca instrument), să ne exprimăm şi să identificăm emoţiile într-un mod coerent. Numai atunci vom putea fi conştienţi de responsabilitatea noastră şi a celorlalţi în relaţiile interpersonale. Acest lucru ne va ajuta să evităm conflictele şi să comunicăm eficient.

Potrivit ultimelor cercetări în domeniu, componenta emoţională este de două ori mai importantă decât abilităţile tehnice sau intelectuale. Dezvoltarea *inteligenţei emoţionale* reprezintă înţelegerea şi gestionarea emoţiilor pentru a avea relaţii armonioase cu cei din jur.

Termenul de *inteligenţă emoţională* a fost folosit pentru prima oară în 1990 de către psihologii Peter Salovey şi John Mayer. Cu toate că acest termen este relativ nou, componentele *conceptului inteligenţa emoţională* le putem găsi chiar în arhicunoscuta afirmaţie a lui Socrate: „Cunoaşte-te pe tine însuţi" sau în Biblie, când se spune: „Nu-i fă altuia ce ţie nu-ţi place" cât şi „iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi".

N. FLORIA

Alte forme incorecte

Să vorbim corect!

Dintre numeroasele cuvinte care circulă din nefericire şi sub o formă incorectă continuăm să extragem câteva.

Se spune: *ghips* nu *gips*; *jăratic* nu *jăratec*; *lăcătuşărie* nu *lăcătuşerie*; *delicateţe* nu *delicateţă*; *zilier* nu *ziler*; *frustrare* nu *frustare*; *placardă* nu *plancardă*; *pancartă* nu *pancardă*; *roşeală* nu *roşală*; *cenuşă* nu *cenuşe*; *vaier* nu *vaer*; *marmoreean* nu *marmoreian*; *ridiche* nu *ridichie*; *camee* nu *cameie*; *stras* nu *straz*; *dividend* nu *divident*; *standard* nu *standart*; *alineat* nu *aliniat*; *plebiscit* nu *plebicist*; *remuneraţie* nu *renumeraţie*.

Vom continua cu acest gen de exemple şi în numerele viitoare. *(I.S.)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Gabriel Tudor
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 021.317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
RO47 BACX 0000 0030 0016 0001 (USD)
RO20 BACX 0000 0030 0016 0002 (EURO)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 021.317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Alchimia durerii

Totul a început cu o poveste petrecută în 2007. O poveste din care lipsea un personaj principal, Durerea, pe urmele căruia a pornit o echipă de medici, descoperindu-l în cele din urmă după multe peripeţii.

În faţa templului lui Shiva din Lahore (Pakistan), Qureshi, un puşti de vreo 10 ani, dansează pe jăratec şi îşi înfige cuţite în braţe, atrăgând mulţimea de trecători. Exclamaţiile entuziaste se revarsă în aerul încins, iar rupiile, curg într-un coş împletit din bambus, aflat în apropierea jărateculuI. Pe chipul tânărului fachir nu se observă nici o grimasă de durere...

Performanţele sale au atras şi atenţia medicilor, care s-au întrebat: e vorba de trucuri impecabil puse la punct sau de o derogare de la natura umană, de un mic „monstru", incapabil să resimtă durerea?

O echipă de medici pakistanezi şi englezi a început o anchetă. Din nefericire, micul fachir nu mai era în viaţă. În urma unui număr de cascadorie în care a sărit de pe acoperişul unui imobil s-a făcut una cu pământul. Un dosar închis? Medicii ezită, făcând următorul raţionament. Dacă la originea puterilor neobişnuite ale fachirului se afla o anomalie genetică, aceasta s-ar putea regăsi şi la alţi membri ai familiei sale. Sunt depistate şase rude care afişau o anumită insensibilitate în faţa durerii. În urma unor serii de teste în care au fost studiate reflexele, tonicitatea muşchilor, calitatea şi numărul fibrelor nervoase, starea creierului, s-a observat că aceste persoane nu resimt acut senzaţia de durere.

Durerea, la microscop

Medicii s-au concentrat apoi asupra receptorilor durerii (nociceptori) aflaţi la extremităţile fibrelor nervoase. Unii dintre ei sunt sensibili la înţepături, alţii la torsiuni ale pielii ş.a.m.d., alţii la cald sau rece, alţii la acţiunea unor substanţe chimice. La suprafaţa acestor fibre nervoase se află proteine ce formează canale asemenea porilor pielii, prin care intră şi ies mici molecule încărcate electric, ioni de sodiu, calciu, potasiu. Sub efectul unei stimulări dureroase, acest du-te-vino intensifică sarcinile, care se acumulează în interiorul fibrei, generând un semnal electric. Parcurgând fibrele nervoase, acest semnal va expedia „portretul robot" al durerii, măduvii spinării şi creierului.

Fachirul era un mutant!

Studiind un şoarece cvasi-insensibil la durere, medicii au observat faptul că nociceptorii erau lipsiţi de sodiu la nivelul canalelor. Cobaiul avea o genă defectuoasă care împiedica producţia uneia din proteinele ce formau aceste canale. Oare Qureshi prezenta acelaşi defect? Se ştia, din studiile unor confraţi, că unii pacienţi care sufereau de dureri intense prezentau fibre nervoase anormale a căror suprafaţă era plină de canale prin care treceau excesiv de mulţi ioni de sodiu, producând în repetate rânduri semnale dureroase.

Adio durere?

Cele şase persoane din familia Qureshi aveau aceeaşi problemă – o mutaţie – pe gena SCN9A, care produce canale defectuoase prin care unii ioni de sodiu nu pot trece, suprimându-se astfel senzaţia de durere. Încă o descoperire senzaţională care ar putea duce la elaborarea unor terapii eficace în tratarea durerii. Dacă s-ar produce un medicament care să blocheze gena SCN9A, s-ar putea elimina durerea în unele cazuri. O altă soluţie ar fi crearea unui buson molecular care să obtureze canalele nociceptorilor. Un vis? Nicidecum. Cercetările au şi început. Peste cel mult 20 de ani primele medicamente vor fi disponibile. Cine ar fi crezut că un mic fachir se va afla la originea unei revoluţii în tratarea durerii?

Cei 100 de ani ai unui uriaş

Claude Levi-Strauss este un autor important în domeniul antropologiei. Un autor citat frecvent, studiat, care şi-a găsit, în rândul cititorilor avizaţi, un real interes. „Antropologia structurală" sau „Gândirea sălbatică" sunt cărţi ce nu lipseau din bibliotecile românilor înainte de '89. Autorul lor nu era totuşi citit cu foarte multă plăcere pentru că, dincolo de rigoarea analitică şi acurateţea ştiinţifică, aborda o manieră greoaie de tratare a antropologiei. Dar novatoare şi plină de surprize.

În 28 noiembrie 2008, antropologul Claude Levi-Strauss a împlinit 100 de ani. Autorul „Tropicelor triste" (1955) a fost sărbătorit în mai multe ţări din lume, numeroase manifestări fiind consacrate acestui savant. Autor al unei opere vaste, de o virtuozitate intelectuală strălucitoare, acest gânditor al secolului XX a încercat toată viaţa să înţeleagă funcţionarea societăţilor umane.

Catherine Clement, unul dintre cei mai importanţi biografi ai săi, se referă pe scurt la opera sa „fondată pe intuiţia că «structurile inconştiente» regizează până la cel mai mic detaliu funcţionarea societăţilor, filozofia lui Levi-Strauss desfăşurându-se în toată amploarea sa, prin explorarea magiei, a religiei, a formelor artistice, a miturilor ce constituie suportul expresiei emoţiei colective".

Marea călătorie

Antropologul (s-a născut în 1908 la Bruxelles) relevă faptul că experienţa care i-a schimbat viaţa a început într-o duminică din toamna anului 1934, la ora 9 a.m., când primeşte un telefon de la directorul Şcolii normale superioare care îi propune să predea sociologia în Brazilia.

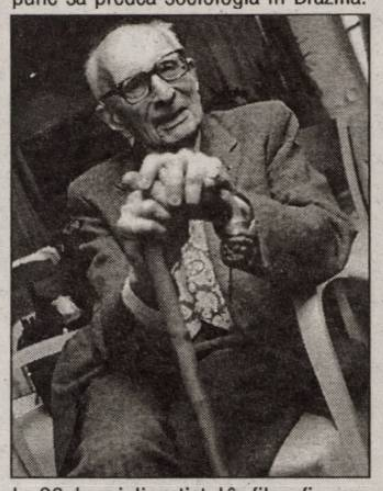

La 26 de ani, licenţiatul în filozofie care a descoperit etnologia citind opera lui Robert H. Lawrie, se va afla la Universitatea din Sao Paulo. În 1935 şi 1936, împreună cu soţia sa, Dina Dreyfus va efectua o expediţie etnografică în Amazonia, apropiindu-se pentru prima oară de grupurile de indieni. Mai întâi de cei din Bororo şi Caduveo, iar în următoarea călătorie, de cei din Nambikwara, Munde şi Tupi-Kawahib.

Întâlniri capitale

Se întoarce în Franţa în ajunul războiului. În 1941, pleacă în SUA, la o instituţie de cercetări sociale din New York. Va fonda Şcoala liberă a studiilor superioare şi va intra în legătură cu somităţi literare şi artistice: André Breton, Max Ernst, Marc Chagall, Marcel Duchamp...

Se întoarce în Franţa după război. În 1948 susţine la Paris o teză intitulată „Structurile elementare ale înrudirii". În această operă de referinţă demonstrează faptul că gândirea aşazis primitivă nu există. Dimpotrivă, există o gândire complexă şi sofisticată. Referindu-se la cultură, subliniază faptul că aceasta este un univers de reguli şi că acestea vor constitui obiect de studiu al etnologiei. Inspirându-se din lingvistică, pe care o foloseşte drept model, în special „fonologia structurală", introduce această metodă în antropologie.

Pentru marele public, operele sale capitale, rămân „Tropicele triste", „Gândirea sălbatică" şi „Mitologicele", un studiu al mecanismelor de funcţionare a spiritului uman şi a modului în care miturile ne introduc în lumea societăţilor din care provin.

„Canibalii" abisurilor

Creaturi carnivore ciudate, păianjeni de mare uriaşi şi câmpuri vaste de corali antici fosilizaţi au fost descoperite în adâncurile mării din largul coastei sudice a Australiei.

Un grup de cercetători australieni şi americani a plecat într-o expediţie ştiinţifică în largul coastei de sud a Australiei. Au fost găsite câteva specii

Burete urias

noi şi analizat impactul creşterii nivelului de dioxid de carbon asupra coralilor din adâncul mării. „Am vrut să căutăm viaţa în cele mai adânci ape ale Australiei", a declarat Ron Thresher de la Organizaţia de Cercetare Ştiinţifică şi Industrială din Australia (CSIRO). „Am descoperit creaturi carnivore bizare, păianjeni de mare şi bureţi de mare giganţi", a adăugat acesta. De asemenea, au mai fost descoperite câmpuri vaste de corali fosilizaţi, care datau de mai bine de 10.000 de ani. În cadrul expediţiei de patru săptămâni a fost utilizat şi un submarin american, numit de cercetători, Iason.

Submarinul Iason a colectat probe, a fotografiat şi a filmat la peste 6.000 metri în adâncul mării. Cercetătorii de la Institutul de Tehnologie din California împreună cu CSIRO au explicat că unii dintre coralii descoperiţi în adâncuri mureau. De aceea, experţii au adunat date pentru a analiza impactul acidificării oceanelor şi al schimbărilor climatice asupra recifelor de corali din apele Australiei.

Dioxidul de carbon emis în atmosferă de fabrici, maşini şi centrale electrice cauzează acidificarea oceanelor, deoarece 25% din excesul de CO_2 este absorbit de apele acestora. *(A.N.P.)*

Un nou gecko

Nimeni nu s-a gândit până acum să preleveze ouă de gecko din insula Vanuatu şi să le aducă (în condiţii speciale) într-un laborator din Muzeul Naţional din Paris. Din ouă a ieşit o nouă specie de gecko, extrem de dificil de observat în natură, care trăieşte şi îşi lasă ouăle în tufişuri dese ce cresc pe înaltele ramuri ale pădurii tropicale. Cu siguranţă nu e un animal rar, dar până acum a rămas necunoscut datorită habitatului său greu accesibil: să escaladezi arbori înalţi de 20 de metri nu e o treabă uşoară nici pentru un indigen.

Ritual simbolic?

Din 2005, 500 de schelete umane au fost degajate dintr-o catacombă din sudul Romei, numărul total al acestora fiind evaluat la peste 3000. În urma datării cu radiocarbon, s-a stabilit că aceste corpuri au fost înhumate între anii 28 şi 132 d.Ch. Au fost aliniate câte 10 şi se presupune că toate au decedat într-o perioadă de timp scurtă. S-a emis ipoteza martirilor creştini. Într-o frescă pictată în apropiere se pot recunoaşte soldaţi romani aflaţi în jurul unui personaj aureolat. O pictură ce datează însă din secolul VI. Corpurile nu prezintă

nici o urmă de leziuni osoase. Aşadar, cine sunt aceste victime? Ar putea fi vorba de o practică funerară, având în vedere faptul că aceste corpuri erau acoperite cu un strat de gips, o practică menţionată în antichitate de autorul Dion Cassius. Lângă schelete se aflau câteva obiecte: cercei, fire de aur, ambră şi un mare număr de paiete.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Abia ajuns pe ţărmurile italice, în februarie 68, Nero s-a îndreptat spre Neapolis. Cu mintea plină de fantasme artistice şi total rupt de realitate, a poruncit să se dărâme un zid al cetăţii şi pe acolo a pătruns în oraş, într-un car tras de cai albi, în confornitate cu o străveche tradiţie grecească, prevăzând că învingătorii în concursurile de artă sau sport trebuie să intre astfel în cetăţi. Mai obişnuiţi cu asemenea obiceiuri, cetăţenii din Neapolis au acceptat ritualul. Nu la fel de încântaţi au fost plebeii din Roma care, atunci când împăratul a repetat figura aici, au zis că Nero se ţicnise de tot şi că era definitiv pierdut. În Capitală, a avut parte de un adevărat triumf, deşi nu ucisese, în expediţia sa peste Adriatică nici măcar o muscă. În fruntea cortegiului mergeau sclavi purtând cele o mie opt sute de cununi şi ghirlande câştigate de „neasemuitul artist". Apoi veneau alţii, purtând

Se strârnesc vânturile

pancarte cu denumirea competiţiei şi specificarea că Nero este primul roman, de la începutul lumii, care a obţinut victoria în concursurile respective. Împăratul defila în carul de aur folosit cândva de Augustus, dar numai după victoriile militare iar în urma sa veneau fidelii săi aplaudaci, Augustanii, şi Garda Pretoriană.

Senatorii, cu zâmbete acre afişate pe faţă, l-au primit în Forum, strigând, de voie, de nevoie: „Salve Nero, binecuvântaţi sunt cei ce te ascultă!" şi tot felul de alte lozinci linguşitoare. La începutul lui martie, împăratul s-a înapoiat la Neapolis, dornic, probabil, să-şi îndrepte paşii spre Egipt, când a aflat despre revolta lui Vindex, guvernatorul Galliei Lugdunensis. Nero n-a fost prea afectat, căci deja se obişnuise cu conspiraţiile. Totuşi, el s-a enervat când i s-a adus la cunoştinţă discursul ţinut de Vindex soldaţilor, în care acesta îl critica pe împărat pentru legăturile sale spurcate cu Sporus şi Pithagoras, pentru faptul că se urcase pe scenă, jucând roluri de sclavi şi de femei gravide, dar nu sufla o vorbă despre cruzimile comise în timpul domniei sale. Nu-l deranjau cele spuse privind orientările sale sexuale, cât jignirile că n-ar fi fost decât un actor şi un muzicant de duzină, nedemn de numele de Caesar. Se pare că la nepăsarea lui au contribuit şi profeţiile făcute de astrologi, care-l asiguraseră că va avea o viaţă lungă şi o glorie nepieritoare. Abia după opt zile, când revolta se extinsese considerabil, a catadicsit să trimită o scrisoare Senatului, cerând să se ia măsuri pentru înăbuşirea ei şi scuzându-se că nu poate veni la Roma, întrucât are de susţinut nişte concerte...

(Continuare în numărul viitor)

Război pentru o ureche

Istoria omenirii a cunoscut până în prezent (şi din păcate mai cunoaşte) mii de războaie, purtate din cele mai diferite pricini. Desigur, motivele principale şi evidente ale acestor conflicte rămân lăcomia neostoită a conducătorilor de popoare, dorinţa de răzbunare, orgoliul şi ambiţiile nemăsurate. Dar cel mai adesea, suveranii războinici au căutat să ascundă adevăratele cauze ale declanşării de ostilităţi, înveşmântându-le sub masca patriotismului, a dreptăţii şi restabilirii onoarei. Nu de puţine ori s-au purtat războaie pentru inima unei femei – şi de la Troia încoace n-au fost puţine. Ce-aţi spune însă despre un război purtat pentru o ureche?

Ură seculară

Oricât ar părea de incredibil şi de... suprarealist, un asemenea conflict s-a purtat, între 1739 şi 1748, între Marea Britanie şi Spania, nu pe continentul european însă, ci în posesiunile americane ale celor două mari puteri, mai precis în Noua Granadă, Caraibe, frontiera dintre Florida şi Georgia. Denumirea neobişnuită a războiului i se datorează unui oarecare Robert Jenkins, rudă lui Steve Attridge, căpitan în flota britanică; marinarul a prezentat în Parlament urechea retezată şi mumificată a acestuia, susţinând că spaniolii ce patrulau de-a lungul coastelor americane i-o tăiaseră. De fapt, n-a fost decât scânteia menită să aprindă un butoi de pulbere pe cale oricum să explodeze. După cum se ştie, la încheierea războiului pentru succesiunea la tronul Spaniei, tratatul de la Utrecht dăduse Marii Britanii dreptul de a asigura un număr nelimitat de sclavi pentru coloniile spaniole şi 500 tone de bunuri pe an. Faptul oferise o ocazie neaşteptată pentru comercianţii britanici de a se infiltra pe pieţele spaniole din America. Acest negoţ direct dintre Marea Britanie şi coloniile spaniole din Lumea Nouă a reprezentat, desigur, o sursă permanentă de tensiune între cele două ţări şi relaţiile dintre ele erau deja extrem de încordate, la data incidentului Jenkins. În altă ordine de idei, să nu uităm că ura dintre cele două naţiuni era seculară şi că doar de la începutul acelui veac britanicii şi spaniolii mai fuseseră în război de două ori, între 1718-1720 şi între 1726-1729.

Un cassus belli elocvent

Prin tratatul de la Sevilla, încheiat în 1729, Marea Britanie acordase vaselor de război spaniole dreptul de a opri şi controla navele comerciale britanice. Spaniolii au interpretat măsura într-un mod diferit şi multe cargouri au fost pur şi simplu confiscate. Mai mult, ei se plângeau că guvernul de la Londra încurajează tacit activitatea piraţilor englezi din Caraibe, care jefuiau corăbiile spaniole, încărcate cu aurul Americilor. În ciuda faptului că premierul Sir Robert Walpole a sprijinit Spania în timpul războiului pentru succesiunea la tronul Poloniei, între 1732 şi 1737, nemulţumirile opiniei publice britanice faţă de „obrăznicia" spaniolilor creşteau, odată cu opoziţia faţă de guvernarea tot mai nepopulară a lui Walpole. Incidentul la care ne-am referit avusese loc cu şapte ani mai devreme, în 1731, când brigantina britanică Rebecca a fost controlată de nava „guarda-costa" Isabela, condusă de Julio Leon Fandino care, în urma unui conflict spontan, tăiase cu sabia urechea unuia dintre mateloţi, Robert Jenkins. Pe moment, întâmplarea nu stârnise vâlvă dar după 1738, în urma intervenţiei cumnatului său, Attridge, Jenkins dobândise oportunitatea de a-şi povesti păţania în faţa unei comisii a Camerei Comunelor. Incidentul, amplificat de presa londoneză, a căpătat dimensiunile unei insulte naţionale şi a devenit un cassus belli cât se poate de elocvent. Walpole a fost nevoit să cedeze presiunilor şi să trimită trupe în Indiile de Vest şi un escadron în Gibraltar, sub comanda amiralului Haddock. Măsurile au declanşat o ripostă imediată din partea spaniolilor: regele Filip V a anulat drepturile comerciale conferite britanicilor şi a poruncit ca toate navele britanice existente în acel moment în porturile spaniole să fie confiscate. Pe 14 august 1739, Marea Britanie şi-a rechemat ambasadorul de la Madrid şi a declarat oficial război pe 19 octombrie.

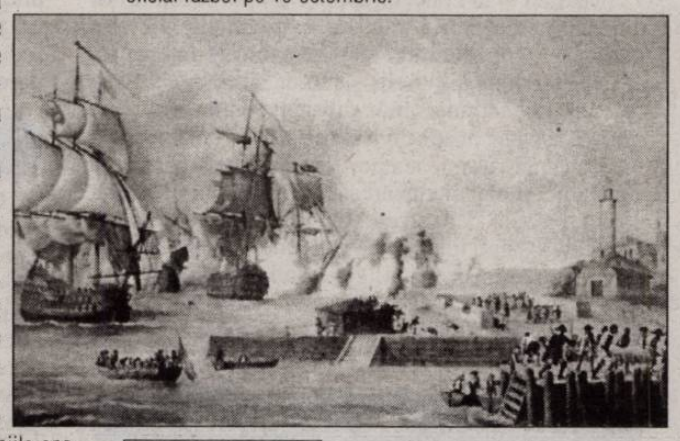

Cine râde la urmă

Una dintre primele acţiuni militare a fost capturarea de către englezi, pe 22 noiembrie, a unui port din Noua Grenadă (actuala Panama), Puerto Bello, în încercarea de a afecta interesele financiare ale Spaniei. Portul constituia un punct major de export al argintului exploatat în coloniile spaniole şi, fiind slab apărat, a fost imediat cucerit de flotila amiralului Edward Vernon. Economia spaniolă a avut serios de suferit şi curând vasele comerciale ale lui Filip au fost nevoite să ocolească America de Sud, pe la Capul Horn, pentru a putea ajunge pe coastele vestice ale continentului fără probleme. La Londra, victoria a declanşat valuri de entuziasm şi în 1740, cu ocazia unui dineu oferit de rege în onoarea lui Vernon, cântecul „God Save the King", devenit imn naţional, a fost auzit în public pentru prima oară. O stradă din capitala britanică a fost numită în cinstea izbânzii Portobello Road iar victoria a devenit cel mai celebrat eveniment al secolului XVIII. Îmbătaţi de succes, britanicii l-au trimis pe comandorul George Anson să atace posesiunile spaniole din Filipine, dar acţiunea s-a soldat cu un eşec. Punctul central al războiului pentru urechea lui Jenkins a fost însă ambiţiosul atac lansat de amiralul Vernon în martie 1741, împotriva oraşului Cartagena de Indias, unul dintre principalele porturi exportatoare de aur din colonia Noua Grenadă. Dar organizarea pripită, conflictele cu comandanţii trupelor de uscat şi problemele de logistică au erodat prematur moralul britanicilor. Puternicele fortificaţii ale Cartaginei şi strategia abilă a comandantului spaniol Blas de Lezo au dat invadatorilor lovitura de graţie. Seceraţi de gloanţele apărătorilor oraşului, măcinaţi de frigurile galbene, oamenii lui Vernon au fost nevoiţi să se retragă. Atacurile desfăşurate împotriva altor porturi spaniole, din Cuba, Florida sau Panama au eşuat şi ele, lamentabil şi în cele din urmă britanicii au fost nevoiţi să ceară pace, cu atât mai mult cu cât un nou conflict – cel pentru succesiunea la tronul Austriei – le solicita atenţia în Europa.

Cealaltă IOANA D'ARC

În îndelungatele războaie de la sfârşitul Evului Mediu, între Franţa şi Anglia, numele cel mai cunoscut rămâne nu cel al lui Henric al V-lea, eroul de Agincourt, nici cel al tenebrosului Prinţ Negru, învingătorul de la Crecy şi Poitiers, ci acela al unei tinere ţărănci care, în ciuda faptului că nu avea nici un fel de educaţie sau pregătire militară, a reuşit, prin entuziasmul cu care i-a condus pe compatrioţii săi în luptă, să redeştepte în francezi spiritul patriotic şi să le canalizeze energiile, pentru eliberarea ţării de sub stăpânirea cotropitorilor: Ioana d'Arc.

Dar dacă toată lumea a auzit despre „fecioara din Orleans", mai puţin cunoscut este numele Iolandei de Aragon, personalitate remarcabilă a epocii sale şi nu mai puţin importantă în procesul de renaştere a Franţei. Fiică a regelui Aragonului, Ioan I, ea a fost numită „regina cu patru regate", întrucât, prin moşteniri sau căsătorii, a reuşit să dobândească tronurile Siciliei, Ierusalimului, Ciprului şi Aragonului. Dar cel mai important domeniu al său a fost Anjou şi ea şi-a concentrat energiile pentru a-l ajuta pe Delfinul Franţei, Carol, renegat până şi de mama lui, Isabeau de Bavaria, să obţină tronul strămoşesc.

Iolanda l-a căsătorit cu fiica ei, Maria de Anjou, devenind astfel soacra nevârstnicului prinţ. Nu greşim cu nimic numind-o „salvatoarea Franţei": fără suportul ei, Ioana d'Arc nu ar fi primit comanda trupelor franceze şi nu şi-ar fi scris uluitoarea epopee. Ceea ce Ioana a făcut pe câmpul de luptă, Iolanda a realizat în cancelariile epocii, mânuind cu dibăcie armele diplomaţiei şi pledând pentru drepturile lui Carol. La un moment dat, eforturile sale au părut zădărnicite de tratatul de la Troyes (21 mai 1420) prin care Henric V al Angliei şi Filip cel Bun, ducele Burgundiei, îi smulgeau regelui francez Carol VI, un om infirm, cu sănătatea mintală puternic zdruncinată, acordul ca, după moartea sa, coroana Franţei să-i revină lui Henric. Dar dispariţia neaşteptată a lui Henric (pe 31 august 1422) şi a lui Carol (21 octombrie 1422) a făcut ca visul Iolandei să se îndeplinească: Delfinul Carol devenea, la 19 ani, regele Franţei.

Nu puţini istorici sugerează că Iolanda a pus în scenă „afacerea Ioana d'Arc", pentru a restabili moralul francezilor, serios zdruncinat în urma nenumăratelor înfrângeri suferite din partea Angliei. Spre a-şi atinge ţelurile, Iolanda a apelat şi la mijloace deloc ortodoxe: ea a recrutat un adevărat „harem" de curtezane, pe care le trimitea în paturile puternicilor vremii, spre a le afla secretele şi a-i şantaja. Mult mai târziu, recunoscându-i importanţa, regele Ludovic XI va spune despre îndrăzneaţa regină „a fost o inimă de bărbat închisă în trupul unei femei".

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

6 februarie 1649

Moartea regelui Carol II al Angliei

Născut la 29 mai 1630, ca fiu al regelui Carol I, acest suveran englez a devenit un paria, după execuţia părintelui său, în 1649, fiind nevoit să plece în exil în urma victoriei puritanilor republicani împotriva regaliştilor. A petrecut nouă ani în Franţa şi Provinciile Unite şi, după criza politică ce a urmat morţii lui Cromwell a fost invitat să-şi reia tronul. Carol II a pus iar piciorul pe solul britanic pe 25 mai 1660 şi a intrat în Londra chiar în ziua când împlinea 30 de ani. Va fi încoronat oficial rege al Angliei şi Irlandei la Westminster Abbey, pe 23 aprilie 1661. Principalul eveniment pe planul politicii externe, în timpul domniei lui, a fost războiul anglo-olandez pentru stăpânirea mărilor. În 1670, el a încheiat un pact secret cu vărul său, Ludovic XIV al Franţei, prin care acesta se angaja să-l sprijine contra olandezilor, în schimbul promisiunii că suveranul englez va trece la catolicism. Carol a încercat să introducă libertarea religioasă pentru catolici şi protestanţi dar Parlamentul, ostil, s-a opus unei asemenea măsuri. Atunci când Titus Oates a dezvăluit existenţa unui presupus „complot papistaş" şi după ce s-a aflat că regele îl lasă drept moştenitor pe fratele său, Iacob, duce de York, catolic declarat, Parlamentul s-a împărţit în două tabere – whig, opuşi lui Carol, şi torries, care acceptau politica sa. Controversatul „Rye House Plot", ce viza asasinarea lui Carol şi Iacob, a reprezentat un motiv excelent pentru rege de a se răfui cu Parlamentul. Mulţi lideri whig au fost executaţi sau trimişi în exil iar în cele din urmă Carol a dizolvat Parlamentul, guvernând singur până la moartea lui, pe 6 februarie 1685. Credincios promisiunii făcute, regele s-a convertit la catolicism pe patul de moarte. Carol a rămas în istorie drept „monarhul vesel", aluzie la viaţa de plăceri căreia i s-a dedicat încă din tinereţe. Deşi soţia lui, prinţesa portugheză Ecaterina de Braganza, era sterilă, regele a avut totuşi cel puţin 12 copii, de la diferitele sale amante.

Proiectele SETI

Căutarea civilizaţiilor extraterestre – cele despre care toate calculele arată că ar trebui să existe – a preocupat neaşteptat de intens lumea academică, în mod paradoxal tocmai pe cei care negau cel mai vehement posibilitatea unei legături între aceste civilizaţii şi fenomenul OZN.

S-a spus că distanţele care despart ipoteticele civilizaţii cosmice sunt practic de netrecut, deci că singurul mod de a afla de existenţa unei astfel de civilizaţii ar fi captarea unor semnale radio. Ideea a fascinat chiar şi pe inventatorii radiofoniei. *Nikola Tesla* propusese deja în 1901 efectuarea unor experimente de ascultare radio a Cosmosului. Acestea au fost realizate, prin anii douăzeci, de *Guglielmo Marconi,* la bordul iahtului său „Elettra". Marconi chiar a captat câteva semnale inexplicabile, care însă nu s-au mai repetat. Şi alţi cercetători au raportat, pe atunci, rezultate asemănătoare.

Problema a fost reluată într-un faimos articol publicat în 1959 de Giuseppe Cocconi şi Philip Morrison. Ei au sugerat, pentru prima oară, că ascultarea Cosmosului ar trebui făcută cu ajutorul radiotelescoapelor, adăugând că cel mai probabil semnalele de la alte civilizaţii vor veni pe banda de frecvenţă de 1420,405 MHz, caracteristică emisiei hidrogenului neutru. Primul program de „ascultare", numit „OZMA", pe această frecvenţă, s-a realizat în 1960 cu radiotelescopul cu diametrul de 26 metri, de la observatorul de la Green Bank (Virginia de Vest), la propunerea şi sub conducerea lui Frank Drake; fără nici un rezultat.

Au urmat numeroase alte încercări similare, majoritatea americane sau sovietice (N. Kardaşev, V. Troiţki etc.). S-au recepţionat în decursul anilor câteva semnale interesante, dar fie că acestora li s-a găsit o explicaţie obişnuită, fie ele au fost neconcludente şi nu s-au mai repetat. De pildă, la 15 august 1977 la un observator de lângă Columbus (Ohio) s-a recepţionat, dinspre constelaţia Săgetătorului, un semnal de 30 de ori mai puternic decât zgomotul de fond înconjurător, pe o bandă de frecvenţă mai îngustă decât a oricărui emiţător pământean. Semnalul s-a activat şi s-a oprit de câteva ori, dispărând apoi pentru totdeauna. Semnale inexplicabile, dar nerepetate, s-au

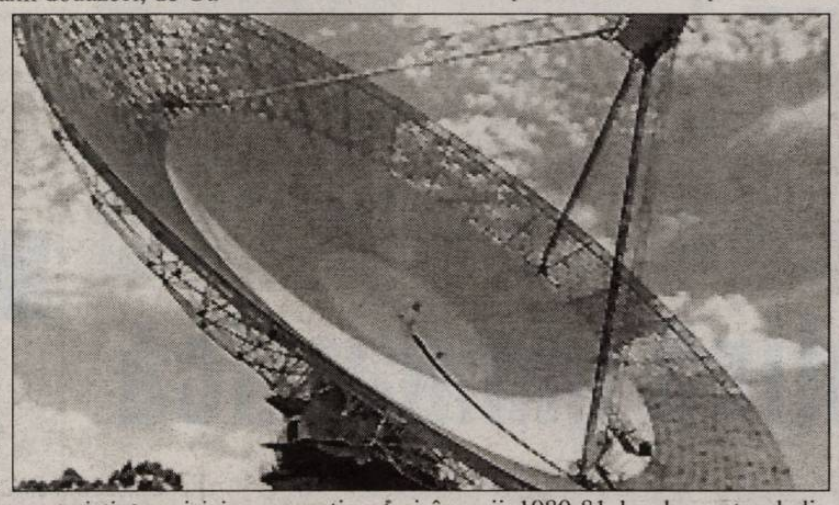

recepţionat şi în anii 1980-81 la observatorul din Arecibo (Puerto Rico), dotat cu o antenă capabilă să detecteze un radar militar îndreptat spre noi de la o distanţă de 60 de ani-lumină (!).

S-a mai avansat, la un moment dat, ideea că civilizaţiile dornice de comunicaţii vor fi instalat nişte faruri cosmice care să emită permanent, mii de ani, în toate direcţiile, anunţându-le prezenţa. În 1967 s-au captat, din câteva locuri ale Galaxiei, semnale radio pulsând extrem de rapid. S-a crezut o clipă că s-au descoperit astfel de „faruri", dar la puţin timp după aceea s-au găsit explicaţii naturale (rotirea unor stele neutronice); aceste surse fiind numite azi „pulsari".

Paralel cu ascultarea Cosmosului, s-a sugerat ca noi înşine să trimitem astfel de semnale, atrăgând atenţia altor civilizaţii asupra faptului că iată, şi pământenii au păşit în stadiul de civilizaţie tehnologică. Prin anii şaptezeci s-au şi lansat mesaje special concepute pentru extratereştrii, iar pe sondele spaţiale *Pioneer* 10 şi 11 ori *Voyager* 1 şi 2, s-au fixat în acest scop plăci cu desene şi simboluri. În aceeaşi perioadă, Carl Sagan nota că Pământul a devenit, oricum, cea mai puternică radio-sursă din Sistemul Solar, mult mai puternică decât Soarele însuşi, deci o ipotetică civilizaţie ar observa imediat această anomalie şi ar trage concluziile care se impun.

Până în anii nouăzeci s-au derulat circa şaizeci de proiecte de căutare prin radio a inteligenţelor extraterestre, în cel puţin şase ţări. Aceste proiecte au fost denumite, cu un termen generic, SETI – *Search for Extraterrestrial Intelligences.* În Statele Unite ele au fost, până în 1993, sprijinite generos de guvern, după care au continuat prin sponsorizări private, însumând circa 3 milioane de dolari anual. Mai recent, s-a făcut apel la voluntari pentru a se alătura acestui efort, în special prin prelucrări pe calculator. Printre cele mai recente proiecte menţionez, ca un exemplu, reţeaua ATA, în construcţie şi parţial deja în funcţiune, realizată cu concursul laboratorului de radioastronomie de la Universitatea Berkeley. Reţeaua va avea 350 discuri parabolice, fiecare cu diametrul de 6,1 metri.

În ciuda tuturor acestor eforturi, nu s-a identificat până azi nici un semnal persistent, repetabil, generat fără nici un dubiu de o inteligenţă nepământeană. Oare de ce? *(Va urma)*

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION – la la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 021.317.89.66 şi 021.317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____

M/5

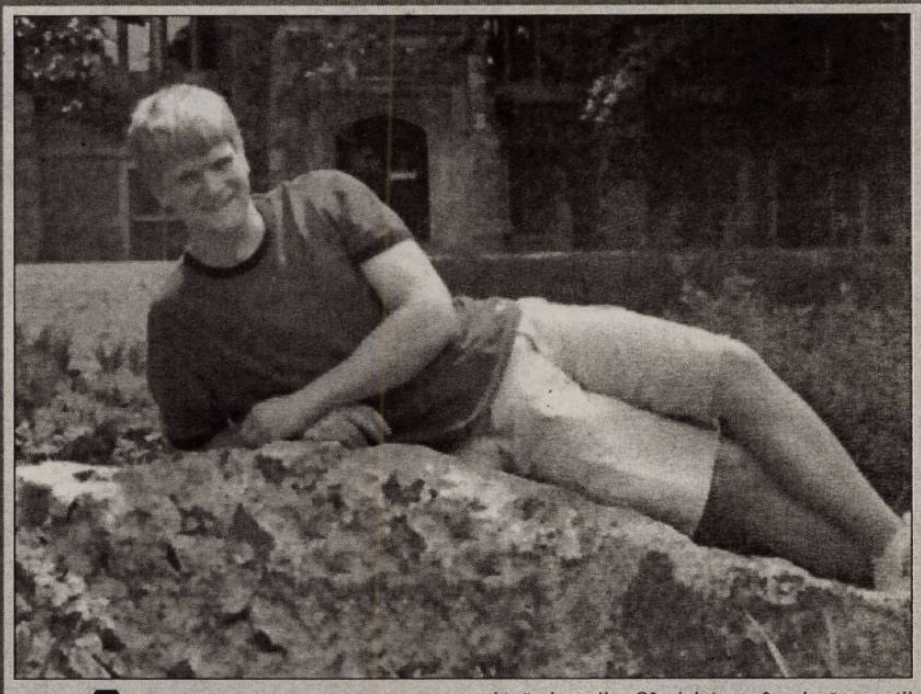

Tânărul care „simte" culorile

Chiar dacă posibilitatea de a simţi, auzi sau chiar mirosi... culorile pare dificil de admis, savanţii acreditează ideea că există, într-adevăr, persoane, care au această capacitate. De fapt este vorba o afecţiune neurologică rară, numită sinestezie, ce provoacă „încrucişarea" a două simţuri. Printre cei atinşi de această problemă, care pare însă mai curând un har decât o boală, întrucât nu le afectează cu nimic viaţa celor atinşi de ea, ci dimpotrivă, le conferă nişte puteri uimitoare, se numără şi tânărul britanic David Harraway, care a constituit recent subiectul unui incitant articol, în publicaţia Daily Mail.

Pereţi din bomboane şi mingi din valuri

David şi-a descoperit cu totul întâmplător această capacitate, încă de când era elev în şcoala primară adică în urmă cu mai bine de două decenii. „Când intram în clasă, pereţii erau colorati în crem şi eu asociam această culoare cu o bomboană cu cacao. Ţin minte că atingeam pereţii şi parcă simţeam gustul bomboanei, în gură. Alteori, ţineam ochii închişi, jucându-mă cu o minge albastră şi parcă mă vedeam la mare, în faţa valurilor. Chiar şi dacă luam la întâmplare un obiect, de o anumită culoare, fără să ştiu însă care este această culoare, eu o ghiceam fiindcă în mintea mea căpăta anumite semnificaţii. De pildă roşul îl asociam cu un inel cu rubin, pe care-l avea mama, moştenire de familie. Când atingeam ceva de culoare roşie, parcă atingeam acel inel. Culoarea roşie era aspră, dură, aşa o simţeam, în vreme ce culoarea albastră sau galbenul, de pildă, erau catifelate, mătăsoase", explică tânărul.

Cubul Rubik, rezolvat cu ochii închişi

La gimnaziu şi mai târziu la colegiu David i-a uimit pe toţi cu misterioasa sa însuşire. Chiar şi profesorii care iniţial l-au acuzat că ar vrea doar să „facă atmosferă", apelând la cine ştie ce truc, au fost nevoiţi să accepte că puterile sale erau reale. Graţie acelorasi uimitoare capacităţi, tânărul din Liverpool poate rezolva faimosul cub Rubik legat la ochi. „Am încercat prima dată în anul întâi de facultate, când un coleg avea un cub Rubik. Eram mai multe persoane în cameră, fete, băieţi şi tipul se dădea intelectual, zicea că el rezolvă Rubik, nu stă la taclale. I-am zis că eu fac cubul cu ochii închişi şi desigur că nu m-a crezut. Am cerut să fiu legat la ochi şi i-am dovedit că nu mint eam. Într-adevăr, mi-a luat cam jumătate de oră, fiindcă nu prea eram obişnuit cu suprafeţele sale mici, dar acum rezolv cubul cu ochii închişi în mai puţin de cinci minute." Unul dintre specialiştii care cunosc uimitoarele însuşiri ale lui David Harraway, profesorul Philip Bain, de la Leicester University, spune că sinestezia rămâne un mare mister pentru medicină şi că înţelegerea ei ar putea oferi informaţii esenţiale despre funcţionarea percepţiei. „Personal, cred că toţi oamenii îşi încep viaţa având această capacitate, căci creierul lor este încă nedezvoltat complet şi foarte maleabil. Dar conexiunile dintre diferitele părţi ale creierului, legate de simţuri şi existente la naştere, sunt blocate odată cu creşterea organismului. Copiii nu au, prin urmare, cinci simţuri diferite, ca adulţii, ci unul singur, care le cumulează pe toate cinci şi care răspunde la toţi stimulii externi. S-ar putea spune că atunci când un copil mic aude vocea mamei, el o asociază cu mirosul de lapte", este de părere savantul britanic, care a studiat sinestezia, vreme de mai bine de un deceniu, împreună cu echipa sa de cercetători.

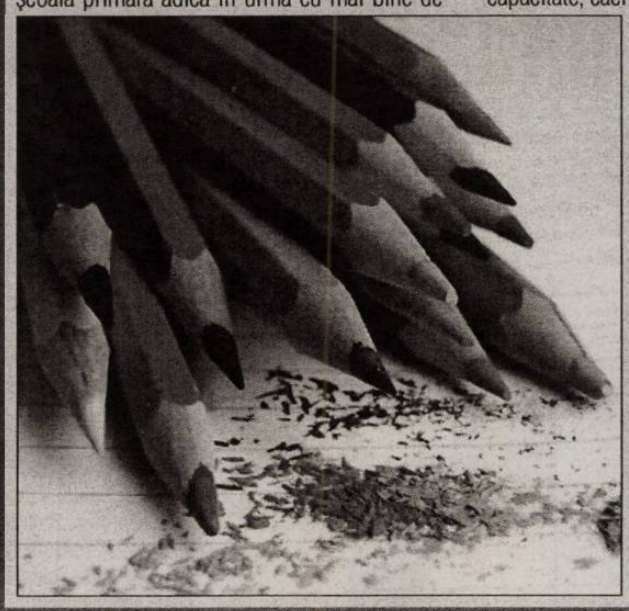

GABRIEL TUDOR

E bine de ştiut

Dureri lombare

Cunoscute sub numele de manifestări cronice ale discardiozei lombare clinice, durerile lombare, sunt – cine nu ştie oare – dureri insipide, adesea trenante, care cuprind, în funcţie de evoluţie, o parte sau întregul sistem vertebră-arc vertebral. Practic, se produce o comprimare a pachetului vasculo-nervo-senzitiv.

În situaţia despre care vorbim astăzi, accidentul priveşte coloana lombară şi se produce în cazul unor eforturi ce suprasolicită centura lombară. De asemenea, coloana lombară suferă, după un repaus prelungit, ca urmare a tensionării musculaturii, prin ortostatism prelungit. Astfel, poziţia de drepţi, lipsa mişcărilor şi impunerea unei ţinute rigide tensionează, în măsuri diferite, apăsarea coloanei lombare.

O altă problemă o întâlnim la cei care stau timp îndelungat pe scaun. De reţinut că poziţia de şedere pe scaun solicită un efort care poate fi uşurat prin poziţia corectă a trunchiului. Asta înseamnă: capul drept, mâinile aşezate corect pe masă. Nu punem coatele, adică întregul antebraţ, pentru că schimbăm poziţia coloanei, având drept consecinţă dureri în regiunea cervicală, toracală şi o ventilaţie pulmonară deficitară.

Tratamentul aleatoriu îl aflăm în decubit, ce presupune odihnă pe un plan aparent rigid, care respectă deformările coloanei vertebrale. În timpul nopţii durerile sunt atenuate, dar pot reveni matinal, intermitent, cedând total sau calmându-se după câteva exerciţii fizice. Ca exacerbare, maladia cunoaşte perioade de maximă solicitare, dar şi perioade de calm, ce sunt, din păcate, de scurtă durată.

În funcţie de starea aparatului locomotor şi a răspunsului la tratament, pacientul se poate recupera rapid sau poate suferi o cronicizare a durerilor lombare. În practica spitalicească, la examenul radiologic, se observă comprimarea, presarea globală sau generală a vertebrelor 4-5, sau L5-S1, cu difuzia durerilor până la genunchi sau curpinzând întregul membru inferior.

Menţionăm că vârsta, dezvoltarea generală a aparatului locomotor şi osteoscleroza platourilor vertebrale adiacente sunt factori ce contribuie în sens negativ la evoluţia bolii.

De asemenea, calcifierea apofizelor spinoase reprezintă un factor de invaliditate. Clinic, disartroza poate fi mascată, trecând perioade mari fără să se manifeste. În practică, în perioadele de cronicizare, se folosesc antiinflamatorii şi antialgice. Recuperarea morfo-funcţională, din punct de vedere al culturii fizice medicale, cuprinde exerciţii specifice, interesând mişcări posturale, sau altele pentru refacerea tonusului vertebral şi eliberarea tensiunii vertebrale în hiperlordoză. Alte exerciţii urmăresc tonifieri ale grupelor musculare din centura abdominală, ale muşchilor lombari şi pelvieni.

În urma colaborării cu practicanţii diverselor specialităţi medicale indicate şi a recuperării clinice, se pot obţine rezultate ce merg de la ameliorarea suferinţei, până la vindecări în proporţie de 80-90%.

O importanţă covârşitoare îi revine medicului specialist în medicina recuperatorie, în balneofizioterapie, dar şi pacientului ce nu trebuie să neglijeze o suferinţă ce poate deveni invalidantă.

Dr. VALERIU MANTA

Pledoarie pentru informaţii corecte

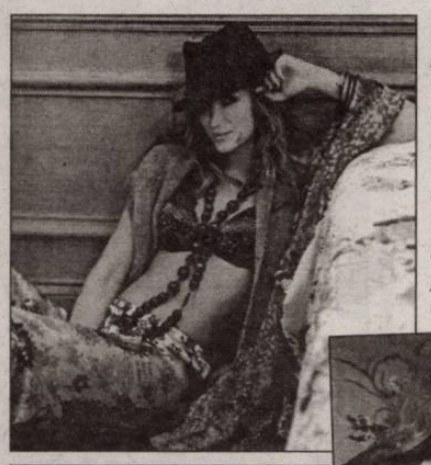

O femeie bine informată, chiar şi în privinţa noutăţilor legate de lenjeria intimă sau ţinuta de interior, este mult mai puternică în dialogul cu fiinţa iubită, să zicem. Nu ştim dacă atenţia vă va fi atrasă de vreo rochie de interior din mătase, sau de ciorapii în dungi ce vă încălzesc inclusiv genunchii, de brăţările, multe şi voluminoase, de jiletcile lungi, cămăşuţa din muselină de mătase, dar sugestia noastră este să priviţi totul şi să vă inspiraţi... Şi nu uitaţi: „ziua îndrăgostiţilor" bate la uşă.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Puţină gimnastică

Controversele privind dietele de slăbit se înmulţesc. Astfel, unii nutriţionişti susţin că iarna acumulăm un număr de kilograme aproape imposibil de eliminat.

Această „obezitate sezonieră" va putea fi corectată mult mai uşor primăvara şi vara, pe timp călduros. Fals, spun alţii care susţin că persoanele supuse unor temperaturi mai scăzute slăbesc mai repede. Ba, îşi argumentează ideea şi prin calcule. Corpul uman arde ceva mai multe calorii pentru a-şi menţine temperatura de 37ºC. Dacă afară sunt 3ºC, pentru a încălzi corpul, fără să se folosească un pulover în plus, se ard 100 kcal. Un duş rece, timp de 10 minute, presupune alte 100 kcal. Consumul a 2 litri de apă rece, mai adaugă arderi de 60 kcal. Totalul, pe zi, în lupta cu frigul ar conduce la un consum de 260 kcal.

Dacă în legătură cu această ipoteză nu toţi specialiştii agreează argumentaţia invocată, în privinţa beneficiilor exerciţiului fizic nu există rezerve. Este unul dintre motivele pentru care vă sugerăm două exerciţii, capabile să vă redea tonusul şi să vă ajute să vă recuperaţi rapid după o noapte de coşmar.

Primul exerciţiu: întinsă pe spate, cu braţele pe lângă corp, picioarele întinse, uşor depărtate. Inspiraţi adânc şi prindeţi între glezne un balon. Încordaţi abdomenul şi ridicaţi fesierii. Expiraţi, apoi încercaţi, cu gambele îndoite câteva secunde pentru a vă menţine echilibrul, să realizaţi „lumânarea". Întindeţi vertical picioarele, împingând balonul spre plafon. Trebuie să simţiţi contracţia muşchilor solicitaţi. Menţineţi poziţia aproximativ 30 de secunde, respirând calm, apoi reveniţi uşor la poziţia iniţială (foto 1).

Exerciţiul favorizează circulaţia, diminuează tensiunile, înlătură starea proastă.

Al doilea exerciţiu: ridicaţi fesierii, încordând muşchii abdominali pentru a plasa balonul cât mai departe posibil de cap (foto 2). Mişcarea trebuie făcută expirând progresiv aerul din piept, fără grabă şi efort. Ajutaţi-vă de balon (sau o carte, sau o sticlă de apă) pentru a vă menţine echilibrul. Staţi nemişcată câteva secunde şi concentraţi-vă asupra respiraţiei, apoi reveniţi la poziţia iniţială lent, „deşirând" coloana, vertebră cu vertebră.

Exerciţiul tonifică spatele, stimulează funcţiile vitale şi reechilibrează activitatea centrilor nervoşi.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Infuzii de... tinereţe

Plantele medicinale, cu valoroasele lor principii active şi substanţe volatile acţionează benefic asupra tenurilor iritate, îmbătrânite sau deshidratate. Astfel, ***ceaiul verde*** este un puternic antioxidant. Infuzia de ceai verde, aplicată pe faţă şi ţinută timp de 15 minute, destinde tenul iritat. La fel de eficiente sunt cataplasmele reci sau pulverizările cu infuzie de ***talpa-gâştei,*** bogată în taninuri şi substanţe astringente.

Pentru tenurile alergice şi uşor iritabile, mai ales iarna, se folosesc pulverizări cu infuzie de ***coada-şoricelului.*** Aceeaşi infuzie are efecte deosebite în cazul tenurilor îmbătrânite. Aplicate frecvent, cataplasmele cu infuzie de coada-şoricelului sunt un bun regenerator. Tenurilor grase li se recomandă infuzie de ***coada-calului,*** cu efect astringent şi antiseptic.

Ceaiul negru acţionează asupra tenului ca un excelent tonic. Se tamponează faţa cu un plic de ceai umezit, călduţ, astfel încât substanţele active să acţioneze în profunzimea epidermei.

Gălbenelele conţin un ulei esenţial cu proprietăţi cicatrizante şi calmante asupra tenurilor deshidratate. Infuzia activează circulaţia sangvină.

Compresele reci cu decoct de ***nalbă*** sunt eficiente în tratamentul tenurilor deshidratate şi al celor iritate, datorită conţinutului în mucilagii cu proprietăţi emoliente şi calmante.

Iată cum plantele medicinale sunt şi plante ale frumuseţii feminine.

Gastronomice

Cartofi cu ciuperci

1,250 kg cartofi, 250 g ciuperci, o ceapă, 2 ½ linguri unt, 2 ½ linguri făină, o ceaşcă smântână, o ceaşcă zeamă de ciuperci, 5 ouă, o legătură pătrunjel, o legătură mărar, ceapă verde, pesmet, sare, piper.

Fierbem cartofii. Ciupercile le înăbuşim în unt, le strecurăm şi le dăm prin maşina de tocat carne sau le tăiem mărunt. Punem într-o tigaie ceapa tocată, o călim în unt, adăugăm făină, smântână, zeamă de la ciuperci, pătrunjelul şi mărarul, tocate mărunt. Aşezăm jumătate din cantitatea de cartofi, tăiaţi felii subţiri, pe fundul unei cratiţe unse cu unt şi presărată cu pesmet. Punem deasupra 4 ouă răscoapte, tăiate în felii subţiri. Peste ouă punem ciupercile prăjite şi le acoperim cu restul de cartofi. Netezim, turnăm mărar, cozile de ceapă verde tăiate mărunt, smântâna amestecată cu un ou bătut şi sare. Presărăm cu pesmet şi dăm cratiţa la cuptor pentru o jumătate de oră. Când se rumeneşte, o desprindem cu un cuţit de pereţii cratiţei şi o răsturnăm pe o farfurie.

Roşii umplute cu peşte oceanic

1,8 kg roşii, 500 g peşte oceanic, 2 ouă, o legătură tarhon, o legătură pătrunjel verde, 100 g ceapă, 400 g maioneză, 75 g ulei, sare.

Se aleg roşii de aceeaşi mărime, se taie capacele, se scobesc cu o linguriţă şi se aşază cu gura în jos ca să se scurgă. Peştele se curăţă, se fierbe în apă cu sare şi se lasă să se răcească, se dezoseză, se dă prin maşina de tocat împreună cu ceapa, apoi se căleşte în ulei fierbinte. Se lasă să se răcească şi se adaugă ouăle fierte şi tocate mărunt, tarhonul opărit şi tocat, pătrunjelul verde tocat mărunt. Se potriveşte gustul de sare, se adaugă maioneza şi se amestecă bine compoziţia. Se umplu roşiile şi se presară cu puţină verdeaţă pe deasupra.

Mâncare de ţelină

5 ţeline, o ceapă, o bucăţică de praz, 2 linguri ulei, o lingură făină, ½ lămâie, 200 g măsline, o legătură pătrunjel, o ceaşcă şi jumătate apă, sare, piper.

Curăţăm ţelinele, le spălăm şi le tăiem în 4 sau în 6 bucăţi. Punem la foc apă cu sare şi, când dă în clocot, opărim cu ea ţelinele, strecurându-le imediat. Tăiem ceapa şi prazul în felii subţiri şi le punem într-o cratiţă cu puţin ulei, să se călească uşor. Când sosul este gata, adăugăm ţelina şi măslinele, amestecând bine. Adăugăm făina şi amestecăm, turnând deasupra apă caldă. Presărăm sare, piper şi lăsăm să fiarbă încet, până ce ţelina este gata şi zeama a scăzut ceva mai mult de jumătate. Stoarcem în sos o jumătate de lămâie, punem deasupra pătrunjel verde tocat şi o putem servi.

Prăjitură cu nuci

6 ouă, 6 linguri cu zahăr, 50 g cacao, 2 pahare cu nuci măcinate, o lingură cu făină, 100 g unt.

Se freacă ouăle cu zahăr până se îngroaşă, se adaugă cacao dizolvată în puţină apă caldă, apoi nucile, făina şi untul şi se amestecă bine. Se unge tava cu unt şi se toarnă compoziţia. Se coace la cuptor în baie de apă.

Monștrii din Hawaii

Hawaii: un arhipelag vulcanic din Pacific cu capitala la Honolulu, ce se întinde pe o suprafață de 16.600 km² având peste 1.200.000 de locuitori. Cea mai mare insulă a dat numele arhipelagului născut din activitatea unor puncte calde din adâncuri, a căror manifestare de suprafață se produce în special prin vulcanul Kilauea, ce face parte dintr-un lanț vulcanic uriaș.

Vulcanii din arhipelag sunt printre cei mai periculoși de pe planetă, întrucât deversează lavă foarte fluidă, ceea ce implică imediata evacuare a populației.

Cel mai de temut este Mauna Kea, (un vulcan inactiv, a cărui ultimă erupție a avut loc acum 4.500 de ani, dar care se pare că e pregătit pentru un nou „spectacol") cu o înălțime de 4.500 de metri, cu caracteristici diferite de ceilalți vulcani. În primul rând flancurile sale sunt mai abrupte. Nu are caldeira (depresiune) în vârf iar compoziția chimică a lavei, mai vâscoasă, e diferită de a celorlalți vulcani. Se pare că acest vulcan datează de la ultimele glaciații, din urmă cu 150.000-200.000 de ani. Unul dintre farmecele sale îl constituie podoaba de zăpadă din timpul iernii, fiind supranumit Muntele Alb.

Mauna Loa

Cel mai important vulcan este însă Mauna Loa. Cel mai mare munte din lume! Are 4.500 metri înălțime deasupra oceanului la care se adaugă cei 5.000 de metri aflați sub nivelul apelor. Vârful său e plat și măsoară 4,5 kilometri lungime și 2,5 kilometri lărgime. Ultima oară când a intrat în activitate a fost în 1984; vulcanul s-a fracturat și din pântecele sale a țâșnit o fântână de magmă.

Kilauea e unul dintre cei mai tineri vulcani ce populează arhipelagul deși are 220.000 de ani, formându-se pe flancul vulcanului Mauna Loa. Are o înălțime de 1.200 metri deasupra nivelului oceanului la care se adaugă cei 3.700 metri din adâncurile apelor (între baza sa submarină și suprafața apelor). Vârful său e plat și prezintă o mare depresiune. Activitatea sa e surprinzătoare: de 20 de ani din fisurile sale eruptive se scurge lavă foarte fluidă. Oamenii de știință nu știu când se va opri. Din 1983 s-au format 104 km² de lavă cu un volum de 2 km³. Datorită fluidității, lava are tendința de a se scurge spre zone îndepărtate, avansând până la 50 de kilometri. Acest lucru e posibil și datorită tunelurilor de lavă care nu intră în contact cu aerul, întârziind procesul de solidificare.

Cel mai tânăr vulcan este Lo Hihi, cu o înălțime de 3.000 metri, care nu a ajuns la suprafața apei dar care continuă să se înalțe...

DORIN MĂRAN

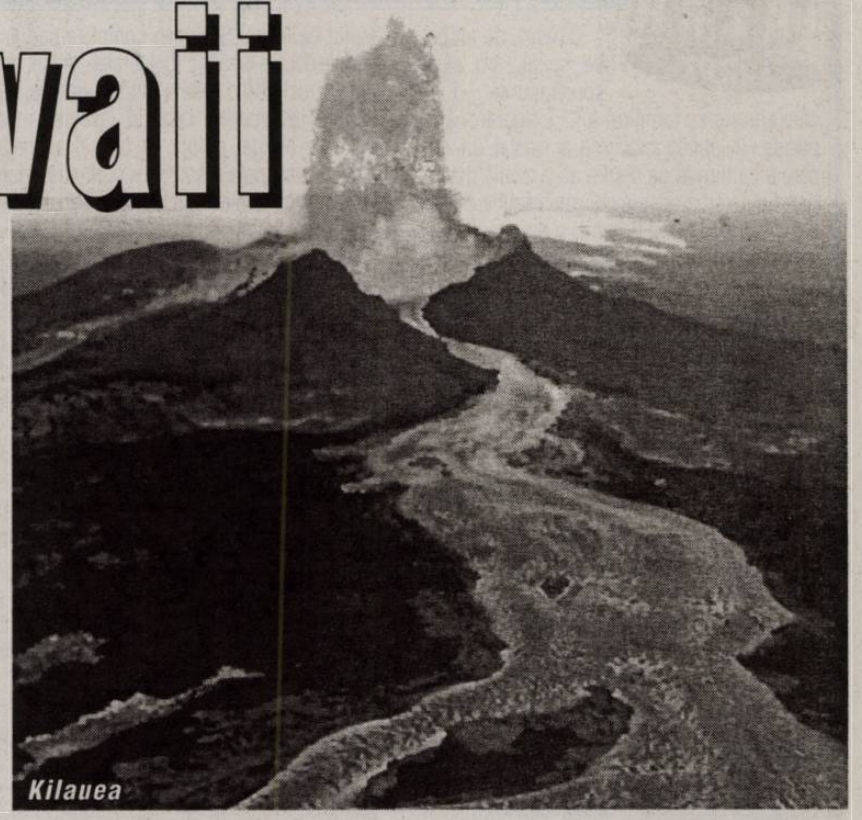

Kilauea

Mauna Kea

Drumeții și popasuri

Stațiunea IZVORUL MUREȘULUI

Este o așezare montană, situată la poalele Muntelui Hălmașul Mare, mai precis pe versantul sudic al Muntelui Negru. Cunoscută multora dintre cei ce iubesc turismul, fie că vor rămâne să se odihnească la una din pensiunile ridicate aici, fie că vor pleca pe potecile ce duc spre locul din care două ape își aruncă spre lume izvoarele, mă refer la Mureș și Olt, stațiunea *Izvorul Mureșului* are cu ce vă încânta. Casele înșirate de-a lungul drumului național DN 12 ce merge paralel cu valea Mureșului până la locul numit Poiana Popii au o frumusețe deosebită și oferă o liniște ademenitoare. Imediat ce veți trece un pod, spre vest, se află rezervația naturală „Mlaștina după Lună". Aceasta este situată la confluența Mureșului cu pârâul Senetea și apa Poncului și se întinde pe o suprafață de 40 ha. Dar să ne întoarcem în sat, acolo unde, pentru a atrage turiștii, se spune că în centru există un izvor, considerat de localnici chiar izvorul Mureșului. Dar, nu, adevăratele izvoare sunt undeva sus, la altitudinea de 1350 m, pe versantul sud-vestic al Muntelui Negru în apropiere de Vârful Fagului.

Casele și pensiunile din această localitate, construite cu mult bun gust, au fațadele împodobite cu muscate și flori albastre și creează impresia că trăiești un vis. Fie iarnă sau vară, pe orice vreme, aici vei avea parte de-o lume aparte, de-o natură nepoluată, de un aer curat care vă împrospătează sufletul. Iarna, pârtiile de schi atrag turiștii iubitori ai acestui sport, iar vara, drumețiile pe potecile ce șerpuiesc printre brazii argintii sau popasurile în poienițele cu zmeură și fânețurile întâlnite pe drumul ce duce la izvoare, sunt doar câteva din atracțiile ce vă îndeamnă să vizitați stațiunea *Izvorul Mureșului*. Așadar, dacă ajungeți în Harghita nu ocoliți zona descrisă mai sus și, cu siguranță, veți fi încântați de sălbăticia și frumusețea locurilor.

N. FLORIA

Amprente ale spiritualității

Mănăstirea Trotușanu

Aflată în comuna Movilița din județul Vrancea, mănăstirea Trotușanu, cu obște de maici, înregistrează peste trei veacuri de existență. Are hramurile „Izvorul Tămăduirii" și „Sfântul Ierarh Nicolae" și a fost atât de puțin cunoscută, încât multe lucrări autorizate plasează construcția în anul 1809. *Diata* din 1676 a fostului mitropolit Teodosie menționa însă începutul construirii schitului.

Într-un alt document din 5 septembrie 1678 apar drept ctitori asociați cămărașul Zaharia, preotul Duma și preotul Cochima din Focșani cu fiii lor Cristea și Murguleț evidențiindu-se daniile făcute de aceștia. Mănăstirea este scutită de dări, în 1695, de către Constantin Duca Voievod și, un an mai târziu, de către Antioh Cantemir.

Un document din 1815 menționează pentru întâia oară popularea schitului cu maici și sosesc aici, de-a lungul anilor, călugărițe de la Buciumeni și de la metocul Sfântul Ioan. Autoritățile eclesiastice impun instalarea acestora treptat pentru a se putea construi mai întâi chilii și pentru a se pregăti cele necesare traiului.

În 1858, maica Anastasia cheltuiește din bani proprii 800 de galbeni pentru ridicarea unei biserici de lemn și a alteia de zid care există și astăzi. După terminarea bisericii de zid, cea veche, din lemn, este demontată și dusă în satul Păunești (Viișoara) unde este folosită drept capelă de cimitir.

Cu toate că secularizarea averilor mănăstirești înăsprește viața monahală de aici, schitul își continuă existența până în anul 1960

când, în urma decretului din 1959 este desființat, fiind transformat în biserică parohială. Viața monahală este reluată abia după 1989 datorită intervenției unui grup de credincioși.

Biserica de zid este o construcție împărțită în încăperile clasice. Altar, naos, pronaos, cu pridvor închis. În Altar există două ferestre, una mare spre răsărit și una mică spre nord, iar în sud se află sacristia. Catapeteasma este din lemn sculptat și naosul, cu abside adânci este despărțit de pronaos prin doi stâlpi de lemn. Pe fiecare parte a naosului și pronaosului există câte o fereastră mare, dublă, iar deasupra pronaosului se înalță o turlă înfundată de formă hexagonală. Turla are două etaje, este lipsită de ferestre și este acoperită cu tablă în solzi de pește. Ușa de la intrarea în pronaos este din lemn, cu geamuri în partea superioară. În pridvor se intră tot printr-o ușă de lemn.

Aceasta are două canaturi și este protejată de un grilaj în exterior. În stânga și în dreapta ei sunt două ferestre mari. Biserica este acoperită cu tablă și pardosită cu scândură, în afară de pridvor a cărui pardoseală este din ciment. Pereții sunt lipsiți de ornamente în exterior, existând doar un brâu de piatră în registrul superior. Clopotnița se află la 70 de metri sud de biserică și este de mici dimensiuni. Chiliile sunt așezate în formă de dreptunghi iar incinta spațioasă, înierbată și plină de pomi, este înconjurată de un gard de lemn.

Mănăstirea Trotușanu este unul dintre cele mai vechi locașuri din ținutul Putna.

IRINA STOICA

BAZAR bizar

Oameni de rând, ieşiţi din rând

Cândva, pe un pat de spital, am auzit spunându-se: „Fiecare chirurg cu cimitirul lui". Exagerare? Din păcate, în epoca modernă a existat un om care a confirmat pe deplin acea zicală macabră. Este vorba despre cel mai prolific criminal în serie al Marii Britanii, şi anume dr. Harold Shipman care a ucis peste 250 (două sute cincizeci) de pacienţi!

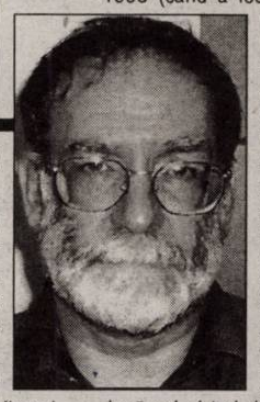

Pentru câţiva medici psihopaţi ai epocii moderne, reţeta devenise clasică: supradoză de medicamente, nu înainte de a beneficia prin falsuri de poliţe de asigurare şi chiar testamente modificate în ultima clipă, fără cunoştinţa rudelor victimelor. În cazul lui Shipman, supradoza o constituiau morfina şi heroina, compuşi care la prima vedere nu bat la ochi. Omorurile erau muşamalizate prin faptul că însuşi Shipman completa certificatele de deces, urmând incinerarea. A fost oprit din genocid de o rudă a ultimei victime, care văzând testamentul făcut în favoarea medicului, a obligat poliţia să facă o anchetă... Toate aceste detalii sunt mai puţin importante în raport cu analiza personalităţii acestui inimaginabil ucigaş în serie. Era un om instruit, cu o copilărie sănătoasă, stimat de colegi, căsătorit şi având doi copii. Nimic din atitudinea lui nu trăda nici măcar un psihic labil. Nici o deviere comportamentală nu fusese sesizată de apropiaţi. Mai mult, din 1998 (când a fost arestat) şi până-n 2004 (când s-a spânzurat în celulă), Shipman nu a declarat absolut nimic. A intrat într-o tăcere mormântală şi a intrat în posteritate cu secretul cruzimii sale abominabile. A trăit 57 de ani şi nici măcar soţia nu bănuia cine este omul care se comporta ca un soţ şi tată normal. Toate crimele sale au fost deduse din actele falsificate analizate de Scotland Yard. Timp de douăzeci şi trei de ani (1975-1998), Harold Shipman *(foto)* a omorât cu un ritm de zece persoane pe an...

Mic eseu despre soacră

Nu ştiu cărui meridian şi cărui continent aparţine acest instantaneu care, după ce că ne înduioşează, ne şi confirmă faptul că lumea e o colivie căreia Gagarin i-a găsit portiţa de ieşire. Nu-ţi trebuie mare efort de imaginaţie pentru ca să înţelegi cât de preţioasă poate fi o soacră transportată la câmp, pentru prăşila a doua, şi pe care o păzeşti să nu scape prin vecini pârdalnici. Oriunde în lume, conceptul de soacră aduce un fior mesianic, o vibraţie de busuioc şi un iz de fasole rămasă nescrijelită pe pereţii ceaunului. Oriunde în lume, o soacră nu este o doamnă, pentru că nu are toamnă. Are doar primăveri, doi veri şi o zi de ieri. Cândva o domnişoară răvnită, soacra se ascunde de paparazzi sub baticul primit de la un ginere care doarme cu toporul sub pernă.

TRADIŢII

NEMURIREA, *o modă fără manechine*

Dacă vreţi să luaţi o duşcă sănătoasă de optimism, interesaţi-vă despre ideile unor oameni de bine contemporani precum englezul Aubrey de Grey şi americanul Ray Kurtzveil. De Grey este un gerontologist educat la Cambridge şi propagatorul conceptului de „bătrâneţe aruncată la coş" – prin studiile sale publicate în revista academică britanică „Rejuvenation Research" (Cercetări asupra întineririi). Kurtzveil este un futurist specializat în inteligenţă artificială şi care vrea să ne convingă că imortalitatea va fi atinsă peste câteva decenii.

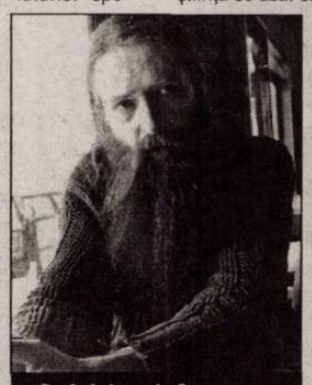

Prof. Aubrey de Grey, preşedintele Fundaţiei Matusalem, Springfield, Virginia, SUA

De la Gilgamesh încoace, adică de vreo patru milenii, nemurirea are două faţete: biologică şi spirituală. De cea biologică s-au ocupat preponderent basmele şi chiar unele romane de mare impact, precum „Toţi oamenii sunt muritori" de Simone de Beauvoir (1946). De latura spirituală a nemuririi s-au ocupat mai toate religiile, fiecare adoptând câte o variantă personalizată, fără a conta cât de credibilă este aceasta pentru fidelii săi. Cea mai spectaculoasă pentru lumea occidentală este faimoasa reîncarnare, ale cărei adieri pline de speranţe ne provin dinspre religiile asiatice: hinduism, jainism şi sikhism. Pentru budişti există o reîncarnare a aceluiaşi eu, numit şi „eternul ego". Însuşi Platon, (un băiat de bani gata plin de idei), separat de orice influenţă asiatică, ne avertiza că dacă nu suntem cuminţi, într-o viaţă viitoare ne vom reîncarna într-un patruped, ca să mergem în patru labe şi cu fruntea în pământ... Un mucalit ar spune că nemuritori fiind, tot avem şanse 4,4 la sută să murim într-un accident de maşină – conform unor statistici la zi.

Partea cea mai gravă a tratării acestei utopii se conturează atunci când dispare complet simţul umorului (cu care ar trebui să ne întâmpinăm sfârşitul, precum dacii). Unii oameni de ştiinţă se zbat ca musca prinsă-n pumn să folosească criogenia pentru conservarea trupului unor decedaţi, prin răcire fără îngheţare. Aceşti verişori ai lui Frankenstein au înfiinţat Alcor Life Extension Foundation în Scottsdale, Arizona), unde există deja 84 de bezmetici „la gheaţă", numiţi neuropacienţi. Legea din SUA permite criogenarea doar după declararea „morţii legale". Şi acum ţineţi-vă bine (eventual de nas). În cadrul institutului Riverside (California), o doamnă numită Dora Kent şi-a donat numai capul spre nemurire (neuroprezervare), urmând să fie ataşat, probabil, unei Claudia Schiffer din secolul XXII. Mai plină de duioşie a fost situaţia capului jucătorului de baseball Ted Williams, care în timp ce suferea găurirea de rigoare (pentru injectarea compusului criogenic) a fost scăpat pe jos şi parţial spart! „Felcerul" cu pricina a fost concediat pe dată. Mare belea şi nemurirea asta. Te aştepţi din clipă-n clipă să se ridice mumia lui Tutankamon şi să bage-n tomberoane anumiţi proprietari de televiziuni care o caută pe Elodia şi prin scorburi de corcoduşi.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

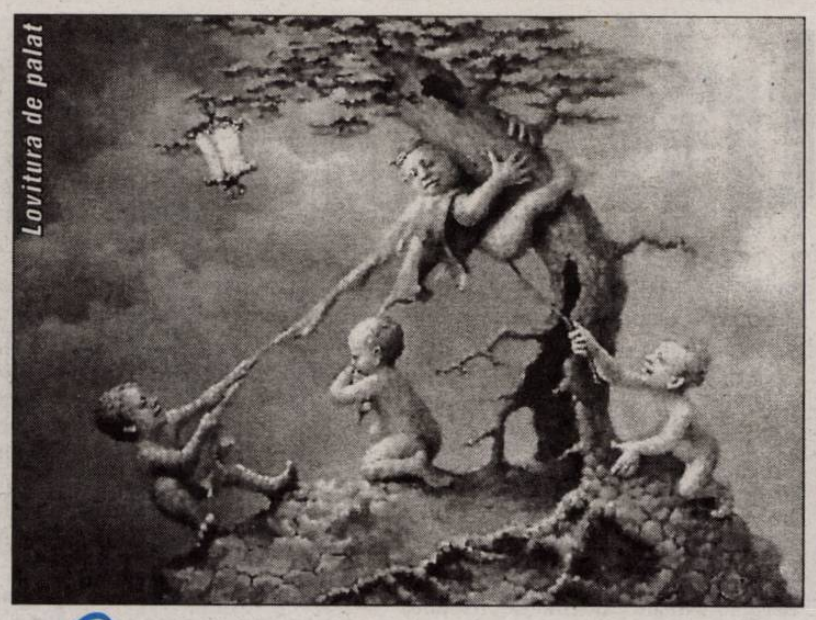

Lovitura de palat

Mesagerul

Oceanul ca o votcă mare

Nimeni nu şi-a imaginat că tentativa domnului Gorbaciov de a reduce consumul de votcă în Rusia ar putea da roade. Nimeni nu şi-a imaginat că o mândreţe de pereche de zgârie-nori din New York ar putea fi transformată într-un munte de moloz. Chiar nimeni?...

Un excepţional talent al noului val de pictori ruşi suprarealişti s-a dovedit a fi un cronicar uluitor al epocii sale. Nuanţele directe sau metaforice ale unora dintre lucrările sale emoţionează şi astăzi prin caracterul lor premonitoriu. Acest profet contemporan, cu penelul în mână şi o imaginaţie alertă precum o herghelie de mustangi din vremea lui Winnetou, este Victor Katiuşik (născut în 1967), de profesie fizician, devenit pictor profesionist în anii 90. Spre deosebire de toţi epigonii lui Dalí, eroii ultradotaţi ai lui Katiuşik sunt caricaturali şi doar culorile pastelate mai domolesc ironia artistului. Valoarea lucrărilor

Anunţ important

sale este incontestabilă şi de aceea marea majoritate a operelor sale se află în colecţii particulare. Ne-a fost foarte greu să descoperim frumuseţea tuşelor şi mesajele acestui puţin cunoscut autor de basme moderne. Discreţia pictorului amplifică personalitatea sa şi trebuie să te comporţi ca un spectator care smulge masca unui clovn pentru a-l descoperi şi a-i savura talentul.

Din galeria celor mai apreciate lucrări ale lui Katiuşik se desprinde şi „Lovitură de palat", o alegorie în care împăraţii comunismului totalitar sunt văzuţi precum un rege Lear cocoţat într-un copac găunos şi terorizat de trei prunci care vor să-l dezbrace. Arborele se clatină periculos, dar coroana rămâne lipită de creştet. Chipul disperat este o emblemă a neputinţei de a mai învioara un trecut glorios. La rândul său, capitalismul este frumoasa „Sirenă cu malformaţii". O prinţesă senzuală ne dă fiori prin cele patru perechi de sâni care nu atrag pe nimeni, iar gingăşia ei este inutilă, căci mai mult sperie decât atrage. Lăsând ironiile deoparte, pictorul ne expune varianta sa de sfârşit de lume, în „Mesagerul". Un bărbat care arată ca şi cum a fost supus radiaţiilor unei explozii nucleare merge agale printr-un deşert interminabil, cu un copac pe umăr. Supravieţuitorul crede că frunzuliţele verzi vor renaşte natura acolo unde clorofila a dispărut definitiv. Al doilea supravieţuitor este un scorpion care-l priveşte pe bărbat mai degrabă ca pe un camarad decât ca pe o victimă.

Sirenă cu malformaţii

Cea mai spectaculoasă scenă imaginată de suprarealismul lui Katiuşik este „Oceanul ca o votcă mare" (titlul pus de noi), în care un bătrânel jovial se străduieşte să pustiască oceanul cu setea sa nemărginită, dar nu reuşeşte. Văzută ca un drog împotriva tristeţii cronice, votca tâşneşte din trupul beţivului şi reface „necesarul" de alcool pentru o lume în derivă. Ilustrat precum un Pantagruel care se ia la trântă cu oceanul planetar, setosul personaj izbucneşte din ape precum o Statuie a Libertăţii caricaturala, dornică să uite de orice şi să se euforizeze pentru a nu mai minţi pe nimeni. Poate că unii nu vor citi acest mesaj metaforic cu aceeaşi virulenţa, însă marele merit al lui Katiuşik este că deschide o temă foarte dureroasă cu zâmbetul pe buze.

În fine, cu câţiva ani înainte de catastrofa Gemenilor din New York, pictorul ne înfăţişează premonitoriu un bătrân clopotar care zboară în preajma zgârie-norilor din marea metropolă americană. El pare un Quasimodo evadat din Notre Dame şi, cu voia lui Victor Hugo, trage clopotele prosperităţii călătorind prin timp într-un butoi de brânză... Ascuns prin colecţii particulare, acest pictor rus contemporan se impune oricui îl descoperă prin umorul şi talentul debordant.

Oceanul ca o votca mare

Știați că...

◆ *...statuia lui C.A. Rosetti, din piața cu același nume din Capitală, este*

opera sculptorului W. Hegel? A fost ridicată în 1902.

◆ *...prin „cordilieră" în geografie se înțelege un complex de lanțuri muntoase desfășurate pe lungimi foarte mari? Este compus din mai multe șiruri paralele.*

◆ *...marmota este un mamifer rozător cu blană de culoare cenușie, întâlnit în*

ținuturile alpine din munții Europei și în America de Nord? A fost reintrodus și în Carpații românești.

◆ *...cea mai mare deltă din lume este Ganga-Brahmaputra din India? Are circa 82.000 kmp, după alte surse chiar 100.000 kmp.*

◆ *...rosmarinul este originar din jurul Mării Mediterane? Numele său poate*

proveni din latinescul „rosmarinus" însemnând „roua a mării" sau din greacă unde înseamnă „arbust parfumat".

◆ *...în mitologia etruscă Uni era zeița principală, ocrotitoare a căsniciei și fecundității, paredra zeului suprem Tinia? A fost asimilată de romani cu Juno.*

◆ *...cea mai îngustă strâmtoare maritimă intercontinentală este Bosfor?*

Are circa 660-3800 m lățime, circa 30 km lungime și 33 metri adâncime.

Știați că...

Turnul Belém

simbol al navigatorilor

Orașul Lisabona, capitala Portugaliei, este așezat la gura de vărsare a fluviului Tajo în Oceanul Atlantic. Cu o istorie străveche și zbuciumată, ca a mai tuturor popoarelor, zdruncinată de unul dintre cele mai cumplite cutremure de pe Continent, Lisabona a renăscut permanent, înălțând spre soare palate și statui, coloane și turnuri, catedrale și parcuri.

În estul celui mai elegant pod peste Tajo, aproape de Ajuda, acolo unde malul fluviului a fost transformat într-o elegantă cale pietonală, se înalță cartierul Belém, o fostă suburbie a orașului presărată acum de importante monumente. Două dintre acestea sunt reprezentative pentru cultura întregii țări. Este vorba despre Mănăstirea Jeronimos și Turnul Belém, ambele construite în cel mai pur stil manuelian, aflate din 1983 pe lista monumentelor protejate de UNESCO.

Stilul manuelian este propriu Portugaliei și s-a dezvoltat în timpul domniei lui Manuel I. Se caracterizează prin folosirea unor motive marine, inspirate din călătoriile navigatorilor și încorporează decorații abundente și elaborate. Stâlpii sunt încercuiți cu adevărate „frânghii" de piatră, împodobite cu scoici și alte animale acvatice și sunt încununați cu motive și simboluri religioase. De aici, din Belém a pornit cu pânzele în vânt Vasco da Gama, în 1497, și tot aici s-a întors pentru a fi primit cu mari onoruri de Manuel I.

Elegantul turn, care poartă numele întregii zone, a fost construit între 1515-1521 pentru apărarea estuarului și a Mănăstirii Jeronimos din apropiere. Odinioară construcția era implantată mai adânc în estuar, marcând punctul de plecare al celor ce se hotărau să cutreiere imensitatea apelor pentru a descoperi noi teritorii. După cutremurul din 1755, care a împus, printre altele, reamenajarea fluviului, turnul se află la marginea plajei, rămânând însă nu doar simbolul orașului ci și al expansiunii portugheze.

Regele João al II-lea a sugerat, planificând chiar un sistem de apărare a portului și al orașului, compus din două forturi – Belém și Cascais – pe partea dreaptă a fluviului și un altul – Trafaria – pe partea stângă. Două dintre acestea, Cascais și Trafaria au fost terminare în timpul vieții suveranului, dar înălțarea lui Belém a necesitat încă 20 de ani. Manuel I a încredințat încheierea lucrării și desenul monumentelor arhitectului Francisco de Arruda.

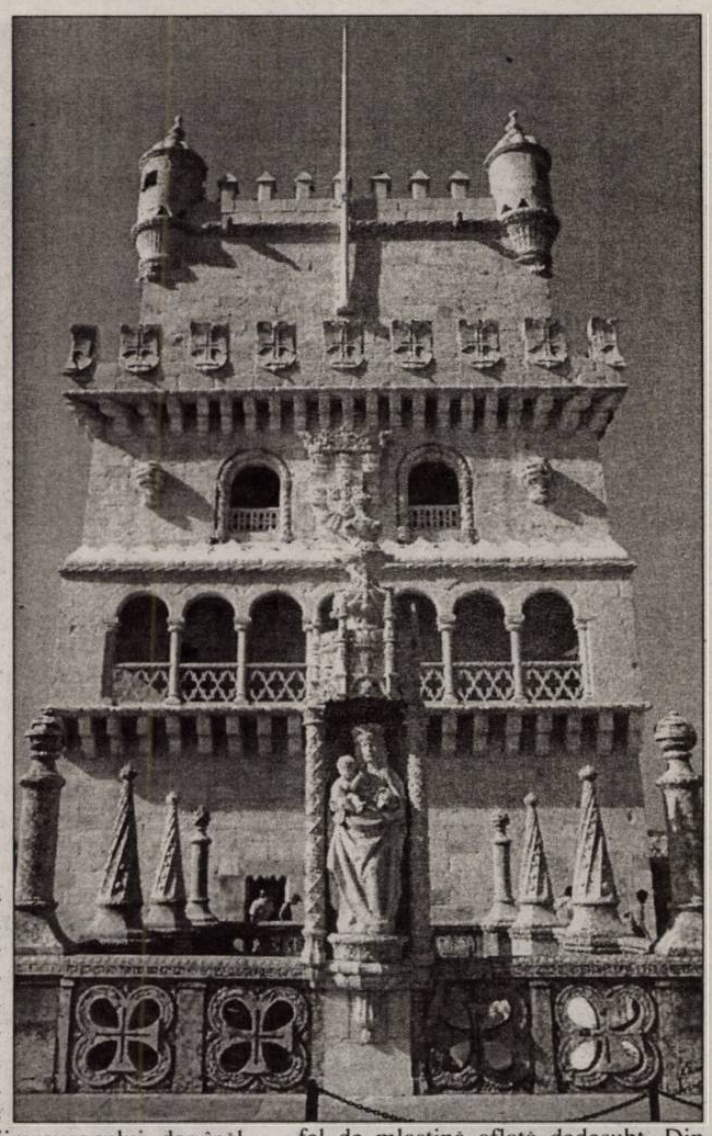

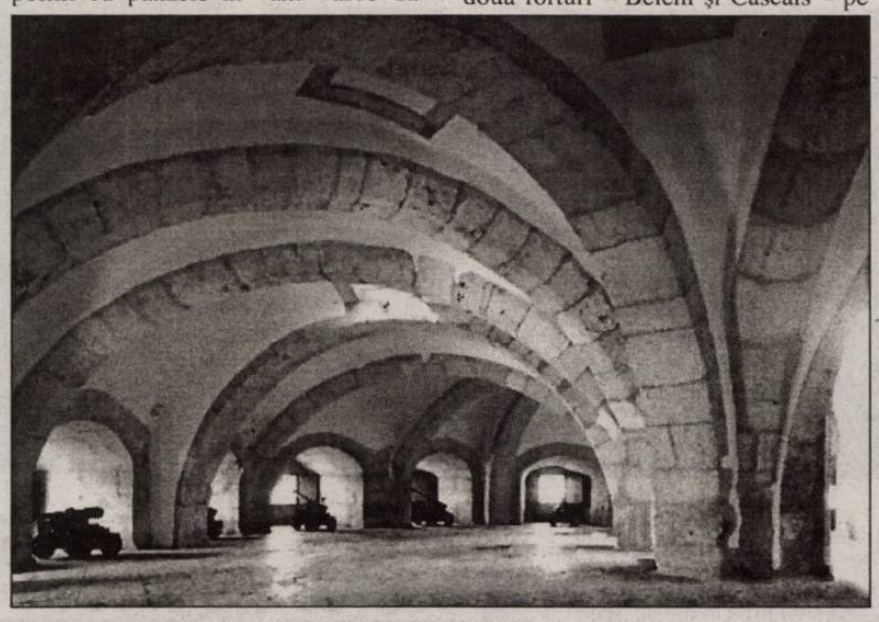

Structura micului fort este romano-gotică dar ornamentațiile arabe îi dau o înfățișare exotică, deosebit de atractivă. Este realizat după un plan hexagonal cu un impresionant turn de formă pătrată. Intrarea se face pe un pod mobil iar porticul este împodobit cu blazonul lui Manuel I, flancat de două globuri. Turnul se înalță pe cinci nivele, combinând elementele stilului manuelian cu altele de inspirație maură și cu balcoane deschise după moda venețiană. Totul este împodobit și cu elemente creștine, cruci sau alte însemne religioase creând un tot unitar cu restul ornamentelor. În pereți se află 18 barbacane, deschideri pentru turnuri, îndreptate spre cele patru puncte cardinale.

Parterul reprezintă un hol mare, cu bolte gotice, folosit odinioară ca armurărie și chiar un fel de antecameră a unei închisori. Prin câteva deschideri în dușumea, cei condamnați erau azvârliți într-un fel de mlaștină aflată dedesubt. Din hol, se poate urca la celelalte nivele pe o scară în spirală. De la primul nivel, numit „camera guvernatorului" se poate ieși pe terasa deschisă a platformei hexagonale. Largă și solidă, aceasta este împodobită în colțuri, cu șase turnulețe rotunde, acoperite cu cupole inspirate după minaretul Cotubia din Marrakesh (Morroco). În centrul terasei se află statuia Fecioarei, privind spre mare pentru a proteja pe cei care porneau în depărtări. Statuia este opera sculptorului Feliz Retorno.

La cel de al doilea nivel se află Sala Regilor, cu o fereastră largă, minunat împodobită. La al treilea etaj este Camera de audiențe iar mai sus încăperile nu au semnificații deosebite, dar oferă vizitatorului o splendidă priveliște. În apropierea turnului se înalță Palatul Belém, construit în 1559, înfrumusețat de-a lungul secolelor, și devenit, în zilele noastre reședința oficială a președintelui țării.

Colecția Ion Minulescu

În apropiere de Grădina Botanică, la poalele Dealului Cotroceni din București, se află casa în care a trăit poetul simbolist de mare sensibilitate, Ion Minulescu (1881-1943). Îndrăgit cu deosebire de tineri, poetul a fost una dintre figurile reprezentative ale Capitalei. După moartea sa casa a fost transformată în muzeu păstrând vechiul mobilier, diferite obiecte care au aparținut poetului, scrisori, documente, fotografii, manuscrise și o colecție de obiecte de artă, adunată de poet și soția sa, Claudia Milian. Poetul apare într-un portret de Camil Ressu și într-o lucrare a Luciei Demetriad-Bălăcescu. Sunt expuse statuete de Oscar Han, Milița Petrașcu, Cornel Medrea, icoane pe sticlă, stampe japoneze, miniaturi persane, obiecte atât de des amintite în „romanțele" minulesciene.

Simboluri ale umanității

Didona

Prințesă feniciană Didona era, soră cu Pygmalion și, după Vergilius, și cu Anna Perenna. Întemeietoare mitică a Cartaginei, ea este măritată inițial cu pontiful Siharbas. Acesta este asasinat de Pygmalion.

Ea fuge cu fratele ei și averea soțului cu o flotilă improvizată, debarcând pe țărmul african. Localnicii îi oferă ca adăpost atât pământ cât poate acoperi cu o piele de taur. Didona taie pielea în fâșii subțiri și încercuiește terenul pe care avea să se ridice statul cartaginez. Tot ea înalță cetatea în care îl adăpostește pe Enea, naufragiat pe țărmul Africii.

Prințesa se îndrăgostește nebunește de frumosul fugar din Troia, fiu al zeiței Venus. La porunca lui Jupiter însă, Enea o părăsește, iar ea nu poate rezista acestei despărțiri. Copleșită de durere își pune capăt zilelor arzând pe rugul pe care singură și-l înălțase.

Simbol al dragostei pătimașe

este evocată de Vergilius în Eneida, cartea a VI-a cuprinzând „Romanul Didonei".

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Amfora – containerul antichităţii

Amfora este un vas de lut ars, de formă ovoidală, cu o capacitate de 10-45 litri, folosit în antichitate şi în evul mediu timpuriu pentru păstrarea şi transportul unor produse precum ulei (inclusiv uleiuri aromate), vin, bucăţi de peşte sărat etc. Diametrul gurii amforei este întotdeauna mai mic decât diametrul maxim al corpului. Numele amforei vine din greacă *(amphoreus)* şi înseamnă „cu două toarte". Există o mare varietate de amfore, cu design-uri specifice regiunilor, proprietarilor etc., de dimensiuni mari şi mici, simple sau cu incizii, înscrisuri şi decoraţiuni, având rol de ambalaj pentru mărfuri sau de cadou şi distincţie pentru câştigătorii unor întreceri etc. Amforele comerciale erau conice la bază (vârful conului fiind construit tot mai gros în decursul timpului) şi se păstrau înfipte într-un strat gros de nisip. În magaziile navelor se stivuiau de către stivatori cu înaltă specializare, care le aşezau în poziţie verticală pe 2-4 straturi suprapuse, astfel încât fundul vaselor din stratul al doilea de jos în sus se fixa în spaţiul dintre capetele celor din primul strat ş.a.m.d. În felul acesta se folosea la maxim spaţiul magazie; totodată se împiedica mişcarea amforelor şi respectiv spargerea lor sau a bordajului din cauza ruliului şi a tangajului navei. Mişcarea necontrolată a amforelor era oprită şi de „zimţii" făcuţi din construcţie pe burta acestora. Pentru a nu se vărsa conţinutul, amforele erau astupate cu dopuri de argilă. Cu timpul, fabricanţii au îngroşat marginea („buza") de la gură, au lungit şi îngustat gâtul, iar corpul („burta") amforei a căpătat un aspect ovoidal care l-a înlocuit pe cel sferic. Cunoscute încă din epoca bronzului timpuriu (mileniul 3 î.Hr.) şi realizate în milioane de exemplare, amforele au fost înlocuite treptat cu butoaie de lemn în ultimele secole ale perioadei bizantine.

NECULAI PĂDURARIU

NOTĂ: Autorul mulţumeşte respectuos, şi pe această cale, domnilor amiral dr. ENZO TANGA (Italia) şi arhitect dr. KOSTAS A. DAMIANIDIS (Grecia) pentru bogatul material documentar pus la dispoziţie.

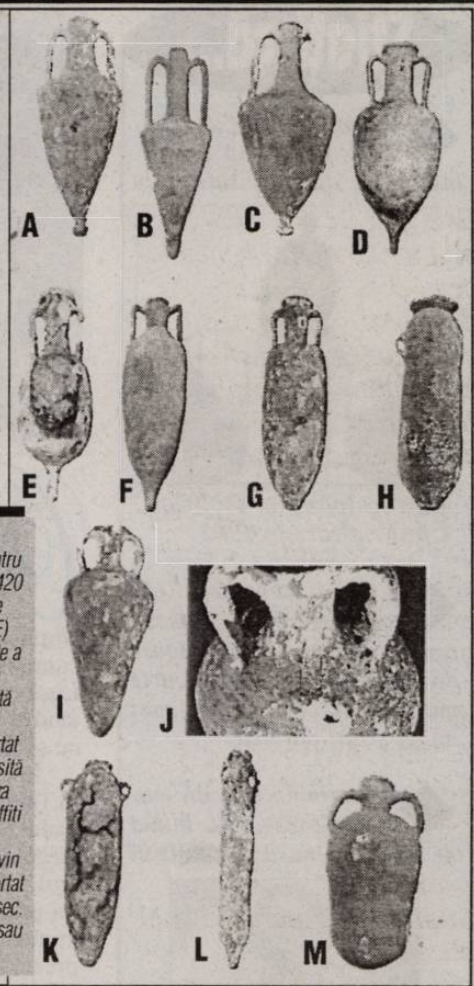

A) Amforă din Hios (primul sfert al sec. IV î.Hr.), folosită pentru transportat vin. B) Amforă din Hios (sfârşitul sec. IV î.Hr.), folosită pentru transportat vin. C) Amforă din Rodos (jumătatea sfârşitul sec. III, 269-420 î.Hr.), folosită pentru transportat vin. D) Amforă greco-romană de pe coasta M. Tireniene (sec. III-II î.Hr.), folosită pentru transportat vin. E) Amforă Dressell de pe coasta italiană a Mării Adriatice (a doua jumătate a sec. I î.Hr. – sec. I d.Hr.), folosită pentru transportat vin. F) Amforă Dressell varianta italiană (Campania), sec. I î.Hr. – sec. I d.Hr., folosită pentru transportat vin. G) Amforă Dressell varianta nord spaniolă (Tarragona), sfârşitul sec. I î.Hr. – sec. I d.Hr., folosită pentru transportat vin. H) Amforă Mana (Tunisia), sec I î.Hr. – începutul sec. I d.Hr., folosită pentru transportat peşte sărat. I) Grupul Magarikon, cu gravură la baza gâtului, de pe litoralul nordic al Mării Negre, sec. IX-XI/XII d.Hr. J) Graffiti pe o amforă tip „Magarikon" din sec. IX-XI/XII d.Hr. K) Amforă din Palestina (Gaza) sau Egipt, sec. IV-V d.Hr., folosită pentru transportat vin sau ulei. L) Amforă Spatheion, sec. IV-VII d.Hr., folosită pentru transportat un produs neidentificat, de pe coasta de nord a Africii. M) Amforă din sec. VI-VII d.Hr., folosită pentru transporta ulei din Antiohia (nordul Siriei) sau din Cilicia.

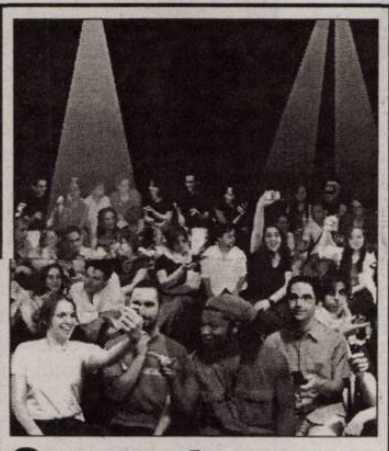

Concert pentru... telefon mobil şi orchestră

Absolvent al Conservatorului din Viena în urmă cu şase ani, Heinz Gustav Brinkle este „tobă" de cultură muzicală clasică, dar în acelaşi timp se consideră un împătimit al ritmurilor moderne. După ce a colaborat cu câteva trupe „dance" din capitala austriacă, reuşind realizarea unor cântece ce au devenit hituri, muzicianul doreşte să implementeze un curent revoluţionar: „dance" presărat cu pasaje de muzică simfonică în interpretare modernă. Tânărul susţine că ideea i-a venit vizionând, la televizor, o reclamă la o reţea de telefonie mobilă. În câteva săptămâni, „împrumutând" diverse tonalităţi muzicale de la mobilele mai multor prieteni, Brinkle a reuşit să compună o splendidă melodie, care durează nu mai puţin de 23 de minute, inspirată de „Anotimpurile" lui Vivaldi.

În acelaşi timp, el a mai realizat încă şase melodii mai scurte, de muzică „dance", şi speră că în scurtă vreme să înregistreze încă pe atâtea, definitivând un album care va purta numele de „Mobilomania". (G.T.)

Spiritism pe e-mail

Britanicul Thomas K. Payne, un fost profesor de chimie din Birmingham, foarte pasionat de literatura paranormală, intenţionează să pună în practică, în premieră mondială, un experiment neobişnuit. El a luat deja legătura cu şase clarvăzători şi spiritişti din mai multe oraşe din Anglia, Scoţia şi Ţara Galilor, cărora le-a expus planul său. Mediumii respectivi vor trebui să intre în legătură cu spiritele unor persoane necunoscute de ei, fără ca în apropiere să se afle rude sau prieteni de-ale acestora. „Scepticii spun că în cadrul şedinţelor de spiritism, mediumii nu intră de fapt în contact cu spiritele celor dispăruţi, ci cu minţile apropiaţilor acestora, prezenţi la acele *seance*-uri. Experimentul meu îşi doreşte să elimine această posibilitate, întrucât mediumii nu vor avea nici un fel de contact, nici măcar în scris, cu persoanele ale căror rude decedate le vor invoca. Eu voi fi acela care va discuta cu ele şi, după ce voi afla amănuntele privitoare la decesul persoanelor respective, voi adresa, prin intermediul poştei electronice, pe Internet, câteva întrebări legate de ele, mediumilor. Dacă aceştia vor da răspunsurile corecte, verificabile, înseamnă că spiritismul este o ştiinţă exactă şi nu o înscenare", susţine inventivul om de ştiinţă din Albion. *(G.T.)*

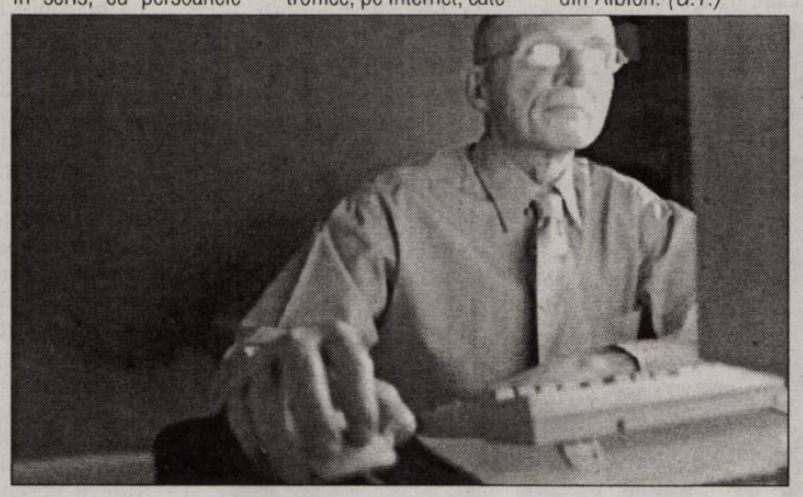

Enoriaşi jefuiţi

Părintele John Skehan în vârstă de 66 ani şi-a făcut un prost obicei, acela de a folosi banii bisericii catolice din Saint Vincent Ferrer (Florida) pentru a-şi oferi plăcerea vinovată de a juca în cazinourile din Las Vegas, de a-şi cumpăra lucruri scumpe şi de a-şi întreţine metresa, o fostă contabilă a bisericii. În fiecare duminică după liturghie fura o parte din donaţii în timp ce rămânea singur şi-i plasa într-un cont din străinătate. Bineînţeles că totul a respirat la un moment dat şi preotul petrecăreţ a fost trimis în judecată unde şi-a recunoscut faptele, ceea ce-i acorda circumstanţe atenuante. În caz contrar, ar fi fost pasibil de 31 de ani de închisoare. La puţin timp, în faţa tribunalului a compărut şi cel de-al doilea preot al bisericii pentru aceleaşi fapte. Se pare că fondurile deturnate în ultimii 20 de ani se ridică la 8 milioane de dolari! Procesul se află în curs de desfăşurare. *(D.M.)*

Poezii la semafor

În ultima vreme, şoferii din oraşul spaniol Barcelona au sesizat prezenţa, la semafoarele din oraş, a unor tineri care, departe de a dori să le spele parbrizele, să le vândă ziare sau să le solicite bani pentru cine ştie ce donaţie, nu voiau decât să le recite poezii! Această ciudată iniţiativă aparţine unui grup de liceeni din metropola iberică, îndrăgostiţi de poezie şi pacifişti convinşi. Liderul lor, Jaime Ballarco, a dezvăluit că a avut această iniţiativă după ce a asistat, în mai multe rânduri, la dueluri verbale foarte agresive, între participanţii la trafic. „Nu ştiu care este situaţia în alte oraşe, dar la Barcelona, mai ales în centru, şoferii sunt veritabile pachete de nervi. Este de ajuns ca unul să-i ia altuia faţa, sau să nu-i dea prioritate, că iese scandal. Se claxonează şi se înjură minute în şir, adesea se ajunge la agresiuni fizice... De aceea, am luat iniţiativa ca, o oră pe zi, să stăm la intersecţiile aglomerate din oraş şi să le rostim la ureche creaţii lirice şoferilor, pentru a le risipi nervii. Ştiu că unii dintre colegii mei le spun şi bancuri, lucru care de asemenea îi deconectează, dar eu consider că totuşi poezia dă rezultate mai bune. După ce aud versurile lui Garcia Lorca, parcă şoferii pornesc cu alte sentimente, categoric mai bune, la drum", crede băiatul. *(G.T.)*

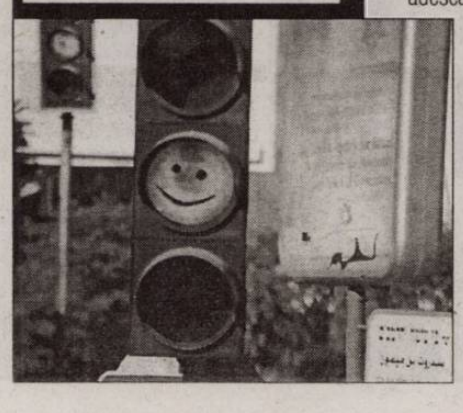

Şoferul „perfect" a tamponat maşina în parcare

Geoffrey Bingham, un şofer de TIR din oraşul galez Swansea care, în decursul celor 28 de ani de meserie nu avusese parte de nici un incident rutier, în ciuda faptului că străbătuse practic aproape toate autostrăzile Europei, se pregătea, mai zilele trecute, să sărbătorească un milion de kilometri fără accident. Pentru aceasta, se gândise chiar să organizeze o petrecere, la care-şi invitase atât şefii de la compania de transport internaţional unde lucrează în prezent, cât şi colegii şi prietenii. Omul s-a întors dintr-o cursă efectuată în Germania şi, de cum a intrat în Marea Britanie, prin Eurotunel, i-a telefonat soţiei să pregătească bucate alese şi vinuri pe măsură, pentru că, până în Ţara Galilor, îşi va face „milionul". Bingham a condus toată noaptea, spre a fi la timp acasă, iar dimineaţa, de cum a răsărit soarele, a intrat pe poarta firmei de transport. Dar o clipă de neatenţie a fost suficientă pentru ca, dând cu spatele, şoferul să acroşeze un autoturism de teren, parcat în apropiere. TIR-ul lui Bingham nu a avut mai nimic, însă automobilul a ieşit destul de „şifonat". Dar tot răul a fost spre bine şi, după ce au făcut o vizită pe la poliţie, pentru a declara accidentul, Bingham l-a invitat pe şoferul păgubit la petrecerea lui, care până la urmă s-a ţinut, toţi invitaţii fiind de acord că neînsemnata tamponare abia petrecută nu poate fi trecută la capitolul „accidente auto"... *(G.T.)*

Tenebre în oraşul îngerilor

Este perfect adevărat că cele mai multe dintre vedetele celei de-a şaptea arte datorează o bună parte din succesul său unui fizic excepţional. Frumuseţea face însă casă bună cu talentul şi avem surpriza adesea să constatăm că actori pe care-i credeam doar chipeşi dau dovadă de calităţi scenice absolut excepţionale. Un exemplu ar fi Brad Pitt care, până la un moment dat era considerat doar un „frumuşel" ca atâţia alţii, la Hollywood. A venit însă Fight Club, ***filmul în care el face o veritabilă demonstraţie de forţă actoricească şi lumea a rămas uimită de talentul său. Similar stau lucrurile şi în ceea ce o priveşte pe soţia lui, Angelina Jolie. Dacă o credeaţi doar seducătoarea din*** Lara Craft ***sau*** Dl şi dna Smith, ***v-aţi înşelat: mergeţi să vedeţi ultimul ei film,*** Changeling, ***şi vă veţi da seama de asta...***

Viaţa bate filmul

Inspirat de un fapt real, petrecut în America interbelică, filmul, regizat de legendarul Clint Eastwood dezvăluie povestea unei femei în luptă cu un întreg sistem mafiot şi incompetent. Autorul scenariului, Michael Straczynski, şi-a petrecut multe zile în arhivele primăriei din Los Angeles, citind peste 6000 de file de dosar, pentru a găsi documente referitoare la ceea ce a rămas în istorie drept „cazul Wineville Chicken Coop Murders". Rezultatul? O poveste alertă, tensionată, dramatică, una dintre cele mai bune creaţii cinematografice din ultimii ani. Personajul principal, interpretat cu măiestrie de Jolie, este Christine Collins, o mamă singură, care într-o zi, întorcându-se acasă, descoperă că fiul ei de nouă ani, Walter, lipseşte. Împreună cu reverendul Gustav Briegleb (un John Malcovich în mare vervă), femeia se adresează poliţiei, care însă nu reuşeşte – sau nu vrea – să-i găsească fiul. Indignat, preotul îi acuză pe oamenii legii de incompetenţă şi corupţie, fără însă să poată schimba ceva.

Un final neaşteptat

După câteva luni, poliţiştii o anunţă pe Collins că i-au găsit fiul răpit dar aceasta nu-l recunoaşte, susţinând că de fapt nu este copilul ei! Doctorii o asigură că nici vorbă de aşa ceva şi că impresia se datorează traumelor suferite de puşti. De fapt, totul este o înscenare abilă, pentru a masca lipsa de interes a poliţiştilor şi a ascunde sub preş mizeria ce domneşte în departamentul lor. La ordinul maleficului şef al poliţiei locale, J.J. Jones, femeia este internată într-un azil de boli nervoase, cu promisiunea că va fi eliberată doar dacă acceptă că băiatul încredinţat este fiul ei. Situaţia pare sumbră şi fără scăpare dar intervine un detectiv particular, pe nume Ybarra (Michael Kelly), care întâmplător descoperă ţiţele unei reţele de răpitori de copii. Răpitorul lui Walter şi al altor zeci de copii va fi găsit dar va refuza să spună, până în momentul execuţiei (descrisă cu o atenţie la detalii înfiorătoare şi de aceea, nerecomandată firilor mai slabe) dacă l-a ucis sau nu pe băiat, ducând cu el în mormânt acest secret. Peste mulţi ani, una dintre presupusele victime, David Clay, va fi găsită în viaţă şi va mărturisi că împreună cu Walter şi alt băiat reuşise să scape din mâinile celui ce-i răpise, dar se împrăştiaseră, care încotro. Vă lăsăm să vedeţi singuri dacă apriga mamă îşi va regăsi, până la urmă, fiul, spunându-vă doar că finalul filmului este absolut emoţionant şi merită să vedeţi întreaga epică fie numai şi pentru el.

Spaimele Angelinei

Angelina Jolie a fost aleasă dintre mai multe pretendente, cu nume la fel de celebre (printre ele Reese Whiterspoon şi Hilary Swank), şi pentru că Eastwood a considerat că chipul ei se încadrează perfect în atmosfera epocii – desigur, vom vedea o Angelina cu o coafură a la anii 30 şi îmbrăcată discret, cu gust, în veşmintele specifice acelei perioade. Trebuie spus că iniţial, Angelina a avut îndoieli dacă să joace sau nu în acest film, dat fiind faptul că, aşa cum a recunoscut de multe ori, cea mai mare spaimă a vieţii sale este că îi vor fi răpiţi copiii! Un rol deosebit face, aşa cum aminteam, şi John Malcovich, ales tocmai datorită carismei sale „mistice" de către Eastwood. Dar criticii apreciază că adevărata surpriză plăcută a filmului o constituie prezenţa pe afiş a relativ necunoscutului Jason Butler Harner, care-l interpretează pe criminalul Gordon Northcott. Regizorul l-a ales după ce a ascultat o casetă audio cu vocea lui şi, coincidenţă bizară, asemănarea fizică dintre el şi adevaratul criminal este izbitoare! Majoritatea personajelor au corespondent în viaţa reală, cu unele excepţii, întrucât regizorul a vrut să facă o producţie cât mai complexă, introducând, pe lângă filonul epic principal şi alte poveşti. De altfel, Clint Eastwood a dorit ca multe dintre decorurile transpuse în film să corespundă cu peisajele originale, din California copilăriei sale. Regizorul nu este la primul său film care tratează pericolele la adresa copiilor, tema fiind întâlnită şi în *A Perfect World* şi *Mystic River*. „Să înfăţişezi un copil aflat în primejdie reprezintă cea mai profundă formă de dramă pe care ai putea să o redai", consideră el.

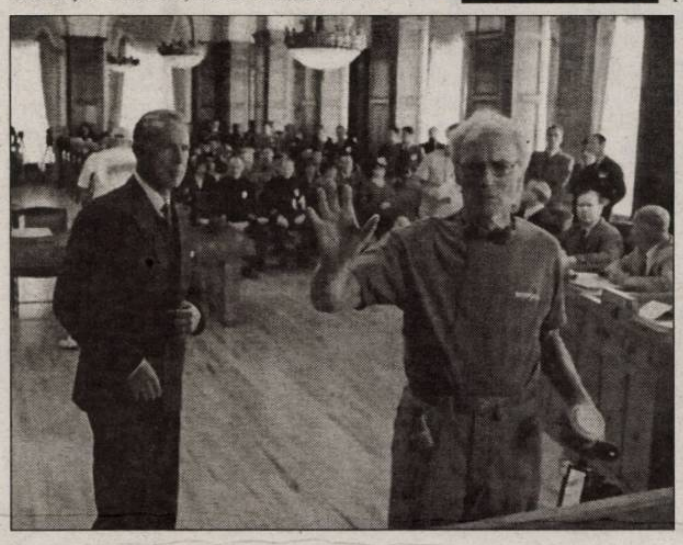

PRIN GAURA CHEII

„Provocatoarea" Kylie

Renumită pentru vocea sa senzuală şi pentru aptitudinile de dansatoare, apreciată pentru curajul cu care a luptat împotriva cancerului de sân, Kylie Minogue s-a făcut remarcată şi printr-o pricepere deosebită la capitolul „echitaţie". Veţi înţelege la ce ne referim admirând clipul publicitar în care mignona australiancă apare într-un număr de rodeo mecanizat, îmbrăcată într-o lenjerie intimă teribil de sexy şi făcând reclamă firmei de lenjerie intimă *Agent Provocateur*. Clipul datează din 2001, dar a fost declarat recent drept „cel mai incitant clip" din istoria televiziunii, într-un sondaj realizat de Digital Cinema Media.

Paul McCartney: All he need is love

Nu întâmplător am parafrazat titlul faimosului hit Beatles: el reflectă cât se poate de clar starea actuală a fostului lider al trupei, Sir Paul McCartney. După dispariţia primei sale soţii şi căsnicia nefericită, încheiată cu un imens scandal, cu Heather Mills, legendarul rock star, acum în vârstă de 66 de ani s-a descris, într-un interviu acordat recent unui post american de radio, drept un om „care are nevoie de iubire" şi speră să-şi găsească în sfârşit liniştea sufletească alături de actuala lui prietenă, americanca Nancy Shevell, în vârstă de 49 de ani. El a negat că ar fi fost implicat în vreo relaţie cu actriţa Renee Zellweger, care are aproape jumătate din anii săi, sau cu fostul fotomodel Christie Brinkley, în vârstă de 54 de ani. „Sunt doar zvonuri. O iubesc pe Nancy şi vreau să fiu fericit alături de ea", a precizat artistul. „Macca" rămâne un optimist...

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Ilinca Goia

Actriţă deosebit de expresivă şi frumoasă. A studiat la Academia de Teatru şi Film din Bucureşti dar a făcut şi o specializare în America unde a urmat cursurile Academiei Americane de Musicall şi Artă Dramatică. *Ilinca Goia* s-a născut în martie 1969 şi actualmente este actriţă la Teatrul Naţional din Capitală.

A jucat în peste 15 filme şi a primit multe premii la festivaluri de gen. Actoria este o meserie care consumă, fiecare rol răpeşte ani din viaţă însă, deopotrivă dăruieşte suplete sufletului omenesc. „Lumea descoperită în spectacolele de musicall este unică" – spune actriţa fără a lăsa loc altor interpretări. Este una dintre actriţele tinere foarte talentate, plină de farmec, foarte muncitoare, îndrăgostită de meseria ei, extrem de serioasă şi ambiţioasă, plină de farmec, preocupată în permanenţă să-şi şlefuiască talentul, să se autodepăşească, într-o competiţie tenace, lucidă, cu ea însăşi.

Ilinca Goia se simte împlinită doar pe scenă, alături de colegi.

După aproape 20 de ani de muncă pe scenă dar şi pe platourile de filmare, *Ilinca Goia*, îşi merită pe deplin locul alături de elita teatrului românesc.

(N. Floria)

Frumoasa şi bestia

Cum altfel am putea caracteriza relaţia dintre Evan Rachel Wood (în fotografie), o superbă actriţă în vârstă de 21 de ani şi Mickey Rourke, despre care presa americană spune că „arată la 56 de ani la fel de bine ca la 30" – adică „de parcă tocmai ar fi scăpat dintr-un incendiu cu arsuri de gradul I pe faţă". Totuşi, se pare că iubirea nu cunoaşte graniţe iar diferenţa de ani şi de frumuseţe nu-i deranjează pe cei doi îndrăgostiţi. Despre ei s-a zvonit încă din perioada filmărilor la The Wrestler că ar fi avut o idilă, rumori negate vehement atât de Rachel cât şi de Mickey. Dar recent, cei doi au fost văzuţi împreună la un dineu select, în Los Angeles şi apoi plecând, îmbrăţişaţi, la o altă petrecere mondenă, la hotelul Four Seasons, unde actorul a închiriat o cameră şi unde au petrecut toată noaptea, ca doi porumbei... Poate delicata Rachel va reuşi să-l cumintească pe „bătăuşul Hollywood-ului"...

Bacterii vinovate de apariţia obezităţii

Componenţa bacteriilor prezente în mod natural în intestine, care sunt vitale pentru transformarea alimentelor în energie, ar putea fi motivul pentru care anumite persoane devin obeze, potrivit unui studiu al cercetătorilor britanici şi americani. Energia este eliberată din alimente prin intermediul bacteriilor, la nivelul stomacului şi al intestinelor, iar apoi organismul stochează această energie sub forma depozitelor de grăsime.

Cercetătorii susţin că intestinele anumitor persoane produc prea multă energie şi că organismul acestora stochează astfel prea multă grăsime. Acest proces duce la supraponderalitate şi, în cele din urmă, la obezitate. Această descoperire ar putea să îi ajute pe cercetători să înţeleagă motivele pentru care anumite persoane suferă din cauza problemelor de greutate mai mult faţă de altele. Cifrele oficiale susţin că aproape un sfert dintre britanicii adulţi sunt obezi, iar un procent şi mai mare este compus din persoanele supraponderale. În intestinele umane trăiesc miliarde de bacterii, dintre care câteva mii sunt înrudite sau ar putea fi considerate ca aparţinând aceleiaşi familii. Ele ajută organismul în procesul de digestie a alimentelor, deşi unele dintre celelalte funcţii ale lor nu sunt pe deplin cunoscute de cercetători.

La studiu au participat atât pacienţi obezi care au suferit recent o intervenţie de aplicare a unui inel gastric, cât şi persoane slabe. Cercetătorii au remarcat faptul că persoanele obeze aveau, în mod natural, un alt tip de bacterii în stomac decât persoanele slabe. Totodată, ei au constatat faptul că operaţia de bypass gastric schimbă radical componenţa bacteriilor din intestine. Această diferenţă ar putea fi unul dintre motivele pentru care operaţiile de amplasare a inelelor gastrice sunt atât de eficiente, potrivit cercetătorilor de la Arizona State University, de la Mayo Clinic din Arizona şi de la University of Arizona, autorii acestui studiu. Obezitatea este evaluată în funcţie de indicele de masă corporală, calculat prin împărţirea greutăţii unei persoane, în kilograme, la pătratul înălţimii, în metri. Dacă indicele depăşeşte 30, atunci persoana suferă de obezitate. Persoanele care au un indice cuprins între 19 şi 25 sunt considerate a avea o greutate normală.

Televizorul ne împinge spre FAST-FOOD!

Adolescenţii care privesc zilnic la televizor, timp de cel puţin cinci ore, sunt „candidaţi" siguri la a deveni dependenţi, la maturitate, de hrana tip fast-food, se arată într-un studiu realizat de cercetătorii Universităţii Minnesota. „Dependenţa de televiziune este o bombă cu efect întârziat, impactul ei producându-se după aproximativ cinci ani", apreciază nutriţionista Daheia Barr-Anderson. Specialista americană este de părere că privitul la televizor în timpul mesei îi face pe copii mult mai predispuşi să consume preparatele cărora li se face reclamă – iar produsele fast-food ocupă un rol important aici.

În vederea acestui studiu, desfăşurat pe parcursul mai multor ani, Barr-Anderson şi colegii săi au colectat date referitoare la obiceiurile alimentare de la 564 elevi din ciclul liceal şi 1366 de studenţi. S-a analizat numărul de ore petrecute zilnic, în faţa televizorului, de către subiecţi şi alimentaţia pe care aceştia o au în prezent, ca tineri adulţi. Concluzia a fost că „împătimiţii de televizor" consumă foarte puţine fructe şi legume, cereale integrale şi alimente bogate în calciu, în schimb se dau în vânt după snack-uri, cartofi prăjiţi, maioneze şi sosuri grase, dulciuri şi îngheţate.

„În medie, adolescenţii dependenţi de televizor consumă zilnic mai mult cu 200 calorii, comparativ cu cei care nu urmăresc emisiunile de televiziune decât maximum 2-3 ore pe zi. Rezultatele sunt îngrijorătoare şi demonstrează că părinţii ar trebui să se implice mai mult, în ceea ce priveşte alimentaţia copiilor lor, limitând, de asemenea, numărul de ore petrecute de aceştia în faţa televizorului.

De asemenea, ei înşişi ar trebui să ofere un exemplu de alimentaţie sănătoasă odraslelor lor, fiindcă de multe ori, din păcate, chiar părinţii se hrănesc total iraţional. O altă soluţie ar fi ca, pentru fiecare oră petrecută în plus în faţa televizorului, copiii să fie obligaţi să efectueze cel puţin 20 minute de efort fizic intens", susţine nutriţionista citată. *(G.T.)*

Campioanele vitaminei

Citricele sunt „campioane" din punct de vedere al bogăţiei în vitamina C. Nu întâmplător sunt luate drept etalon atunci când despre alte alimente se spune că au mai multă sau mai puţină vitamina C decât portocalele, de exemplu. Adevărul e că o portocală de mărime medie asigură necesarul de vitamine pentru o zi întreagă. Desigur, există numeroase alte alimente bogate în vitamina C, cum sunt morcovii de exemplu, dar acestea se consumă de obicei gătite, spre deosebire de citrice care se consumă crude, cu valoarea lor nutritivă intactă. Prima funcţie a vitaminei C este să întreţină colagenul, o substanţă necesară pielii, ligamentelor şi oaselor. Este explicabil de ce vitamina C contribuie la vindecarea rănilor şi arsurilor. Aceasta ajută totodată metabolismul tuturor celulelor, inclusiv al celor nervoase, precum şi la formarea globulelor roşii, având un rol important în lupta contra infecţiilor bacteriene şi în menţinerea stării de sănătate a gingiilor. Eficienţa vitaminei C în tratamentul virozelor, a diferitelor răceli, este deja un lucru cunoscut, dovedit prin numeroase experimente de laborator efectuate pe culturi de celule umane infectate cu viruşi, unde s-a constatat un grad foarte redus de răspândire a infecţiei în culturile tratate cu vitamina C. Alte cercetări au arătat rolul citricelor în lupta împotriva cancerului, îndeosebi a celui de stomac şi pancreas.

Grepfrutul, ca fruct întreg mai degrabă decât ca suc, prezintă un avantaj special chiar şi în comparaţie cu celelalte citrice. El scade colesterolul „rău" (LDL), care îmbâcseşte vasele de sânge, şi creşte nivelul colesterolului „bun" (HDL). Polizaharidele, acei compuşi care se găsesc în el, dar nu şi în celelalte citrice, au rol de agent terapeutic. Sursa substanţelor care scad colesterolul este alcătuită din membranele dintre feliile fructului, motiv pentru care sucul de grepfrut nu are aceleaşi efecte asupra organismului ca fructul întreg.

Pe lângă alte categorii ale populaţiei, fumătorii ar trebui să includă cu prioritate citrice în meniul lor, având-se în vedere că un pachet de ţigări fumate într-o zi obligă organismul să consume mai multă vitamina C decât ar putea furniza opt portocale.

De reţinut este faptul că organismul nu stochează vitamina C „pentru zile negre". De aceea, o porţie zilnică de una sau două fructe citrice este „o investiţie" pentru sănătate.

Remedii naturale

Tratarea colecistitei

Vezica biliară, pe cât de utilă este pentru buna funcţionare a organismului – sănătoasă fiind –, pe atât de mari necazuri ne poate pricinui atunci când se îmbolnăveşte.

Fie că în interiorul ei s-au format sau nu calculi producători de iritaţii, bila poate suferi de colecistită, o inflamaţie cauzată de infecţii bacteriene. Ea se întâlneşte în general mai frecvent la femei, printre factorii favorizanţi numărându-se oboseala, surmenajul, tulburările endocrine, emoţiile puternice. Se manifestă în primul rând prin dureri la nivelul ficatului, cu iradieri spre umărul drept, spate, abdomen, dar şi prin greţuri şi vărsături, dureri de cap, oboseală, transpiraţie, frisoane, stare febrilă (până la 38,5°C). Existenţa calculilor biliari reprezintă un element agravant, care poate întreţine şi complica boala mulţi ani. Din farmacia naturii, numeroase plante medicinale contribuie cu succes la tratarea şi vindecarea colecistitei. Vă prezentăm câteva formule.

■ ***Ceai nr. 1.*** Se face un amestec din sunătoare (plantă) – 4 linguri, flori de păpădie – 2 linguri, flori de muşeţel – 1 lingură, flori de sisinoc – 1 lingură, frunze de trifoişte de baltă – 1 lingură, frunză de troscot – 1 lingură. Se prepară o infuzie din amestecul respectiv, cu 500 ml de apă şi se beau două-trei căni pe zi.

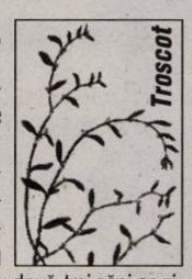

■ ***Ceai nr. 2.*** Se face un amestec din flori de coada-şoricelului – 10 g, fructe de fenicul – 5 g, flori de levănţică – 10 g, frunze de mentă – 15 g, flori de muşeţel – 10 g, sunătoare (plantă) – 10 g, talpa-gâştei (plantă) 30 g, rădăcină de valeriană – 20 g. Se prepară o infuzie dintr-o lingură de amestec la cana cu apă (200 ml) şi se beau încet una-două căni pe zi, preparatul fiind cald.

■ ***Decoct*** preparat din 6 linguri de tărâţe de grâu şi 3 linguri de seminţe de in. Se lasă la macerat în 700 ml de apă pe timpul unei nopţi, apoi a doua zi se fierbe totul 20 de minute. În acest interval, tot 20 de minute, se fierb 400 g de cartofi într-un litru de apă. Cele două lichide se filtrează, după care se amestecă şi se beau pe parcursul unei zile, eventual adăugându-se puţin suc de lămâie.

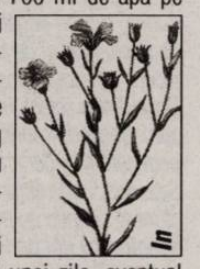

Există şi alte plante utilizate în tratarea colecistitei, de obicei în mod similar, adică sub formă de infuzie sau decoct.

● ***Anghinare.*** Se prepară o infuzie din două linguriţe de plantă la 300 ml de apă clocotită şi după răcire se îndulceşte cu miere de albine. Se beau câte trei căni pe zi, înaintea meselor principale.

● ***Gălbenele.*** Se prepară o infuzie dintr-o jumătate de linguriţă cu pulbere de rizom, peste care se toarnă o cană cu apă clocotită (200 ml). Se lasă acoperită un sfert de oră, apoi se strecoară şi se bea câte un sfert de cană înaintea meselor principale.

● ***Păpădie.*** Se prepară o infuzie din două linguriţe de plantă la o cană cu apă clocotită (200 ml). Se beau câte două-trei căni pe zi, după mesele principale.

● ***Cimbru de cultură.*** Se prepară o infuzie dintr-o linguriţă de pulbere de plantă la o cană cu apă (250 ml). Se lasă la răcit un sfert de oră, apoi se strecoară şi se bea întreaga cantitate, încet, înghiţitură cu înghiţitură.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

O cititoare din Bacău a revistei noastre doreşte să ştie dacă poliartrita reumatoidă – diagnosticul fiicei sale – se poate asocia cu boala Raynaud. Precizăm că aceasta din urmă se caracterizează prin accese de vasoconstricţie declanşate de frig sau de epuizarea fizică şi nervoasă. Apare o durere la degetele doi şi cinci, care devin albe şi reci, iar după 15-30 de minute paloarea este înlocuită de cianoză, cu senzaţia de amorţeală şi dureri.

Termenul de poliartrită juvenilă regrupează mai multe forme de artrită care pot apărea la tineri sub 16 ani. În funcţie de modul de apariţie se identifică: digo-artrita (care afectează patru articulaţii), poliartrita (afectează mai mult de patru articulaţii) şi forma sistemică sau maladia Still (precedată de mâncărimi şi febră puternică). Boala Raynaud nu e neapărat asociată cu poliartrita juvenilă. Apariţia sa se poate datora hazardului sau

Boli asociate

simptomele pot fi atribuite unei boli a ţesuturilor conjunctive, mai degrabă decât poliartritei juvenile. Boala Raynaud apare deseori ca afecţiune iniţială şi e însoţită de uşoare probleme la nivelul articulaţiilor. Unii copii diagnosticaţi cu oligo-artrită pot suferi şi de uveită (inflamaţie a ochilor). Dar, cum uveita nu provoacă simptome precoce, aceşti copii trebuie consultaţi în mod regulat de un oftalmolog, astfel încât boala să poată fi depistată, dacă a apărut, şi tratată înainte să genereze leziuni ale ochilor.

Maladiile ţesuturilor conjunctive (cum sunt sclerodermia generalizată sau sistemică, lupus eritematos diseminat, miozita – inflamaţia muşchilor – şi inflamaţia vaselor sangvine pot şi ele să însoţească simptomele articulare şi boala Raynaud. Diagnosticul însă nu se poate preciza decât după o anumită perioadă de observaţii atente. În orice caz, este absolut necesar ca ochii copilului (adolescentului) să fie examinaţi pentru a se verifica eventuala apariţie a uveitei, dar e nevoie şi de consultarea unui pedoreumatolog, pentru a clarifica diagnosticul, a stabili tratamentul cel mai potrivit şi a asigura o supraveghere terapeutică adecvată.

Mai adăugăm că poliartrita reumatoidă se poate manifesta timp de câţiva ani în copilărie şi mai ales la trecerea în adolescenţă, apoi să „se ascundă" şi să revină în forţă chiar şi după mai mult de zece ani. La femeia tânără aflată într-o perioadă de fertilitate maximă, lucrurile se pot complica destul de mult.

De exemplu, chiar şi în absenţa durerilor la articulaţii, se poate ivi o stare de oboseală extrem de puternică. Totuşi, deşi oboseala face parte din tabloul simptomatic al poliartritei reumatoide, fiind legată de activitatea inflamatorie, ea poate fi cauzată în realitate de altă afecţiune, cum ar fi o anemie medicală, ca primă etapă obligatorie în depistarea şi în tratarea oricărei boli.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

OUL de la Columb la misterul energetic

Un element devenit cotidian (fatalmente, subordonat domeniului alimentaţiei şi nimic mai mult) reprezintă de fapt nucleul vieţii. În mod firesc, oul a fost luat drept reper pentru ideea de viaţă şi de perpetuare a acesteia pe Pământ, în simbolistică el ocupând un loc de primă importanţă. Am putea să ne oprim aici cu aprecierea „rolurilor" pe care oul le are în existenţa noastră: unul – de factură materială, exclusiv nutritiv; celălalt – spiritual, nedepăşind sfera imaginarului, a „fanteziei" considerată unică sursă a miturilor şi a legendelor nenumărate ce vorbesc despre crearea viului. Oul apare însă şi într-un aspect cel puţin la fel de important, al vieţii noastre – sănătatea – dar sub o înfăţişare cu totul insolită.

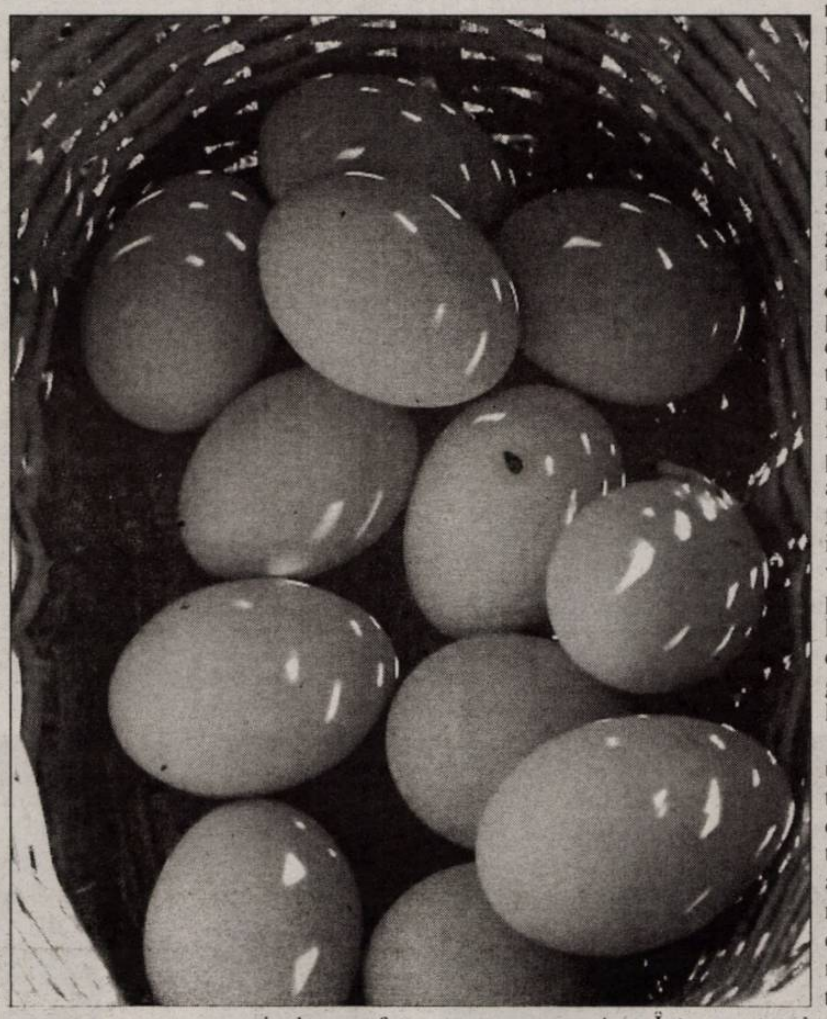

Practicile terapeutice care folosesc oul, ca element principal, au o vechime, fără îndoială, multimilenară şi răspândire pe întreg globul. În articolul de faţă vorbim însă – din păcate? din fericire? – despre ceva ce s-a îndepărtat de prezentul palpabil, fiind plasat pe tărâmul ocult al medicinii magice. Dar nu vom comenta acest aspect, ci vom marca o serie de realităţi incontestabile.

În satele româneşti, probabil vor mai fi existând descântătoare ce cunosc procedee de tămăduire a unor boli cu ajutorul oului folosit drept instrument de lucru. Se pare că, dacă sub aspect nutritiv nu are importanţă nimic altceva decât conţinutul oului, adică albuşul şi gălbenuşul, în practicile magice coaja reprezintă esenţa. Ea are capacitatea de a atrage şi a depozita energiile negative exterioare, aducându-le în căuşul său. De aceea, se crede că (e valabil şi azi acest aspect, pe alocuri), dacă nu spargi în fărâme mici coaja unui ou preparat pentru mâncare, eşti în pericol de îmbolnăvire, din cauza farmecelor. Cel mai frecvent, frigurile sunt asociate cu asemenea credinţe. Pentru vindecarea acestei boli, se cerea să se taie unghiile bolnavului, să se pună într-un ou – în coajă, evident – şi să se îngroape la o răspântie sau „la propteaua unui gard". Astfel, energia negativă reprezentată de boală era transferată în ou şi îndepărtată.

Cea mai stranie metodă de diagnostic

Există comunităţi restrânse, unde terapia cu ajutorul ouălor este o metodă de tratament distinctă. Fără a folosi principii ştiinţifice, aceasta se bazează pe ceea ce lumea pe care-o catalogăm drept civilizată numeşte magnetism animal. Mai exact, pe posibilitatea de transfer energetic între fiinţe şi entităţi diferite; de exemplu, între terapeut şi pacient. Bioenergoterapia este o formă de echilibrare energetică mult mai cunoscută, şi la noi, în prezent, dar ea implică – în unele cazuri – eventualitatea ca persoana care tratează să preia cel puţin o parte din energiile nocive ale bolnavului. De aceea, oul poate servi drept suport intermediar, el reprezentând viul nenăscut, asupra căruia se transferă amintitele încărcături negative.

Mai mult decât o formă insolită de tratament, utilizarea oului este eficientă şi în diagnoză. Nu pentru a preciza exact „identitatea" bolii, ci localizarea ei. Un exemplu, tot din medicina populară românească: „doftoroaia" satului, chemată la căpătâiul unui bolnav despre care nu se ştia de ce suferă, spărgea un ou şi plimba pe trupul suferindului gălbenuşul, iar locul unde acesta se oprea indica zona, chiar organul afectat.

Cum se scoate „argintul viu"?

S-a ajuns ca unii terapeuţi, care au preluat metoda empirică, să o perfecţioneze, în sensul că dau oului anumite mişcări, aşezându-le succesiv pe meridianele energetice ale corpului, pe punctele de acupunctură şi pe chakre. Acolo unde există un blocaj, o dezechilibrare a energiei organismului subiectului, oul va prelua ceea ce este nociv, determinând astfel restabilirea stării naturale. Interesant este că – la fel ca în medicina noastră populară – oul cu coajă, folosit în tratamente, se sparge (aparent, singur) în momentul încărcării sale cu energiile negative preluate din corp şi care pot fi chiar entităţi joase, inferioare, îndepărtate astfel. La un alt nivel punând problema, acolo se petrece de fapt un transfer de informaţie, un fel de virusare, la modul pozitiv, a programului de îmbolnăvire cu care lucrează organismul pacientului.

Am lăsat la sfârşit un alt exemplu relativ cunoscut la noi, ca practică terapeutică ocultă. Despre argintul viu (mercurul) se ştie că posedă capacitatea de a înmagazina o mare cantitate de informaţii. Între acestea, în magia neagră el este utilizat ca agent distructiv, care ucide lent şi fără urme. O metodă de extragere a lui din corpul deja afectat este tocmai cea cu ajutorul oului, persoanele iniţiate aplicând-o cu succes. Ne referim, iată, la practici plasate de obicei în sfera aşa-zisului paranormal, dar ele fac parte de fapt dintr-o realitate ce ţine cont tot mai frecvent de faptul că lumea înseamnă mult mai mult decât percepem noi prin cele cinci simţuri.

SPÂNZUL combate paralizia

Spânzul este o plantă toxică, cu o componentă otrăvitoare, care în egală măsură poate să salveze viaţa, dar şi să provoace moartea. Proprietăţile sale curative deosebite sunt recunoscute deopotrivă de medicina alopată şi de cea populară.

Rădăcina acestei plante se utilizează, în scop intern, pentru tratamentul bolilor de inimă, al amenoreei (absenţa ciclului menstrual), al herniei şi bolilor de plămâni. Rădăcina de spânz plămădită în alcool este folosită în tratamentul paraliziilor şi a altor boli ale sistemului nervos.

Extern, era folosit odinioară cu succes pentru tratarea reumatismului, a sciaticii şi a migrenelor sau în cazul infecţiilor, rădăcina de spânz este folosită la fabricarea medicamentelor de sinteză, ca stimulent în bolile cardiace, având o acţiune terapeutică foarte puternică în ischemia cardiacă şi în aritmia cardiacă.

Dezintoxicare cu prune

Prunele au proprietăţi diuretice, de stimulare a sistemului nervos, decongestive, hepatice, dezintoxicante şi laxative. Aceste fructe ameliorează stările inflamatorii ale ficatului şi splinei. De asemenea, prunele şi sucul proaspăt pregătit din ele contribuie la scăderea aciditătii sucului gastric, ceea ce le face să fie un mijloc de tratament auxiliar în gastrite, ulcer stomacal şi duodenal. Prunele îmbunătăţesc semnificativ starea bolnavilor de ateroscleroză, colecist, hipertensiune şi rinichi. Pruna este un fruct care are puternice calităţi energizante. Acest lucru se datorează zaharurilor pe care le conţine în cantitate mare şi care potenţează capacitatea energetică a organismului, intervenind şi stimulând atât sistemul muscular, cât şi pe cel nervos. Pentru cei care depun eforturi fizice mari se recomandă mai ales folosirea fructelor uscate, deoarece la prunele uscate valoarea energetică este mai mare de cinci ori faţă de cele proaspete. Fructele proaspete se folosesc şi în cosmetică pentru tenurile cu pori deschişi. Ele se zdrobesc şi se aşază pe faţă, realizând o mască astringentă, timp de 20 minute, după care se spală cu apă călduţă.

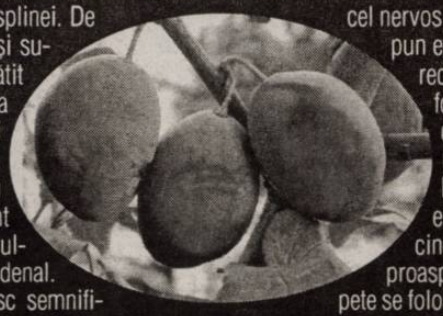

Înfruntaţi frigul cu sirop de cătină!

Fructul de cătină conţine de zece ori mai multă **vitamina C** decât citricele, cunoscute în general pentru **efectul** lor **anti-răceală.** În plus, cătina are efecte reconfortante, nemaivorbind despre faptul că ajută în multe alte afecţiuni, dintre care enumerăm ulcerul gastric şi cel duodenal, alergiile, diareea, urticaria, reumatismul, afecţiunile neuroendocrinologice, circulatorii, hepatice. Se pare că naturiştii sunt îndreptăţiţi să o considere a fi un adevărat ginseng românesc. Magazinele naturiste şi farmaciile oferă mai ales tincturi, ceaiuri, uleiuri şi **siropuri de catină**, care pot fi consumate ca **supliment nutritiv**, dar mai există şi unele preparate tradiţionale din acest fruct.

Modul de administrare nu este unul strict, excluzând excesul, mai ales pentru că acest fruct poate fi folosit ca **supliment nutritiv** exclusiv natural. **Siropul de cătină**, de exemplu, foloseşte zahăr invertit, mai puţin nociv decât cel obişnuit, iar tinctura, fiind un produs concentrat, poate fi asimilată rapid de către organism, prin diluarea sa în lichidele consumate în timpul zilei.

Cătina este uşor de întreţinut, chiar dacă face parte din flora spontană (se şi cultivă) fiind o plantă ce creşte în zone din clime variate, din India până la noi. Pentru cei ce au grădină, o informaţie necesară este aceea că trebuie să îşi procure plante de gen feminin şi masculin. Pentru cei ce doar vor să o culeagă, aceasta se poate face între sfârşitul verii şi jumătatea toamnei, numai că trebuie să se înarmeze cu o doză de răbdare, deoarece fructele sunt mici, iar planta are mici spini, care îngreunează culesul.

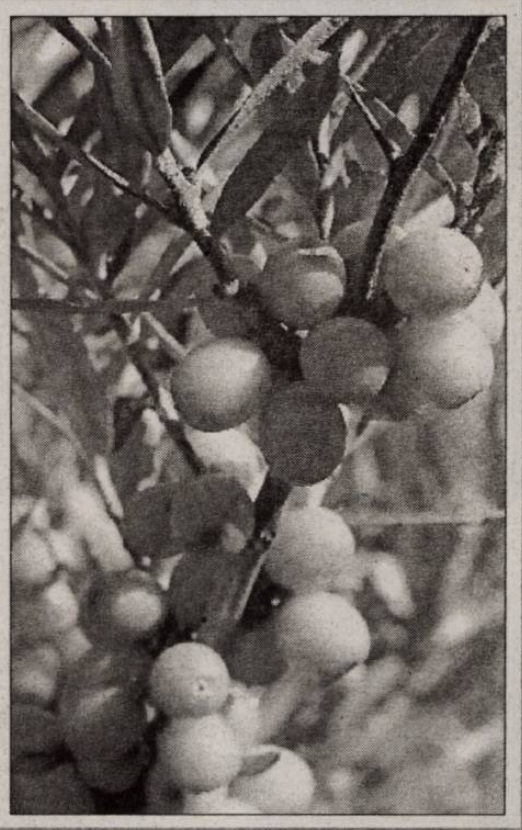

VINERI - 6 februarie

TVR 1

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanţa îndrăgostiţilor" 1.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Leonard Miron 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Tribuna partidelor parlamentare 15.30 Parlamentul României 16.30 Green Report 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Europa ne priveşte 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Nicolae Botgros şi invitaţii săi 22.15 Film: „Omul fără chip" (SUA, 1993). Cu: Mel Gibson 0.15 Jurnalul TVR 0.30-4.40 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiţi gata, gătiţi!" 10.00 Serial: „Crimele din Midsomer: Victima fără nume" (r) 12.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 14.00 Film: „Amintiri dureroase" (SUA, 1999). Cu: Jane Seymour 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Stăpânul inelelor: Frăţia inelului" (coprod., 2001). Cu: Noel Appleby, Sean Astin 23.45 Film: „După miezul nopţii" (SUA, 1992). Cu: Rutger Hauer, Natasha Richardson 1.30-7.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Serial: „Vecin cu duşmanul" 14.30 Te pui cu blondele? (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Şacalul" (SUA, 1997). Cu: Bruce Willis, Richard Gere 23.15 Film: „Premoniţii" (SUA, 2002). Cu: Casper Van Dien, Catherine Oxenberg 1.30 Concurs interactiv 2.30-5.00 Reluări.

PRIMA TV

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Viceversa" 9.30 Serial: „Pitici şi tătici" 10.00 Film: „Condamnat la tăcere" (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deştept?" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Cărările sufletului" (SUA, 1995) 17.30 România lui Gaiţă (r) 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Vedete-n figuri 21.30 Film: „Atentat la libertate" (SUA, 1998). Cu: Michael Dudikoff 23.30 România lui Gaiţă 0.00 Poker heaven - european cash game 1.00-6.30 Reluări.

acasă

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheaţă de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 19.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Micuţa domnişoară" 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial: „Parfumul iubirii" (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Polo. Superliga naţională 15.45 Doc.: „Învingătorii" 16.00 Polo. Superliga naţională 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumuseţe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Planeta oamenilor" 20.35 D'ale lui Mitică 21.30 Ora de ştiri 22.30 Doc.: „Bucătăria lui Jamie" 23.00 Operaţiuni speciale 23.30 Film: „Oraşul în flăcări" (SUA, 2002). Cu: Kurt Russel 1.30-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00-13.45 Reluări 14.15 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.45 Serial: „Bărbaţi în negru" 15.15 Serial (r) 16.30 Film: „Bună ziua, tristeţe!" (SUA, 1958). Cu: Deborah Kerr 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Operaţiunea Omega" (SUA, 1996). Cu: Rutger Hauer 23.45 Serial: „Prison Break" 0.45 Film: „Monştrii din adâncuri" (SUA, 2005).

SÂMBĂTĂ - 7 februarie

7.00 Cântecul amintirii... amintirile cântecului 7.30 Semne 8.00 Debut 50 plus 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Hannah Montana" 10.45 Arca lui Noe 11.30 Serial: „Pistruiatul" (ep.1,2) 13.00 De la Est la Vest 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Ne vedem la TVR 16.30 Doc.: „Michael Palin, călător prin Europa" 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „Dovada" (SUA, 2005). Cu: Anthony Hopkins, Gwyneth Paltrow 22.15 Film: „4 luni, 3 săptămâni, şi 2 zile" (România, 2007) 0.15 Profesioniştii... 1.15 Film: „Omul fără chip" (SUA, 1993). Cu: Mel Gibson, Fay Masterson 3.10-6.20 Reluări.

8.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Miniserie: „Al zecelea regat" 11.00 Serial: „Pe locuri, fiţi gata, gătiţi!" (r) 12.00 ProMotor 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Film (r) 17.15 Film: „Aventurile lui Pluto Nash" (SUA, 2002). Cu: Eddie Murphy 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Afaceri neterminate" (SUA, 2007). Cu: Jean-Claude Van Damme, Julia Adams 22.30 Film: „Nemuritorul 5: Pe urmele legendei" (SUA, 2007). Cu: Adrian Paul 0.45 Serial: „Cracker - Psihologia crimei" 1.45-7.00 Reluări.

7.00 Serial (r) 8.00 Film: „Jesse James" (SUA, 1972). Cu: Cliff Robertson, Robert Duvall 10.00 Film: „Maria Mirabella" (România, 1981) 11.30 Serial: „Opt reguli simple" 12.15 Felicia 13.00 Serial: „Benny Hill" 14.00 Film: „Casino Royale" (SUA, 1957). Cu: Peter Sellers, Ursula Andress 16.30 Film: „Hercule în Infern" (SUA, 1994). Cu: Kevin Sorbo 18.40 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Film: „Ziua a 6-a" (SUA, 2000) 23.00 Film: „Furios şi iute" (SUA, 2001). Cu: Vin Diesel 2.30 Film: „Clanul Bau-Bau" (M. Britanie, 2004) 4.15-5.15 Reluări.

7.30 Ring - Ring 8.30 Desene animate 10.30 Serial: „Jacke şi Grăsanul" 11.30 Autoforum 12.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 12.30 Imobiliare Blitz 13.00 Serial: „Jericho" 14.00 Serial: „Cum rămâne cu Brian?" 15.00 România lui Gaiţă (r) 15.30 Serial: „Suflete-pereche SRL" 16.00 Film: „Cealaltă femeie" (Canada, 1994) 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Şcoala superioară de eroi" (SUA, 2005). Cu: Kurt Russell 22.30 Serial: „Mondenii" 23.30 Film: „Pedeapsa capitală" (SUA, 1999) 1.30 Film: „Un foc pe cer" (SUA, 1993).

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Dragoste nebună" 12.00 Serial: „Al şaptelea cer" 13.00 Serial: „Dragostea nu moare" 14.30 Serial: „Gheaţă de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Film: „Sânge şi orhidee" (SUA, 1986, partea I). Cu: Kris Kristofferson, Jane Alexander 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 20.30 Serial: „Micuţa domnişoară" 22.30 Serial: „Belissima" 0.15-3.45 Reluări 5.30 Muzica de ACASĂ.

7.00-7.30 Reluări 8.00 ABC... De ce? 9.00 Atenţie... copii 9.30 Medalion folcloric 10.00 Natură şi aventură 10.30 Liber pe contrasens 11.30 Lumea de aproape (r) 12.00 Bugetul meu (r) 12.30 Doc.: „Adevăratul Rain Man" 13.30 Atenţie, se cântă! 14.30 Polo 15.45 Poate nu ştiai 16.00 Polo 17.15 Între cer şi pământ 17.45 Gaz pe folk 18.45 Serial: „Profesoara detectiv" 19.40 Replay 20.05 Serial: „Lege şi ordine: În faţa juraţilor" 21.00 Serial: „Şoarecele şi pisica" 21.30 Ora de ştiri 22.30 Maniacii 23.30 Film: „Viaţa secretă a cuvintelor" (coprod., 2005). Cu: Tim Robbins 1.30-5.25 Reluări.

8.00-10.30 Reluări 11.30 Descoperă România 12.30 Entertainment News 13.30 Film (r) 15.30 Doc.: „Din culisele Hollywood-ului" 16.00 Serial: „Poirot: Aventura bucătăresei" (ep.1) 17.15 Film: „Concurs" (România, 1982) 19.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 20.00 Serial: „Răpirea" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Operaţiunea Omega" (SUA, 1996). Cu: Rutger Hauer 23.45 Serial: „Prison Break" 0.45 Film: „Monştrii din adâncuri" (SUA, 2005).

DUMINICĂ - 8 februarie

7.10 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Neliniştea inteligenţei 10.30 Serial: „Hannah Montanas" 11.10 Viaţa satului 13.00 Agenda politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Tezaur folcloric 15.20 Film: „Totul e împotrivă!" (coprod., 2006) 17.10 Dănuţ S.R.L. 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „O aventură în India" (coprod., 2007). Cu: Salman Khan, Ali Larter 22.15 Film: „Te-am prins!" (coprod., 2004) 1.20 Profesioniştii... 2.15-4.30 Reluări.

8.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Miniserie: „Al zecelea regat" 11.00 Film (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Te vezi la Ştirile Pro Tv 14.00 Film: „Alegere dificilă" (coprod., 2002). Cu: Milla Jovovich 15.30 Film: „Batman şi Robin'" (SUA, 1997). Cu: Arnold Schwarzenegger, George Clooney 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Al naibii tratament" (SUA, 2003). Cu: Adam Sandler 22.30 Film: „Omul invizibil" (SUA, 2000). Cu: Kevin Bacon, Elisabeth Shue 0.30 Film: „Bietul Ioanide" (România, 1980) 3.00-6.00 Reluări.

7.00 Concurs interactiv 8.00 'Neatza, vecină! 10.00 Film: „Minele regelui Solomon" (SUA, 2003). Cu: Patrick Swayze, Alison Doody 12.00 Serial: „Tânărul Hercule" 13.00 Ştiri 13.15 Serial: „Benny Hill" 13.45 Serial: „Mr. Bean" 14.15 Serial: „Scene de căsnicie" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 Zile 19.00 Observator 20.30 Noaptea erorilor 23.30 KickBoxing: It's Showtime - Antwerp, Belgia 2.00-5.00 Reluări.

7.30 Ring - Ring 8.30 Serial (r) 9.00 Sport, dietă şi o vedetă 9.30 Casa: construcţie şi design 10.30 Serial: „Jake şi Grăsanul" 11.30 Levintza prezintă 12.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 12.30 Flavours - 3 bucătari 13.00 Serial: „Jericho" 14.00 Serial: „Cum rămâne cu Brian?" 15.00 Film: „Călătorie în timp" (partea a II-a) 17.00 Vedete-n figuri (r) 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Alfie" (SUA, 2004). Cu: Jude Law 22.30 Serial: „Mondenii" 23.30 Film: „Viforul alb" (SUA, 1996) 1.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Dragoste nebună" 11.00 Serial: „Fetele Gilmore" 12.00 Serial: „Al şaptelea cer" 13.00 Serial: „Dragostea nu moare" 14.30 Film (r) 16.30 Film: „Sânge şi orhidee"(partea a II-a) 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 20.30 Serial: „Micuţa domnişoară" 21.30 Film: „Ameţit de dragoste" (SUA, 2002). Cu: Adam Sandler, Emily Watson 23.15 Premiile TV Y Novelas, 2008 2.00-4.30 Reluări 5.30 Muzica de ACASĂ.

7.00-8.00 Reluări 8.30 Zestrea românilor 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Uliţa spre Europa (r) 11.00 Motomagia 11.30 Un zâmbet pe... 4 roţi! 12.10 Film: „Orgolii" (partea a XIII-a) 14.00 Polo 15.15 Doc.: „Bucătăria lui Jamie" (r) 15.45 Polo 17.00 Rugby 18.45 Serial: „Un tată aproape perfect" 19.45 Replay 20.05 Serial: „Poliţist prin timp" 21.00 Serial: „Şoarecele şi pisica" 21.30 Ora de ştiri 22.30 Mari seriale: „Mercury" 23.35 Film: „Războiul pământului" (partea a II-a) 1.10-5.25 Reluări

8.00 Serial (r) 9.30 Serial: „Aventurile lui Don Coyote şi Sancho Pancha" 10.00 Pro Motor 11.00 Megastar 11.45-13.45 Reluări 15.30 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Poirot: Crima din Bardsly Gardner Mews" 17.00 Film: „Escroci de elită" (SUA, 1979) 19.00 Serial: „Cine este şeful?" 20.00 Serial: „Adevărul gol-golut" 20.30 Film: „Armă secretă" (coprod., 2202) 23.00 Serial: „Dovada" 23.15 Film: „Copilul perfect" (SUA, 2005) 1.00 Serial: „La limita imposibilului".

EMMANUELLE SEIGNER
– marţi, 22.15 –

JUDE LAW
– duminică, 20.30 –

CATHERINE OXENBERG
– vineri, 23.15 –

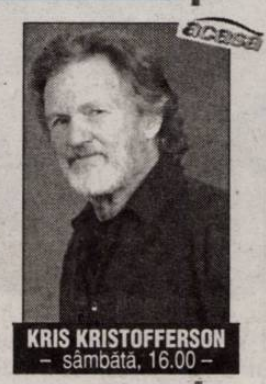

KRIS KRISTOFFERSON
– sâmbătă, 16.00 –

JANE SEYMOUR
– vineri, 14.00 –

RUTGER HAUER
– vineri, 22.00 –

ELIZABETH HURLEY
– luni, 0.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 9 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanţa îndrăgostiţilor" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 14.55 Amintiri din istorie 15.00 Teleshopping 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Citeşte şi dă mai departe! (r) 18.50 Sport Plus 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Battestar Galactica" 21.10 Foc încrucişat 22.15 Ziua luni, seara teatru • Teatru: „Mincinosul" de Carlo Goldoni. Cu Mariana Mihuţ, Ion Caramitru 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Ştirile Pro Tv 9.15 România, te iubesc! (r) 10.00 Film: „Alegere dificilă" (r) 12.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.45 Film: „Batman şi Robert" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Ciclopul" (SUA, 2008). Cu: Eric Roberts, Kevin Stapleton 22.30 Ştirile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Noaptea erorilor (r) 13.00 Observator 13.45 Noaptea erorilor (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Test de fidelitate 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Test de fidelitate (r) 4.15 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici şi tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deştept?" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Dincolo de stele" (SUA, 1989). Cu: Sharon Stone 17.30 Trăsniţi din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Poliţia în acţiune 21.30 Trădaţi în dragoste 22.15 Trăsniţi din N.A.T.O. 22.45 Film: „CIA: Nume de cod Alexa" (SUA, 1992) 1.00 Serial: „Numere" 2.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Film: „Sânge şi orhidee" (r) 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 19.30 Serial: „Îngeraşii" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Poveştiri de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.25 Reluări 9.55 Poate nu ştiai! 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Atlas (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Medalion folcloric (r) 13.15 Dincolo de cântec (r) 13.45 Descoperă românii 14.30 e Forum 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumuseţe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Viaţa lumii" 20.30 Fotbal • Premiere League 21.30 Ora de ştiri 22.30 Replay 0.00 Film: „Frumoasa criminală" (SUA, 2004). Cu: Elizabeth Hurley 1.40-5.25 Reluări.

6.00-12.45 Reluări 13.45 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.15 Serial: „Lunaticii dezlănţuiţi" 14.45 Serial (r) 15.45 Serial: „Fotbaliştii şi nevestele lor" 17.00 Serial (r) 17.30 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 18.30 Serial: „La Bloc" 19.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 20.00 Serial: „Aproape de adevăr" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Jocul terorii" (coprod., 2002) 0.00 Serial: „La limita imposibilului" 1.00-4.45 Reluări.

MARŢI - 10 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanţa îndrăgostiţilor" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Doc.: „Micii fermieri" 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Atunci şi acum 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Anatomia lui Grey" 21.10 Ediţia de marţi 22.15 Film: „Viaţa de scenă" (Franţa, 2005). Cu: Emmanuelle Seigner 0.15 Jurnalul TVR 0.30 Zon@ IT 1.00-5.30 Reluări.

7.00 Ştirile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiţi gata, gătiţi!" 10.00 Film: „Cum să furi un milion" (SUA, 1966). Cu: Audrey Hepbeurn, Peter O'Toole 12.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 14.00 Film: „Soţia ta necredincioasă" (SUA, 1984) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Teren minat" (SUA, 1994). Cu: Steven Seagal 22.30 Ştirile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Film: „Zile de groază" (ultima parte) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Din Dragoste 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Film: „Evadare de la Colditz" (ultima parte) 4.00 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici şi tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deştept?" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Poveşti de viaţă" (SUA, 2004). Cu: Christopher Rydell 17.30 Trăsniţi din N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.00 Film: „Deturnarea" (SUA, 2001). Cu: Craig Sheffer 21.45 Fotbal: Brazilia - Italia 23.45 Film: „Asasina" (Hong Kong, 1971). Cu: She Chan 2.00-4.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheaţă de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 19.30 Serial: „Îngeraşii" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Poveştiri de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.00 Teleshopping 14.30 Tribuna partidelor parlamentare 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumuseţe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Lecţia de ecologie" 20.30 Bugetul meu 21.00 Lumea de aproape 21.30 Ora de ştiri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Magnifica familie Amberson" (SUA, 2002, partea I). Cu: Madeleine Stowe 1.05-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.15 Reluări 13.45 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.15 Serial: „Lunaticii dezlănţuiţi" 14.30 Serial: „Fotbaliştii şi nevestele lor" 15.45 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.45 Film: „Jurat de profesie" (SUA, 1995) 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 20.00 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Tentaţia seducţiei 2" (SUA, 2000) 0.00 Serial: „La limita imposibilului" 1.00-4.00 Reluări.

MIERCURI - 11 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanţa îndrăgostiţilor" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Ochiul magic 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Dr. House" 21.10 Serial: „Dr. Jivago" 22.00 Prinţesele lumii 22.15 Filme Şoc: „Omul problemă" (coprod., 2006). Cu: Troud Fausa Aurvaag, Petronella Barker 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Ştirile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiţi gata, gătiţi!" 10.00 Film: „Soţia ta necredincioasă" (r) 12.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 14.00 Film: „Captivă în trecut" (Canada, 2003). Cu: Alexandra Paul 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Hoţul prinde hoţul!" (SUA, 2008). Cu: Erik Palladino 22.30 Ştirile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Serial: „Vecin cu duşmanul" 14.30 Din dragoste (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.45 Fotbal: România - Croaţia 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „K.I.T.T." (r) 3.30 Serial: „De tot râsul" 4.00 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici şi tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deştept?" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Reţetă pentru crimă" (SUA, 2001) 17.30 Trăsniţi din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.15 Film: „Epidemie în L.A." (SUA, 2007) 23.00 Fotbal: Franţa - Argentina 1.00 Film: „Femei fatale" 3.00-6.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Îngeraşii" (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheaţă de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Poveştiri de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Zestrea românilor (r) 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumuseţe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Un strop de energie" 20.30 Dincolo de hartă 21.00 Bazar 21.30 Ora de ştiri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Dictator fără voie" (SUA, 1988). Cu: Richard Dreyfuss, Raul Julia 1.20-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.45 Reluări 14.15 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.30 Serial: „Lunaticii dezlănţuiţi" 14.45 Serial: „Fotbaliştii şi nevestele lor" 15.00 Lumea Pro Cinema (r) 15.30 Serial (r) 16.45 Film: „Coşmar în familie" (SUA, 1999) 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 20.00 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 21.00 Serial: „Freddie" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Ştiu ce-ai făcut astă vară" (SUA, 1997). Cu: Jennifer Love Hewitt 0.00 Serial: „La limita imposibilului" 1.00-4.15 Reluări.

JOI - 12 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanţa îndrăgostiţilor" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „CSI - Crime şi investigaţii" 21.10 Serial: „Dr. Jivago" 22.00 Prinţesele lumii 22.15 Film: „Harry Tracy" (SUA, 1982). Cu: Bruce Dern, Helen Shaver 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Ştirile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiţi gata, gătiţi!" 10.15 Film: „Captivă în trecut" (r) 12.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 14.00 Serial: „Crimele din Midsomer: Corul morţii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Praf şi pulbere" (SUA, 2004). Cu: The Rock, Johnny Knoxville 22.30 Ştirile Pro Tv 23.15 Serial: „CSI New York" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Serial (r) 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Film: „Vânturi diabolice" (SUA, 2003). Cu: Joe Lando 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Te pui cu blondele? 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „K.I.T.T." (r) 3.30 Serial: „De tot râsul" 4.00 Acces direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici şi tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deştept?" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Romeo şi Julieta" (SUA, 1968, partea I). Cu: Michael York, Olivia Hussey 17.30 Trăsniţi din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Serial: „Neveste disperate" 22.15 Trăsniţi din N.A.T.O. 22.45 Film: „Noaptea în Manhattan" (SUA, 1997). Cu: Andy Garcia 1.00 Serial: „Numere" 2.00-6.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Îngeraşii" (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheaţă de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Poveştiri adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Poveştiri de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial: „Parfumul iubirii" (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Tribuna partidelor parlamentare 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Remarcabilul secol XX" 18.30 Serial: „Centrul de frumuseţe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Idei strălucite" 20.30 Arena leilor 21.30 Ora de ştiri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Cubul" (SUA, 1997). Cu: David Hewlett 1.05 Film: „Justiţie şi răzbunare" (SUA, 1992). Cu: Brigitte Nielsen 2.40-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.30 Reluări 14.00 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.30 Serial: „Lunaticii dezlănţuiţi" 15.00 Serial (r) 16.15 Film: „Sora mea, Eileen" (SUA, 1995) 18.30 Serial (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Freddie" (ultimul ep.) 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Martorul" (SUA, 2002) 23.45 Serial: „La limita imposibilului" 0.45-4.00 Reluări.

Întâmplări culturale

Expoziţii şi spectacole ardelene

Recent, mai exact pe 29 ianuarie, la Galeria de artă contemporană a Muzeului Naţional Brukenthal din Sibiu s-a vernisat o expoziţie inedită: e vorba despre un eveniment cultural intitulat „Legături de sânge" care aduce în faţa publicului lucrările artistei britanice de origine română Ilinca Cantacuzino şi ale bunicului său, arhitectul şi artistul George Matei Cantacuzino, închis între anii 1948 – 1953. Doi artişti înrudiţi care nu s-au cunoscut niciodată. George Matei Cantacuzino scria, la un moment dat, că „desenul este gândire, pictura este visare". Prin intermediul expoziţiei, Ilinca Cantacuzino foloseşte momentul prezent pentru a redescoperi trecutul, îşi abstractizează stările, reuşind să le compare cu cele ale bunicului ei, schiţează portrete din fum, clădind o relaţie bazată pe spirit şi gândire. Expoziţia va fi deschisă până pe 20 februarie.

Tot în Ardeal, de data asta la Opera Română din Cluj-Napoca, publicul prezent la spectacolul „Carmen" de Bizet, prezentat de balerini ai Teatrului Academic de Operă şi Balet din Kiev şi dedicat memoriei genialului coregraf Maurice Béjart, a fost realmente entuziasmat de reîntâlnirea cu nişte artişti adevăraţi, talentaţi şi preţuiţi. Baletul „Carmen", în viziunea regizorală şi coregrafia cu totul aparte imaginate de Radu Poklytaru, artist emerit al Ucrainei, plasează povestea clasică în lumea toreadorilor şi pe balerini mai aproape de cadenţa muzicală hispanică. Născut la Chişinău, regizorul şi coregraful Radu Poklytaru a fost apreciat pe marile scene ale lumii – Franţa, Marea Britanie şi SUA, din 2002, a colaborat cu Teatrul „Balşoi" din Moscova timp de două stagiuni, pentru a se stabili în cele din urmă la Kiev, unde a creat propria trupă şi propriul teatru de balet contemporan. *(George Cuşnarencu)*

ANCHETA săptămânii

Realizată de **DORIN MĂRAN**

Ce preferi: teatrul sau filmul?

Cine nu e atras de acest mod spectacular de a evada din realitatea cotidiană? Sălile de teatru şi film sunt mereu pline iar din faţa televizorului nu putem să ne desprindem. Preferinţele pentru cele două variante sunt însă modulate...

◆ Fiecare are paricularităţile sale cuceritoare. Teatru e un univers intim, e mai aproape de tine, poţi observa toate personajele până la picăturile de sudoare, le poţi simţi răsuflarea. În plus, e mirajul luminilor, al scenografiei, care te transpun într-o lume aparte... Filmul are anvergură, are dinamism, te poartă cu rapiditate dintr-un loc în altul, dintr-un colţ de lume în altul. În plus, îl poţi vedea stând în pat şi bând o cafea sau un vin. (Piesele de teatru la televizor sunt rare) Aşadar, şi teatru şi film. *(Flavia Dornescu, 37 ani)*

◆ În film trăirea e regizată, în teatru trăirea e asumată, o simţi cum „respiră". E autentică şi dacă eşti în primul rând o simţi şi mai intens, trăind laolaltă cu personajele. Asta nu înseamnă că nu-mi place filmul. Îl ador. Mai ales filmul de artă. *(Ludmila Teodosie, 27 ani)*

◆ Mă plictisesc la teatru. Mai ales la piesele vechi, melodramatice, care nu au nici o legătură cu realitatea de azi. Iar cele care au legătură, mie mi se par slabe ca valoare artistică. Nu ca punere în scenă ci ca scenariu. Cred că ducem lipsă de scenarişti foarte buni. *(Codrin Rotaru, 24 ani)*

◆ Filmul îţi oferă o lume mult mai complexă decât teatrul, care e un fenomen artistic într-un spaţiu limitat. Cu şarmul său specific, firesc. În film poţi vedea marile vedete ale lumii, unele transformate în adevărate mituri ceea ce le face să fie şi mai interesante. Mă refer în primul rând la actorii americani care, deşi nu sunt mai buni cu ai noştri, prin felul în care sunt promovaţi, reuşesc să facă furori. *(Răzvan Nedelcu, 28 ani)*

◆ Dacă aş avea bani, m-aş duce să văd toate piesele care se joacă în Bucureşti. Una nu mi-ar scăpa. Pentru mine 20 lei biletul e prea mult, aşa că mă informez şi merg să văd o dată pe lună, cea mai bună piesă. Ador teatrul. Mă ducea bunica de când aveam 6 ani. Îmi plac şi filmele, mai ales cele de dragoste. Îmi trezesc amintiri frumoase. *(Leonora Popescu, 58 ani)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

EVOLUŢII

FERTIL / COLABORATOR LA ZIAR		A CURĂŢA DE SCAME / COLORAT ÎN INTEGRAMĂ		VÂRFUL SPICULUI / SEN!		ARIPI DE CORMORAN! / A EVITA		O SCUMPĂ AMINTIRE / OM CITIT		UNA TARE ECONOAMĂ / URÂTĂ
GENEROS / NUMIŢI ÎN FUNCŢIE				LACONICĂ / TRANSPIRAŢII			MEŞTER ÎN LUT / UTIL			
MUNTEAN / UTILE LA CUSUT					CIOCAN DE LIPIT / FĂCUT PRAF			NECLAR / BĂUTURI SPIRTOASE		
	NEAM / NEA..., SOŢUL VETEI		UN OM APROPIAT / A IRIGA			A PUNE PE TARABĂ / CÂINII DELTEI			ÎN CRATER! / BIVOLI DIN TIBET	
DIN TEMĂ! / UCIDERI / CENUŞIU		DOAMNĂ NOBILĂ / O CALCĂ TRENUL .								AŞEZARE RURALĂ
			FEMEIE DIN PAROHIE / ÎN VENĂ!							
BUCLAT / STARE DE SUBNUTRIT						ZBURĂTOR DIN MITOLOGIE				
							FIRE DE URZEALĂ			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „MESAJ"

Orizontal: A - M - L - P - P - F - STRECURATORI - EUROPA - REAL - ANTI - INSOTIT - TATA - ICNI - R - CE - ARATOS - ME - U - ATATATORI - MARIME - ONORA - OA - INEC - TAR - ARCE - ATIPICE - TERN - ETALON - RETETAR - TELE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Leul

1. Din ce familie de mamifere face parte leul?
2. Ce leu uriaş este ucis de miticul Herakles, animal din a cărui blană eroul îşi face veşmântul distinctiv?
3. Ce compozitor român a compus în 1902 melodia imnului „Pui de lei"?
4. Ce poet român a publicat vomulul „O viziune a sentimentelor", din care face parte poezia „Leoaică tânără, iubirea"?
5. Ce pictor englez (1724-1806) a pictat în 1769 tabloul „Cal atacat de un leu"?
6. Cine a realizat, în 1939, filmul „Leul are aripi!", opunând Anglia, paşnică şi muncitoare, Germaniei naziste?
7. Când a devenit „leul" moneda oficială a României?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Vaca primordială din mitologia scandinavă se numea Audhumbla. 2) Comedia „Visul unei nopţi de iarnă" a fost scrisă de Tudor Muşatescu (1903-1970). 3) Tabloul „Iarna la Barbizon" a fost realizat de Ion Andreescu. 4) Simfonia „Visuri de iarnă" îi aparţine compozitorului rus Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1893). 5) Romanul „Iarna e o altă ţară" a fost scris de Gabriel Gafiţa. 6) Nicolae Toniţa este autorul tabloului „Vedere din Bucureşti, iarna". 7) Filmul „Oamenii iernii" a fost realizat de regizorul american Ted Kotcheff.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Jocuri" am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Marcela Fera – Câmpina; Mioara Popa – Iaşi; Gheorghe Enache – Galaţi; Ştefan Măciuceanu – Câmpina; Ion Cozma – Adjud; Prof. Ioan-Mircea Coroliuc – Rădăuţi; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa* şi *Radu-Andrei Ciobanu – Bucureşti.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Daniela Nicolae – Iaşi; Corina Simion – Sibiu; Viorica Ionescu – Bucureşti* şi *Mihai Dinu – Ploieşti.*

Florentina Gorea – Topliţa. Nu v-am putut accepta răspunsul la întrebarea referitoare la pictură deoarece menţionasem muzeul în care este expusă pânza respectivă. Altfel răspunsul ar fi fost bun. În ceea ce priveşte setul de întrebări despre Al. Ioan Cuza, ne pare rău, dar ne-a venit foarte târziu şi nu l-am putut folosi. Poate cu altă ocazie! În orice caz vă rugăm pe dumneavoastră şi pe toţi prietenii rubricii ca atunci când ne trimiteţi întrebări legate de anumite evenimente să o faceţi astfel încât să ne parvină cu cel puţin trei săptămâni înainte, pentru a le putea verifica şi pentru a avea timp să ne înscriem în graficul de predare. *(Irina Stoica)*

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 04

1	6	7	9	3	8	4	2	5
4	2	9	6	1	5	3	7	8
5	8	3	2	4	7	9	1	6
7	5	8	4	2	3	6	9	1
6	3	1	8	5	9	2	4	7
2	9	4	1	7	6	8	5	3
8	1	6	5	9	2	7	3	4
9	7	5	3	6	4	1	8	2
3	4	2	7	8	1	5	6	9

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 04

CRONICA TV

S-a născut o nouă stea

După o emisiune în direct de acum doi ani în care ziarista Laura Andrişan a fost implicată într-un scandal în urma căruia şi-a dat demisia de la jurnalul la care lucra, devenind în scurt timp o vedetă în show-biz-ul erotic, schimbându-şi spectaculos destinul, a venit rândul Magdei Ciumac, o anonimă brunetă implicată în scandaluri mărunte care a devenit peste noapte o răsfăţată a diverselor posturi TV. Profitând de una din recentele sale apariţii pe micul ecran, „diva" a încercat marea cu degetul lansând o provocare pentru milionarii în euro sau... dolari, orbiţi de strălucirea ei.

Când deontologia profesională e respectată

Paula Rusu, Alice Iacobescu, Alina Petrescu, Vlad Petreanu sunt prezentatori de ştiri (Antena 3) respectabili. Prezenţe agreabile, neostentative, cu minte ageră, care punctează corespunzător, frazează corect, îşi menţin tonusul şi percepţia obiectivă asupra evenimentelor, oricât de mult se află în contact „direct" cu realitatea, şi care merită, evident, felicitări. *(Dorin Măran)*

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Morphy – N.N., 1859

DEZLEGARE:

1. Cc5 Rb8 (1... Rd8 2. Dd7x)
2. Cd7 Rc8 3. Cb6 Rb8 4. Dc8!
Tc8 5. Cd7 mat.

GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

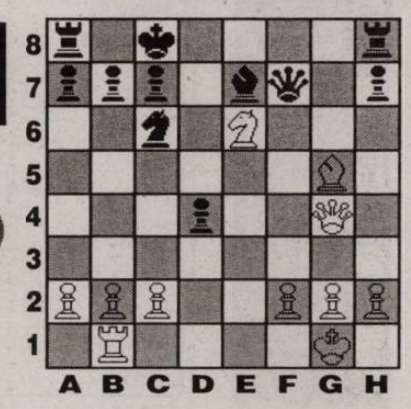

DIALOG ASTROLOGIC

Astrologul Chalex așteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor.

FLOAREA FABIAN – 72 ani, Piatra Neamț

«Sunt o cititoare fidelă a revistei „Magazin", încă de pe vremea comunismului. Mă numesc Floarea Fabian născută la 14 octombrie 1936. Fiul meu, Florin, este născut la data de 02 mai 1967, orele 10h10' prin cezariană. Am avut două căsătorii care s-au terminat prin divorț, din motive bine întemeiate. Copilul l-am crescut singură, de la vârsta de cinci ani, fără pensie de întreținere sau alt ajutor. Vă rog să faceți analiza celor două astrograme.»

Stimată doamnă Floarea,

Din epistola dv. mi-a atras atenția o frază, potrivit căreia „copilul l-am crescut singură de la cinci ani, fără pensie de întreținere sau alt ajutor". Sunt puțin nedumerit pentru că din 1972 v-ați crescut singură copilul, nu specificați ceea ce s-a întâmplat cu primul dv. soț și din ce motive nu ați solicitat pensie alimentară, deși susțineți că ambele căsnicii s-au desfăcut „prin motive bine întemeiate". În fond, aceste evenimente trecute sunt „micile dv. secrete" și ele caracterizează „particularitățile", în materie afectivo-relațională, ale unora dintre nativele Balanță. Ați iubit cu pasiune dar niciodată nu ați omis analizele riguroase, chiar dacă ați fost atrasă fie de bărbați mai în vârstă (la tinerețe), fie mai tineri (în partea a doua a vieții). Mărturie stau trigonul Venus-Saturn® și sextilul Venus-Neptun®. Din păcate, semicuadratura Venus-Mercur a generat, de foarte multe ori, stări de tensiune prin „sonorizarea disonantă" a dialogurilor purtate cu persoanele de sex opus. Crucea Astrală (Destinică) generată de Neptun-Jupiter-Saturn®-Mijloc Cer, cu Jupiter în casa a IV-a, casa familiei, și Saturn® în casa a VII-a, casa relațiilor parteneriale, pune în evidență „Golgota partenerială" pe care ați fost nevoită să o „escaladați" și, după cum se vede, cu experiențe de viață dintre cele mai neplăcute. Această configurație, puternic maleficizată, a fost și va fi, în continuare, „acompaniată" de alte două influxuri dure și anume: cuadratura Lună Neagră-Pluton® și opoziția Marte®-Saturn®. Ultimul influx disonant poate să fie „aducător" de unele afecțiuni, cum ar fi: artroză, fracturi, sciatică, fibroză, hepatită, nefrită. Analiza astrologică a „Cerului natal" al fiului dv. relevă lipsa acută a tatălui natural simțită de Florin, ea fiind ilustrată de opoziția Soare-Nod Lunar Sud, cu Soarele în casa a X-a, casa tatălui, și Nodul Lunar Sud în casa a IV-a, casa familiei.

Remarc la fiul dv. două configurații importante: „Triunghiul Regal" (Piramida de Aer) Lună-Venus-Marte® și „Trapezul Gigant" Lună-Venus-Uranus®-Neptun®. Triunghiul Regal îi aduce fiului șansa, oportunitatea, motivația acțiunilor sale, energia necesară atingerii scopurilor și țelurilor de viață pe care și le-a propus. Nu-i mai puțin adevărat că datorită acestor mari oportunități pe care i le oferă viața, Florin va deveni cu timpul comod, va dobândi o anume inerție (știind că șansa este întotdeauna de partea sa!) și va ajunge să trăiască într-un univers închis, preferând replierea internă decât expansiunea externă care reclamă efort susținut, efort pe care nu întotdeauna este dispus să îl facă.

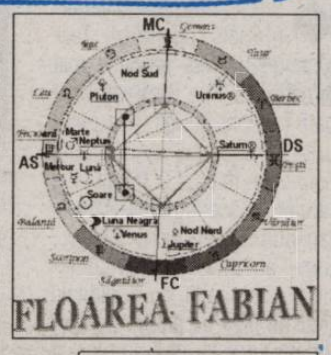

Prezența planetei Jupiter în casa a XII-a, casa izolării, a încercărilor și deceptiilor nu face altceva decât să susțină ipoteza presiunilor vieții de zi cu zi cărora le-a făcut față Florin datorită îndepărtării de tatăl natural dar poate să se constituie și într-un avertisment legat de un posibil conflict cu autoritățile sau cu terțe persoane în care disputa să se amplifice plecându-se de la un verbală (cuadratura Mercur-Jupiter). Nici în privința sentimentelor sale Florin nu are consecvență. Triunghiul Regal îi aduce o mare deschidere „de la suflet la suflet", stare afectivă indusă de permanenta prezență a mamei în preajma sa (trigonul Lună-Venus). La polul opus se situează relațiile disonante pe care Venus le realizează cu Nodurile Lunare, semn indubitabil al blocajului afectiv instituit asupra sufletului de copil îndepărtarea de tată la vârsta marilor întrebări legate de „cine sunt", „de unde vin" și „ce vreau să fac cu viața mea".

ELENA – 78 ani, București

„Mă numesc Elena și m-am născut la data de 06 octombrie 1931, orele 01h30', în comuna Bărcănești, județul Ilfov. Soțul meu, născut la data de 18.08.1930, noaptea, în Galați, a decedat în 14 iunie 2007 după o suferință relativ scurtă. Vă rog să fiți amabil să ne întocmiți și să ne analizați astrogramele și să-mi spuneți la ce să mă aștept în privința sănătății și a relațiilor interumane pentru că viața mea pare a nu mai avea sens după anii frumoși petrecuți în compania fostului meu soț."

Stimată doamnă Elena,

Sunteți o nativă Balanță cu Ascendent în Leu, cu planeta Marte în semnul ei arhaic de domiciliu, Scorpionul, și cu Venus „la ea acasă", în semnul de Aer al Balanței. Soțul dumneavoastră a fost un nativ Leu, cu aceeași Venus (planeta iubirii și patroana zodiei dumneavoastră) aflată la ea în domiciliu, adică tot în Balanță. În acest context astral de excepție nu este de mirare că dumneavoastră v-ați întâlnit destinic, v-ați iubit (o dragoste mare, „la prima vedere") și ați trăit o viață plină de satisfacții alături de fostul dumneavoastră partener de viață.

Vă rog să priviți astrogramele și să vedeți cum în fiecare dintre acestea „tronează" o configurație astrală destul de dură numită „Cruce Cosmică" (sau Destinică). Și aici – chiar în una din cele mai tensionate configurații – surpriza este una de excepție! Vă rog să observați că în ambele astrograme natale (a dumneavoastră și a soțului) această Cruce este una și aceeași „Cruce Cardinală" (cele patru vârfuri ale acelor pătrate sunt dispuse în semnele Cardinale, respectiv Berbec, Rac, Capricorn și Pești).

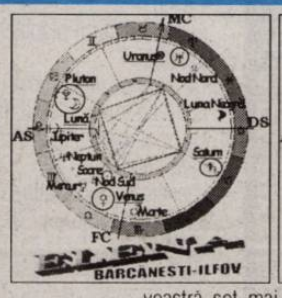

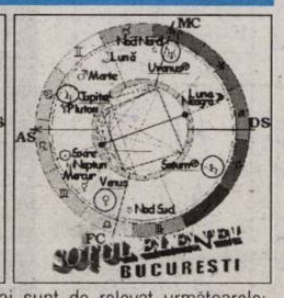

Identitatea dintre aceste configurații este una și mai izbitoare pentru că ele sunt realizate din aceleași patru planete: Uranus în Berbec, Pluton în Rac, Venus în Balanță și Saturn în Capricorn. În interpretare astrologică aceste „suprapuneri" (synastrii) poartă numele de „SUFLETE PERECHE". Este uimitor cum, în această viață, ați reușit să „dați de urmă" unui „suflet pereche", deși nu ați fost nativi născuți în aceeași zi. O astfel de „găsire" între doi nativi de tip „suflete pereche" se întâmplă extrem de rar și ea are loc în contextul în care cei doi au avut trăiri în vieți anterioare și nu și-au făcut niciun rău unul altuia. De aceea, vă înțeleg actuala stare sufletească, dumneavoastră având impresia că toată lumea s-a prăbușit o dată cu decesul soțului. Dar, de dincolo de mormânt, soțul veghează asupra dumneavoastră, având grijă să vă redresați psihic și să redeveniți pe „linia de plutire". Nu uitați! Aveați același Ascendent (în Leu – semn patronat de Soare) și planeta iubirii, Venus, la ea în domiciliu, în Balanță (semnul dumneavoastră zodiacal!).

Referitor la astrograma fostului dumneavoastră soț mai sunt de relevat următoarele: Pluton, în casa a XII-a (casa finalului de viață) și opoziția Soare (situat în casa a I-a, casa personală)-Luna Neagră (situată în casa a VIII-a, casa morții) relevă finalul de viață produs după o anume suferință. Și cum Crucea Destinică se află pe semnele Cardinale, suferința a fost violentă și de scurtă durată. Pentru ca elementele „de excepție" în relație directă cu cele două astrograme pe care le-am analizat să nu se epuizeze, am să vă rog să vizualizați astrograma momentului decesului soțului dumneavoastră. Iată că și în aceasta se regăsește acea Cruce Destinică, numai că de această dată ea nu mai este una Cardinală ci una de tip „Mutabil" (în semnele Gemeni-Fecioară-Săgetător-Pești), semn că soțul dumneavoastră a plecat în călătoria veșnică spre un alt astral. Este Crucea Mutabilă generată de Lună (neantul, visarea)-Nodul Lunar Sud (ultima „Pedeapsă supremă a vieții")-Jupiter (liniștea dinaintea trecerii Styxului)-Uranus (lipsa totală a energiei cerebrale).

În ceea ce privește cursul vieții dumneavoastră, vă rog să nu aveți nici o grijă. De acolo, „De Sus", soțul veghează, iar dumneavoastră – ca nativă Balanță – vă veți regăsi echilibrul psihic și vă veți ordona viața, punând-o, evident!, pe alte baze în care vor prevala elementele de natură religios-spirituală.

Pagină realizată de astrologul
CHALEX

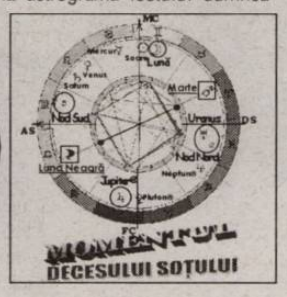

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ O otravă numită melaninină ■ Magia și misterul fulgilor de nea ■ Omul care a învins radiația ■ Lumea invizibilă din Spitzberg ■ Și totuși, Hitler a avut copii? ■ Oslo și drumurile pe mare ■ Unde sunt extratereștrii? ■ Gustul și culoarea fericirii ■ Iarna, posibil „inamic" al sistemului osos

HOROSCOP

CONFIGURAȚIA SĂPTĂMÂNII 9 – 15 FEBRUARIE 2009

BERBEC (20-21) martie – (19-20-21) aprilie

Sunteți într-o stare afectiv-emoțională bună iar energia de care dispuneți este capabilă să susțină proiectele pe care aveți de gând să le demarați. Un singur amendament: „risipa" de cuvinte vă poate dăuna. ● ***Zile benefice:*** luni și marți. ● ***Zi tensionată:*** sâmbătă. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **joi**.

TAUR (19-20-21) aprilie – (20-21-22) mai

Dacă treceți cu bine influența nefavorabilă a fazei de Lună Plină (de pe axa Leu-Vărsător), puteți spera să vă materializați oportunitățile în domeniul comunicării-comerțului și al demarării proiectelor de anvergură. ● ***Zile benefice:*** miercuri și joi. ● ***Zile tensionate:*** sâmbătă și duminică. ● ***Zile destinice*** (nativii decanului III): **luni și duminică**.

GEMENI (20-21-22) mai – (21-22) iunie

Plin de energie și debordând de afectivitate, sunteți în măsură de a aborda acțiuni de expansiune (socială și materială). Se impune dozarea judicioasă a energiei cerebrale pentru a se evita posibilul stres. ● ***Zile benefice:*** luni, vineri și sâmbătă. ● ***Zi tensionată:*** miercuri.

RAC (21-22) iunie – (22-23) iulie

O săptămână cu foarte multe influxuri benefice care sunt susținute de influența fastă a planetelor Saturn și Uranus. Este posibil ca pe fondul cuadraturilor Venus-Pluton/Luna Neagră să apară tensiuni între parteneri. ● ***Zile benefice:*** marți, miercuri, sâmbătă și duminică. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **joi**.

LEU (22-23 iulie) – (22-23-24) august

Semnul dumneavoastră este supus unui stres astral malefic deosebit prin faza de Lună Plină (luni) și a influenței destinice a relației disonante dintre Lună și Nodul Lunar Sud (duminică). Posibil ca Neptun să vă inducă gânduri rebele. ● ***Zile benefice:*** marți, joi și vineri. ● ***Zile destinice*** (nativii decanului III): **luni și duminică**.

FECIOARĂ (22-23-24) august – (22-23) septembrie

Conjuncția Lună-Saturn și opoziția Lună-Uranus, de miercuri, sunt singurele „sincope astrale" ale săptămânii. În rest, se preconizează zile cu impact benefic, astfel că puteți demara cu succes acțiuni de anvergură. ● ***Zile benefice:*** marți, joi, sâmbătă și duminică. ● ***Zile tensionate:*** miercuri.

BALANȚĂ (22-23) septembrie – (22-23-24) octombrie

Predispozițiile dumneavoastră sunt legate de dorința de disputa, a cuceri și a învinge, pe fondul unei străluciri de excepție (personalitate debordantă) și a unei intuiții deosebite. Excepție face ziua de joi, pentru nativii decanului I. ● ***Zile benefice:*** luni, marți și sâmbătă. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **joi**.

SCORPION (22-23-24) octombrie – (21-22-23) noiembrie

Pe fondul fazei de Lună Plină, de luni, pot să apară unele stări de tensiune, mai ales dacă nu știți să vă „țineți gura", iar duminică se produce un dublu impact malefic al durelor cuadraturi Lună-Nod Lunar Sud/Marte. ● ***Zile benefice:*** miercuri, joi și sâmbătă. ● ***Zile destinice*** (nativii decanului III): **luni și duminică**.

SĂGETĂTOR (21-22-23) noiembrie – (21-22) decembrie

Șansele sunt de partea dumneavoastră în această săptămână, astfel că dacă reușiți să renunțați la reticență și la conservatorism puteți aborda cu elan toate provocările vieții diurne. Miercuri nu dați curs presentimentelor! ● ***Zile benefice:*** luni, marți, vineri și sâmbătă. ● ***Zi tensionată:*** miercuri.

CAPRICORN (21-22) decembrie – (20-21) ianuarie

Ziua de joi este una cu impact malefic major (se pot produce transformări destinice în bine sau în rău). Cele mai expuse impactului disonant sunt trăirile afective unde „loviturile destinice" vor fi foarte dure. ● ***Zile benefice:*** marți, miercuri și duminică. ● ***Zile tensionate:*** vineri și sâmbătă. ● ***Zi fatidică*** (nativii decanului I): **joi**.

VĂRSĂTOR (20-21) ianuarie – (18-19) februarie

Zilele extreme ale săptămânii sunt cele mai greu de traversat. Luna Plină și opoziția Lună-Neptun (luni) vă bulversează planurile, iar dubla cuadratură Lună-Marte/Jupiter (duminică) este posibil să inducă neșansă. ● ***Zile benefice:*** joi și vineri. ● ***Zile tensionate:*** marți, sâmbătă și duminică. ● ***Zile destinice*** (nativii decanului III): **luni și duminică**.

PEȘTI (18-19) februarie – (20-21) martie

Săptămâna se află sub influența malefică a opoziției Lună-Uranus și a unei reticențe care va accentua stările dumneavoastră de confuzie și neliniște. Spre sfârșitul săptămânii Cerul Astral se „însenină", aducând cu el liniștea. ● ***Zile benefice:*** sâmbătă și duminică. ● ***Zile tensionate:*** marți, miercuri și joi.

LUNĂ PLINĂ *(opoziție SOARE-LUNĂ)*
(09.02, orele 16.50, în LEU-VĂRSĂTOR)
CAREURI în „T" (Duble Careuri, 13.02.2009)
VENUS-LUNA-PLUTON/LUNĂ NEAGRĂ
MERCUR *intră în VĂRSĂTOR (14.02, orele 17.30)*
Periplul Lunii: LEU-SCORPION

TELEFONUL CITITORULUI

Pentru a putea afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:
021.317.89.64

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	5,50 LEI	☐ 4 LUNI	22,00 LEI
☐ 2 LUNI	11,00 LEI	☐ 5 LUNI	27,50 LEI
☐ 3 LUNI	16,50 LEI	☐ 6 LUNI	33,00 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____,

bl. _____, sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____,

localitate _____, cod _____,

județul _____.

Abonați-vă la magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120$ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60$ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ștampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POȘTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ștampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 922 ● ANUL LII ● 12 FEBRUARIE 2009 ● 16 PAGINI ● 1,50 LEI Nr. 6 (2672)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Noi credem că ceea ce facem e doar o picătură în ocean. Dar oceanul ar fi mai mic fără acest strop.**
Maica Tereza

■ **Nu contează cât de bogat sau faimos eşti. La înmormântarea ta va conta doar starea vremii.**
Michael Pritchard

■ **„Sărac şi fericit" nu este o vorbă creată de un sărac.**
Mason Cooley

Femina club
Pentru părinţi
Alintul, mesaj esenţial
Dosarele frumuseţii
Ten luminos

Homo Sapiens se reinventează

„Natura nu face salturi", spunea un dicton drag naturaliştilor, în urmă cu câteva secole. Un dicton considerat multă vreme literă de lege dar care ar putea fi reconsiderat, având în vedere revoluţiile ce se anunţă în biotehnologie, inclusiv abilitatea de a modifica genele şi a manipula celulele stem. Aceste descoperiri ar putea transforma radical procesul evolutiv al omenirii, ajutându-l pe Homo Sapiens să-şi stabilească propriul curs genetic şi să devină, practic, o altă fiinţă.

În mai puţin de cinci ani, geneticienii vor putea crea material reproductiv uman (spermă şi ovule) din orice celulă a organismului uman, permiţând cuplurilor infertile sau oamenilor suferinzi de sterilitate să se reproducă. Este concluzia unui raport al Grupului Hinxton, un consorţiu internaţional de savanţi printre ai cărui membri se numără nume prestigioase, precum Ruth Faden, directorul Institutului de Bioetică Johns Hopkins şi Peter J. Donovan, profesor de biochimie la Universitatea Irvine, California.

Vom scăpa de boli încă din faza de embrion!

Chiar dacă mulţi şi-au manifestat scepticismul faţă de predicţiile Grupului Hinxton, acestea par să fie confirmate de recenta performanţă a geneticienilor de la universităţile din Wisconsin, Statele Unite, şi Kyoto, Japonia, care au reuşit să transforme celule prelevate din pielea unor adulţi în celule stem omnipotente, ce se pot multiplica practic la infinit şi se pot dezvolta în orice fel de celulă din corpul uman. În termeni evolutivi, abilitatea de a schimba un tip de celulă în altele – chiar într-un embrion – implică faptul că oamenii vor „fura" Naturii controlul asupra evoluţiei. „Această descoperire ne pune la dispoziţie o întreagă tehnologie de lucru graţie căreia oricine îşi poate transmite genele unui copil folosind doar câteva celule prelevate dintr-un milimetru pătrat de piele", spune Robert Lanza, de la Advanced Cell Techology din Massachusetts.

Tot geneticienii ne asigură că, prin intermediul unui proces cunoscut drept „recombinare omologă", vor putea să elimine caracteristicile nedorite ale unei persoane, înlocuindu-le cu unele utile. Procesul are loc şi pe cale naturală, în timpul reproducerii sexuale, când ADN-ul celor doi părinţi se amestecă, pentru a forma o progenitură care este unică, din punct de vedere genetic. Dar, aşa cum au demonstrat Mario Capecchi de la Universitatea Utah, Sir Martin Evans de la Universitatea Cardiff şi Oliver Smithies de la Universitatea North Carolina, laureaţi cu Nobel în 2007, recombinarea omologă poate fi reuşită şi în laborator. Adăugând sau eliminând selectiv fragmente ADN în celule fertilizate artificial, savanţii ar putea anihila genele responsabile de apariţia unor boli precum diabetul sau insera gene capabile să ofere persoanei respective mai multă forţă fizică ori mai multă inteligenţă.

Dar schimbarea ADN-ului urmaşilor, genă cu genă, ar fi un proces dificil, complicat şi îndelungat. O cale mai rapidă ar fi introducerea de noi caractere dintr-o dată, prin inserarea unui nou cromozom, întreg. Unii cercetători, inclusiv controversatul J. Craig Venter, un pionier al geneticii moderne, au pus deja la punct un „centromer", care conţine proteine, controlând delicatul proces al diviziunii celulare. În mai multe laboratoare din Statele Unite, Marea Britanie şi Japonia se desfăşoară acum cercetări vizând construirea de cromozomi artificiali funcţionali. Bill Earnshaw, specialist în biologie celulară la Universitatea Edinburgh, consideră că aceşti cromozomi sintetici ar putea fi utilizaţi pentru a modifica genele din interior, asemenea unor troieni. Unele dintre gene ar putea fi astfel „păcălite" să convertească celulele obişnuite în celule stem, care ar putea întări sistemul imunitar şi stopa procesele de îmbătrânire. „Cromozomii artificiali ar putea reprezenta cea mai eficientă modalitate de modificare a genomului", spune Lee Silver, profesor de biologie moleculară la Princeton University. „Natura nu face calcule pentru fiecare copil care se naşte, este ca un jucător care aruncă zarurile, lăsându-le să cadă sub imperiul hazardului. Cum ar fi însă ca noi, ca părinţi, să

putem lua zarurile şi să le putem aşeza pe masă aşa cum dorim, cum credem că este mai bine pentru copiii noştri? Astfel, cromozomii artificiali ar putea fi inseraţi în embrionii umani, formând versiuni genetice care au exclusiv gene bune – precum cele care protejează împotriva cancerului, a bolilor cardiace etc. – şi din care genele rele au fost îndepărtate. O asemenea transformare, care pe mulţi, desigur, îi sperie deja, este privită de savanţi ca o soluţie de neînlocuit: „Ca specie, omul nu va fi capabil să supravieţuiască în forma actuală. Suntem extrem de vulnerabili la boli şi alte maladii apar, tot mai distrugătoare. Genetica ar putea fi cheia supravieţuirii noastre", crede Silver.

A fost realizat „translatorul de limbaje extraterestre"

Un program de calculator care ar putea identifica şi chiar traduce mesajele primite de la eventualele civilizaţii extraterestre a fost recent pus la punct de savantul britanic John Elliott de la Leeds Metropolitan University. Elliott este convins că, graţie invenţiei sale, oamenii vor putea descifra structura limbajelor aliene, primul pas în înţelegerea mesajelor care ar putea sosi din spaţiu. Programul său poate compara un limbaj extraterestru cu o bază de date compusă din 60 de limbi vorbite pe Terra, pentru a verifica dacă au o structură similară. „Limbajele trebuie să fie structurate în anumite moduri, altfel ar fi ineficiente şi greoaie.

Chiar şi limba unei civilizaţii extraterestre aflate la mare distanţă de noi e posibil să aibă caracteristici recognoscibile, care ne-ar putea ajuta să înţelegem cât de inteligente sunt formele de viaţă de acolo", precizează savantul britanic. Programul pe care el l-a realizat poate despărţi o frază, din orice limbă, în cuvinte cheie, ca de pildă substantive şi verbe şi poate localiza adjectivele, aflate aproape întotdeauna lângă substantive, şi prepoziţiile sau conjuncţiile ce fac legătura între propoziţii.

Iniţiativa lui vine după ce studii anterioare dovediseră că se poate determina dacă un semnal venit din spaţiu reprezintă o comunicare verbală, mai curând decât o imagine sau o melodie.

Biblioteca judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

5 948427 000058 06

SUDOKU
jocul săptămânii: 06

2	6	5	9	1	3	7	8	4
7	9	3	4	8	6	2	5	1
1	4	8	2	5	7	9	3	6
9	7	6	5	4	8	1	2	3
8	3	2	7	6	1	4	9	5
5	1	4	3	9	2	6	7	8
6	5	1	8	7	9	3	4	2
3	8	7	1	2	4	5	6	9
4	2	9	6	3	5	8	1	7

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

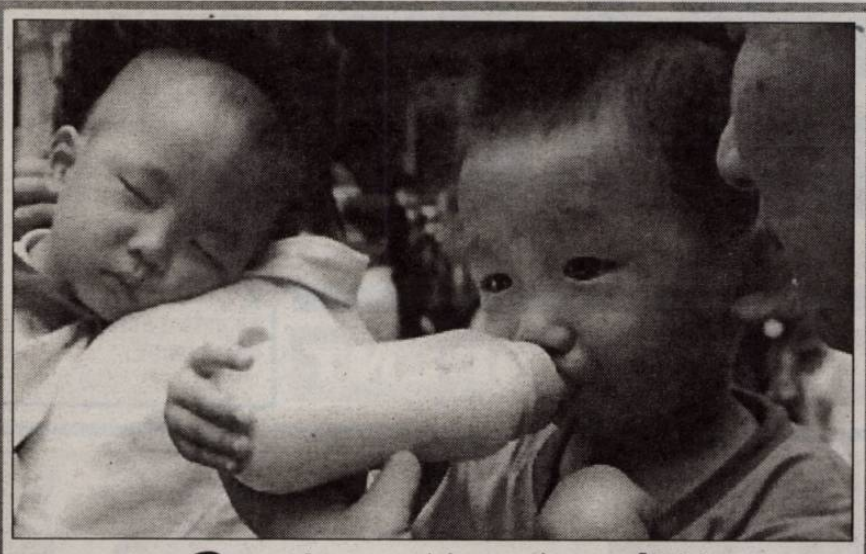

O otravă numită
MELAMINĂ

O răşină sintetică, fabricată pentru prima oară în 1930, introdusă mai ales în componenţa materialelor plastice şi a adezivilor dar şi a alimentelor, de care sunt legate tragicele evenimente petrecute în China: moartea a 4 sugari şi spitalizarea altor 50.000, ca urmare a adaosului de malamină în lapte.

Se pare că laptele incriminat a fost diluat cu apă. Dar pentru a respecta conţinutul reglementar minimal în proteine, fabricanţii au adăugat melamină. Un compus bogat în azot care înşeală uşor controlul în conţinutul de proteine.

Care sunt efectele asupra sănătăţii?

Autoritatea de control americană, Food and Drug Administration (FDA) consideră ca tolerabilă absorbţia cotidiană de 0,63 mg per kilogram de greutate corporală (pe zi). În cantitate mai mare poate duce la precipitarea cristalelor în ţesuturile renale, ceea ce poate antrena insuficienţa renală şi uneori decesul.

Ce produse sunt vizate?

Mai ales laptele pentru sugari (2500 mg/kg), apoi cremele derivate (creme îngheţate, creme praf, pentru cafea), biscuiţii, unele bomboane etc. Se mai foloseşte şi în hrană pentru peştii de crescătorie. În 2007, melamina a fost depistată în SUA, în alimente pentru animale, importate din China. Consecinţe: 4.000 de pisici şi câini morţi.

Fotoliul otrăvit

Dincolo de melamină, chinezii s-au făcut responsabili şi de utilizarea unui produs chimic nociv, un agent antimucegai alergizant (DMF), interzis în Europa.

Urmează o poveste adiacentă, cea a unor fotolii fabricate în China, care au trimis 30 dintre utilizatori în spital. Totul a început la Strasbourg, în iunie 2008, când un pacient s-a plâns de o eczemă severă la nivelul spatelui şi feselor apărută cu 4 luni înainte. Originea ei n-a fost identificată de dermatologi. În cadrul unui congres, în Portugalia, au fost prezentate cazuri similare. O adevărată epidemie... Un dermatolog suedez a identificat produsul chimic responsabil: un agent anti-mucegai şi un alergizant puternic, interzis în Europa, dar care este produs în China. Unii dintre pacienţi au făcut o legătură cu fotoliile achiziţionate. Pudra-otravă din ele trecea prin haine şi ajungea pe pielea utilizatorilor.

Pacientul din Strasbourg achiziţionase în urmă cu câteva luni acelaşi tip de fotoliu. Au fost trimise apoi 38.000 de scrisori tuturor cumpărătorilor, în urma unei cooperări largi cu furnizorii. În Europa, fotoliile au fost imediat retrase din magazine.

Se pare că otrava e utilizată şi în confecţionarea încălţămintei de origine chineză. O temă cu siguranţă gravă...

DORIN MĂRAN

Magia şi misterul fulgilor de nea

Cei mai mari sculptori ai timpului ar putea fi geloşi pe formele atât de diferite şi de spectaculoase ale fulgilor de nea. Dansul lor haotic este un spectacol al frumuseţii pe care îl receptăm cu uimire şi bucurie. Ori de câte ori am încercat a-i prinde în palmă, îşi ascund cu grabă misterul formei, topindu-se cu repeziciune. O magie a frumuseţii, a formelor şi a efemerităţii acestor neasemănate minuni „zburătoare". Sigur, pe toţi ne fascinează, dar au trezit şi curiozitatea oamenilor de ştiinţă, care încearcă, de ani buni să dezlege acest mister. Dar parcă, dacă magia fulgilor s-ar risipi, oamenii n-ar mai putea fi atât de uimiţi de formele pe care le au!

Nu cu mult timp în urmă, cercetătorul Kenneth Libbrecht, profesor de fizică la *California Institute of Technology* a publicat chiar o carte în care a prezentat imagini extraordinare ale cristalelor de gheaţă (fulgii de nea). Fotografiile au fost făcute cu un foto-microscop, optimizat pentru a fotografia fulgii de nea dar, după cum precizează chiar Libbrecht, fotografierea nu a fost deloc uşoară. „Există foarte multe provocări. Cristalele sunt mici, aşa că tehnicile normale ale macro fotografierii nu funcţionează prea bine. Microscopul trebuie să fie de o calitate foarte bună şi suficient de robust pentru a funcţiona afară, la temperaturi sub zero grade. Pentru a avea fotografii bune este necesar să faci multe" – preciza cercetătorul.

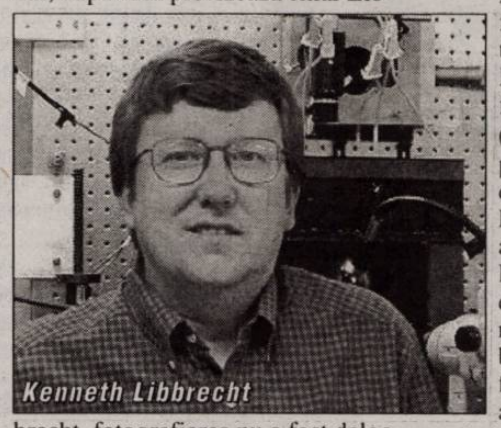

Kenneth Libbrecht

Uitându-ne mai mult în trecut şi căutând alte imagini ale fulgilor de nea, am aflat că a mai existat un om de ştiinţă care şi-a legat întreaga viaţă de studiul fulgilor de nea, Wilson Bentley supranumit „The Snowflake Man". Natura s-a dovedit cel mai mare designer al vremurilor, ea ne oferă spectacole la tot pasul. Dacă apa se transformă şi ia cele mai diferite forme, cea cristalină „organizată" nemaipomenit de interesant şi divers în fulgi de nea, l-a fascinat pe Bentley. El a apreciat această frumuseţe care ţine doar până la... topire. Din 1889, când Bentley a fotografiat pentru prima oară un fulg de nea, şi până în 1931 el a obţinut mii de poze, încercând să găsească doi fulgi cu aceeaşi formă. Din păcate, n-a găsit şi misterul diversităţii fulgilor de nea a rămas nedesluşit, iar cercetările au continuat. Încercând să-l contrazică pe cel care nu găsise doi fulgi identici de-a lungul atâtor ani, în 1980, Nancy Knight de la National Center for Atmospheric Research (Wisconsin) anunţa cu mare pompă că, în sfârşit, a găsit doi fulgi de zăpadă identici! Numai că, la puţin timp, după anunţul respectiv, a venit Kenneth Libbrecht şi a pus din nou punctul pe „i", demonstrând că, molecular vorbind, este imposibil ca acei fulgi să fie identici, chiar dacă au apărut prin expunerea valorilor de apă, exact în aceleaşi condiţii meteorologice şi în aceeaşi perioadă. Asta, explică omul de ştiinţă, pentru că există haosul microscopic care face iniţial să se formeze cristale mici de gheaţă ce fuzionează treptat, iar când fulgul devine suficient de greu, el coboară încet, spre pământ, atrăgând alte cristale.

Wilson Bentley si unul din fulgii fotografiati (în medalion)

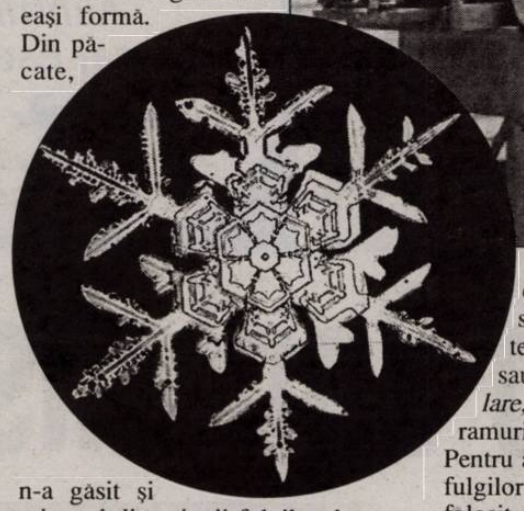

Profesorul Kenneth a identificat 35 de tipuri diferite de fulgi de nea. Dintre acestea el aminteşte *„fulgii comuni"* care sunt subţiri, cu şase braţe şi arată ca o stea ei formându-se când temperatura din jur este de -2 sau -15º C, şi *„dentritele stelare,"* care sunt nişte cristale cu ramuri, cu diametrul de 2-4 mm. Pentru a sublinia forma şi mărimea fulgilor de nea, prof. Libbrecht a folosit diverse tehnici de iluminat, cu ajutorul filtrelor colorate pentru efecte diferite. Fotografiile realizate, de-a lungul timpului, l-au ajutat pe cercetător să studieze mult mai atent cristalele de gheaţă din punctul de vedere al fizicii. Aşa a putut afla mai multe detalii despre cum se condensează moleculele pentru a forma cristale, demonstrând totodată că nici un fulg nu este identic cu altul.

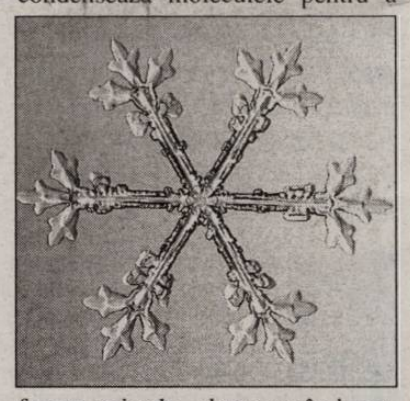

O lume unică a fulgilor de nea care încă-şi păstrează magia şi misterul, lăsând oamenii să viseze şi să filozofeze.

N. FLORIA

Rutină...

„Am vrut să mă smulg din rutina zilnică...". Pleonasmul este destul de frecvent întâlnit şi este cauzat – în principal – de dorinţa de intensificare a sensului.

Dicţionarul defineşte substantivul „rutină" drept „Obişnuinţa de a gândi şi de a acţiona întotdeauna la fel". De vreme ce „rutina" este un anumit fel de „obişnuinţă" se înţelege că atributul „zilnic" este de prisos. La fel de greşite sunt expresiile „rutină cotidiană" sau „rutină permanentă" sau „rutina de fiecare zi".

Să vorbim corect!

Tot pleonasme apar şi în expresiile „tabietul său de fiecare zi" sau „tabietul său zilnic", substantivul „tabiet" însemnând „Deprindere, gust pe care cineva şi-l satisface cu regularitate, cu meticulozitate; obişnuinţă. *(I.S.)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 021.317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
RO47 BACX 0000 0030 0016 0001 (USD)
RO20 BACX 0000 0030 0016 0002 (EURO)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 021.317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **INTACT S.A.**

LUMEA INVIZIBILĂ din Spitzberg

Apele subterane reprezintă peste 90% din apele dulci disponibile pentru omenire. Un univers aflat în atenţia oamenilor de ştiinţă întrucât aparţine viitorului. Apele subterane reprezintă deopotrivă un ecosistem preţios care poate oferi informaţii importante despre trecutul planetei şi despre problematica mediului.

Temperatura la sfârşitul de vară arctică în Spitzberg, aflat în nordul arhipelagului Svalbard, urcă cu câteva grade peste zero. Apele rezultate din topirea gheţii se ramifică în pârâuri noroioase în care rişti să te înfunzi ca în nisipurile mişcătoare. Patru oameni de ştiinţă din Italia şi Olanda se află în apropierea fiordului Bock, în căutarea izvoarelor calde, cele mai nordice din lume, pentru a încerca să pătrundă în secretele lor biologice, după ce au navigat cu velierul polar *Vagabond*, aflat de 8 ani în serviciul expediţiilor ştiinţifice sau aventuroase.

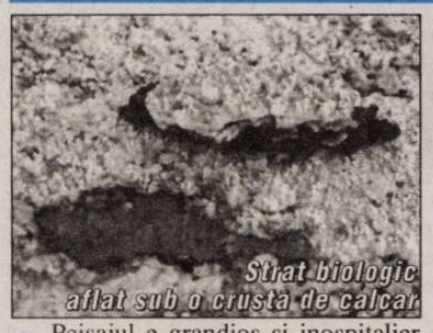
Strat biologic aflat sub o crustă de calcar

Peisajul e grandios şi inospitalier la poalele munţilor din morenă măturaţi de vântul glacial. Nu departe se profilează turme de reni, speriaţi de prezenţa umană. În acest deşert de piatră, de tundră şi nisipuri ude, se află izvoarele Troll ce formează mici oglinzi de apă caldă, pline de alge şi muşchi, din care se scurg pârâiaşe de culoarea smaraldului. Şiraguri de bule de bioxid de carbon plutesc la suprafaţă. Cele şase izvoare din Troll sunt cunoscute de la începutul secolului XX. Unele nu sunt mai mari decât un ceaun, altele ating suprafaţa unei piscine.

Originea lor e legată, fără îndoială, de vulcanul Ternary, aflat în vecinătate, iar vechimea lor se situează undeva între 4000 şi 6500 de ani. Deşi nu au o mare suprafaţă, acestea formează oaze de căldură într-un univers glacial. Viaţa subterană pe care o caută cercetătorii e microscopică, invizibilă. E vorba de vieţuitoare care ar putea reprezenta soluţii industriale, farmaceutice sau soluţii legate de mediu.

Unul dintre cercetători e specializat în studiul formelor de viaţă subterană, a faunei necunoscute care prosperă în pânzele freatice sau în apele fosile. Prezenţa acestor izvoare calde a permis, probabil, dezvoltarea unor forme de viaţă foarte vechi şi perpetuarea lor în condiţii de mediu foarte dificile.

Înregistrarea Ph-ului şi a conductivităţii izvoarelor

Primele teste făcute la bordul vasului

Sunt instalate capcane permanente în locurile în care ţâşneşte apa subterană. Momelile din carne uscată ar trebui să atragă aceste vieţuitoare. Sunt dizlocate pietre, sunt filtrate alge, este căutat accesul la ape mai adânci. Cercetătorii au avut surpriza să constate că aceste ape au tendinţa de a seca. Unele dintre ele sunt înconjurate de pereţi din calcar care altădată au fost acoperiţi cu apă.

La început, „pescuitul" e departe de a fi copios: doar câteva crustacee minuscule şi un viermişor care nu seamănă cu nici unul dintre congenerii săi. O nouă specie, desigur, care va fi analizată morfologic şi va fi supusă testelor de biologie moleculară a ADN-ului. Cercetătorii nu se îndepărtează unul de altul. În orice moment poate apărea un urs polar. Puştile şi un câine siberian veghează în fiecare clipă în apropiere.

Unul dintre cercetători măsoară pH-ul, temperatura şi conductivitatea izvoarelor pentru a înţelege mai bine caracteristicile fizice a acestui mediu original. Un altul, prelevează eşantioane, ia notiţe, face fotografii. Cu un cuţit, taie o bucată de carbonat din marginea unui izvor. Sub crusta cenuşie descoperă un strat umed de culoare verde: o colonie de bacterii care supravieţuieşte, poate, de mii de ani. *(Va urma)*

DORIN MĂRAN

Un strămoş fără descendenţi

Ötzi, omul din neolitic al cărui corp mumificat de frig a fost descoperit la frontiera austro-italiană în 1991, nu a avut descendenţi direcţi, în opinia cercetătorilor de la

Universitatea din Canerino, Italia. Analiza completă a ADN-ului său mitocondrial, o premieră pentru un corp uman vechi de peste 5000 de ani, a permis compararea sa cu alte 115 ADN-uri din linia K europeană căreia îi aparţinea. Analizele au confirmat faptul că ADN-ul său nu face parte din cele 5 sub-grupe actuale cunoscute din linia K. Membrii familiei Ötzi nu au avut aşadar descendenţi. Iar dacă au avut, aceştia, în număr mic, au derivat genetic, reintregrându-se într-un alt grup în care genele lor s-au pierdut.

Din nou, despre calviţie

Specialiştii de la Institutul suedez Karolinska au identificat, recent, o proteină remarcabilă, denumită Lgr5, aflată la suprafaţa celulelor suşe ale sistemului pilos. Aceasta are proprietatea de a mări productivitatea „uzinelor" de păr, adică a foliculilor pilosi. Să fi fost oare descoperit secretul părului care nu mai cade? Studiul Lgr5 permite în orice caz înţelegerea dinamicii părului şi de ce

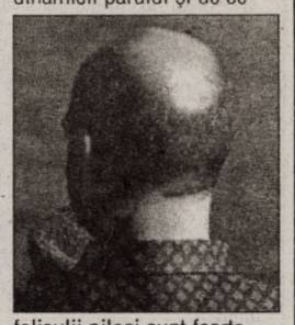

foliculii piloşi sunt foarte activi la anumite persoane, iar la altele se produce fenomenul calviţiei. Entuziasmul cercetătorilor e deocamdată temperat întrucât cercetările au fost realizate pe şoareci.

Un alt studiu recent aparţinând specialiştilor din Montreal şi Londra, se referă la calviţia androgenetică, forma cea mai răspândită la om. Aceasta se caracterizează prin pierderea de păr într-o evoluţie previzibilă, formând aşa-numita „coroană hipocratică". Realizând un studiu asupra genomului unui număr de 1000 de bărbaţi de tip european, cercetătorii au identificat două noi variaţii pe cromozomul 20 care măresc riscul calviţiei. *(D.M.)*

Lăcustele chimice

De unde vine aurul Pământului?

O mare parte din aur, platină, paladiu aflate în scoarţa terestră şi-ar putea avea originea într-o ploaie de meteoriţi metalici provenind din nucleurile metalice ale asteroizilor care au suferit coliziuni. Metalele ar fi migrat, asemenea fierului, spre centrul globului la începutul formării planetei, când aceasta se afla într-o stare de fuziune parţială. Migrarea metalelor a avut loc spre centru în câteva zeci de milioane de ani. O ipoteză emisă de cercetători de la Universitatea din Mayence (Germania). *(D.M.)*

O simplă modificare chimică produsă la nivelul creierului lăcustelor le transformă pe acestea din nişte insecte inofensive în adevărate roiuri devastatoare pentru recoltele din Africa şi din alte regiuni ale lumii.

Descoperirea rolului deţinut de neurotransmiţătorul serotonină în transformarea acestor insecte din inofensive în adevărate pericole, deschide calea punerii la punct a unor tehnici eficiente de combatere a acestui fenomen care periclitează existenţa unei zecimi din totalul locuitorilor planetei. Doar 500 de lăcuste de deşert adulte *(Schistocerca gregaria)* sunt suficiente pe un hectar de teren pentru a produce fenomenul denumit „faza gregară" – tendinţa de a se aduna în grup în acele locuri unde există hrană. Însă, în cazul lăcustelor migratoare, fenomenul de fază gregară se declanşează abia când există aproximativ 2.000 de insecte pe un hectar de teren, au declarat experţii Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru Alimentaţie şi Agricultură (FAO). Cele două categorii de insecte îşi schimbă radical comportamentul, culoarea, morfologia, fiziologia şi biologia atunci când se grupează.

Cea mai spectaculoasă parte a acestei transformări este constituirea grupurilor formate din mii de larve şi a roiurilor de lăcuste care devastează zeci de hectare cultivate. „Faza gregară este o strategie născută din disperare şi condusă de foame, iar roirea este o soluţie pentru a găsi noi teritorii de hrană", a explicat Steve Roger, de la Universitatea Cambridge din Marea Britanie, unul dintre principalii autori ai acestui studiu.

Lăcustele solitare şi cele gregare sunt atât de diferite din punct de vedere fiziologic şi comportamental încât entomólogii au crezut, până în 1921, că au de-a face cu două specii distincte. Când cercetătorii au înţeles că poluarea declanşează roirea lăcustelor, ei s-au întrebat cum se produce acest fenomen şi de ce prezenţa mai multor lăcuste pe un spaţiu restrâns are aceste efecte. Noul studiu a permis descifrarea unui mister pe care ştiinţa încearcă să îl dezlege de peste 90 de ani. Cercetătorii au descoperit că o creştere a nivelului de serotonină în anumite părţi ale sistemului nervos produce schimbări profunde în comportamentul acestor insecte, conducând la formarea roiurilor de lăcuste. În laborator, lăcustele solitare pot fi transformate în lăcuste gregare în doar două ore, prin simpla gâdilare a membrelor lor inferioare, pentru a simula busculadele care au loc în timpul migraţiilor în grup. Această perioadă coincide cu creşterea concentraţiei de serotonină în sistemul nervos al acestor insecte. Cercetătorii au injectat insectelor o substanţă care blochează acţiunea serotoninei. Supuse acelorasi atingeri, aceste lăcuste nu au mai devenit gregare.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Nero nu s-a speriat cu adevărat decât atunci când a auzit că Vindex îi propusese lui Galba, „bătrânul şi credincios" Galba, cum îl considera el, titlul de împărat. Galba, guvernator al Hispaniei Tarraconensis la momentul respectiv avea, se pare, discuţii cu Vindex de ceva vreme şi, provenind dintr-o ilustră familie senatorială, era întru totul îndreptăţit să pretindă tronul, cu atât mai mult cu cât era înrudit cu dinastia Iulio-Claudică.

Autorii antici susţin că un astrolog îi spusese cândva lui Nero să se ferească de vârsta de 73 de ani. Mult timp, împăratul crezuse că profeţia se referea la el şi că, probabil, va muri la acea etate. Dar Galba avea 73 de ani şi acum Nero înţelegea că de fapt pentru acesta fusese făcută prezicerea. Probabil că asta e doar o legendă şi că Nero, care nu era prost deloc şi nici

Pe marginea prăpastiei

naiv, avea motive mult mai serioase decât o profeţie astrologică să se ferească de Galba.

Pe când era frământat de griji, o veste bună l-a mai îmbunat: Verginius Rufus, guvernatorul Germaniei Superior, pornise cu trei legiuni să zdrobească revolta lui Vindex. Din nou s-a dedicat pasiunii sale, arta, şi a convocat mai mulţi senatori de seamă, susţinând că avea să le comunice „ceva important". Crezând că e vorba despre decizii de viaţă şi de moarte pentru viitorul imperiului, politicienii romani au dat curs invitaţiei, numai pentru a-l descoperi pe Nero preocupat să le arate o orgă hidraulică egipteană, căreia el îi adusese unele îmbunătăţiri, susţinând că astfel scoate sunete mai catifelate.

Ca un copil care a născocit o jucărie, împăratul s-a învârtit, a ţopăit în jurul orgii, a încercat câteva acorduri şi în final le-a promis senatorilor stupefiaţi că o să cânte la ea în public cât de curând, desigur, specifica el, „dacă i-o va permite Vindex". Simţul umorului acid nu-l părăsise pe împărat nici în acele clipe... Dar, la începutul lunii mai, veşti alarmante au ajuns la Roma. Galba şi provinciile spaniole se răsculase iar Otho, amicul de beţii al împăratului i se alăturase. Rubrius Gallus, trimis împotriva lor, li se predase, cu tot cu armatele sale.

Când a auzit aceste grozăvii, Nero a leşinat. Când s-a trezit, a îngăimat, pierit: „S-a zis cu mine! Vai, ce fatalitate... Am pierdut deja Imperiul şi eu încă mai trăiesc!" V-am spus că avea umor negru, nu?

(Continuare în numărul viitor)

OMUL CARE A ÎNVINS RADIAŢIA

Inaugurarea controversatului colidron de hadroni din adâncurile Alpilor a reaprins discuţia despre riscurile la care se expun savanţii, în încercarea lor de a descifra tainele materiei. Nu de puţine ori ei au fost victimele propriei curiozităţi, jertfindu-se fie voit, fie accidental pe altarul ştiinţei – exemplul iluştrilor membri ai familiei Curie este relevant în acest context. Un caz cu totul deosebit este însă cel al savantului rus Anatoli Bugorski care, deşi s-a expus unui pericol considerat letal, a reuşit totuşi să supravieţuiască, în mod incredibil şi inexplicabil.

Accidentul

Zilele acestea, toată lumea vorbeşte despre acceleratoare de particule, despre recrearea condiţiilor existente în momentul Big-Bang, despre fascicule de protoni ciocnite cu viteze superlumice ori despre ipotetice găuri negre ce ar putea înghiţi Pământul într-o milionime de secundă. Dar puţini ştiu cu ce „foc" se joacă de fapt oamenii de ştiinţă din cadrul CERN. Pentru a vă face o idee despre ce înseamnă energia uluitoare ascunsă în miezul atomilor să ne întoarcem în timp, cu trei decenii în urmă, şi să cunoaştem povestea unui om de ştiinţă din (pe atunci) Uniunea Sovietică, singurul pământean care a simţit pe propria piele radiaţii inimaginabile şi a supravieţuit, putând să-şi destăinuie experienţa. Cercetător la Institutul de Fizică Atomică din oraşul Protvino, Anatoli Bugorski a fost implicat, în anii 70, în proiectul celui mai mare accelerator de particule sovietic, sincotronul U-70. Pe 13 iulie 1978, o zi care se va dovedi în egală măsură plină de ghinion dar şi de un noroc incredibil pentru tânărul savant, Bugorski verifica o piesă defectă în momentul când s-a produs unul dintre cele mai bizare accidente din istorie. Din cauza unei erori a mecanismelor de siguranţă, Anatoli a fost expus, pentru o singură secundă, jetului de protoni. Ulterior, îşi va aminti că în clipa aceea a văzut „o lumină mai puternică decât o mie de sori" dar nu a simţit nici un fel de durere. Raza letală a avut 200.000 razi în momentul când a pătruns în capul lui Bugorski şi 300.000 razi când a ieşit, după coliziunea cu creierul (radul este unitatea de măsură a dozei de radiaţii absorbită de un gram de substanţă iradiată).

Nimeni nu i-a dat vreo şansă de supravieţuire

Jumătatea stângă a craniului lui Bugorski s-a umflat groaznic, în aşa fel încât faţa acestuia a devenit de nerecunoscut. În următoarele câteva zile, pielea şi părul au început să cadă, lăsând să se vadă traiectoria fasciculului de protoni, care străbătuse capul nefericitului cu o viteză apropiată de a luminii şi îi arsese faţa, oasele şi ţesutul cerebral. În craniul lui, substanţa cenuşie continua să ardă, ca într-un film de groază; nervii de pe partea stângă au fost distruşi, lăsându-l cu o paralizie parţială. Cum se ştie că un nivel de 500-600 razi sunt suficienţi pentru a ucide un om, nimeni nu i-a mai dat savantului rus vreo şansă de supravieţuire. Transportat la o clinică din Moscova, pentru a fi urmărit în ceea ce se credea că vor fi ultimele lui zile, Bugorski şi-a revenit, în mod incredibil. Mai mult, deşi creierul lui fusese practic ars pe jumătate, savantul a fost în curând capabil să-şi reia slujba, să-şi dea teza de doctorat şi să devină coordonator al experimentelor de fizică atomică la acceleratorul de particule. Până în ziua de astăzi, singurele probleme pe care le-a manifestat au fost o oboseală accentuată, la suprasolicitările mentale şi leşinuri subite, dar din fericire tot mai rare în ultima vreme. De asemenea, el şi-a pierdut auzul la urechea stângă, rămânând cu un tinitus supărător.

Obrazul său stâng nu vrea să-mbătrânească

Dar cu adevărat senzaţional este ce s-a întâmplat cu partea de cap vătămată: în vreme ce obrazul drept a îmbătrânit şi s-a umplut de riduri, din cauza vârstei, cel stâng a rămas intact, tânăr, ca în momentul incidentului. Chiar şi când se încruntă sau se concentrează, lui Anatoli nu-i apar riduri decât pe jumătate de frunte! Din cauza secretomaniei practicate în fosta Uniune Sovietică, nimeni nu a ştiut despre acest incident bizar, vreme de mulţi ani. Bugorski a fost obligat să nu facă dezvăluiri presei şi tuturor celor care au fost martori la accident sau au venit în contact cu savantul rus li s-a interzis categoric chiar şi să-i rostească numele! Când s-a aflat povestea lui, în Occident, savanţii au fost stupefiaţi. Şi totuşi cazul era real şi documentaţia de la momentul accidentului a fost desecretizată, relevând aspecte şocante. Ani de zile, Bugorski a mers cu regularitate la controale medicale, la o clinică din Moscova, dar niciodată nu a fost găsit bolnav. Sărăcia în care trăia l-a obligat în cele din urmă în 1996 să solicite pensie de handicap, spre a putea primi medicamente gratuite împotriva leşinurilor sale, similare celor manifestate în epilepsie. Astăzi, la 56 de ani, Bugorski este un pensionar asemenea altor milioane de pensionari ruşi, ducându-şi viaţa într-un modest apartament de bloc, alături de soţia sa, Vera, şi de fiul Piotr. Ceea ce-l diferenţiază de ei, ca şi de oricare alt locuitor al planetei, este faptul că, pentru o secundă, acest om a fost, poate, martor fără voie la începuturile universului...

Şi totuşi, HITLER A AVUT COPII?

Despre viaţa intimă a lui Adolf Hitler s-au scris sute de lucrări, majoritatea bazate pe mărturii ale celor care l-au cunoscut personal. În ciuda acestei mediatizări, istoricii nu s-au putut pune de acord nici astăzi, la mai bine de şase decenii de la moartea sceleratului dictator, asupra faptului dacă acesta a avut sau nu descendenţi direcţi.

De ce s-a sinucis Geli Raubel

Cum este cunoscut, Hitler a manifestat încă din tinereţe o fobie puternică, izvorâtă dintr-un bizar misoginism, faţă de partea feminină. Poate că acest misoginism s-a datorat şi respingerii constante pe care micul caporal, pipernicit, mustăcios şi deloc arătos, o primea din partea femeilor cărora încerca să le dăruiască dragoste. Despre prietena – şi în cele din urmă soţia sa – Eva Braun, cei mai mulţi dintre exegeţii vieţii sale sunt încredinţaţi că nu i-a putut dărui copii. Alţii susţin că, dimpotrivă, Hitler era cel care nu putea procrea (în sprijinul acestei teorii vii declaraţiile, date de curând publicităţii, ale medicului Johan Jambor, care l-a tratat pe tânărul Adolf, când acesta, servind sub drapelul Kaiserului, a fost grav rănit în zona abdominală şi şi-a pierdut un testicul). Într-un recent articol din revista „Facts of Life", cercetătorul Frederick Lenz, titular al catedrei de istorie modernă a Universităţii Lamarck, din Vancouver, a emis ipoteza că din dragostea incestuoasă pe care a avut-o faţă de nepoata sa vitregă, Geli Raubel, lui Hitler i s-ar fi născut un fiu, mort la puţine luni după aceea. Acesta ar fi fost de altfel, susţine Lenz, şi motivul pentru care Geli Raubel s-a sinucis, în 1931, fapt care i-a provocat lui Hitler un şoc aşa de puternic încât şi-a schimbat radical modul de viaţă. Deşi emisă în urma cercetării unor scrisori şi documente secrete, descoperite în arhivele celui de-al treilea Reich aflate la Londra şi Moscova, opinia lui Lenz a fost întâmpinată cu critici vehemente din partea celorlalţi istorici. Ei susţin că Geli nutrea faţă de Hitler o dragoste mai degrabă filială şi că era, în schimb, veşnic îndrăgostită de oamenii din anturajul lui. Se vorbeşte chiar de o relaţie durabilă cu şoferul personal al viitorului cancelar, ceea ce ar exclude, spun ei, vreo legătură amoroasă cu unchiul său.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

12 februarie 1804

Moare Immanuel Kant

Considerat de mulţi ca fiind cel mai mare filosof idealist al tuturor timpurilor, Kant a exercitat o extraordinară influenţă asupra gândirii occidentale moderne, practic toţi filosofii ce au urmat inspirându-se din opera lui sau raportându-se la aceasta. Originar dintr-o familie modestă din oraşul german Konigsberg (tatăl său era şelar), Immanuel a dovedit de mic o inteligenţă ieşită din comun. Elev la colegiul Frierician, el îşi uimeşte dascălii prin profunzimea sa. La 17 ani, în 1740, intră la Facultatea de Teologie a Universităţii Konigsberg, unde face cunoştinţă cu filosofia lui Leibnitz. Nu reuşeşte să-şi definitiveze studiile, deoarece moartea tatălui său îl va obliga să devină întreţinător al familiei. Prin urmare, se angajează preceptor în familii nobile şi burgheze din regiune. În 1755 se va întoarce la Konigsberg, reuşind să-şi dea *Magisterexamen* (echivalentul de atunci al doctoratului) şi să devină profesor la universitatea locală, mai întâi ca privatdozent (adică plătit de studenţii săi, nu de stat) şi abia în 1770 professor ordinarius. Prima ediţie a *Criticii raţiunii pure*, una dintre lucrările sale de căpătâi, datează din

1781, când Kant era deja un nume cunoscut, prin numeroasele opere filosofice şi ştiinţifice publicate până atunci. Dar adevărata sa operă abia atunci începe să vadă lumina tiparului. În 1786, Frederic II, regele care-i refuzase cândva titlul de profesor, îl numeşte rector al Universităţii Konigsberg. Peste un an, devine membru al Academiei de Ştiinţe din Berlin. Viaţa sa a fost la fel de ordonată ca şi tezele sale filosofice. Kant nu s-a căsătorit niciodată şi rareori şi-a părăsit oraşul natal. Dar nu a fost nici pe departe un misogin sau un mizantrop. Dimpotrivă, avea mulţi prieteni şi era iubit şi apreciat. La masa de prânz nu mânca niciodată singur, ci invita între trei şi şapte amici, pentru ca numărul lor să nu fie inferior celui al Graţiilor dar nici superior celui al Muzelor. Moare, la 80 de ani, înconjurat de respectul compatrioţilor, ultimele sale cuvinte fiind, se pare „Es ist gut" (Totul e bine).

Unde sunt extratereştrii?
Paradoxul lui Fermi

Din calculele făcute de diverşi specialişti rezultă că – doar în Calea Lactee – ar exista câteva zeci sau câteva sute de civilizaţii, unele vechi de multe milioane de ani. Astrofizicianul V.M. Lipunov, de la Institutul Astronomic din Moscova a calculat în 1997 că probabilitatea ca în Univers *să nu existe* civilizaţii foarte vechi, este de $10^{-43000000}$, o valoare practic egală cu zero. Cu alte cuvinte, astfel de civilizaţii există.

După cum estimam într-un episod anterior, chiar şi cu tehnologiile actuale, pământenii ar putea cuceri Galaxia în cel mult câteva milioane de ani. În mod firesc, toate civilizaţiile foarte vechi puteau să facă acelaşi lucru, cu milioane de ani înaintea noastră. Deci ei *ar trebui să fie aici, acum.* Dar (cel puţin oficial...) nu sunt. În plus, astronomii nu au observat nici vreo sferă Dyson, iar proiectele SETI n-au descoperit nici o civilizaţie Kardaşev (de tip 2 sau 3) care să transmită mesaje din adâncul Universului.

Altfel spus, dacă există o civilizaţie foarte veche, ea ar trebui să se manifeste prin *„miracole”,* prin fenomene care nu pot fi explicate nici ca naturale, nici ca produse de pământeni, iar unele dintre aceste miracole ar trebui să aibă proporţii cosmice. Totuşi noi nu observăm decât o *„gigantică tăcere”.* O lume fără miracole este incredibilă şi totuşi o astfel de lume există – spunea Lipunov. Această contradicţie este numită, în literatura consacrată contactelor extraterestre, *paradoxul lui Fermi,* întrucât tradiţia susţine că fizicianul Enrico Fermi ar fi fost, prin anii patruzeci, primul care a pus retorica întrebare vizând extratereştrii: „Ar trebui să fie aici; unde sunt?”

Care este explicaţia? Am greşit oare undeva în socotelile de mai sus? Este ilustrativ că astronomul Iosif Şklovski, cel care a făcut senzaţie în anii şaizeci susţinând că sateliţii marţieni ar putea fi artificiali, în 1985, dezamăgit de faptul că „Universul tace”, a declarat că singura explicaţie este că, în ciuda estimărilor făcute, suntem singuri în Univers. Această opinie, la care s-au raliat mai mulţi oameni de ştiinţă, a mai fost numită şi *ipoteza solipsistă.*

Sunt şi susţinători mai moderaţi ai acestei ipoteze, care recunosc că Universul este mult prea mare, iar probabilitatea ca să fim singura civilizaţie în el este infimă. Dar ei adaugă că suntem prea departe unii de alţii, deci legăturile dintre noi sunt imposibile.

O posibilă explicaţie a „giganticei tăceri” ar putea fi şi aceea că toate civilizaţiile dispar în mod obligatoriu, înainte de a începe cucerirea Galaxiei. Prăbuşirea pe Pământ a unui asteroid cu diametrul de câţiva kilometri, eveniment de loc imposibil, ar însemna sfârşitul multor specii, între care s-ar putea afla şi omul. În Univers se mai produc, din când în când, şi explozii imense, cum sunt cele ale *supernovelor,* răspândind raze ucigaşe (gamma etc.), capabile să distrugă orice formă superioară de viaţă pe o rază de mii de ani lumină. Şi încă nu cunoaştem întreaga listă a ameninţărilor de acest tip. Totuşi, faptul că pe Pământ unele specii au supravieţuit sute de milioane de ani, înseamnă că astfel de fenomene sunt rezonabil de rare.

Alte pericole ar putea fi degenerarea, cauzată eventual de o viaţă din ce în ce mai lipsită de griji, de oprirea progresului şi de cantonarea într-un stadiu „paradisiac” ş.a.m.d. Dar o civilizaţie tehnologică s-ar putea şi sinucide. Noi înşine nu suntem feriţi de această ameninţare. Ne putem gândi la poluare, la schimbările climatice provocate de noi, dar mai ales la experimentele genetice. Acestea, scăpate de sub control, ar putea crea de pildă viruşi pentru care nici o fiinţă umană nu va poseda imunitate sau leac...

Pericolele de mai sus sunt însă neglijabile, comparativ cu cele de natură militară. Dacă doar 10% din arsenalul nuclear existent pe glob ar exploda, în cadrul unui război (declanşat eventual dintr-o greşeală, sau de către terorişti), cerul ar rămâne întunecat ani de zile, iar temperatura medie ar scădea cu 5-20 grade, instalându-se o „iarnă nucleară” care ar secătui rezervele alimentare. Foarte puţini oameni ar mai supravieţui (poate nici unul), civilizaţia s-ar reîntoarce oricum cu sute de ani în urmă. Iar pericolele menţionate mai sus: armele nucleare, experimentele genetice etc. sunt invenţii ale secolului 20. Ştiinţa secolului 21 va găsi însă (pe lângă nenumărate realizări minunate) şi nişte metode mult mai eficace de distrugere, faţă de care armele nucleare ori pandemiile vor părea jocuri de copii. Şi dacă vom supravieţui acestor încercări, va veni şi secolul 22, apoi 23 ş.a.m.d., până ce va fi descoperită „arma absolută”... *(Va urma)*

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise” în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION – la la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 021.317.89.66 şi 021.317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare”. Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

M/6

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____

Mulţi oameni se întreabă ce se întâmplă cu noi după moarte, dacă viaţa continuă sau nu, într-o altă formă, dar nimeni nu s-a încumetat până acum să dea un răspuns acestei dileme. Medicii, cei mai în măsură să ofere un asemenea răspuns, pentru că zilnic se confruntă cu suferinţa şi moartea, rămân în expectativă, din lipsa unor dovezi concrete, bazate pe măsurători ştiinţifice. Şi totuşi, cercetări întreprinse în lume, în ultimii ani, par să dovedească faptul că moartea corpului fizic nu implică dispariţia totală a fiinţei umane. Mărturiile celor ce au trecut prin moarte par să certifice această realitate, ca şi intervenţia spiritelor ajunse „dincolo” în viaţa celor vii.

Salvată de la moarte de spiritul mamei

„Nu credeam în existenţa sufletului”

„Pentru mine, moartea nu este o noutate. Am trăit-o deja”, obişnuieşte să spună franţuzoaica Juliette Turagot şi nu avem nici un motiv să o credem, de vreme ce medicii confirmă faptul că în 2003, femeia s-a aflat, timp de câteva minute, în stare de moarte clinică, doar intervenţia disperată a unui tânăr medic reuşind să o readucă la viaţă.

Tânăra din oraşul Nancy recunoaşte că a vrut să se sinucidă atunci, înghiţind un pumn de medicamente şi bând apoape o sticlă de whisky. „Am avut o teamă puternică faţă de moarte încă de când eram mică. Ţin minte că atunci când mergeam seara la culcare, mă gândeam că aşa cum mă culc atunci şi mă cufund în somn, fără să mai ştiu ce se întâmplă în lume, aşa va fi şi când voi muri, un somn nesfârşit, în care voi fi pe deplin singură, fără nici unul dintre cei dragi lângă mine. Şi atunci mă apuca o tristeţe cumplită şi plângeam până adormeam. Educaţia materialistă pe care am primit-o în şcoală a contribuit, apoi, la accentuarea acestei spaime. Credeam pe atunci cu toată convingerea că suntem o simplă aglomerare de molecule şi atomi, care se vor dezintegra o dată cu ultima noastră suflare. Nu credeam în existenţa sufletului şi nici a vieţii de după moarte. Consideram aceste convingeri, pe care bunica, o catolică

bunicii. Acum, mirosul se mutase în casa noastră şi am fost convinsă că spiritul mamei era alături de noi. Parfumul se simţea mai pregnant atunci când mă apuca tristeţea şi plângeam ore în şir, de dorul ei. Şi atunci jalea se mai diminua, ca prin farmec, parcă mă simţeam ocrotită. Şi începusem, cât fusesem eu înainte de necredincioasă, să cred că spiritul mamei este alături de mine atunci”.

Casa de dincolo de drum

Faptul că femeia nu-şi mai revenea din şoc, ba începuse să dialogheze cu spiritul mamei, l-a enervat însă pe soţul ei, Remi, inginer de formaţie, care a avertizat-o că dacă nu încetează cu acel comportament, numit de el „mistic”, are de ales: ori cu

E bine de ştiut

Litiaza biliară

Se instalează, cu predilecţie la femei, odată cu înaintarea în vârstă, datorită obiceiurilor alimentare, a obezităţii dar şi urmare a complicaţiilor întâlnite în cazul operaţiilor pe ileon. De asemenea, se întâlneşte la sportive, ca urmare a medicaţiei pentru creşterea performanţei, în speţă a hormonilor sexuali feminini (estrogeni). Aceştia contribuie la creşterea concentraţiei de colesterol, suprasaturând bila, pe fondul scăderii concentraţiei de acizi biliari. Rezultatul va fi bila litogenă.

Nu uităm să atenţionăm şi asupra anomaliilor vezicii biliare (vezica septală, în bisac sau cuduri) care înlesnesc stagnarea bilei. Şi bila leneşă, cunoscută sub numele de stază biliară, favorizează formarea litiazei.

Din punct de vedere al compoziţiei calculilor, aceştia conţin colesterol, în mare majoritate, şi pigmenţi de bilirubină, de calciu şi biliverdină.

Criza debutează cu dureri în hipocondrul drept, care se manifestă – trenant – sub formă de jenă, de apăsare, însoţită de senzaţie de greaţă. De asemenea, există un răspuns violent, de intoleranţă la grăsimi. Durerile în criză pot îmbrăca şi aspectul de colică, acompaniată de greaţă, cu jet urinar colorat, cu pusee de febră şi cu dureri de cap.

Ca tratament, se recomandă repaus la pat şi antispastice, iar ca alimentaţie, se vor consuma preparate din orez şi griş. Regimul va fi hidro-zaharat.

În cazul palpitaţiilor cardiace vom administra papaverină, calmante – algocalmin – iar în caz de necesitate, scobutil injecţii. În stabilirea diagnosticului, medicul va ţine seama şi de eventuala stare febrilă însoţită de dureri abdominale cunoscute sub numele de angiocolită.

Calculul biliar traumatizant, de mărime considerabilă, se poate uni cu alte fragmente de calculi biliari, blocând intestinul subţire. Situaţia reprezintă o urgenţă, urmând să se facă rezecţia de ileon. Hematuriile, prezenţa sângelui în cazul vărsăturilor biliare presupun, de asemenea, apelarea de urgenţă la medic.

O altă formă de litiază biliară o întâlnim în creşterea ureei sangvine – angiocolita uremigenă. Consultul medical va fi amănunţit. El va cuprinde orice amănunt care va conduce la o terapie adecvată. Nu vor fi uitate modul de alimentaţie, regimul de viaţă, serviciul cu solicitările sale, obiceiurile familiale, regimul ce a fost urmat pentru slăbire, sau pentru îngrăşare. La examenul radiologic se va depista prezenţa calculilor.

Tratamentul va fi dietetic şi va exclude alimentele iritante, grele. De asemenea, tratamentul poate cuprinde în formele sale şi o staţiune balneară, pentru o cură de apă minerală ce va dizolva calculii. Sunt utile şi exerciţiile fizice uşoare.

Dr. VALERIU MANTA

Fără ostentaţie

Christian Lacroix

Karl Lagerfeld alături de modelele Casei Chanel

În faţa crizei economice mondiale, luxul nu stă cu braţele încrucişate. Aşa se explică faptul că prezentările pentru primăvară-vară 2009 au fost strălucitoare dar nu ostentative. Totuşi, creatorii refuză să vadă viitorul teritoriului lor în negru. Din contră. Agasaţi de criză, ei răspund cu armele lor: originalitate, imaginaţie, poezie. În aceste momente, publicul este mai avid ca niciodată de visare. Dacă ne referim la clientele foarte bogate, ele rămân fidele creaţiilor unicat. Este momentul distincţiei, fapt ce explică aceste ţinute de un rafinament nemaipomenit.

Jean Paul Gaultier

La Chanel, Karl Lagerfeld inventează „noua modestie". Colecţia monocromă, numită „Pagină albă", este punctată de tuşe negre. De această dată, taiorul Chanel este alb, din stofă de lână, cu broderii manuale.

La Jean Paul Gaultier, nota dominantă rezultată dintr-un joc al asimetriilor conduce la sobrietate şi senzualitate.

Pentru Dior, Bojana Panic a îmbrăcat o rochie-furou de un roşu cuceritor. De altfel, pentru această colecţie, John Galliano, directorul artistic al Casei Dior, s-a inspirat din culorile intense ale şcolii flamande.

Creatorii Casei Christian Lacroix au imaginat o rochie cu un drapaj delicat, modelat parcă după unduirile trupului manechinului-liană, Morgane Dubled.

Armani mizează pe tul brodat, dantelă şi pliseuri rafinate.

Armani

Dior

Pentru părinţi

ALINTUL, mesaj esenţial

Toţi copiii au nevoie de alintul şi mângâierile părinţilor pentru a se simţi iubiţi şi protejaţi, în siguranţă. Să mai fie oare de actualitate sfatul bunicilor potrivit căruia pe copii să-i săruţi numai în somn? Categoric, nu. Psihanalista Catherine Vannetzel oferă şi argumentele şi explicaţiile de rigoare. Semne de afecţiune, o mângâiere, un sărut, o „declaraţie de iubire" şi încredere aduc copilului forţa şi energia necesare pentru a înfrunta micile frustrări cotidiene, altfel spus, dificultăţile vieţii.

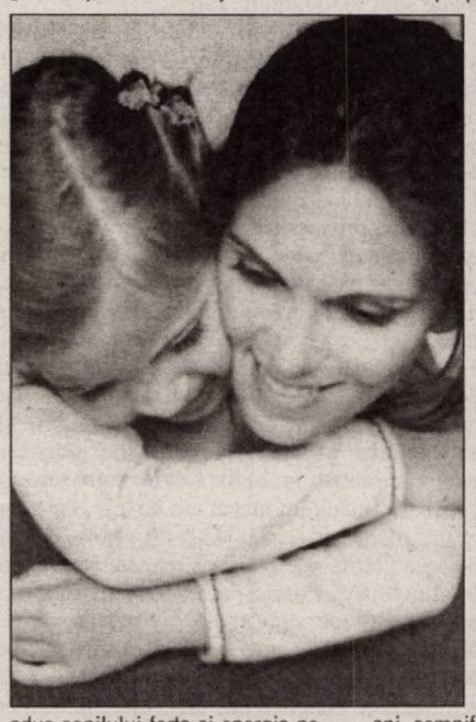

Primele alintări le primeşte micuţul din partea mamei imediat după naştere. Până la 3-4 luni, în acest fel, mama îi transmite pruncului mesaje esenţiale: „te iubesc mult", „în braţele mele nu rişti nimic", „eu te ocrotesc". Alintul devine pentru copilul care creşte o trimitere la această perioadă de foarte mare apropiere fizică de mama sa. Astfel, stresul este redus la zero, copilului asigurându-i-se un somn bun şi o dezvoltare corectă. Pentru ca alintul să fie de calitate, dacă putem spune aşa, mama ori tatăl copilului trebuie să fie capabili să se elibereze de orice altă preocupare în acele momente şi să acorde toată atenţia copilului. Evident, subliniază Catherine Vannetzel, totul depinde şi evoluează şi în funcţie de vârsta copilului. Când este mic, copilul nu dispune încă de un vocabular bogat şi astfel alintul reprezintă un excelent mod de comunicare non verbală.

Mai târziu, pe la 6-7 ani, semnificaţia se schimbă, alintul comunicând calm şi încredere. Nu neglijaţi faptul că momentele de tandreţe fac bine copilului, asigurându-i o dezvoltare neuropsihică normală.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Pui cu smântână

1 pui, o ceapă, o lingură unt, o roşie, 500 g smântână, o linguriţă făină, o legătură pătrunjel verde, 1 ou.

Se spală şi se taie puiul în bucăţi, se dă sare şi se pune cu ceapa tocată fin şi cu untul într-o cratiţă cu capac, să se înăbuşe la foc mic. Apoi se toarnă apă, atât cât acoperă carnea, se adaugă şi roşia fără seminţe. Când carnea este fiartă, se scoate roşia, se toarnă smântâna care a fost amestecată cu făină şi un gălbenuş de ou, se adaugă pătrunjelul verde tocat şi se lasă să mai dea 2-3 clocote.

Budincă de cartofi

1,5 kg cartofi, 3-4 linguri smântână, 2 pahare lapte, 3 ouă, 200 g caşcaval, 125 g unt, pesmet, sare.

Fierbem cartofii, îi lăsăm să se răcească, îi tăiem felii şi îi sărăm puţin. Ungem o cratiţă cu unt, o presărăm cu pesmet şi aranjăm în ea cartofii, punând peste fiecare strat caşcaval. Batem smântâna, laptele şi ouăle împreună, adăugând puţină sare. Turnăm acest sos peste cartofii din cratiţă. Dăm la cuptor pentru o oră.

Sufleu de spanac

300 g spanac fiert, o lingură făină, 2 linguri unt, 5 fileuri de anşoa sau 50 g şuncă, 4 albuşuri, 100 g caşcaval, sare după gust.

Curăţăm spanacul, îl spălăm şi îl opărim în apă clocotită cu sare. Îl scurgem, îl tăiem fideluţă şi îl punem cu puţin unt într-un vas rezistent la foc. Adăugăm câteva fileuri de anşoa tăiate, amestecându-le cu spanacul. Pregătim un sos alb din făină şi unt. Scoatem o lingură de spanac din vas şi îl amestecăm cu sosul alb şi cu spuma de albuşuri. Presărăm caşcaval peste spanacul din vas. Punem deasupra compoziţia şi din nou caşcaval şi dăm la cuptor.

Gulii cu smântână

4 gulii, 2 linguri unt, 400 g smântână, o linguriţă făină.

Se curăţă guliile, se taie felii subţiri şi se fierb în apă cu sare. După ce sunt gata se scurg, se pun într-o cratiţă, se adaugă untul, se acoperă şi se lasă să fiarbă o jumătate de oră, la foc mic. Se pune smântâna amestecată cu făină şi o lăsăm să mai fiarbă încet, încă 15-20 minute.

Biscuiţi cu iaurt

1 pahar iaurt (sau lapte bătut), 2 linguri ulei, o lingură zahăr, un vârf de cuţit bicarbonat, făină cât cuprinde.

Punem totul într-un castron, amestecăm şi facem un aluat. Când este gata aluatul, îl presărăm cu făină pe amândouă părţile şi întindem o foaie groasă pe care o tăiem după plac. Punem biscuiţii în tavă şi îi dăm la cuptor.

Restituiri antice

„Focul" din Dellys

În urma unor ploi diluviene, care s-au abătut în 2007 asupra oraşului Dellys (Algeria), a fost scos la iveală un cuptor vechi, o construcţie magnifică, în opinia arheologilor, care se adaugă în lista monumentelor istorice ale oraşului.

După descoperirea din La Casbah a unui fort şi a unor cimitire, acest cuptor antic a „încălzit" inimile cetăţenilor afectaţi de ultimul sinistru. A fost construit din pietre, în două structuri: un cuptor pentru arderea ceramicii (sau pentru coacerea pâinii) şi camera de combustie. Prima structură, aproape intactă, prezintă un orificiu de mărime medie, zidit în partea interioară din cărămizi, formând un arc de cerc susţinut de o parte şi de alta de cărămizi suprapuse. Din aceste două puncte pleacă doi pereţi construiţi din aceleaşi materiale care separă cuptorul de camera de combustie, deschizând un spaţiu în care se aprindea focul şi în care se aşezau obiectele ce urmau a fi arse (sau coaptă pâinea). Cuptorul era izolat termic cu un strat format dintr-un amestec de argilă şi nisip.

Pe jos se aflau cioburi din ceramică de culoare roşie bătând spre ocru. Cu toate că acest tip de cuptor e cunoscut în bazinul mediteranean din vremuri străvechi, a căror arhitectură nu s-a schimbat de-a lungul secolelor, în Algeria e singurul descoperit (în afară de cuptoare din var, cu o arhitectură simplă).

Începând cu epoca medievală, până în cea modernă, locuitorii din Dellys practicau zilnic un ritual prin care coceau pâinea în cuptoare publice. Iată o descoperire care infirmă zicala: ploaia stinge focul...

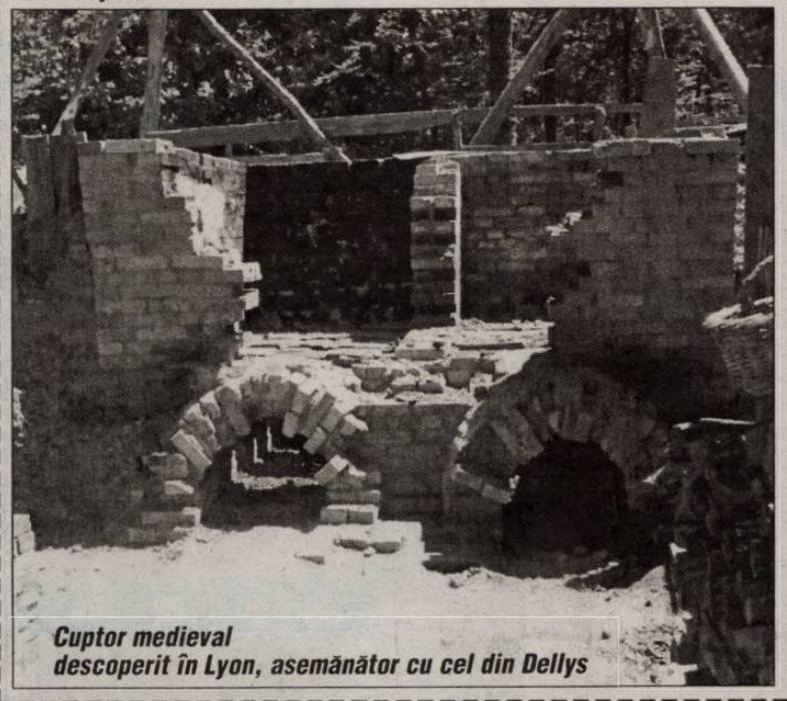

Cuptor medieval descoperit în Lyon, asemănător cu cel din Dellys

„Revelaţia lui Gabriel"

Un text scris pe o stelă din primul secol dinainte de Christos furnizează noi elemente de legătură între iudaism şi creştinism. Aceste scrieri atestă faptul că noţiunea de Messia reînviat la trei zile după moartea sa îşi are originea în credinţele evreieşti, anterioare lui Christos, aşa cum presupun numeroşi cercetători.

Textul, în cea mai mare parte indescifrabil, ce figurează pe o stelă înaltă de un metru, e cunoscut sub denumirea de „Revelaţia lui Gabriel", arhanghelul care în Noul Testament anunţă naşterea lui Isus de către Maria. Cuvântul-cheie, ilizibil, a fost descifrat anul trecut. Este vorba despre „haye" (vei trăi). Fraza întreagă a putut fi citită astfel: „În trei zile, vei trăi. Eu, Gabriel, îţi poruncesc aceste lucru."

Existenţa conceptului de reînviere în iudaism e cunoscută de multă vreme, dar ceea ce e intersant, e precizarea „în trei zile", ceea ce ar putea să-şi găsească originea în medicina antică legată de descompunerea corpului, după scurgerea primelor trei zile. Precizarea, asociată celei de Messia suferind, evocată în text, o regăsim în Noul Testament. O interpretare care rămâne însă deschisă.

DORIN MĂRAN

Drumeţii şi popasuri

CHEILE TIŞITEI
din Munţii Vrancei

Orice drumeţ căruia-i place să o ia repede la pas pe cărări de munte sau pe văi şi dealuri va avea o deosebit de plăcută surpriză atunci când ajunge în Munţii Vrancei, aceşti munţi bântuiţi de legende şi poveşti, de peisaje şi frumuseţi neasemănate.

Cheile Tişitei fac parte din rezervaţia forestieră şi geologică din această zonă şi se află pe cursul inferior al văii Tişitei, la aproximativ 2,5 km aval de localitatea Lepşa din Munţii Vrancei. Rezervaţia are o constituţie geologică foarte variată cu structură complicată a formaţiunilor geologice, care a dus, firesc, de-a lungul vremurilor, la apariţia unui microrelief aparte, reprezentat prin polite situate la diferite înălţimi, pereţi stâncoşi, superplombe, jgheaburi sau povârnişuri concave.

De asemenea, rezervaţia „ascunde" şi o valoroasă colecţie de elemente lemnoase. În imediata apropiere a rezervaţiei se află cascada Putna cunoscută de localnici sub numele de „Săritoarea Putna", ea fiind un martor sigur al fenomenelor tectonice manifestate de-a lungul timpului pe aceste meleaguri. Peisajul este superb. *Cheile Tişitei* nu sunt prea prietenoase. Plimbarea celor ce se încumetă să bată cu pasul locurile acestea, nu este lipsită de neprevăzut. În acea lume a sălbăticiei îşi duc viaţa urşi, lupi, râşi care-şi pot face prezenţa oricând după orice stâncă.

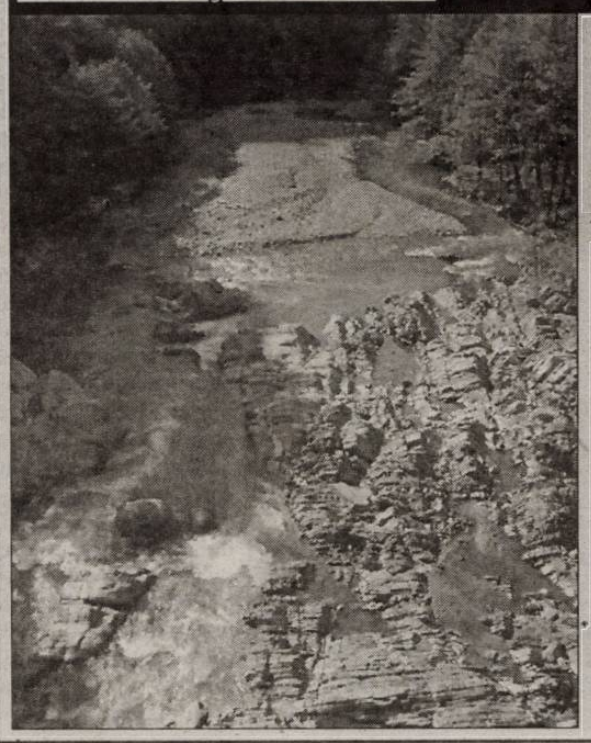

Peisajul însă e spectaculos, cu situri mari de rocă desprinsă, cu pereţi aşezaţi în straturi uriaşe în combinaţie de rocă albă, roşie şi verde, încât te face să exclami, fără voie: „Ce bine c-am ajuns pe aceste locuri!". Obosiţi de drum, cu cortu-n spate, simţiţi nevoia să vă odihniţi. Există unităţi turistice gata să vă găzduiască. Dar, dincolo de toate aceste frumuseţi cu care natura ne-a înzestrat, este trist că unii dintre turişti, nu ştiu să preţuiască minunăţiile şi darurile naturii. *Cheile Tişitei* se înscriu, dacă vreţi, în atlasul de suflet al fiecărui drumeţ care a trecut măcar o dată pe aici.

N. FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Sfântul Simion Stâlpnicul

Aflată în cartierul Gai din Arad, această mănăstirea de maici a fost ridicată între 1760-1762. Hramul acesteia este la începutul anului bisericesc, la data de 1 septembrie când este prăznuit Sfântul Simion Stâlpnicul care s-a născut la sfârşitul secolului al IV-lea, fiind fiul unui păstor din ţinutul Ciliciei, partea de sud a Turciei de azi. Părinţii săi, Susotion şi Marta, erau creştini evlavioşi şi, la vârsta de 13 ani, el hotărăşte să ia calea monahismului. După şapte zile petrecute la poarta mănăstirii Ograda, este primit printre monahi, apoi, dorind o viaţă mai aspră, pleacă la mănăstirea lui Eliodor şi apoi se retrage trei ani într-o chilie la poalele muntelui Telanic. Aici ţine vreme de 40 de zile un post negru, fără mâncare şi fără apă, în urma căruia a căpătat daruri de vindecător. El a continuat cu acest post ca sistem de trai în fiecare an, în timpul Postului Mare şi, date fiind puterile sale tămăduitoare, o mulţime de credincioşi au căutat alinarea alături de el.

Cinstirea pe care aceştia i-o acorda i s-a părut Sfântului prea mare şi de aceea a hotărât să locuiască într-o chilie strâmtă, în vârful unui stâlp, de unde nu ieşea decât de două ori pe zi pentru a binecuvânta mulţimea. Sfântul s-a stins din viaţă la 1 septembrie 459 dar personalitatea sa a devenit o figură emblematică a Bisericii Creştine. Iată de ce este Sfântul Patron al multor locaşe de închinăciune.

Mănăstirea din Arad a fost ridicată prin eforturile episcopului Sinesie Jivanovici (1751-1768) care a apelat în acest scop la meşterul arădean Egidus Ioanovici contractul prevăzând ridicarea ansamblului mănăstiresc pentru suma de 98.000 florini de aur. Ansamblul cuprindea un conac, reşedinţă a episcopului, o biserică şi anexe gospodăreşti.

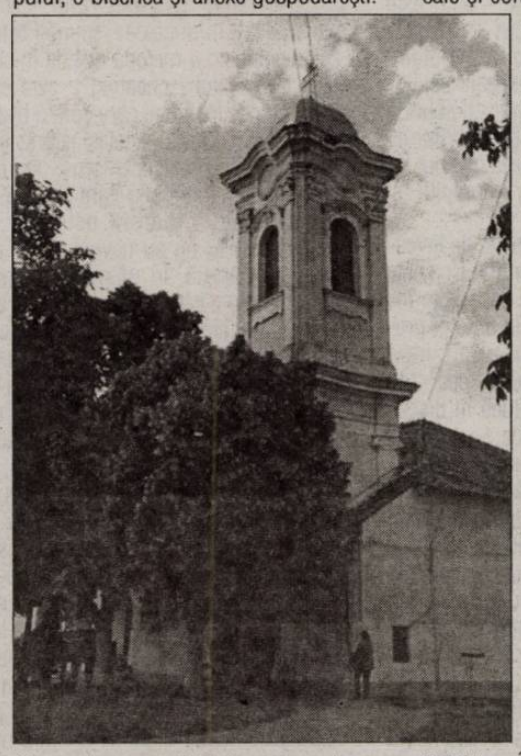

Conacul era reşedinţă de vară a episcopilor Aradului, iar biserica a fost locul de închinare a mulţimii de credincioşi din zonă. Episcopul Sinesie a fost înmormântat în altarul bisericii şi tot în biserică au fost strămutate, în 1861, rămăşiţele pământeşti ale episcopilor Aradului după ce vechea catedrală a fost demolată.

În ceea ce priveşte mănăstirea, impresionantă este faţada de răsărit, a complexului arhitectonic, bogat ornamentată. La fel de impresionant este turnul bisericii, cele două registre ale sale şi cornişa fiind la fel de elaborate. Acoperişul acestuia este realizat din zinc, de formă piramidală, compus din pante arcuite. Uşa de la intrare, aflată în axul turnului, are un acadrament dreptunghiular din piatră. Interiorul respectă împărţirea clasică ortodoxă şi are absida altarului de formă semicirculară în interior şi poligonală în exterior.

Sfânta masă este din marmură roşie. Iconostasul, în stil neoclasic, a fost pictat în 1767 de Ştefan Tenetchi în stilul Renaşterii italiene târzii, remarcându-se uşile împărăteşti realizate cu o eleganţă deosebită. În cadrul complexului mănăstiresc a fost adusă şi biserica de lemn din Seliştea de Mureş, comuna Petriş, unul dintre cele mai reprezentative monumente din lemn de pe Valea Mureşului, din secolul al XVIII-lea. În interiorul vechiului conac este expusă colecţia „Valori de artă veche românească", impresionantă prin frumuseţea, bogăţia şi diversitatea ei, reprezentând o imagine a vieţii culturale şi spirituale din această regiune a ţării.

IRINA STOICA

BAZAR bizar

Vânătorul de recompense

O lege tocmai din 1872 a Curții Supreme din SUA a facilitat apariția „agenților de recuperare forțată a evadaților" sau a vânătorilor de recompense. Anual, acești meseriași ai „cotului și Coltului" readuc în fața justiției aproape 32 de mii de „păsări călătoare", primind în schimb 10 la sută din cauțiune. Pentru a exercita această meserie, trebuie să ai licența de detectiv particular sau să ai o funcție în aparatul de justiție. În unele state, îți trebuie doar o licență ad-hoc. Din fericire, acești recuperatori de infractori pot eluda legea federală a încălcării proprietății fără ordin expres de percheziție.

Se poate trăi numai dintr-o astfel de aventură? Practica justiției SUA arată că se poate, iar cei care au astfel de calități devin stele de cinema și duc o viață plină de primejdii cu aceeași nonșalanță precum un aprozarist din preajma gării. De departe, cel mai cunoscut vânător de recompense (VR) este ciudatul Duane Chapman zis Câinele (născut 1953), care duce o viață de vis în Hawaii. A fost căsătorit de cinci ori și are 12 copii, iar actualmente lucrează ca patron de firmă de VR împreună cu soția Beth (20 de ani mai tânără).

Chapman și Beth, ultima soție, în 2007

Erou în carne și oase al justiției americane, Câinele avea la activ 18 condamnări pentru jaf armat când a decis să devină VR. Pe la 25 de ani, pentru că nu avea cu ce să plătească daunele unui proces, i-a propus judecătorului că-și va plăti datoria aducând „la vatră" câțiva fugitivi. Și așa și-a început o carieră excepțională, care a culminat cu prinderea lui Andrew Luster, moștenitorul gigantului cosmeticelor Max Factor, condamnat la 124 de ani de zdup. Cu toate succesele sale, Câinele are încă probleme cu justiția din cauza firii sale rebele. Omul poartă aproape permanent ochelari de soare, căci dacă îl vezi fără ei, traversezi fuguța-fuguța ca să mai prinzi apusul soarelui... Vedetă incontestabilă a show-urilor tv, Câinele are o audiență formidabilă și contractul său a fost reînnoit pe 2009 la cererea scrisă a zeci de mii de telespectatori, în ciuda faptului că este acuzat de declarații rasiale nepotrivite. Culmea e că o astfel de declarație, făcută în mediu privat, a fost vândută unui tabloid chiar de fiul Câinelui din prima căsătorie.

Zeița democrației

Așa a fost intitulată o statuie realizată ad-hoc de artiști de la Academia centrală de arte frumoase din Beijing, în perioada demonstrațiilor din Piața Tiananmen, din mai 1989. Inspirat de o statuie a unei sculptorițe ruse („Muncitor și lucrătoare la colhoz"), monumentul de zece metri înălțime (realizat din spumă de poliuretan) a fost primit cu urale de manifestanți, dar după numai cinci zile, la 4 iunie 1989, un tanc a distrus-o. Evident, în SUA și Canada, și chiar la Hong Kong, au apărut mai multe replici ale Zeiței democrației. Cea mai impunătoare este replica din bronz din Washington, inaugurată de importantul ex-președinte G.W. Bush.

Femeia din grupul statuar „Muncitor și lucrătoare la colhoz", realizată de Vera Mukhina în 1937, a fost inspiratoarea Zeiței democrației

TRADIȚII

Pokerul plictiselii noastre

Pentru unii istorici americani, este la fel de pasionant să afle cine au fost conspiratorii împotriva lui Kennedy și cine a inventat pokerul. Și asta pentru că acest joc de noroc onorabil – cum este considerat de mai toată lumea – s-a răspândit în SUA din două motive (conform celor mai noi ipoteze): plictiseala călătorilor care se îmbarcau pe navele cu abur de pe Mississippi și plictiseala căutătorilor de aur din Vestul american, care la început nu aveau decât două pasiuni: bordelul și jocurile de noroc.

Istoricii serioși au două piste de investigație asupra originilor pokerului. Una este cea lingvistică, iar cea de-a doua este însăși strategia jocului. Termeni arhaici precum germanul „Pochen" (a ciocăni), francezul „Poque" sau irlandezul „Poca" (de unde pocket. Buzunar) sunt luați în discuție. Din acest punct de vedere, cuvântul „poker" are legătură și cu termenul englezesc pentru „buzunar" (pocket), și cu cel pentru vasul de lut unde se strâng toți banii jucați, adică „pot". După opinia mea, mai aproape de adevăr este găsirea jocurilor de noroc mai vechi, din a căror strategie s-a inspirat pokerul clasic și modern. Istoricul american R.F. Foster afirma (1937) că sursa sigură este jocul persan numit „As Nas", din care s-au dezvoltat, în timpul Renașterii, jocul italian „Primero", cel franțuzesc numit „Brelan" și cel englezesc numit „Bragg". Dincolo de aceste controverse încă vii, cert este că denumirile uzuale ale jocului provin din perioada războiului civil din SUA.

Istoricul R.F. Foster a fost primul care a sesizat că succesul de masă al pokerului se datorează numeroaselor similitudini cu viața obișnuită. Sensul cel mai larg este acela că te poți întinde cât îți este plapuma – deci nu forțezi miza –, sau poți risca forțând destinul prin cacealma („bluffing"). În orice caz, spune Foster, cacealmaua este o metodă onestă în comparație cu trișatul („cheating"), care echivalează cu o infracțiune care cere o pedeapsă (uneori cu moartea). Același istoric vizionar admitea că mai există o formă de luptă cu destinul și anume cea care ține de puteri supranaturale. Vizionarii pot ghici cărțile adversarilor și nu au nevoie de un as ascuns în mânecă. În ultimele decenii, s-a mai adăugat o categorie specială, și anume aceea a geniilor memoriei imagistice (așazisa memorie eidetică), care pot deduce din cărțile derulate pe față ce cărți au mai rămas în pachet. De aceea autiștii (numiți uneori peiorativ și nedrept „geniile idioate") nu sunt admiși la cazino...

Pare incredibil, dar regina formațiilor câștigătoare la poker, chinta regală (royal flush) își are originea într-un joc banal al căutătorilor de aur, și anume Red Dog (câinele roșu). Fiecare jucător trage două cărți și câștigă cel care trage o a treia carte care are o valoare cuprinsă între cele două inițiale. De aici și ideea de ordonare a valorilor cărților, exprimată prin chintă. Din aceeași perioadă fierbinte a mijlocului de veac XIX din SUA a izvorât și noțiunea oarecum amuzantă de „onoarea cartoforului". Astfel, cel lefterit semna polițe de mână făcute la repezeală, dar pe care le respecta pentru a se mai putea așeza la masa de joc. Astfel de polițe sunt semnate acum de unii politicieni pe care nici cu gândul nu-i numești „cartofori".

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

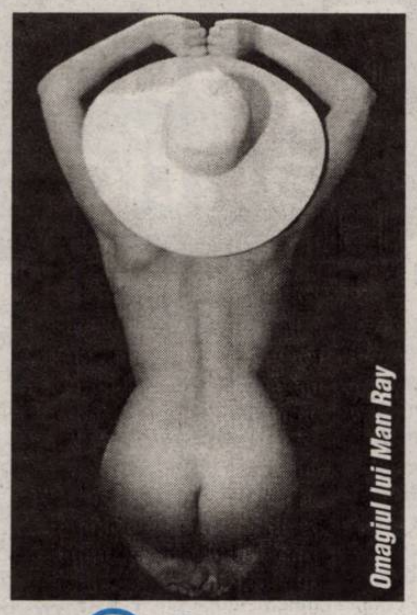

Omagiul lui Man Ray

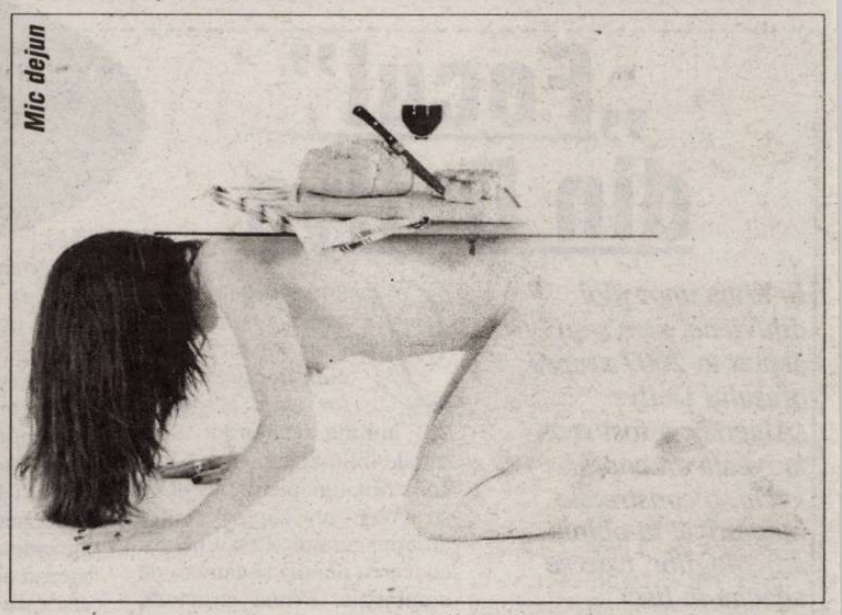

Mic dejun

Surpriza din baracă

Acolo unde te-ai aștepta mai puțin, într-o dărăpănătură sufocată de vechituri, poți descoperi puritatea nudului feminin. Când prin toate mijloacele video circulă avalanșe interminabile de kitsch-uri produse pe bandă precum tocana de legume (capodopera gastronomică a soldatului în termen de odinioară), un trup de femeie dezgolit fără ifose de profesionalism și fără să sfideze obscenitatea este o raritate. E ca și cum ai mai găsi un orologiu ticăind în sala de dans a Titanicului.

Arta necorupță a nudului este ultima redută în fața unui curent inimaginabil de nuditate vie și agresivă, promovat de organizațiile naturiste din multe țări civilizate. Protestul prin dezgolire pe străzi, care n-a oprit nici un război și nici nu dă de mâncare săracilor din lumea a treia, s-a transformat într-o grotescă manifestare a urâtului trupului uman. Tot felul de forme hidoase ale femeilor și bărbaților îmbâcsesc carnavalurile din SUA și Europa, intrând în flagrant conflict estetic cu ceea ce ne-au obișnuit artele frumoase. Zicala de bun simț: „Dacă n-ai ce arăta, îmbracă-te frumos!" este dată uitării de cete de persoane despuiate care otrăvesc ochiul sensibil. Iată de ce o colecție de nuduri care tinde spre puritatea neagresivă a femeii este o gură de aer proaspăt pentru iubitorii de frumos.

De data asta, surpriza de care vorbeam vine de la un fotograf amator, poate unul dintre cei mai căutați artiști neprofesioniști ai colecțiilor reunite pe Internet sub titulatura „PBase" (bază de date fotografice culese de la amatori).

Americanul Skip Middleton este convins că, scormonind într-o mlaștină a obscenităților cu veleități de artă, va descoperi, precum pasărea flamingo din poveste, un diamant. Lui Middleton nu-i trebuie nici un supermodel care să ne destabilizeze hormonal și nici pozițiile provocatoare ale așa-zișilor fotografi profesioniști deveniți ginecologi fără „departător". Artistul, în inocența sa fecundă, își plimbă modelul prin ruinele unei mahalale părăsite și pe malul unui pârâu discret, prin budoarul pustiu al unui nabab și, amintindu-și de uriașul pionier al fotografiei moderne, Man Ray, prin geometria unui Euclid care vede în trupul femeii numai arcuri de cerc perfecte.

Surpriza din baracă

Aș putea spune că nudul nonviolent ne afectează cel mai mult în sensul bun al cuvântului. Arta lui Skip Middleton dovedește că simplitatea mesajului poate avea cel mai mare impact senzual și că făcăturile smulse cu forcepsul dintr-o imaginație îmbibată cu ecstasy pot fi, în cel mai bun caz, un pașaport pentru cel mai apropiat bordel. Uneori, și acest „naiv" al nudului clasic poate cădea în capcana unei compoziții prețioase, cu trimiteri culturale devenite demult clișeu. O splendidă fată aparându-și zona maternității cu un craniu nu mai este o dilemă shakespeariană ci, mai degrabă, o dramă a imposibilității de a avea copii.

De asemenea, visătoarea care face băi de soare pe o stâncă este o imagine atât de uzată, încât și un deținut de la Jilava ar considera-o banală. Însă, deși în ansamblul ei, colecția de nuduri ale lui Skip Middleton reprezintă o briză proaspătă care vine în zori dinspre ocean spre tărâmul uscat femeia dezgolită a fotografilor capătă miros de cauciuc și de baterie care-și dă duhul. Între jucărie sexuală și operă de artă a naturii, nudul feminin face o navetă dezonorantă pentru condiția lui de bijuterie a păcatului orginar.

Descântec

Știați că...

◆ *...bazele capitalei aztece, Tenochtitlan, orașul insulă, legat de malurile lacului prin diguri amovibile, au fost puse în 1324? Guvernarea era încredințată unui împărat din familia imperială, cu aprobarea clerului superior și a marilor demnitari de la curte.*

◆ *...simunul este un vânt puternic, uscat și cald? Bate în Sahara și Arabia.*

◆ *...lemurienii sunt un subordin de mamifere primate, asemănătoare mai-muțelor, de talie mică? Sunt animale arboricole, nocturne, omnivore.*

◆ *...Bartolomeo Manfredi a fost un pictor italian, discipol și urmaș al lui Caraggio? A cultivat genul anecdotic.*

◆ *...Dunărea are 300 de afluenți? 40 dintre aceștia sunt navigabili.*

◆ *...cel mai mare estuar de pe planeta noastră este cel al fluviului Amazon din America de Sud? Estuarul are o lărgime de 200 km și se întinde până la 350 km în largul Oceanului Atlantic, formând un lac cu apă dulceagă.*

◆ *...primul român care a ajuns la Polul Nord a fost Dr. Ing. Theodor Gh. Negoiță? Evenimentul s-a petrecut la 21 aprilie 1995.*

Știați că...

Oslo și drumurile pe mare

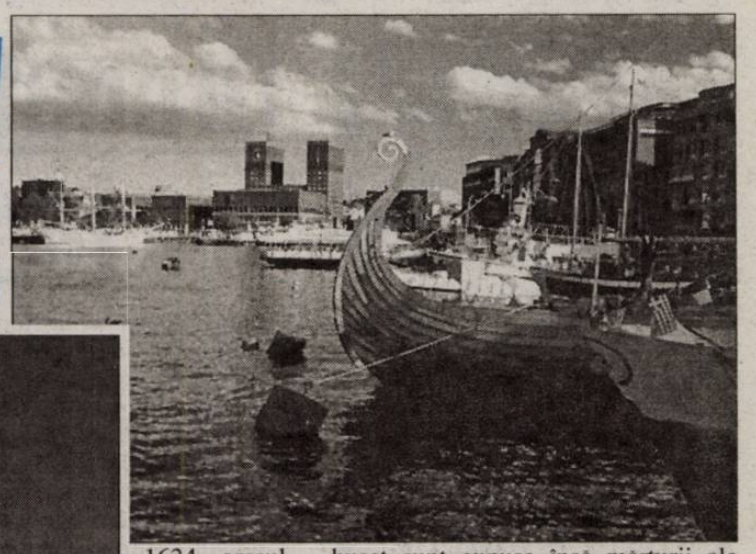

Capitala Norvegiei – Oslo – are nu doar reputația unui oraș excesiv de scump, poate cel mai scump din Europa ci și a unei metropole înțesate de parcuri și monumente arhitectonice. Statutul actual, cel de capitală, îl are din 1905 și, de-a lungul secolelor, a cunoscut rând pe rând perioade de glorie și de suferință.

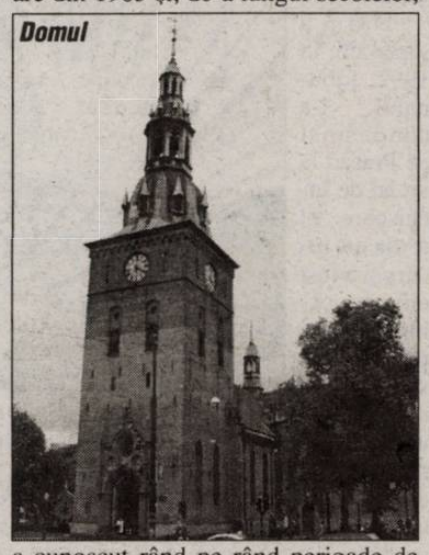

Domul

Inițial aici și-au găsit adăpost acei oameni curajoși care își spuneau „normanzi". Cunoscuți mai ales sub numele de vikingi, ei cutreierau mările, făceau comerț până în depărtatele orașe asiatice și, vreme de patru sute de ani, au semănat spaimă pe malurile Atlanticului. Pe malurile fiordului care astăzi poartă același nume cu orașul, a apărut micul centru comercial Opsolö, distrus însă de vreme. Pe acest loc, în 1048, regele Harald al III-lea întemeiază Hardrade, devenită una dintre așezările hanseatice.

În timpul domniei lui Haakon al V-lea (1299-1311) devine reședință regală, monarhul dorind să oprească înaintarea suedezilor și să mute aici capitala de la Bergen. În acest scop construiește castelul Akershus Festning, fortăreață ale cărei ziduri se văd încă și astăzi. În 1348 jumătate din populația orașului este ucisă de ciumă și peste numai 50 de ani orașul intră într-un con de umbră, Copenhaga devenind capitala regatului Danemarcei și Suediei. Mistuit de un incendiu în 1624, orașul este reconstruit de regele Christian al IV-lea în apropierea fortăreței Akershus și primește numele Christiania.

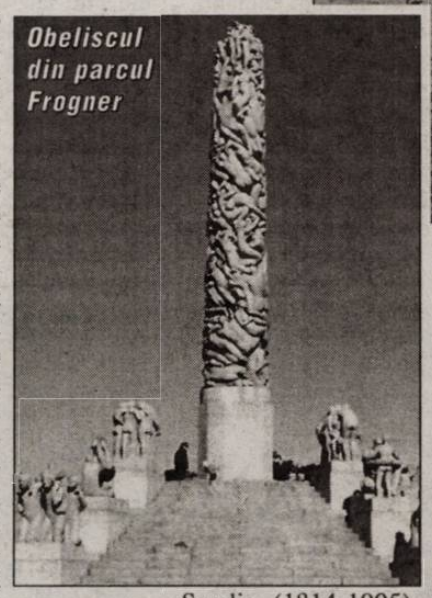

Obeliscul din parcul Frogner

În timpul unirii dintre Norvegia și Suedia (1814-1905) este reședința culturală a țării iar în 1905 devine capitală a Norvegiei, numele Oslo, recăpătându-l în 1925. Orașul se mândrește cu o mulțime de construcții vechi care, pe lângă cele noi îi dau un farmec aparte. Trebuie amintite astfel: Domul înălțat în 1694-1697, basilica Sankt Hallvard din secolul al XII-lea, ambele, atent restaurate în câteva rânduri, palatele Anker (1744), Storm (1760), sediul guvernului și al primăriei.

Dintre muzeele orașului cel mai interesant pare a fi cel din peninsula Bygodoy, unde se află cunoscuta „Casă a corăbiei vikinge". Aici este expus drakkarul, dezgropat în 1904 în Oseberg, un bogat sit arheologic de pe malul fiordului. Corabia lungă de circa 25 de metri a fost construită în anii 850 și a fost „mormântul" unei regine ale cărei oseminte se află la pupa vasului. Regina era însoțită de o slujnică și înconjurată de tot felul de obiecte casnice și de îmbrăcăminte. Patru sănii și o căruță aflate aici urmau să-i ușureze călătoria spre cealaltă lume. Era o corabie cu vâsle, fără punte, ușor manevrabilă. În muzeul Framhuset sunt expuse însă mărturii ale unor călătorii făcute mai aproape de zilele noastre. Există aici ambarcațiunile Kon-Tiki și Ra II ale lui Thor Heyerdhal dar și documente din expedițiile lui Fridtjof Nansen în Africa și ale lui Roald Amundsen la Polul Sud în 1911.

În parcul Frogner din oraș se află 192 de statui în granit, bronz și oțel, create de Gustav Vigeland. Cea mai impresionantă dintre ele este obeliscul înalt de 17 metri, realizat între 1928-1942, o coloană de granit pe care artistul a cizelat ciclul vieții de la naștere până la moarte.

Drakarul din Oseberg

Există în oraș și un muzeu Edward Munch, adăpostind o mulțime de opere ale cunoscutului artist norvegian, și numeroase alte locașuri expunând opere de artă dar cele mai dragi locuitorilor sunt cele care evocă lungile călătorii pe întinderile nesfârșite de ape.

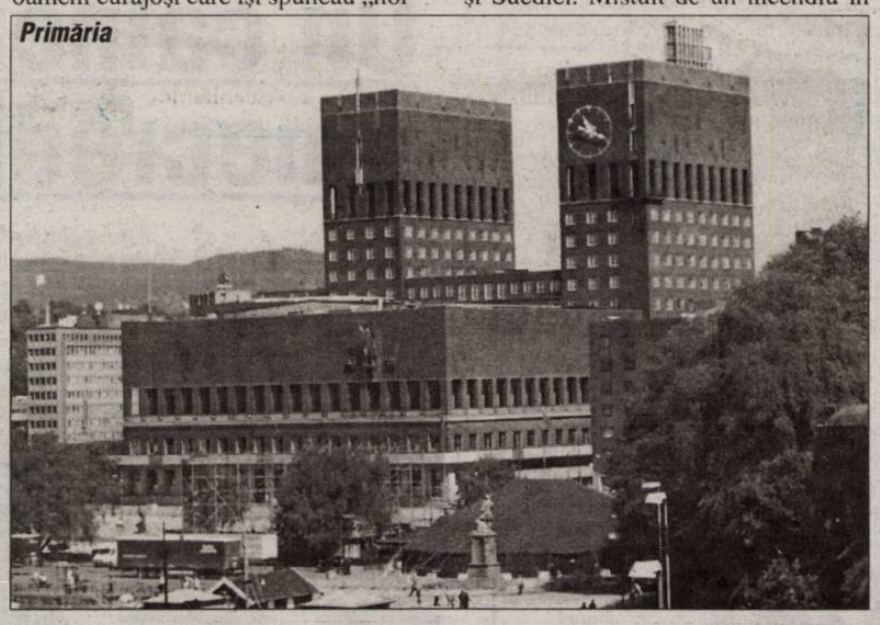

Primăria

Palatul Episcopal din Oradea

Situat în vecinătatea basilicii romano-catolice, Palatul Episcopal din Oradea este construit în stil baroc, având 100 de camere și 365 de ferestre. A fost înălțat între 1762-1777 după planurile arhitectului austriac Franz Anton Hilebrant. Clădirea are formă de U, delimitând și o curte interioară. Locul central în clădire îl ocupă sala festivă de formă ovală. Tavanul este împodobit cu o frescă realizată în 1879 de pictorul vienez Francisc Storino.

Printre oaspeții palatului pot fi amintiți împărăteasa Maria Tereza și împăratul Iosif al II-lea ai Austriei. Palatul a avut mult de suferit după Cel de al Doilea Război Mondial. Între 1948-1949 au fost aduși aici 1000 de copii ai partizanilor greci. Episcopia a trebuit să părăsească palatul în patru ore și, după cât se pare, copiii, nu foarte atent supravegheați, au deteriorat mult interiorul.

În 1963, Episcopia, neavând bani pentru restaurare, cedează orașului dreptul de folosire al clădirii, fără a renunța la drepturile de proprietate. La 17 ianuarie 1971 este deschis aici Muzeul Țării Crișurilor cu remarcabila sa colecție de peste 250.000 de exponate prezentate în cele patru secții permanente: istorie, etnografie, științele naturii și artă.

Biserica catolică a primit însă înapoi dreptul de folosire a clădirii la data de 9 iulie 2004 și Muzeului i s-a dat dreptul de funcționare aici încă cinci ani, până la găsirea unui nou sediu, care, în momentul de față, este atent pregătit.

Simboluri ale umanității

Piticii

Considerați de cele mai multe ori simboluri ale forțelor obscure, piticii reprezintă de asemenea iscusința în cunoașterea comorilor ascunse.

În credințele populare sunt făpturi ale unui univers preuman, asemenea giganților. Se tem în general de oameni și își păzesc cu grijă aurul ascuns adesea în peșteri. Cu toată statura lor mică sunt deosebit de puternici. În legendele locului se spune că megaliții din Bretagne au fost ridicați de piticul Corrigans.

Piticul Vamana

În mitologia scandinavă există elfii care, mai ales cei negri, sunt ființe neplăcute atât pentru oameni cât și pentru zei și, deținând puteri magice, nu pot fi învinși decât prin viclenie. Trăiesc în întuneric, în inima pământului și orice rază de soare îi transformă în piatră.

Legendele populare înfățișează piticii bătrâni, și, uneori, cu picioare de pasăre. Sunt încăpățânați și neîncrezători dar atunci când vor sunt săritori și gata să ajute oamenii. De aici obiceiul de a pune pitici de piatră în grădini, considerându-se că aduc binecuvântare asupra plantelor.

Minerii au de asemenea o serie de legende legate de pitici. Ei spun că piticii sunt păzitorii filoanelor de aur și îi pedepsesc pe cei care calcă greoi și urât, pe când pe ceilalți, care calcă atent, îi eliberează din minele prăbușite.

În legendele irlandeze aceste mici făpturi sunt răutăcioase și neastâmpărate, iar în America Centrală sunt legate de peșteri, vânt și ploaie.

În mitologia hinduistă demonul Bali a fost ucis de piticul Vamana, cea de a cincea încarnare a zeului Vișnu.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Cenușa bunicului îi aduce noroc la ruletă!

Câte nu face omul pentru a forța mâna norocului, câte talismane nu folosește, de câte superstiții nu ține el cont... Dar se pare că, în acest domeniu, o macabră performanță o deține un om de afaceri din Moscova, care nu are nici o reținere în a vorbi despre bizarul său talisman. Bărbatul în cauză, nelipsit, seară de seară, din cazinourile moscovite, susține că a câștigat o avere la ruletă doar fiindcă a purtat tot timpul asupra sa, într-o cutie de metal, o parte din cenușa bunicului, decedat în urmă cu zece ani. „Pierdeam sume foarte mari și nu știam de ce am atâta ghinion... Apoi, l-am visat pe bunicul meu, despre care știam că fusese un mare pokerist, în tinerețe, și mi-a spus, în vis: Ia-mă și pe mine la joc, și ai să vezi cum câștigi!" Inițial, am crezut că-i un vis haotic, dar pe urmă s-a repetat iarăși, de două ori. Mi-am luat inima în dinți, m-am dus la cavoul familiei noastre și am luat puțină cenușă din urna bunicului, depunând-o într-o cutiuță metalică, pe care o port la gât. Iar de atunci norocul se ține scai de mine!" *(G.T.)*

Drogat cu cocaină la opt luni!

În pofida numeroaselor campanii desfășurate de autoritățile de pretutindeni, precum și de diversele organizații non-guvernamentale, spre a stăvili flagelul drogurilor, numărul celor care se simt atrași de „moartea albă" este tot mai mare. Dar inconștiența acestor oameni, cei mai mulți dintre ei tineri, merge până într-acolo încât nu-și primejduiesc numai propria viață, ci

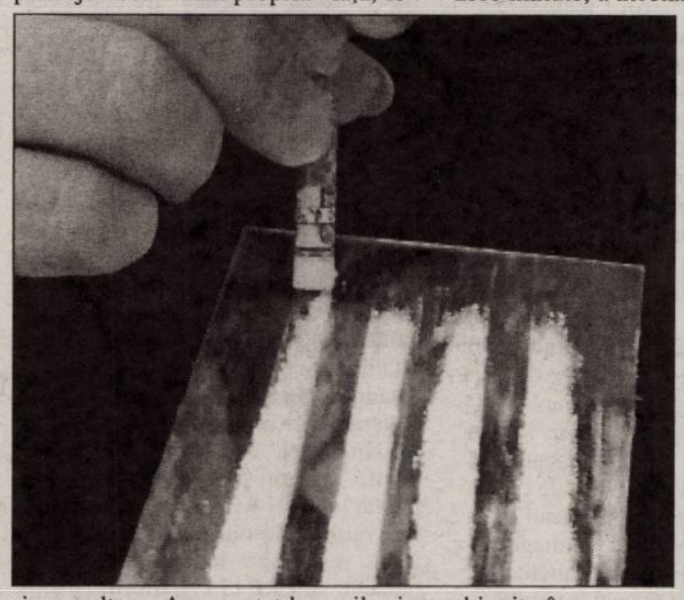

și pe a altora. Așa au stat lucrurile și în cazul unui narcoman din Los Angeles, un bărbat în vârstă de 29 de ani, dintre care aproape șapte i-a petrecut în pușcărie pentru deținere și trafic de droguri. Individul a continuat și după ispășirea ultimei pedepse, să se ocupe cu vechea lui meteahnă, distribuind marijuana sau cocaină. Într-o zi, enervat că mezinul său, un copil de opt luni, nu mai prididește cu plânsetele, bărbatul, care era singur acasă, a decis că trebuie să-i dea ceva să-l potolească. Și, fără să mai stea mult pe gânduri, i-a turnat puțină cocaină în biberonul cu lapte. Micuțul, care poate concura, desigur, fără voia lui, la titlul de „cel mai tânăr drogat din lume", a băut cu poftă, și, după nici zece minute, a încetat să mai plângă. Mulțumit de „deșteptăciunea" de care dăduse dovadă, tatăl l-a culcat în pătuț, dar, când să-l învelească, și-a dat seama că bebelușul se făcuse vinețiu la față. Speriat, l-a luat repede în brațe și a alergat cu el la spital. Medicii de aici s-au chinuit câteva ore pentru a-l scoate pe micuț din starea precomatoasă în care intrase, pricinuită de „supradoza" administrată de inconștientul părinte. Care, luat la întrebări de oamenii legii în urma acestui incident, bineînțeles că s-a jurat că n-avea habar cum de se drogase mândrețea de mezin... *(G.T.)*

Mită în stil indian

Clar că darea și luarea de mită nu e un fenomen românesc, ci un năravuman global. Are însă și el un anume specific național, iar când e să se aplice legea, lucrurile stau și mai bine. Un medic indian în vârstă de 75 de ani a fost condamnat la trei luni de închisoare pentru primire de mită în valoare de o jumătate de dolar, în urmă cu 24 de ani. În 1985, Balgovind Prasad a fost prins primind suma de 25 de rupii (51 de cenți) de la un măturător, pentru un certificat medical fals.

După șapte ani, în 1992, tribunalul l-a condamnat pe Prasad la un an de închisoare. El a făcut recurs și a fost eliberat. O instanță superioară din statul Bihar din estul Indiei a redus sentința de un an la trei luni, argumentând că mita a fost prea mică. Judecătorii au dispus încarcerarea medicului, întrucât acesta s-a făcut vinovat de comiterea infracțiunii de luare de mită. „Cazul trenează de mult timp, iar suma primită drept mită a fost foarte mică, așa că Prasad a sperat că va obține o suspendare a executării pedepsei din partea Curții. Dar toate acuzațiile împotriva lui au fost dovedite.", a declarat procurorul Vipin Kumar Sinha. Justiția indiană este renumită pentru tergiversarea proceselor timp de ani sau chiar zeci de ani. Totuși, de o bună bucată de timp, a noastră se antrenează serios să o ajungă din urmă. *(A.N.P.)*

Un câine absolut „necredincios"

Se întâmplă uneori ca cel mai credincios animal de casă – este vorba firește despre câine – să-și părăsească stăpânii fără vreun motiv logic din punct de vedere uman și să rătăcească pe alte meleaguri. Așa cum s-a întâmplat cu Maestro, un brac german, care în 1996 a șters-o din casa soților Jeampierre din Brignais dans l'Ain (Franța) fără să se mai întoarcă. E foarte posibil însă ca Maestro să fi fost răpit!

Anunțurile repetate la mica publicitate și căutările febrile prin împrejurimi n-au dat nici un rezultat. O lungă perioadă de doliu s-a instaurat în inimile celor doi soți până în urmă cu câteva luni când – după 13 ani! – prezența sa a fost semnalată de administratorul unui adăpost de animale aflat la marginea orașului.

Câinele, care a fost recunoscut după tatuaj, a fost vizitat de stăpâni dar, vai, acesta nu a dat nici un semn că și-ar aminti de ei. Nu răspundea la numele de Maestro, iar mângâierile celor doi nu păreau să-i amintească de cele de altădată. Ce i s-ar fi putut întâmpla? Pe unde a rătăcit atâta vreme? Domnul Jeampierre a mărturisit că în tot acest timp parcă ar fi adormit la începutul unui film și s-a trezit abia la sfârșit. Câinele și-a regăsit căminul și, încetul cu încetul, a redevenit același afectuos Maestro. (D.M.)

Domnul Lăzărescu în Japonia

Moartea domnului Lăzărescu (în film) sau cea a domnului Georgescu (în Slatina) au creat impresia că numai la noi se poate întâmpla așa ceva. Fals! Până și în Țara Soarelui-Răsare există cadre medicale iresponsabile și cinice, pentru care viața omului tinde către valoarea zero.

Un bărbat în vârstă de 69 de ani, rănit într-un accident rutier în vestul Japoniei, a murit după ce paramedicii de pe ambulanță au negociat timp de peste o oră cu 14 spitale pentru a găsi o unitate de urgențe care să-l primească.

În 20 ianuarie, bărbatul circula cu bicicleta pe o arteră din Itami. În jurul orei 22:15, a fost lovit de o motocicletă. Departamentul de pompieri din orașul Itami a arătat că bărbatul a petrecut peste o oră în ambulanța ajunsă la locul accidentului până când paramedicii au găsit un spital care să accepte internarea lui. În jurul orei 23:30, bărbatul a fost dus în sfârșit la un spital, unde a murit după o oră și jumătate, în urma unei hemoragii puternice. Cele mai multe spitale care au refuzat internarea au invocat motive precum lipsa specialiștilor sau a paturilor libere. Departamentul de pompieri atrage atenția că nu este un caz singular, fapt ce demonstrează că sistemul medical japonez de urgențe are lacune serioase. Trebuie să recunoaștem deci că niponii ne-au depășit și la acest capitol, dar de data asta nu e cazul să-i invidiem. *(A.N.P.)*

Zoo la domiciliu

Un cuplu iubitor de animale din Bovingdon (Anglia) și-a transformat curtea într-o adevărată grădină zoologică, crescând animale domestice și sălbatice: porci, iguane verzi, bufnițe, șerpi, suricate, lilieci, maimuțe, un crocodil, tarantule, scorpioni, pești, crabi; în total, 100 de animale, toate necuvântătoarele fiind închise în spații amenajate corespunzător. Deși au fost atacați în repetate rânduri de animale, alegându-se cu cicatrici, cea mai periculoasă mușcătură fiind a unui piton de 3,6 metri, acest lucru e departe de a-i demoraliza. Cei doi încearcă de aproape 10 ani să salveze animalele, oferindu-le un nou cămin în ciuda protestelor unor organizații ecologice care pledează pentru eliberarea lor în habitatele de origine. *(D.M.)*

Hoțul se dădea drept „vânător de fantome"!

Despre case, vile sau castele bântuite, am avut deseori ocazia să relatăm, precizând că asemenea manifestări ale unor alte lumi nu sunt apanajul exclusiv al ceșoaselor plaiuri britanice. Nici țara de peste Canalul Mânecii, unde tradiția lui „loup garou" și a altor creaturi fantastice este înstăpânită de milenii, nu face excepție din acest punct de vedere, numeroase fiind locurile ce se „bucură" de o faimă macabră, dar care atrag – poate tocmai de aceea – interesul turiștilor.

Și unde sunt fantome trebuie să existe, nu-i așa, și vânători de fantome! Iar unii își arogă această titulatură chiar dacă scopurile lor sunt mai puțin științifice. Deunăzi, un individ din orașul Lille a fost surprins, noaptea, într-o casă veche din apropierea centrului localității. Proprietarii casei erau plecați din oraș, iar vecinilor li s-a părut că prin încăperi se plimbă o luminiță slabă și s-au alarmat, formând rapid un grup de „vigilenți". Și într-adevăr, suspiciunea lor s-a confirmat, atunci când, după aproape o oră, prin portița din spatele casei s-a strecurat un individ încărcat cu un sac cât toate zilele. Luat la întrebări de către cei cinci locatari, suspectul nu s-a pierdut cu firea, ci a aruncat repede sacul în curte, crezând că nu fusese observat și, pe un ton cât se poate de firesc, le-a spus oamenilor că pătrunsese în casa respectivă fiindcă auzise că ar fi bântuită de fantome și a vrut să se convingă singur că așa este. Când i-a fost arătat sacul, ce conținea obiecte furate din casă, individul l-a luat pe nu în brațe, dar, după ce a fost percheziționat și asupra sa s-a găsit un șperaclu, nu prea a mai avut ce spune, fiindcă instrumentul în cauză nu avea, orice s-ar zice, legătură cu vânătoarea de fantome. Așa se face că hoțul a ajuns acolo unde îi era locul, iar grație vigilenței vecinilor, locatarii casei „bântuite" și-au putut recupera în totalitate bunurile furate. *(G.T.)*

Gustul şi culoarea fericirii

Acesta era, dacă vă mai amintiţi, titlul unui film autohton de acum câteva decenii, tratând tema dragostei văzută însă prin prisma planurilor cincinale şi a sudorilor stahanovişti care se îndrăgosteau de textiliste fruntaşe în producţia socialistă. Un titlu de o poezie aparte pentru o epocă în care cultura însemna mai curând proletcultism şi politizare excesivă, titlu care s-ar potrivi însă ca o mănuşă peliculei Revolutionary Road, ***de văzut în cinematografele româneşti începând cu 6 februarie.***

O iubire mai ceva ca-n TITANIC

Când protagoniştii acestei producţii, Leonardo DiCaprio şi Kate Winslet, s-au întâlnit pentru prima dată, în *Titanic*, spectatorii au vărsat

şuvoaie de lacrimi, regretând sfârşitul dramatic al poveştii lor de iubire. Acum, după 11 ani, cei doi actori apar din nou împreună pe afişul unui film, spre încântarea fanilor care şi-au petrecut ultimul deceniu visând ca uriaşul pachebot să nu se fi scufundat, măcar de dragul ochilor verzi ai lui Leo... Nici de această dată însă deznodământul nu va fi cu mult mai fericit, întrucât dragostea lor pare sortită eşecului. Suburbiile unui oraş american iau locul oceanului în splendida adaptare a romanului autobiografic al lui Richard Yates. La cârmă se află însă un profesionist: regizorul Sam Mendes, care reia tema din filmul său de debut, mult galonatul *American Beauty*, întorcându-se însă în timp, parcă spre a ne da de înţeles că fericirea nu locuieşte în suburbii... Căci, spre deosebire de filmul care i-a adus consacrarea lui Kevin Spacey, *Revolutionary Road* este plasat nu în zilele noastre, ci în neguroşii ani '50, deceniul când războiul rece se încălzise binişor şi când vânătoarea de vrăjitoare comuniste era în toi într-o Americă mccartistă. Frank şi April Wheeler (Di Caprio şi Winslet) sunt un cuplu din Connecticut cu vise multe şi împliniri răzleţe. Visul ei a fost să devină actriţă, dar aspiraţiile nu i-au ţinut loc şi de talent. Cabotină, continuă totuşi să spere că într-o zi va ajunge la Hollywood, deşi nu joacă decât pe scene de amatori iar audienţa este cel mult plictisită.

Visând la Paris

Totuşi, April visează la Paris, oraşul luminilor, singurul care, în opinia ei, poate recunoaşte un artist adevărat. Frank, un bărbat având un veritabil cult pentru muncă, se străduie să-i înţeleagă ambiţiile şi acceptă chiar să plece împreună cu cei doi copii ai lor peste Atlantic.

Dar, când April rămâne însărcinată pentru a treia oară, planul ei de a-şi găsi împlinirea la Paris eşuează, nu în ultimul rând din cauză că Frank, tot mai apreciat la serviciu, pare să-şi fi găsit deja împlinirea, mulţumindu-se cu postura de „tată american din middle class". Aluziile la *American Beauty* sunt evidente, (doar că acolo cel nemulţumit de poziţia, realizările şi viaţa lui era EL şi nu EA) chiar dacă de astă dată Mendes cântă pe o tonalitate mai stridentă. Când înţelege că nu-l mai poate iubi pe acest bărbat devenit un sclav al muncii, fără alte aspiraţii decât grătarul de duminică şi berea băută în timpul meciurilor de basseball, April se decide să avorteze.

Finalul, de un dramatism sfâşietor, meritã văzut şi cu siguranţă abia atunci vă veţi da seama de ce Kate Winslet a primit Globul de Aur (şi probabil va primi şi Oscarul) pentru rolul făcut aici: jocul ei este absolut fantastic şi nici DiCaprio nu e de lepădat, deşi, pe alocuri, nu se ridică la înălţimea partenerei sale.

Ispita confortului, mai puternică decât idealul promis

Revolutionary Road este, dacă vreţi, un film despre moartea unei ambiţii, despre felul în care societatea modernă transformă oamenii în roboţi, oferindu-le, în locul unor idealuri mărunte, nişte plăceri efemere dar palpabile. Şi Frank Wheeler a vrut să fie artist, şi-a dorit să ajungă în boema Parisului şi de aceea propunerea soţiei sale îl ispiteşte la început. Dar dorinţa pentru confort e mai mare şi, într-un fel, Frank se teme: necunoscutul îl atrage dar îl şi sperie şi n-ar vrea să dea vrabia din mână pe cioara de pe gard. Parisul este pentru el un vis de tinereţe, ca atâtea altele, în vreme ce viaţa pe care o duce i se pare mai confortabilă decât vagabondajul pe străzile oraşului-lumină. Bărbatul are acum o slujbă bine plătită, ca funcţionar la aceeaşi companie pentru care a lucrat o viaţă şi tatăl său. Şi, deşi în adolescenţa sa rebelă jurase că nu va călca niciodată pe urmele părintelui, acum o face fără nici un fel de mustrări de conştiinţă.

Este o repetare a istoriei, un etern retur pe care, vrând-nevrând, majoritatea dintre noi îl repetă. Sau, cum ar spune nişte clasici în viaţă, „eşti la fel ca tatăl tău, când îl priveai cu ochi răi"... Conflictul dintre real şi ideal îi macină pe Frank şi pe April. Ei ar putea fi o familie fericită, în accepţia americană: o casă, o maşină, doi copii, duminici petrecute împreună, picnicuri cu prietenii. Dar April vrea mai mult şi, când îşi dă seama că până şi cea mai dragă fiinţă a inimii ei „trădează" idealurile juvenile, se închide în sine şi decide că nu mai vrea să o iubească. Şi astfel, un alt *american dream* se destramă...

PRIN GAURA CHEII

NICOLE KIDMAN a ajuns pe timbre!

Mai mulţi actori australieni, printre care premiaţii cu Oscar: Nicole Kidman, Cate Blanchett şi Russell Crowe, au fost imortalizaţi pe o emisiune filatelică realizată de curând de serviciile poştale de la Antipozi. Timbrele respective, care constituie o serie specială, vor fi vândute pe internet, fiind dedicate mai ales colecţionarilor, dar şi cinefililor. Fiecare protagonist al seriei menţionate apare în două ipostaze, una „în civil" şi una întruchipând un personaj cheie pentru cariera sa – Kidman, în

rolul din *Moulin Rouge*, Crowe în cel din *Gladiator*, actorul Geoffrey Rush pentru rolul din *Shine* iar Cate Blanchett în rolul reginei Elizabeta a Angliei. În plus, fiecare dintre cei patru au primit o replică din aur de 24 carate a timbrelor. Glumind, mucalitul Rush a declarat: „În anii 50, când eram copil, singura figură pe timbre era a reginei. Nici nu-mi imaginam vreodată timbre pe care să fie înfăţişată altă persoană. Şi acum văd pe ele chiar figura mea. Şi nici măcar n-am ajuns rege!"

JUDE LAW: cea mai frumoasă „fată"

Chipeşul actor Jude Law este – susţin la unison admiratoarele sale – un bărbat deosebit de atrăgător. Cum însă este la fel de talentat, el are, ca orice artist autentic, şi o latură feminină, pe care a dovedit că şi-o poate pune perfect în valoare, prin rolul din viitorul său film, *Rage*. Actorul dă viaţă aici unui supermodel travestit, numit Minx. Pelicula, ce va apărea pe ecrane la finele

anului, surprinde atmosfera marilor case de modă din New York, fundal pe care are loc o crimă oribilă. Regizorul Sally Potter l-a lăudat pe Law pentru performanţa sa, actorul în vârstă de 36 de ani – îmbrăcat elegant, cu o perucă neagră şi machiaj abundent – dând chiar impresia că este o foarte drăguţă femeie. De altfel tocmai înfăţişarea lui delicată l-a determinat pe regizorul Guy Ritchie să-i ceară ca în filmul în care Jude îl întruchipează pe Sherlock Holmes să-şi lase mustaţă, spre a părea mai masculin...

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Este unul din actorii care şi-a scris numele în cartea de aur a teatrului românesc. Este, în prezent, director al celui mai mare şi important teatru din ţara noastră: Teatrul Naţional I.L. Caragiale din Bucureşti, şi preşedinte al UNITER. A jucat în multe piese de teatru dar şi în filme precum „Liceenii", „Declaraţie de dragoste", „Stejar, extremă urgenţă", sau „Bietul Ioanide", pentru a enumera doar câteva din peliculele unde *Ion Caramitru* a avut parteneri mari actori.

Ion Caramitru

Un rol de excepţie, din cariera marelui actor, poate fi considerat, cel din piesa ce se joacă pe scena naţionalului bucureştean, „Eduard al III-lea". Considerat unul dintre cei mai buni actori ai teatrului românesc, *Ion Caramitru* crede că „actorul se înstrăinează de sine însuşi în fiecare seară, preluând structura personajului pe care şi-l asumă".

Cu fiecare personaj jucat, actorii o iau de la zero, demonstrând publicului că nu şi-au pierdut identitatea. Dar, dincolo de teatru şi film, *Ion Caramitru* ne-a încântat sufletul de-a lungul anilor, cu spectacolele de poezie şi muzică. Nimeni nu recită mai frumos „Luceafărul" lui Eminescu. Este ceva care-l transformă, îi dă o nouă dimensiune. Este unul din puţinii actori care are cultul poeziei. Amintiţi-vă, dacă aţi avut norocul să-l vedeţi în spectacolele de la Bulandra, alături de Pittiş, de Dan Grigore, de V. Seciu, de Ovidiu Iuliu Moldovan sau de Leopoldina Bălănuţă. Un adevărat regal de poezie. Mai nou, mulţi au putut să-l admire alături de Johnny Răducanu, apropiindu-se de versurile lui Nichita Stănescu dar şi ale altor poeţi, pe care le interpretează şi muzical.

Ion Caramitru rămâne un actor tradiţional, un actor pentru care cuvântul rostit înseamnă artă. *(N. Floria)*

IARNA posibil „inamic” al sistemului osos

De când e lumea, sezonul hibernal înseamnă o bucurie pentru copiii dornici de săniuş, dar să nu uităm că iarna este anotimpul în care numărul traumatismelor prin cădere sporeşte de câteva ori, în comparaţie cu alte luni ale anului. Din păcate, fracturile osoase nu constituie o raritate în cadrul acestor traumatisme. În medie, în timpul vieţii unei persoane apar două fracturi, dacă ne referim la statistici. Mulţi cunosc că aceste accidente se tratează de către specialistul traumatolog, dar foarte puţini ştiu să acorde un prim ajutor corect. Deseori, de corectitudinea şi de rapiditatea acordării acestuia depinde evaluarea gravităţii unei fracturi şi durata tratamentului.

Operativitatea este esenţială

Este foarte bine dacă leziunea se stabilizează cât mai curând posibil după accident, prin realizarea cu rapiditate a următorilor paşi:

■ Îndepărtaţi, dacă este posibil, hainele murdare din zona lezată. Nu forţaţi totuşi mâna sau piciorul să iasă din hainele persoanei traumatizate. Dacă este vorba despre o fractură deschisă (osul rupt a străpuns pielea şi este prezentă sângerarea), va fi poate necesar să tăiaţi hainele cu foarfecele, pentru a preveni durerea suplimentară şi infectarea rănii.

■ Puneţi o atelă improvizată pe partea afectată, pentru imobilizarea precoce a porţiunilor fracturate, respectând următoarele reguli: ● menţinerea membrului lezat în poziţia în care l-aţi găsit. Dacă pacientul este inconştient, nu se recomandă a-i schimba poziţia. Ar putea avea o leziune de coloană vertebrală, caz în care orice mişcare ar putea fi fatală sau s-ar putea solda cu complicaţii grave, cum ar fi paraliziile; ● plasarea unor obiecte rigide (cum ar fi o scândură sau crengi suficient de rezistente) de-a lungul părţii afectate, asigurându-vă că sunt de-ajuns de lungi, pentru a trece de articulaţia (încheietura) de deasupra şi dedesubtul leziunii; ● bandajarea uşoară în jurul părţii afectate, cuprinzând, bineînţeles, atelele improvizate; ● dacă aveţi posibilitatea puteţi fixa atela cu leucoplast.

■ Imobilizarea membrului lezat diminuează durerea, dar nu o elimină. Pentru a ameliora situaţia, puteţi aplica o compresă rece sau o pungă cu gheaţă învelită în material textil. Dacă în apropiere găsiţi o farmacie, administraţi traumatizatului analgezice.

■ Solicitaţi ajutorul de urgenţă. **Amânarea ajutorului medical de urgenţă poate fi fatală!**

■ Dacă mergeţi pe drum şi sunteţi martorul unui accident prin cădere, iar persoana lezată este conştientă şi nu prezintă semne de alterare a stării generale, puteţi amâna solicitarea ambulanţei. Uneori, accidentatul este în stare să meargă până la spitalul din apropiere, dacă are fracturată, de exemplu, mâna.

Există, din păcate, situaţii când orice amânare a manipulărilor medicale urgente poate fi fatală traumatizatului:

– persoana nu este conştientă, nu respiră sau nu se mişcă. Dacă nu există semnele normale legate de respiraţie sau de bătăile inimii, trebuie începută imediat resuscitarea cardiorespiratorie (masajul cardiac extern şi respiraţia artificială);

– sângerarea este puternică. Ar putea necesita aplicarea garoului mai sus de regiunea traumatizată;

– dacă apăsarea uşoară sau mişcarea provoacă durere puternică, ar putea fi vorba despre leziuni ale nervilor din vecinătatea osului rupt;

– membrul sau articulaţia sunt aparent deformate;

– osul a străpuns pielea? Orice minut pierdut reprezintă o şansă pentru infectarea rănii cu microbi. Osteomielita (inflamaţia purulentă a osului) este una dintre cele mai grave complicaţii ale unei fracturi deschise, din cauza invalidităţii la care poate duce;

– extremitatea braţului sau a picioruluí lezat, cum ar fi un deget, este amorţită sau cianozată (albăstruie) la vârf, ceea ce înseamnă că este foarte probabil ca osul rupt să lezeze vasele sangvine din preajmă. Aceasta poate duce la necroză (moartea) ţesuturilor afectate de complicaţia respectivă;

– există suspiciuni legate de ruperea unui os al gâtului, al capului sau a unor porţiuni de coloană vertebrală;

– suspectaţi ruperea unui os la şold, bazin sau coapsă (de exemplu, coapsa şi gamba sunt întoarse anormal spre exterior, în comparaţie cu membrul neafectat).

Şi un ultim sfat preţios: nu uitaţi că atenţia sporită poate fi cea mai bună profilaxie a căderilor, în special la vreme de iarnă.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Femeile aflate la menopauză care au urmat o terapie hormonală bazată pe combinaţia dintre estrogen şi progesteron, timp de cel puţin cinci ani, se confruntă cu un risc de două ori mai mare de a dezvolta diverse forme de cancer mamar, potrivit unui studiu publicat în Marea Britanie. „Avem dovezi solide că estrogenul combinat cu progesteronul provoacă apariţia cancerului mamar”, a declarat Marcia Stefanick, profesor la Universitatea Stanford, coautoarea acestui studiu.

Femeilor aflate la menopauză le sunt recomandate anumite terapii hormonale, dar, după aproximativ cinci ani, riscul de apariţie a cancerului mamar este foarte ridicat. „După ce ele renunţă la tratament, acest risc revine la normal”, a explicat Stefanick. „Aceste date stabilesc în mod convingător legătura între cauză şi efect”, între terapie şi patologie, a explicat cercetătoarea americană. Stefanick a precizat faptul că aceste rezultate nu sunt valabile şi în cazul femeilor care urmează o terapie bazată doar pe estrogen. Pentru acest studiu, cercetătorii au analizat datele provenind de la două grupuri de voluntare. Primul dintre acestea numără peste 15.000 de femei cărora li s-a administrat fie o terapie cu estrogen şi progesteron, fie un placebo.

Terapiile hormonale şi cancerul

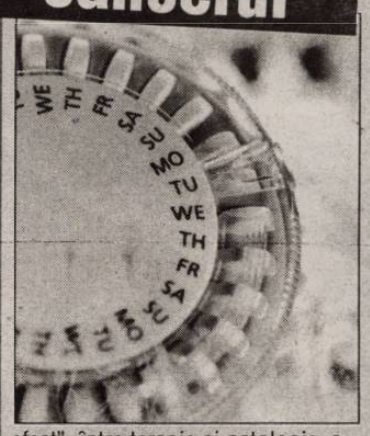

Acest prim studiu clinic a fost efectuat de *National Institutes of Health* (NIH) din SUA, care a decis să oprească experimentele cu trei ani mai devreme decât era prevăzut, în 2002, după ce riscul de apariţie a cancerului mamar devenise prea evident pentru a putea fi ignorat. De asemenea, cercetătorii au colectat datele provenind de la un studiu început în 1994, efectuat pe 41.449 de femei aflate la menopauză, care au avut de ales între un tratament bazat pe estrogen şi progesteron, unul bazat pe estrogen sau renunţarea la terapiile hormonale. Şi acest studiu a demonstrat o creştere a riscului de apariţie a cancerului mamar în urma terapiei hormonale bazate pe combinaţia dintre estrogen şi progesteron. După ce NIH a decis să oprească testele clinice în 2002, numărul reţetelor pentru terapiile hormonale combinate a scăzut, de la 60 de milioane, în 2001, la 20 de milioane, în 2005.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

TABLETE de dimineaţă

◆ Ficatul, datorită bogatei sale vascularităţi şi circulaţiei intrahepatice deosebite, reprezintă un mare depozit sanguin. În stare normală conţine circa 1000 ml sânge.

◆ Energia calorică pe care toţi oamenii de pe glob o elimină când sunt în stare de repaus se ridică la 6,5 miliarde kilocalorii. Cu o asemenea căldură s-ar putea fierbe apa unui fluviu mijlociu.

◆ În sângele omului sănătos există în medie 6.500 leucocite (globule albe) pe milimetru cub, variaţiile normale admise fiind cuprinse între 5.000 şi 8.000 pe milimetru cub.

◆ Muşchii scheletici reprezintă aproximativ 40% din greutatea corpului şi sunt în număr de peste 500.

◆ Organismul uman elimină zilnic până la 1 litru de sudoare.

◆ Pe Terra, foamea este în prezent o suferinţă cronică pentru mai mult de un miliard de persoane.

◆ Omul mănâncă zilnic aproape a 30-a parte din greutatea corpului său.

◆ În fiecare secundă mor şi se nasc în corpul omului circa 7 milioane de globule roşii.

◆ Ochii omului pot distinge peste 150 de nuanţe de culori.

Remedii naturale

Roiniţa combate maladia Alzheimer

Roiniţa este una din cele mai folosite plante medicinale din lume. Această plantă conţine taninuri, răşini, saponine, acid succinic, cafeic, vitamina C geraniol şi un principiu amar. Datorită acestor substanţe, roiniţa, are proprietăţi antispastice, carminative, coleretice, eupeptice, tonice şi sedative. Planta se recomandă în bolile de stomac, ficat, astm, anemie, balonări, indigestie, înţepături de albine, viespi, slăbirea memoriei, boli de plămâni, maladia Parkinson şi ameţeli. Apicultorii folosesc această plantă la prinderea roiurilor şi dezinfectarea stupilor.

Extractele din roiniţă acţionează în organism hormonul tiroidian (TSH). În acest scop se prepară o infuzie combinată de roiniţă, din care se bea câte un litru pe zi, în 3-4 reprize, în cure de două luni, cu două săptămâni de pauză. Acest remediu este

valabil şi în cancerul de tiroidă, pentru că această plantă are şi efecte antitumorale dovedite. Roiniţa are un efect favorabil împotriva unei boli a vârstei a treia, greu de combătut la ora actuală, şi anume Alzheimerul. Efectele acestei plante nu se opresc însă aici: pe lângă faptul că roiniţa îmbunătăţeşte considerabil memoria şi întreaga activitate a sistemului nervos, ea are un puternic efect antioxidant. Cu alte cuvinte, ajută la menţinerea tinereţii tuturor celulelor din organism, anihilând radicalii liberi,(molecule din sânge care sunt responsabile de îmbătrânirea ţesuturilor).

Un medicament numit APĂ

Nimic de mirare. Se ştie că organismul nostru este alcătuit, în proporţie de două treimi, din apă. De asemenea, orice terapeut ne poate spune de ce trebuie ca un om adult să consume zilnic circa doi litri din lichidul vital. Una din cele mai importante funcţii ale apei în organismul uman este spălarea şi eliminarea toxinelor şi a sărurilor. Din păcate, oamenii din lumea întreagă consumă prea multă sare. Cu mai multe sute de ani în urmă, oamenii nici nu ştiau ce este sarea, ceea ce nu-i împiedica să fie sănătoşi şi fericiţi.

Japonezii sunt unii dintre cei mai mari consumatori de sare (clorură de sodiu). Un fermier japonez, care ajunge la vârsta de 60 ani, consumă în fiecare zi circa 60 g de sare. Cu alte cuvinte în acest timp (60 ani) el forţează rinichii săi să filtreze aproape **1,3 tone de sare!** Nu rămân însă mai prejos nici americanii. Pe lângă faptul că mănâncă sarea curată (nativă), ei mai consumă şi produse mult prea sărate, cum ar fi şunca, mezelurile, cârnăciorii, preparate pentru micul-dejun, carne de vită grasă, chips, arahide sărate, şi alte produse ce au concentraţii ridicate de sare. Nu e de mirare că oamenii, abia depăşind vârsta de 30 ani, suferă de tensiune arterială ridicată, disfuncţii renale, artrite, de scăderea elasticităţii vaselor sangvine, toate acestea reprezentând simptomele determinate de factorii distructivi ai ucigaşului numărul unu.

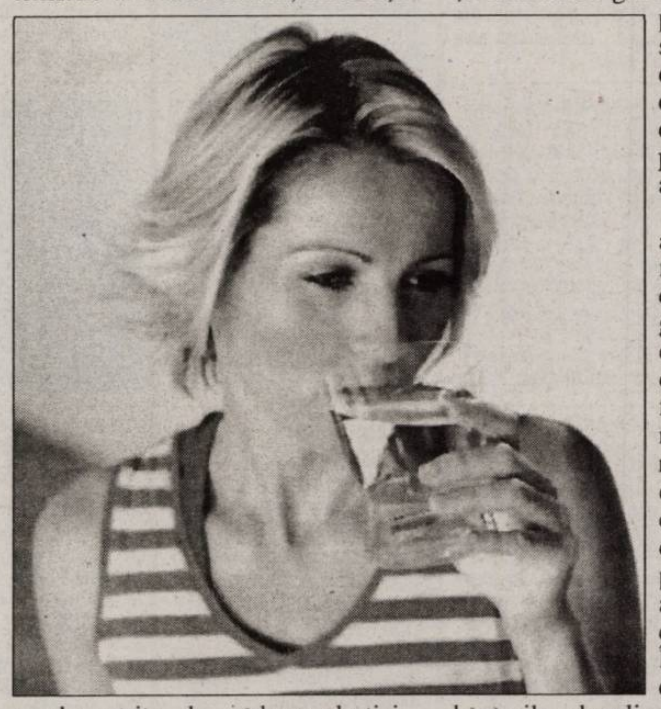

Cantitatea de apă optimă şi calitatea ei corespunzătoare ajută la coborârea nivelului de colesterol în sânge. Nu trebuie uitat că apa în organismul uman se află în stare lichidă. Compoziţia normală a apei este un dar măreţ al naturii şi cel mai bun remediu de tonifiere al organismului. Apa corespunzătoare cu organismul uman păstrează celulele umane în stare normală şi nu permite deshidratarea. În acest caz, ridurile de pe gât şi faţă se diminuează considerabil, iar tot organismul îşi păstrează tinereţea şi sănătatea.

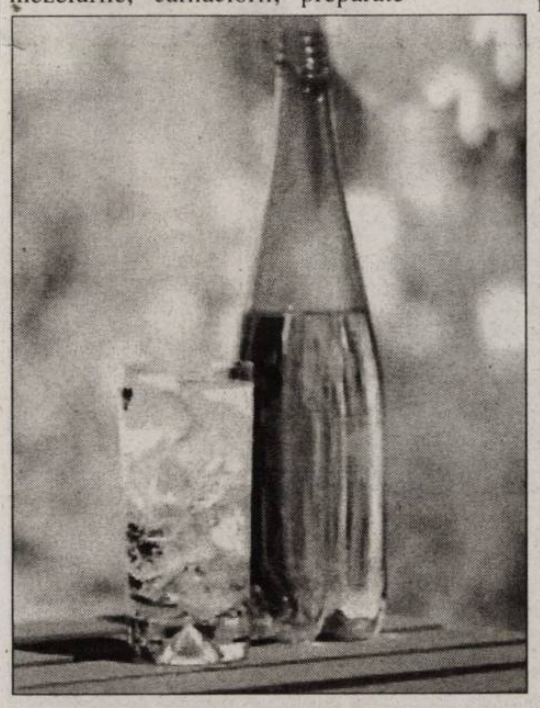

La oamenii care consumă apă cu calitatea corespunzătoare (apă distilată sau fructele şi legumele proaspete şi sucurile acestora) şi în cantităţi suficiente, mult mai bine funcţionează sistemul cardiovascular, circulator – cea mai importantă condiţie pentru o viaţă lungă şi sănătoasă. Apa cu calităţile corespunzătoare ajută la îmbunătăţirea funcţiilor, nu numai ale organismului, ci şi ale creierului; cu alte cuvinte ea favorizează productivitatea şi exactitatea gândirii. Explicaţia aici e simplă: **15 miliarde de celule ale creierului nostru constituie în proporţie de 80% apă.**

Mai mult de atât, uneori se formează un circuit închis: exagerat de nervos şi de alert, omul atât de mult se scufundă în problemele sale şi nelinişte, încât uită de importanţa consumării apei de calitate corespunzătoare sau a altor lichide cu calităţi similare. În loc de aceasta, el se axează pe băuturile alcoolice, astfel înrăutăţindu-şi starea de depresie, umplându-şi stomacul cu substanţe dăunătoare pentru el, care nu-l ajută cu nimic. Ca rezultat, pe lângă nervozitate şi depresie, el suportă dureri înţepătoare în stomac, dereglarea bătăilor inimii şi multe alte neplăceri şi disfuncţii. Dar în loc să apeleze la apa normală (calitativă), aceşti oameni, în număr mare, îşi administrează aspirină, fumează şi folosesc mulţi alţi stimulenţi. De aceea, întotdeauna, ţineţi minte, că pentru funcţionarea bună a celulelor nervoase, acestea au nevoie de o cantitate suficientă de apă corespunzătoare.

Există numeroase demonstraţii că omul suferă foarte mult de insuficienţă de apă. Dar fiecare dintre noi, întotdeauna, poate veni în ajutor propriului organism, folosind lichidul natural din care a apărut viaţa şi care întreţine viaţa.

Este nevoie doar de atenţia şi preocuparea noastră de a utiliza aceste daruri ale naturii, oferind posibilitatea de a avea o super-sănătate. Iar baza pentru ea rămâne a fi în primul rând informaţia, cunoştinţele, care ne permit să scăpăm de multe boli şi să ne reîntoarcem la sănătatea şi la tinereţea atât de mult dorite.

Frunzele de dud tratează diabetul zaharat

Dudul este cultivat pentru frunzele sale care sunt folosite la creşterea viermilor de mătase dar şi pentru fructele plăcute la gust, uşor acrişoare. În scopuri medicinale se întrebuinţează frunzele, sub formă de ceai. Acestea au însuşiri astringente şi antidiabetice. Ceaiul din frunze de dud are efecte benefice în tratarea unor boli precum diabetul zaharat, gastrita, ulcerul gastric şi duodenal, în cazul afecţiunilor pulmonare, dar şi în tratarea anginelor, stomatitelor şi aftelor. Fructele dudului conţin tanin, carbonat de calciu şi arginină. Fructul bine copt se recomandă contra constipaţiei iar fructele proaspete sub formă de sirop au efect laxativ şi uşor diuretic. Acţiunea ceaiului se măreşte dacă-i se adaugă frunze de afin, teci de fasole, frunze de nuc şi urzică. În unele ţări se foloseşte ceaiul făcut din coaja rădăcinii în proporţie de 10 la sută pentru eliminarea viermilor intestinali. Frunzele intră în compoziţia ceaiului dietetic.

Flori de bună dispoziţie

Pentru situaţii de zi cu zi, cea mai directă metodă de a folosi remediile este de a face o selecţie în funcţie de ceea ce simţim în acel moment şi să tratăm acea stare trecătoare. De exemplu, să presupunem că trebuie să mergem la serviciu dimineaţa, mai devreme ca de obicei, pentru că avem mult de lucru şi trebuie să terminăm o statistică trimestrială pe care o avem de făcut. Cu toate acestea, atunci când ajungem nu ne apucăm de lucru imediat, ci ne facem o cafea, mai dăm câteva telefoane, care nu sunt urgente, şi tot amânăm să finalizăm lucrarea pentru care am venit de fapt mai devreme. Această stare mentală se tratează în terapia florală *Bach cu Hornbeam (Carpinus Betulus).*

Adăugăm câteva picături din remediul floral, în apă plată sau ceai şi bem în mai multe reprize din paharul respectiv, până când sentimentul că nu putem să ne apucăm de treabă dispare. Această situaţie este o descriere a felului în care remediile ne pot ajuta atunci când ne confruntăm cu stări sufleteşti trecătoare, care ne deranjează. Toate cele 38 de remedii florale Bach pot fi folosite pentru a trata stări trecătoare.

Un alt exemplu: „Tocmai ce am picat un examen, la care profesorul nu a fost prea amabil. Dacă aş putea să nu mai dau niciodată acest examen ce bine ar fi! Ştiu că trebuie să mă

prezint în toamnă din nou, dar numai gândul că se va purta iar prea aspru examinatorul mă face să mă gândesc să renunţ." Există multe situaţii neplăcute similare, care pot fi un prilej de descurajare şi îndoială. Pentru astfel de stări trecătoare, în terapia Bach luăm câteva picături de Genţiana *(Gentiana Amarella),* pentru a ne restabili forţa morală şi încrederea că vom reuşi.

Selecţionarea remediilor pentru a ne trata aceste stări trecătoare presupune în primul rând o conştientizare a stării cu care ne confruntăm, iar în al doilea rând alegerea corectă a remediului. Se întâmplă însă ca uneori să nu putem fi tocmai obiectivi cu ceea ce simţim, dar exersând vom reuşi să ne cunoaştem mai bine. Sunt remedii pentru stări trecătoare, cum ar fi Cicoarea *(Cichorium Intybus)* la care îţi trebuie multă sinceritate faţă de tine însuţi, ca să le poţi selecţiona corect. Uneori, şi o negare puternică a unei stări poate fi un indiciu valoros.

Ce trebuie reţinut este că pentru stări trecătoare, remediul (sau o combinaţie de remedii) se administrează repetat (din jumătate în jumătate de oră, din sfert în sfert de oră sau şi mai des, în funcţie de situaţie), până la dispariţia stării respective. Dr. Bach a descoperit o modalitate de vindecare aflată la îndemâna tuturor, uşor de folosit şi care ne ajută să ne echilibrăm sufleteşte în cele mai variate situaţii. Referindu-se la sistemul său de terapie, Dr. Bach spunea: „Vreau să îl fac atât de simplu ca aceasta: mi-e foame, mă duc în grădină să iau salata pentru masă. Sunt bolnav şi îmi este teamă, am să iau o doză de *Mimulus* (Creţişoară)".

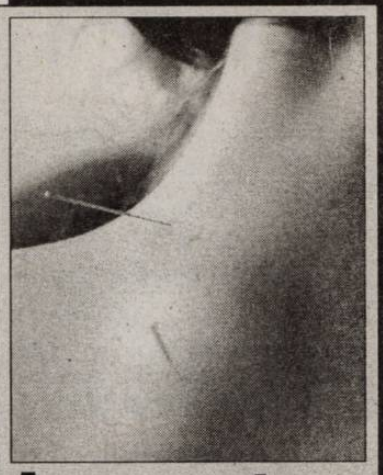

Acupunctura

împotriva migrenelor

Acupunctura practicată de profesionişti sau amatori este la fel de eficientă împotriva migrenelor ca medicamentele analgezice, metoda influenţând psihicul pacienţilor, potrivit unui studiu realizat de cercetători britanici şi americani.

Această constatare i-a determinat pe oamenii de ştiinţă să afirme că efectele acupuncturii, indiferent că este tradiţională sau practicată de amatori, sunt mai degrabă de natură psihică. Această terapie alternativă s-a dovedit la fel de eficientă ca şi calmantele folosite de persoanele care suferă de migrene, a concluzionat raportul de analiză a 33 de studii efectuate pe un eşantion de 6.737 de pacienţi. Şi acupunctura „falsă" a fost aproape la fel de eficientă, iar acest fapt i-a determinat pe specialişti să afirme că ambele metode conţin un puternic efect placebo, care îi face pe pacienţi să creadă că se simt mai bine, deoarece ei cred că au parte de un tratament eficient, a explicat Klaus Linde, de la Centre for Complementary Medicine Research din cadrul Universităţii Tehnice din München. Cercetătorii au analizat două tipuri de migrene frecvent întâlnite, cea moderată şi cea slabă, în funcţie de intensitatea durerii, dar şi tipul migrenei severe, mai rar întâlnită. Toţi voluntarii au făcut şedinţe de acupunctură, fie tradiţională, fie realizată de amatori, pentru o perioadă de cel puţin opt săptămâni.

Rezultatele studiului au relevat faptul că ambele forme de tratament au fost la fel de eficiente ca şi medicamentele pe care oamenii le folosesc în caz de durere sau de migrenă. În cazul persoanelor care sufereau de cefalee cauzată de tensiune, acupunctura reală a fost la fel de eficientă ca şi calmantele, iar acupunctura „falsă" a înregistrat o rată de vindecare doar cu puţin mai mică decât cea a calmantelor. Cercetătorii consideră că această descoperire demonstrează că acupunctura poate fi o alternativă reală pentru medicamente, prezentând mai puţine efecte secundare. Ei au avertizat, totodată, că sunt necesare studii suplimentare pentru a înţelege mai bine modul în care această terapie acţionează în practică, înainte de a putea fi recomandată pacienţilor.

VINERI - 13 februarie

TVR 1

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Leonard Miron 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Tribuna partidelor parlamentare 15.30 Parlamentul României 16.30 Green Report 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Europa ne privește 18.50 Sport Plus 19.00 Jurnalul TVR 20.15 O dată-n viață 22.15 Film: „Hoțul de orhidee" (SUA, 2002). Cu: Nicolas Cage, Meryl Streep 0.15 Jurnalul TVR 0.30-4.40 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 10.00 Serial: „Crimele din Midsomer: Corul morții" (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Combinație periculoasă" (SUA, 1998). Cu: Priscilla Barners 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Stăpânul inelelor: Cele două turnuri" (SUA, 2002). Cu: Elijah Wood, Ian McKellen 23.45 Film: „Dosar de familie" (SUA, 2006). Cu: James Mardsen, Brian Dennehy 1.45-6.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Serial: „Vecin cu dușmanul" 14.30 Te pui cu blondele? (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Film: „Răzbunare înșelătoare" (SUA, 1997) 22.30 Film: „Frica" (SUA, 1996). Cu: Reese Witherspoon 0.30 Serial: „Echipa de intervenție 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Opt reguli simple" 3.00 Film: „Întrebări fără răspuns" (SUA, 2000).

PRIMA TV

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Viceversa" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film: „Romeo și Julieta" (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Romeo și Julieta" (partea a II-a) 17.30 România lui Gaiță (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Vedete-n figuri 21.30 Film: „Gloanțe și cenușă la Osaka" (SUA, 1998). Cu: Michael Douglas 23.30 România lui Gaiță 0.00 Poker heaven - european cash game 1.00-6.30 Reluări.

ACASĂ

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Gheață de foc" 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Micuța domnișoară" 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial: „Parfumul iubirii" (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Utopia 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Trădare!" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Planeta oamenilor" 20.35 D'ale lui Mitică 21.30 Ora de știri 22.30 Doc.: „Bucătăria lui Jamie" 23.00 În numele victimei 23.30 Film: „Lovitură cu recul" (SUA, 2001). Cu: Maxwell Caulfield, Joanna Pacula 1.05-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00-13.45 Reluări 14.15 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.45 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" 15.15 Serial (r) 16.30 Film: „Un detectiv ieftin" (SUA, 1978). Cu: Peter Falk 18.30 La Bloc (r) 19.00 Serial: „Spitalul de urgență" 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Patru regi" (ep.1) 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Răzbunarea unui tată" (SUA, 1999) 23.45 Serial: „Prison Break" 0.45 Film: „Legătură mortală" (SUA, 1994). Cu: Michael Madsen.

SÂMBĂTĂ - 14 februarie

7.00 Cântecul amintirii... amintirile cântecului 7.30 Semne 8.00 Debut 50 plus 9.00 Desene animate 10.00 Serial: „Pistruiatul" 10.45 Serial: „Hannah Montana" 11.15 Arca lui Noe 12.00 Transformarea 13.00 De la Est la Vest 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Ne vedem la TVR 16.30 Doc.: „Michael Palin, călător prin Europa" 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „O femeie pe cinste" (coprod., 2004). Cu: Helen Hunt, Scarlett Johansson 22.15 Film: „Atracție internală" (SUA, 2002). Cu: Amanda Foreman 0.00 Profesioniștii... 0.55 Film: „Palatul de vară" (coprod., 2005) 3.15-5.55 Reluări.

8.00 Știrile Pro Tv 10.00 Film: „Combinație periculoasă" (r) 12.00 ProMotor 13.00 Știrile Pro Tv 13.15 Film: „Stăpânul inelelor: Cele două turnuri" (r) 17.15 Film: „Spion fără voie" (SUA, 1991) 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 O-la-la 21.45 Film: „Iluzionistul" (SUA, 2006). Cu: Edward Norton, Jessica Biel 23.45 Serial: „Cracker - Psihologia crimei" 0.45 Film: „Rochia albă de dantelă" (România, 1989). Cu: Claudiu Bleonț, Andrei Finti 2.30-7.00 Reluări.

7.00 Serial (r) 8.00 Film: „Haiducii lui Șaptecai" (România, 1970). Cu: Florin Piersic, Marga Barbu 9.45 Film: „Romanoff și Julieta" (SUA, 1961) 11.30 Serial: „Opt reguli simple" 12.15 Felicia 13.00 Serial: „Benny Hill" 13.30 Film: „Doar pentru ochii tăi" (M. Britanie, 1981). Cu: Roger Moore 16.00 Observator 16.35 Săptămâna financiară 17.00 'Neatza cu Răzvan și Dani (ed. specială) 19.00 Observator 20.30 Film: „Memoriile unei gheișe" (SUA, 2005) 23.30 Film: „Un alibi perfect" (SUA, 2001). Cu: Luke Perry 1.30 Concurs interactiv 2.30 Film: „Clanul Bau-Bau" (ultima parte).

7.30 Ring - Ring 8.30 Desene animate 10.30 Serial: „Cei 4400" 11.30 Autoforum 12.00 Serial: „Iubirea bat-o vina..." (ep.1) 12.30 Imobiliare Blitz 13.00 Serial: „Jericho" 14.00 Serial: „Cum rămâne cu Brian?" 15.00 România lui Gaiță (r) 15.30 Serial: „Suflete-pereche SRL" 16.00 Film: „I.Q." (SUA, 1994). Cu: Meg Ryan 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Casanova" (SUA, 2005) 22.30 Film: „Alegerea Sophiei" (SUA, 1982) 0.30 Film: „Crime pentru cariera" (SUA, 1993) 1.30-6.00 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Dragoste nebună" (sfârșitul serialului) 11.00 Serial: „Răpușca cea urâtă" (ep.1) 12.00 Serial: „Al șaptelea cer" 13.00 Serial: „Dragostea nu moare" 14.30 Serial: „Gheață de foc" (sfârșitul serialului) 15.30 Serial: „Salome" 16.30 Film: „Inelul" (SUA, 1996, partea I). Cu: Nastassja Kinski, Michael York 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 20.30 Serial: „Micuța domnișoară" 22.30 Serial: „Belissima" 0.15-4.30 Reluări 5.30 Muzica de ACASĂ.

7.00-7.30 Reluări 8.00 ABC... De ce? 9.00 Atenție... copii 9.30 Medalion folcloric 10.00 Natură și aventură (r) 10.30 Liber pe contrasens 11.30 Lumea de aproape (r) 12.00 Bugetul meu (r) 12.30 Doc.: „30 de ani de modă în 50 de minute" 13.30 Destinația România 14.00 Atenție, se cântă! 15.00 Arena Leilor (r) 16.00 Între cer și pământ 16.30 D'ale lui Mitică (r) 17.30 Gaz pe folk 18.30 Serial: „Profesoara detectiv" 19.40 Replay 19.30 Rugby: Țara Galilor - Anglia 21.15 Poate nu știai 21.30 Ora de știri 22.30 Maniacii 23.30 Film: „Legile dragostei" (SUA, 1998) 1.05 Film (r) 2.40 Doc.: „Trădare!".

8.00 Pro Motor 9.00-10.30 Reluări 11.30 Descoperă România 12.15 Entertainment News 13.15 Film (r) 15.00 Serial (r) 15.30 Doc.: „Din culisele Hollywood-ului" 16.00 Serial: „Poirot: Aventura lui Jonnie Waverly" 17.00 Film: „Faleze de nisip" (România, 1983) 19.00 Serial: „Spitalul de urgență" 20.00 Serial: „Răpirea" 21.00 Serial: „Patru regi" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Răzbunarea unui tată" (SUA, 1999) 23.45 Serial: „Prison Break" 0.45 Film: „Legătură mortală" (SUA, 1994). Cu: Michael Madsen.

DUMINICĂ - 15 februarie

7.10 Universul credinței 9.00 Desene animate 10.00 Neliniștea inteligenței 10.30 Serial: „Hannah Montanas" 11.10 Viața satului 13.00 Agenda politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Tezaur folcloric 15.20 Gala Screen Actors Guild Awards, ediția a 15-a 17.10 Dănuț S.R.L. 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „Cu picioarele pe pământ" (SUA, 1994). Cu: Winona Ryder, Ethan Hawke 22.10 Film: „Păpușile rusești" (Franța, 2005). Cu: Romain Duris 0.20 Concert de Jazz • Trio Esbjorn Swenson (I) 1.15 Profesioniștii... 2.05-4.35 Reluări.

8.00 Știrile Pro Tv 10.00 Film: „Spion fără voie" (r) 12.00 O-la-la (r) 13.00 Știrile Pro Tv 13.15 Te vezi la Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Iluzionistul" (r) 16.00 Film: „Arma dreptății" (SUA, 1997). Cu: Michael Jai White, John Leguizamo 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Spion din greșeală" (Hong Kong, 2001). Cu: Jackie Chan, Eric Tsang 22.45 Film: „Resident Evil 2: Ultimul război" (coprod., 2004). Cu: Milla Jovovich, Sienna Guillory 0.30-6.00 Reluări.

6.30 Serial (r) 7.00 Concurs interactiv 8.00 'Neatza, vecină! 10.00 Film: „Minele regelui Solomon" (ultima parte) 12.00 Serial: „Tânărul Hercule" 13.00 Știri 13.15 Serial: „Benny Hill" 13.45 Serial: „Mr. Bean" 14.15 Serial: „Scene de căsnicie" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 Zile 19.00 Observator 20.30 Noaptea erorilor 23.30 Film: „Psihoza II" (SUA, 1983). Cu: Anthony Perkins, Vera Miles 1.30-3.30 Reluări.

7.30 Ring - Ring 8.30 Serial (r) 9.00 Sport, dietă și o vedetă 9.30 Casa: construcție și design 10.30 Serial: „Cei 4400" 11.30 Levintza prezintă 12.00 Serial: „Iubirea bat-o vina..." 12.30 Flavours - 3 bucătari 13.00 Serial: „Jericho" 14.00 Serial: „Cum rămâne cu Brian?" 15.00 Film: „Dragoste în stil country" (SUA, 1993) 17.00 Vedete-n figuri (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.00 Film: „Crimă în trei timpi" (SUA, 2000). Cu: Sandra Bullock 0.00 Film: „Povești întretăiate" (SUA, 1993). Cu: Andie McDowell 2.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Rătușca cea urâtă" 11.00 Serial: „Fetele Gilmore" 12.00 Serial: „Al șaptelea cer" 13.00 Serial: „Dragostea nu moare" 14.30 Film (r) 16.30 Film: „Inelul" (partea a II-a) 18.30 Serial: „Pe cuvânt de femeie" 20.30 Serial: „Micuța domnișoară" 21.30 Film: „Vrei să fii soția mea?" (SUA, 2006). Cu: Jason Biggs, Isla Fisher 23.15 Premiile Latin Grammy, 2008 2.45-5.00 Reluări.

7.00 Maniacii (r) 8.00 Dincolo de cântec 8.30 Zestrea românilor 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa (r) 11.00 Motomagia 11.30 Un zâmbet pe... 4 roți! 12.10 Film: „Anne de la Green Gables" (Canada, 1985) 13.50 Poate nu știai 14.00 H... ora prichindeilor 15.00 Doc.: „Bucătăria lui Jamie" (r) 15.30 Dincolo de hartă (r) 16.00 Atlas 16.35 Muzică și muzichie 18.00 Bazar (r) 18.30 Serial: „Un tată aproape perfect" 19.30 Replay 20.00 Serial: „Polițist prin timp" 21.00 Serial: „Șoarecele și pisica" 21.30 Ora de știri 22.30 Mari seriale: „Mercury" 23.35 Film: „Șase săptămâni de groază" (Germania, 2006) 1.20 Film: „Sirene" (Anglia, 2002) 3.45-5.25 Reluări.

9.00 Icstrim tivi 9.30 Serial: „Aventurile lui Don Coyote și Sancho Pancha" 10.00 Pro Motor 11.00 Megastar 11.45-13.45 Reluări 15.30 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Poirot: 24 de mierle coapte" 17.00 Film: „Cercul de foc" (SUA, 2001) 19.00 Serial: „Cine este șeful?" 20.00 Serial: „Adevărul gol-goluț" 20.30 Film: „Baladă indiană" (India, 2005) 23.30 Serial: „Dovada" 0.30 Serial: „La limita imposibilului".

KIM BASINGER
– miercuri, 22.15 –

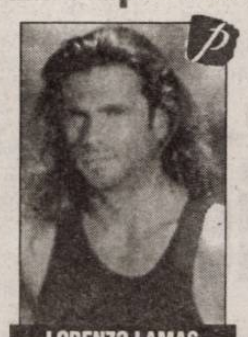

LORENZO LAMAS
– luni, 22.45 –

REESE WITHERSPOON
– vineri, 22.30 –

IAN MCKELLEN
– vineri, 20.30 –

NASTASSJA KINSKI
– sâmbătă, 16.30 –

MICHAEL MADSEN
– vineri, 0.45 –

BEATRICE DALLE
– luni, 0.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 16 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 10.55 Desene animate 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 14.55 Amintiri din istorie 15.00 Teleshopping 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 17.50 Desene animate (r) 18.00 Citește și dă mai departe! (r) 18.50 Sport Plus 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Battestar Galactica" 21.10 Ediție specială 22.15 Ziua luni, seara teatru • Teatru: „Vocea Patriotului Naționale - Restituiri I.L. Caragiale • Jertfe patriotice" 0.00 Sport la minut 0.15 Jurnalul TVR 0.30 Filarmonica G. Enescu - 140 ani! 2.10-5.20 Reluări.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 România, te iubesc! (r) 9.15 Pro Motor (r) 11.15 Te vezi la Știrile Pro Tv (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Arma dreptății" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Răpirea lui King" (coprod., 2005). Cu: Anthony Anderson, Jay Mohr 22.30 Știrile Pro Tv 23.15 Serial: „Minți criminale" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Noaptea erorilor (r) 13.00 Observator 13.45 Noaptea erorilor (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Test de fidelitate 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Test de fidelitate (r) 4.15 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Jocul vieții" (SUA, 1995) 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Poliția în acțiune 21.30 Trădați în dragoste 22.15 Trăsniți din N.A.T.O. 22.45 Film: „CIA 2 ținta: Alexa" (SUA, 1994). Cu: Lorenzo Lamas 1.00 Serial: „Numere" 2.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Fetele Gilmore" (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Film: „Inelul" (r) 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 19.30 Serial: „Îngerașii" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.25 Reluări 9.55 Poate nu știai! 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Atlas (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Medalion folcloric (r) 13.15 Dincolo de cântec (r) 13.45 Descoperă românii 14.30 e Forum 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Trădare!" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Viața lumii" 20.30 Fotbal • Premiere League 21.30 Ora de știri 22.30 Replay 0.00 Film: „Vrăjitoarea" (coprod., 1988). Cu: Beatrice Dalle, Corine Touzet 1.40-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 8.30-12.45 Reluări 13.45 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.15 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" 14.45 Serial (r) 15.45 Serial: „Fotbaliștii și nevestele lor" 17.00 Serial (r) 17.30 Serial: „Viața la Casa Albă" 18.30 La Bloc 19.00 Serial: „La limita imposibilului" 20.00 Serial: „Aproape de adevăr" 21.00 Serial: „Patru regi" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „La pândă" (Canada, 2001). Cu: Tom Berenger 0.00 Serial: „La limita imposibilului".

MARȚI - 17 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 10.55 Desene animate 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 17.50 Desene animate (r) 18.00 Ochiul magic 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Dr. House" 21.10 Serial: „Dr. Jivago" 22.00 Prințesele lumii 22.15 Filme Șoc: „Cu cărțile pe față" (SUA, 2002). Cu: Al Pacino, Kim Basinger, Tea Leoni 0.00 Sport la minut 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 10.00 Film: „Cum să te măriți cu un milionar" (SUA, 1953). Cu: Betty Grable, Marilyn Monroe 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Prea târziu pentru întâlnire" (SUA, 2007) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Evadatul" (SUA, 1993). Cu: Harrison Ford, Tommy Lee Jones 22.30 Știrile Pro Tv 23.15 Serial: „Minți criminale" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Film: „Eroare fatală" (SUA, 1999). Cu: Antonio Sabato Jr. 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Din Dragoste 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Film: „Ultimul țărm" (SUA, 2000, partea I). Cu: Armand Assante 4.00 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Te crezi mai deștept?" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Miss Petardia" (SUA, 1986). Cu: Tim Robbins, Holly Hunter 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.00 Film: „Drumul spre libertate" (SUA, 2007). Cu: Dean Cain 22.15 Trăsniți din N.A.T.O. 22.45 Film: „Ochi de șarpe" (SUA, 1998). Cu: Nicolas Cage 1.00 Serial: „Numere" 2.00-6.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 19.30 Serial: „Îngerașii" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.00 Teleshopping 14.30 Tribuna partidelor parlamentare 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Trădare!" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Lecția de ecologie" 20.30 Bugetul meu 21.00 Lumea de aproape 21.30 Ora de știri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Magnifica familie Amberson" (partea a II-a) 1.00 Serial: „Tribul" 1.55-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.30 Reluări 14.00 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.30 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" 14.45 Serial: „Fotbaliștii și nevestele lor" 15.45 Serial: „Viața la Casa Albă" 16.45 Film: „Războiul vecinilor" (SUA, 1994) 18.30 La Bloc (r) 19.00 Serial: „La limita imposibilului" 20.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 21.00 Serial: „Patru regi" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Nu mă cheamă Gary" (SUA, 1998) 0.00 Serial: „La limita imposibilului".

MIERCURI - 18 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 10.50 Desene animate 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 17.50 Desene animate (r) 18.00 Ochiul magic 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „Dr. House" 21.10 Serial: „Dr. Jivago" 22.00 Prințesele lumii 22.15 Filme Șoc: „Cu cărțile pe față" (SUA, 2002). Cu: Al Pacino, Kim Basinger, Tea Leoni 0.00 Sport la minut 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 10.00 Film: „Prea târziu pentru întâlnire" (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Film: „Cursa din Hazard II" (SUA, 1997) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Armă mortală 4" (SUA, 1998). Cu: Mel Gibson, Danny Glover, Joe Pesci 22.30 Știrile Pro Tv 23.15 Serial: „Minți criminale" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Serial: „Vecin cu dușmanul" 14.30 Din dragoste (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Vreau să fiu vedetă 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „K.I.T.T." (r) 3.30 Serial: „De tot râsul" 4.00 Acces Direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film: „Miss Petardia" (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Experiență americană" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Toamna vieții" (SUA, 1994). Cu: Albert Finney 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.00 Cronica cârcotașilor 22.45 Film: „Dansul leilor" (Hong Kong, 1981). Cu: Chok Chow 1.00 Serial: „Numere" 2.00-6.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Îngerașii" (r) 11.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Zestrea românilor (r) 15.00 Împreună în Europa 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Trădare!" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Un strop de energie" 20.30 Dincolo de hartă 21.00 Bazar 21.30 Ora de știri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Erou de ocazie" (SUA, 1991). Cu: Jennifer Connelly 1.00 Serial: „Tribul" 1.55-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.15 Reluări 13.45 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.15 Serial: „Lunaticii dezlănțuiți" 14.45 Lumea Pro Cinema (r) 15.15 Serial (r) 16.30 Film: „Călător în timp" (SUA, 1988) 18.30 La Bloc (r) 19.00 Serial: „La limita imposibilului" 20.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 21.00 Serial: „Patru regi" 21.30 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „El Mariachi, trubadurul" (SUA, 1992). Cu: Carlos Gallardo 23.45 Serial: „La limita imposibilului".

JOI - 19 februarie

7.00 Trezirea la apel! 10.00 Serial: „Romanța îndrăgostiților" 10.50 Desene animate 11.00 Serial: „Sclava Isaura" (r) 12.10 Miezul zilei cu Iuliana Marciuc 14.00 Jurnalul TVR 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Sclava Isaura" 18.00 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „CSI - Crime și investigații" 21.10 Serial: „Dr. Jivago" 22.00 Prințesele lumii 22.15 Film: „Acolo unde cerul este mereu albastru" (SUA, 1980). Cu: Peter Boyle, Bill Murray 0.00 Sport la minut 0.15 Jurnalul TVR 0.30-5.25 Reluări.

7.00 Știrile Pro Tv 9.15 Serial: „Pe locuri, fiți gata, gătiți!" 10.15 Film: „Cursa din Hazard II" (r) 12.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 14.00 Serial: „Crimele din Midsomer: Proces de conștiință" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile Pro Tv 17.45 Happy Hour 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Pasagerul 57" (SUA, 1992). Cu: Wesley Snipes, Bruce Payne 21.45 Cupa UEFA: Fiorentina - Ajax Amsterdam 23.45 Serial: „Minți criminale" 0.15-6.00 Reluări.

6.00 Serial (r) 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.00 În gura presei 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „K.I.T.T." 13.00 Observator 13.45 Serial: „Vecin cu dușmanul" 14.30 Vreau să fiu vedetă (r) 16.00 Observator 17.00 Acces Direct 19.00 Observator 20.30 Te pui cu blondele? 22.00 Serial: „Fetele marinarului" 23.00 Observator 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „K.I.T.T." (r) 3.30 Serial: „De tot râsul" 4.00 Acces direct (r).

7.30 Ring - Ring 8.35 Serial: „Prima zi" 9.30 Serial: „Pitici și tătici" 10.00 Film (r) 12.30 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 13.00 Serial: „Experiență americană" 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Focus 15.30 Film: „Povestea lui Alan Freed" (SUA, 1999). Cu: Judd Nelson, Mädchen Amick 17.30 Trăsniți din N.A.T.O. 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Serial: „Neveste disperate" 22.15 Trăsniți din N.A.T.O. 22.45 Film: „Răzbunarea" (SUA, 2005). Cu: Bert Matias, Ho Sung Pak 1.00 Serial: „Numere" 2.00-6.30 Reluări.

6.00-7.00 Reluări 8.00 Serial: „Marilyn" 9.00 Serial: „Rebelde" 10.00 Serial: „Duelul pasiunilor" 12.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 13.00 Serial: „Zorro" 14.30 Serial: „Salome" 16.30 Serial: „Umbrele trecutului" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Iubire cu chip rebel" 20.30 Serial: „Regina" 22.00 Povești de noapte 22.30 Serial: „Toantele nu merg în rai" 23.30 Serial: „Pe tocurile Evei" 0.30-5.15 Reluări.

7.00-9.05 Reluări 10.10 Tonomatul DP2 11.30 Jurnalul TVR 12.00 Serial: „Parfumul iubirii" (r) 12.30 Jurnalul TVR 12.45 Popasuri folclorice 13.45 Doc.: „Învingătorii" 14.30 Tribuna partidelor parlamentare 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Serial: „Carabinieri" 17.00 Jurnalul TVR (r) 17.30 Doc.: „Trădare!" 18.30 Serial: „Centrul de frumusețe" 19.30 Serial: „Parfumul iubirii" 20.00 Doc.: „Idei strălucite" 20.30 Arena leilor 21.30 Ora de știri 22.30 Serial: „Dovadă de iubire" 23.30 Film: „Cubul 2" (coprod., 2002). Cu: Cari Matchett 1.05 Serial: „Tribul" 1.55-5.25 Reluări.

6.00 Apropo Tv 9.00-13.45 Reluări 14.15 Serial: „Aventurile lui Jackie Chan" 14.45 Serial: „Casa Foster pentru prieteni imaginari" (ep.1) 15-15.00-17.30 Reluări 18.00 Film: „Peggy Sue se mărită" (SUA, 1986). Cu: Kathleen Turner, Nicolas Cage 20.00 Film: „Seducție" (SUA, 2000) 21.00 Serial: „Freddie" (ultimul ep.) 22.00 Film: „Dragostea nu are preț" (SUA, 2003). Cu: Nick Cannon 0.00 Serial: „La limita imposibilului".

Întâmplări culturale

Cărți grele despre filme

Ne întoarcem la cărțile lansate la Târgul de carte Gaudeamus pentru a ne opri la o carte grea: are 3 kilograme și 1000 de pagini, așa că simți că pleci cu ceva acasă după ce o cumperi. Este vorba despre cea de a treia ediție a *Dicționarului universal de filme*, sub semnătura criticului de film Tudor Caranfil. Pentru cei care nu știu de existența sitului www.imdb.com, cea mai completă bază de date din domeniul cinematografiei mondiale, dicționarul lui Tudor Caramfil este un instrument util de informație, chiar și trecând peste unele „steluțe" anapoda acordate filmelor pentru a marca valoarea estetică. În cartea tatălui este prezentă și filmografia fiului, regizorul Nae Caranfil, motiv pentru care a fost și el prezent la lansare, chiar dacă tatălui său i-a scăpat din dicționar ultimul său film, „Restul e tăcere". Deși, în general, un dicționar nu are calitatea de a enerva lumea, menirea lui fiind informația și nu opinia, autorul vede cititorul ideal astfel: „cititorul meu preferat este cel care rezistă, care se enervează. Cel care știe că are același drept ca și cel care scrie cartea să-și spună propria opinie". De la lansare nu a lipsit nici cea care subtitra filmele de pe casetele video care ajungeau în România, Irina Margareta Nistor, unul dintre cei mai îndrăgiți critici de film, care și-a amintit „cu nostalgie" de emisiunea „Vârstele peliculei", pe care Tudor Caranfil o prezenta la TVR.

Dicționarul universal de filme al criticului Tudor Caranfil a apărut la Editura Litera Internațional și cuprinde o selecție de 12.000 de titluri din 92 de țări, din 1908, de la primul lungmetraj al lui Georges Melies, până la palmaresul ediției din acest an a Festivalului de la Cannes. Dicționarul criticului român poate fi considerat un fel de istorie a cinematografiei naționale și internaționale. *(George Cușnarencu)*

ANCHETA săptămânii

Realizată de **DORIN MĂRAN**

UNDE FACI CUMPĂRĂTURI?

În super(hiper)marketuri sau în minimarketuri?

Supermarketurile sunt, fără îndoială, magazine civilizate, care ne-au apropiat cu un pas de Occident, în care găsești de toate, la prețuri relativ mai mici decât în alte magazine. Din păcate, buticurile, chiar și cele cu un design agreabil, care se încadrau ireproșabil în peisajul urban, aflate lângă blocurile în care locuim, au fost în cea mai mare parte desființate, probabil pentru a se elimina concurența de care nu au nevoie „regii" supermarketurilor. O frustrare pentru cetățeni...

Ofertele anunțate de aceste hipermarketuri nu sunt respectate și te trezești la casă că plătești mai mult decât în pliant. Sau ca să pară promoția promoție, se afișează prețuri mai mari decât cele reale, la care se aplică o reducere aparent substanțială și omul zice: „Mamă ce reducere!" și cade în plasă pentru că același produs în alte părți e mai ieftin. *(Andra Iacobescu, 27 ani)*

Ideea e, paradoxal, că dacă tragi linie, bugetul e în deficit, dacă faci cumpărături din supermarket ieși mai scump, în sensul că „golești" rafturile și în timp alimentele se strică și le arunci. Dacă mai iei în calcul benzina, cozi la casă, nervii zdrențe, e dezastru. *(Doru Panait, 38 ani)*

E mult mai practic în supermarket, sunt toate la un loc, fiecare produs în parte e mai ieftin decât în altă parte și ești net avantajat. În plus, e un loc civilizat, și agreabil în care te mai întâlnești cu vreun prieten, mai schimbi o vorbă... *(Alin Simion, 30 ani)*

Cel mai bine e să cumperi din piață produse proaspete sau din măcelărie și nu din hipermarketuri. Așa că le evit. *(Diana Lalu, 27 ani)*

E un loc drăguț. Iei o șapcă pe care o arunci, participi la o tombola fraierului și câștigi în cel mai rău caz un făcăleț. *(Alexandru Popa, 18 ani)*

Erau în fața blocului prăvălii cochete, și în imediata apropiere, două buticuri. De acolo luam pâine, ouă, bere etc. Le-a dărâmat primăria, deși erau în folosul cetățenilor. Acum mă duc la supermarket o stație să iau o pâine și pierd aproape o oră. Trăiască democrația! *(Dinu Dragomir, 48 ani)*

Depinde de finanțe și de nevoi. Dacă am bani, mă duc în supermarket unde găsesc de toate și-mi umplu coșul, dacă nu, mă mulțumesc cu o piață simplă din buticurile apropiate. *(Gabriela Dinu, 30 ani)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

INTEROGAȚII

BODEGĂ / FEMEIE DIN PARIS		AMPLIFICAT / A FACE FRONT COMUN		PĂMÂNT DE OALE / SPORT ÎN POLIGON		DIN OBOR! / DIVINITĂȚI FEMININE		TRECUT PRIN PĂR / A ANINA		ODAIE / FEMEI RELE DE GURĂ
ORNAMENTE PE IE / PORTAR						ECHIPĂ ENGLEZEASCĂ / DROG				
				INCAPABILE / ZONA COASTELOR						
VICTORIE LA ȘAH / SIMBOL FEMININ				DĂ PLECAREA ÎN CURSĂ / NĂTÂNG						
		MINISTERUL POLIȚIEI / E CU CAPUL ÎN NORI								URECHE LA COȘ
	FEMEIE FĂRĂ CREDINȚĂ / MOFTURI					MUCHIE TEȘITĂ / SEZONUL RECE				FIDEL, CREDINCIOS
			FORMAȚIE DE 2+1 / FRECVENȚI				ZEUL GREC AL VÂNTURILOR / VĂZDUH			
FIRE DISCIPLINATE / TÂNGUIRE									ÎN NAOS! / A PURTA PICĂ	
				OBICEIURI BISERICEȘTI / ÎN BIRT!						
NUN / A VORBI DE RĂU PE CINEVA			LIPSITĂ DE SIGURANȚĂ							
						BAN DIN IRAN				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „EVOLUȚII"

Orizontal: R - P - S - C - R - S - CORESPONDENT - DARNIC - OLAR - UNSI - CONCISA - ITAN - LETCON - ACE - AMIC - VAG - T - RUDA - ETALA - EM - DUCESA - AT - ASANARI - O - GRI - ENORIASA - INELAT - ICAR - INANITIE - ITE.

Verificați-vă cunoștințele

Bărbi și bărbieri

1. Ce regină egipteană era prezentată adesea cu un barbișon fals, pentru a i se releva funcția, barba fiind considerată semn al puterii și maturității?
2. Ce secret cumplit cunoștea bărbierul regelui Midas, conform mitologiei grecești?
3. Cărui cărturar român, țarul Petru cel Mare i-a ras barba cu mâna lui în semn de mare prețuire?
4. Cine a scris povestirea „Bărbă-Albastră"?
5. Cine a compus, în 1816, muzica operei „Bărbierul din Sevilla"?
6. Cine a realizat filmul „Bărbierul din Siberia"?
7. Ce fel de plantă este „barba împăratului"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Leul este un mamifer carnivor din familia felidelor. 2) Herakles ucide leul din Nemeia, acest fapt constituind prima din cele 12 munci la care este supus. 3) Imnul „Pui de lei" a fost compus de Ionel Brătianu (1885-1921). 4) Volumul de versuri „O viziune a sentimentelor" aparține lui Nichita Stănescu (1933-1983). 5) Tabloul „Cal atacat de un leu" a fost realizat de pictorul englez George Stubbs. 6) Filmul „Leul are aripi!" a fost realizat de regizorul englez Michael Powell. 7) „Leul" a devenit moneda oficială a României în 1867.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Cheia" am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Toplița; Marcel Fera – Câmpina; Mioara Popa – Iași; Ing. Ion Ciocșan – Pucioasa; Mihail Burceag – Iași; Prof. Ioan Mircea Coroliuc – Rădăuți; Gheorghe Enache – Galați; Ștefan Măciuceanu – Câmpina; Ing. Ion Cozma – Adjud; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamț; Daniela Nicolae – Iași* și *Radu-Andrei Ciobanu – București.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara; Corina Simion – Sibiu; Viorica Ionescu – București; Mihai Dinu – Ploiești* și *Grigore Stănescu – București.*

Mihail Burceag – Iași. Ne pare rău că numele dumneavoastră a apărut (nu ne spuneți când) greșit. Uneori scrisul de mână se descifrează mai greu. Este bine, că acum v-ați scris numele cu majuscule. Sperăm să ne mai scrieți!

Ion Ciocșan – Pucioasa. Nu am primit întrebările trimise. Altfel poate că ar fi fost deja publicate. Dacă nu vă este prea greu încercați să ni le trimiteți din nou. *(Irina Stoica)*

SORIN-PAUL ȘERBAN – Arad

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

ȘAH Pawelczak – Waagner, 1964

DEZLEGARE:

1. Cf5! Tf1 (1... Dc5 2. Tb8 X; 1... Nf5 2. Tb8 Rg7 3. De7) 2. Tf1 Nf5 3. Tb8 Rg7 4. De7 cu câștig ușor.

GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

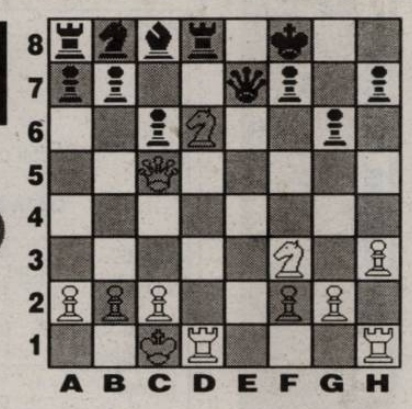

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 05

8	3	7	2	4	9	1	5	6
5	6	4	7	1	8	3	9	2
1	9	2	5	3	6	8	4	7
2	1	9	3	7	4	5	6	8
6	4	5	8	2	1	9	7	3
3	7	8	9	6	5	2	1	4
9	5	6	4	8	3	7	2	1
4	2	3	1	5	7	6	8	9
7	8	1	6	9	2	4	3	5

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 05

CRONICA TV

Otrava lui Cupidon

Dragostea e o boală grea, care uneori îți ia mințile, îți perturbă comportamentul, îți modifică percepția asupra realității, a reperelor din viață. Să întinzi o capcană iubitului sau soțului pentru a-i testa infidelitatea pe care o bănuiești, e o strategie folosită dintotdeauna, de o anume categorie de persoane care nu-și pot stăpâni neîncrederea sau gelozia. Reality-show-ul prezentat de Antena 1 în fiecare joi poate fi perceput în două feluri: ca un „spectacol" penibil și violent sau ca o „felie de viață", pasibilă de întrebări și interpretări pe tema comportamentelor extreme ale protagoniștilor cuplului. Situația în care sunt puși bărbații infideli – în chiloți în fața națiunii – e rușinoasă, revoltătoare; iar cea în brațele ispitei șocantă, „falimentară". Atitudinea e invariabil aceeași: injurii și violență. Suntem stupefiați văzând o fată cu un chip de înger care-i împarte iubitului infidel palme, pumni și picioare. Cât despre „victimă", aceasta dă dovadă de o violență bezmetică, ieșită din comun, încercând, să se războiască cu bodyguarzii „mamuți", pentru a-și forma un culoar spre parteneră sau spre cameraman. Întâmplările și personajele sunt fictive, spune Antena 1, dar e greu să crezi că împricinații pot fi atât de naturali, atât de convingători. În afara cazului în care sunt actori „geniali". *(D. Măran)*

Sub o stea nefericită: Marian Cozma

S-a născut la data de 08 septembrie 1982 în Bucureşti. Deşi avea o statură care-l recomanda pentru practicarea baschetului (2,11 metri înălţime), totuşi a fost atras de handbal (sport „de familie", tatăl său a fost handbalist). S-a afirmat la clubul Dinamo Bucureşti. În 2006 s-a transferat la puternica echipă maghiară din Veszprem. A fost component al echipei naţionale şi a jucat pentru culorile ţării noastre la ultimul Campionat Mondial din acest an, din Croaţia. În zorii zilei de 08 februarie 2009 (în jurul orelor 03h00') a fost implicat într-o altercaţie şi înjunghiat direct în inimă, asasinul pretinzând că l-a confundat cu o altă persoană care era de aceeaşi statură.

Marian Cozma era un nativ Fecioară-pur (avea atât Soarele cât şi Ascendentul în Fecioară). De multe ori am afirmat că în conformaţia fizică a multor nativi Fecioară „ceva nu este la locul său". Aşa s-a întâmplat şi cu Marian care s-a dezvoltat extra-longilin, ajungând la o înălţime de 2,11 metri. Foarte mulţi s-au întrebat de ce nu era mai rapid şi mai exploziv în joc, fără ca aceştia să înţeleagă că – de regulă – un nativ longilin este mai încet în mişcări datorită „traseului sangvin" care leagă creierul de inimă, traseu ce dictează timpii de reacţie şi, implicit, ritmul mişcărilor. În plus, calmul şi spiritul conciliant de care dădea dovadă Marian proveneau şi de la cele trei planete din Balanţă (Mercur, Saturn, Pluton), ştiindu-se că semnul Balanţei este unul al armoniei, concilierii şi păcii.

În plus, relaţia de trigon (aspect excelent) între Lună şi Nodul Lunar Sud (situat în casa a V-a, casa jocului şi a bucuriei), relevă faptul că – destinic! – popularitatea şi prestigiul nativului s-au afirmat, în mod plenar, în străinătate, prin ceea ce a ştiut să facă mai bine, respectiv să joace handbal. Dar, vai! în aceeaşi casă a V-a, casa jocului se află şi Luna Neagră în strânsă conjuncţie cu Nodul Lunar sud („Pedeapsa în viaţă") ceea ce a însemnat că elementele fatidico-destinice vor fi indisolubil legate de această casă a V-a, casa jocului, a bucuriei, dar şi a tristeţii.

Pe de altă parte, se observă că Luna era în opoziţie cu Jupiter („Marele Benefic"), semn că „mărirea şi decăderea" vor veni de la aceeaşi Lună situată în casa a IX-a, casa străinătăţii. Marian şi-a canalizat toată energia grupului de astre prin intermediul astrului ansă, Luna, obţinând prin astrul ansă cele mai mari satisfacţii ale existenţei sale, acestea fiind meciurile de handbal disputate în tricoul echipei maghiare din Veszprem, Ungaria. Hotărâtoare a fost poziţia astrului ansă în Taur şi în casa a IX-a, această poziţie aducând lui „Păsărilă" (alintul coechipierilor) o dominantă de caracter şi relevând modul său de exprimare în sectorul respectiv şi anume: modul de a juca pentru culorile unei echipe din străinătate. Grupul celor nouă planete a reprezentat „izvorul energetic" menit a susţine acţiunile planetei ansă, Luna, şi care i-a conferit regretatului Marian Cozma strălucire, popularitate şi stabilitate materială. Prin planeta ansă, Marian a conştientizat reala sa capacitate de a acţiona, astfel că el nu a depăşit niciodată limitele realului şi ale bunului simţ. În astrograma natală, Marte (planeta armelor albe) este situată în Scorpion şi în casa a III-a (casa comunicării şi a altercaţiilor cu străinii), ea fiind în opoziţie cu Mijlocul Cerului, semn că altercaţiile se vor produce într-un anturaj sau într-un alt mediu social.

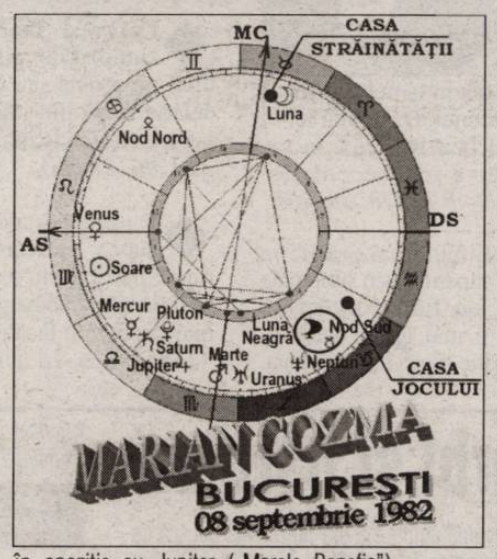

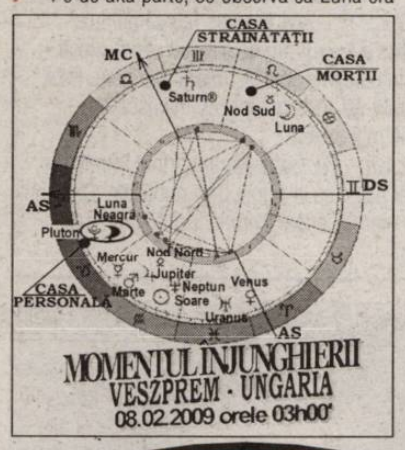

Vă rog să priviţi astrograma momentului în care Marian a fost înjunghiat. Luna (mărirea şi decăderea sa) se afla în casa a VIII-a, casa morţii, împreună cu Nodul Lunar Sud („Pedeapsa în viaţă"). În unele din analizele prezentate în această pagină precizam că „este greu de murit" şi că trebuie să se îndeplinească – în acelaşi timp – mai multe condiţii astralo-astrologice de sorginte pur malefică. Astfel, în momentul altercaţiei: Luna natală (situată în Taur, semnul iubirii partenerei) forma aspecte disonante cu Luna şi Nodul Lunar Sud diurne (situate în Leu, semnul circulaţiei sangvine şi a afecţiunilor de inimă); Luna Neagră natală se suprapunea perfect peste Luna Neagră diurnă (ambele situate în Capricorn); Soarele diurn (situat în Vărsător, semnul risipitorului de lichid vital) forma o disonanţă cu Luna natală (situată în Taur); Marte diurnă (planeta care guvernează armele albe, situată în Vărsător) era în opoziţie cu Luna diurnă (aflată în casa morţii).

Planeta diurnă Saturn („Marele Pedepsitor") era situată în casa a IX-a, casa străinătăţii şi în opoziţie cu planeta diurnă Uranus (patroana semnului Vărsătorului, semn care patronează circulaţia fluidelor vitale din organism); relaţia disonantă dintre Luna Neagră (element de destin) şi Pluton (planete ale transformărilor ireversibile şi ale morţii) se realizează în casa I, casa personală; Soarele diurn (situat în Vărsător) era în disonanţă cu Marte natală (situată în Scorpion).

Modelul planetar din momentul abominabilelor lovituri „pe la spate" (puse în evidenţă de prezenţa planetei natale Marte în semnul Scorpionului, un semn al acţiunilor urzite şi pornite din umbră, fără ca Marian să prindă de veste de unde vin loviturile), a fost cel de „Clepsidră" (sau „Balansoar") unde grupul culminat, alcătuit din dubletul Lună-Saturn, a fost cel care a decis acele momente care l-au situat pe Marian între existenţă (Saturn, elementul senectuţii şi al vieţii lungi) şi non-existenţă (Luna, elementul vieţii imberbe, trăite trepidant într-un timp relativ scurt).

În prima fază, dată fiind poziţia planetei Saturn în casa a IX-a, casa străinătăţii, „Balansoarul" a acţionat prin intermediul grupului de planete aflat în culminaţie şi – brusc, după producerea atacului – a trecut pe influenţa grupului de planete din zona de nord a astrogramei, conform caracteristicilor celor opt planete care alcătuiesc acest ultim grup. Marea calitate a grupului din culminaţie trebuia să fie aceea de a arbitrării energiile lor planetare aflate în conflict, permiţând utilizarea în mod creativ şi personal a energiilor respective care trebuia să conducă la menţinerea aprinsă a „flăcării vieţii". Din păcate, a „învins", în cele din urmă, Luna, cea care – aşa cum am mai afirmat – a fost mărirea şi decăderea decedatului, ea reuşind să-l determine pe „Marele Pedepsitor" (planeta Saturn) să-şi împlinească menirea, mai ales că al doilea grup de planete era „deschis" de planeta Pluton (planeta morţii şi transformărilor ireversibile) care, la rândul său, era puternic maleficizată karmico-destinic de către Luna Neagră, astfel că orice „basculare" pe acest grup conducea, invariabil, la decesul nativului.

În faţa unui astfel de „tablou halucinant" – care iată, după câţiva ani se repetă, Marian mai suferind o agresiune cu armă albă din care a scăpat „ca prin urechile acului" – în care omul este neputincios în faţa destinului, nu poţi spune decât creştinescul „Dumnezeu să-l odihnească în pace!".

Pagină realizată de astrologul
CHALEX

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Albastrul – culoarea fericirii şi a saloanelor de modă ■ Ucigaşi în serie ■ Mistere biologice în noaptea arctică ■ Scara doamnei Pompadour ■ Supercivilizaţiile ■ Rolul muntilor în istoria sacră a popoarelor ■ Sfârşitul tragic al faraonilor negri ■ Artă scandaloasă ■ Istoria oraşului Frankfurt ■ „Che": Mântuitorul cu mitralieră

HOROSCOP

CONFIGURAŢIA SĂPTĂMÂNII 16 – 22 FEBRUARIE 2009

BERBEC (20-21) martie – (19-20-21) aprilie

Pe fondul unor tranzite diurne pur benefice, prima parte a săptămânii este influenţată în bine de stări afectivo-emoţionale, Venus fiind în semnul dumneavoastră. Vineri este posibilă o „sincopă sentimentală" pasageră. ● *Zile benefice:* luni, marţi, miercuri şi duminică. ● *Zile tensionate:* vineri şi sâmbătă. ● *Zi fatidică* (nativii decanului I): **joi**.

TAUR (19-20-21) aprilie – (20-21-22) mai

Faza Ultimului Pătrar (cuadratură Soare-Lună) vă tensionează unele relaţii cu sexul opus, pe fondul unei energii disonante indusă de Marte (din Vărsător). Nu sunt recomandate derularea acţiunilor de anvergură. ● *Zile benefice:* joi, vineri şi sâmbătă. ● *Zi tensionată:* luni. ● *Zi destinică* (nativii decanului I): **duminică**.

GEMENI (20-21-22) mai – (21-22) iunie

O săptămână a contrariilor datorită „confruntării" dintre tranzitele Lunii şi ale celorlalte planete, astfel că trăirile dumneavoastră vor fi influenţate, în rău, de către Astrul Nopţii. Este bine să concepeţi planuri de viitor. ● *Zile benefice:* duminică. ● *Zile tensionate:* marţi, miercuri şi joi.

RAC (21-22) iunie – (22-23) iulie

Începutul de săptămână este benefic dar, în acelaşi timp, şi amăgitor pentru că Venus (din Berbec) vă induce stări afective contradictorii iar Luna vă bulversează gândurile şi vă produce multe temeri nejustificate. ● *Zile benefice:* luni. ● *Zile tensionate:* vineri şi sâmbătă. ● *Zi fatidică* (nativii decanului I): **joi**.

LEU (22-23 iulie) – (22-23-24) august

Pe toată perioada cât Nodul Lunar Sud traversează semnul dumneavoastră sunt posibile evenimente majore (mai ales în rău!) care să vă bulverseze trăirile. Totuşi, zilele de mijloc ale săptămânii sunt benefice. Profitaţi de ele! ● *Zile benefice:* marţi, miercuri şi joi. ● *Zile tensionate:* luni şi sâmbătă. ● *Zi destinică* (nativii decanului I): **duminică**.

FECIOARĂ (22-23-24) august – (22-23) septembrie

Tandemul diurn Lună-Saturn va avea influenţă decisivă în tot ceea ce înseamnă relaţia dintre intuiţie şi raţiune. Cuadratura (miercuri) şi trigonul (sâmbătă) reprezintă „bornele" dintre disonant şi benefic. ● *Zile benefice:* luni, vineri şi sâmbătă. ● *Zile tensionate:* marţi şi miercuri.

BALANŢĂ (22-23) septembrie – (22-23-24) octombrie

Deşi Venus este patroana semnului dumneavoastră, totuşi prezenţa sa în semnul cardinal al Berbecului nu vă conferă o stare emoţionalo-afectivă menită a vă predispune la relaţii parteneriale pline de tandreţe şi iubire. ● *Zile benefice:* marţi, miercuri şi duminică. ● *Zile tensionate:* vineri şi sâmbătă. ● *Zi fatidică* (nativii decanului I): joi.

SCORPION (22-23-24) octombrie – (21-22-23) noiembrie

Luna traversează luni semnul dumneavoastră zodiacal şi este supusă unui dublu impact disonant: realizează faza Ultimului Pătrar (cuadratură cu Soarele aflat în Vărsător) şi nu se simte bine în acest semn (în cădere). ● *Zile benefice:* joi, vineri şi sâmbătă. ● *Zi tensionată:* luni. ● *Zi destinică* (nativii decanului I): **duminică**.

SĂGETĂTOR (21-22-23) noiembrie – (21-22) decembrie

Feriţi-vă de acţiuni majore demarate în ziua de miercuri când Luna realizează o dublă cuadratură cu Saturn (rigurozitate) şi Uranus (cerebralitate)! Zilele de marţi şi duminică sunt benefice în plan afectiv. ● *Zile benefice:* marţi, joi şi duminică. ● *Zile tensionate:* miercuri.

CAPRICORN (21-22) decembrie – (20-21) ianuarie

Pe fondul dublei conjuncţii Lună-Pluton/Lună Neagră, de joi, este posibilă producerea de evenimente karmice cu impact major asupra nativilor din decani I. Rămân trei zile faste care pot fi exploatate benefic. ● *Zile benefice:* luni, vineri şi sâmbătă. ● *Zi fatidică* (nativii decanului I): **joi**.

VĂRSĂTOR (20-21) ianuarie – (18-19) februarie

Soarele (pe ultimele grade ale Vărsătorului), este generator de stări conflictuale mai ales pentru nativii din decanul III pentru ca, duminică, să se creeze premizele pentru unele trăiri cu caracter destinico-karmic. ● *Zile benefice:* marţi, miercuri şi joi. ● *Zi destinică* (nativii decanului I): **duminică**.

PEŞTI (18-19) februarie – (20-21) martie

Odată cu intrarea Soarelui în semnul Peştilor (miercuri) se modifică şi parametrii dumneavoastră energetici. Concomitent, Uranus, planetă de aceeaşi factură cu Soarele, va determina intuiţie, gândire profundă şi dinamism. ● *Zile benefice:* luni, vineri şi sâmbătă. ● *Zile tensionate:* marţi şi miercuri.

ULTIMUL PĂTRAR *(16.02, orele 23.36)*
SOARELE în VĂRSĂTOR – LUNA în SCORPION
SOARELE intră în PEŞTI (18.02, orele 14.50)
Eclipsă de MERCUR în VĂRSĂTOR (22.02, orele 23.19)
Periplul Lunii: SCORPION - VĂRSĂTOR

TELEFONUL CITITORULUI

Pentru a putea afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
021.317.89.64

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	5,50 LEI	❑ 4 LUNI	22,00 LEI
❑ 2 LUNI	11,00 LEI	❑ 5 LUNI	27,50 LEI
❑ 3 LUNI	16,50 LEI	❑ 6 LUNI	33,00 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____,

bl. _____, sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____,

localitate _____, cod _____,

judeţul _____.

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120$ sau 100 euro, un abonament pe un an; 60$ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

Abonaţi-vă la Magazin

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 923 ● ANUL LII ● 19 FEBRUARIE 2009 ● 16 PAGINI ● 1,50 LEI Nr. 7 (2673)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Numai în lacuri cu noroi pe fund cresc nuferi.**
Lucian Blaga

■ **Fiecare iubire are un balcon ca Romeo şi Julieta, pe care mai târziu se întind rufe.**
Lord Byron

■ **Viaţa este un vis pentru un înţelept, un joc pentru un prost, o comedie pentru un bogat, o tragedie pentru cei săraci.**
Sholom Aleichem

Femina club

Farmecul stilului tineresc

Pentru părinţi
Lecţie de pedagogie

Consultaţii fără plată

RETINOPATIA
O boală care poate mutila pe viaţă copilul prematur

MICROBII „ASTRONAUŢI”

au adus viaţa din Cosmos

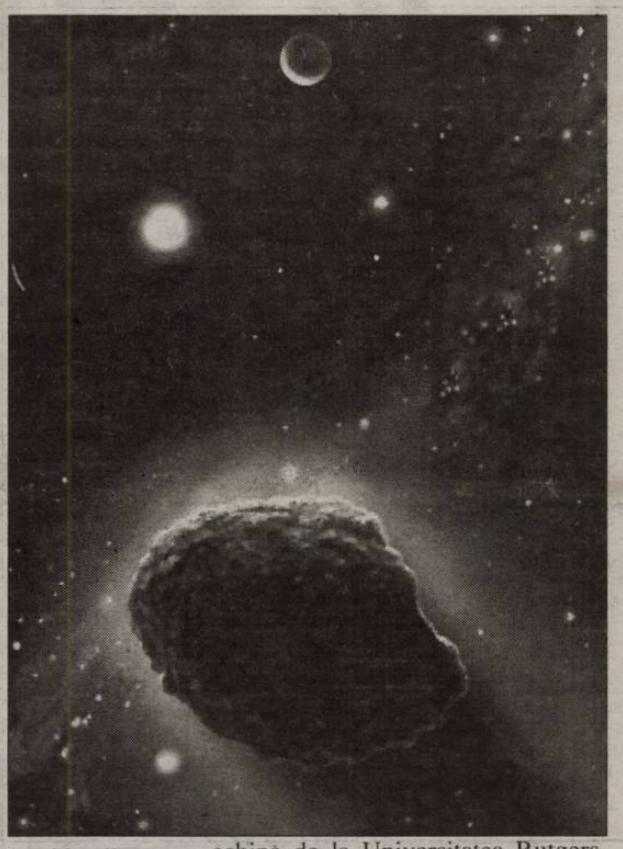

Apariţia vieţii pe Pământ constituie încă o necunoscută pentru oamenii de ştiinţă şi, deşi s-au emis zeci de ipoteze în acest sens nici una nu a reuşit să întrunească adeziunea generală. O teorie care „prinde” tot mai mult la comunitatea ştiinţifică ar fi aceea că primii germeni ai vieţii pe planeta albastră ar fi fost aduşi de microbi, veritabili „astronauţi” prin infinitatea spaţiului cosmic...

Teoria a fost sugerată specialiştilor de ideea expusă prima dată de Charles Darwin, în urmă cu aproape două secole: aceea că microbii pot parcurge mii de kilometri, de la un continent la altul, ataşându-se de particulele de praf. Pentru a se demonstra că acest lucru este valabil şi atunci când e vorba despre distanţele mult mai mari existente în univers, o echipă internaţională de cercetători, condusă de dr. Gerda Homeck de la Institutul de Medicină Aerospaţială din Köln, Germania, a selectat un număr de microbi de pe Pământ şi le-a testat abilitatea de a călători în spaţiu, la „bordul” unor roci similare celor din compoziţia meteoriţilor. Printre microorganismele folosite în studiu s-au numărat endospori bacterieni, cianobacterii endolitice, precum şi licheni sau organisme eucariote mai complexe. Astfel, milioane de spori bacterieni au fost expuşi la condiţiile existente în spaţiu, pentru a vedea cum anume îi afectează presiunea la intrarea meteoriţilor în atmosfera planetei.

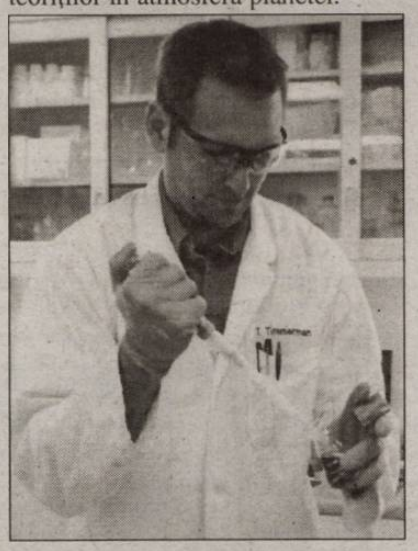

Bacterii cu nouă vieţi

Concluzia a fost uimitoare: majoritatea microorganismelor supravieţuiseră cu succes şi unor impacte devastatoare, care transformaseră practic rocile pe care se aflau în pulbere. „Rezultatele studiului nostru dovedesc că numărul organismelor capabile să însămânţeze suprafaţa unei planete unde există condiţii favorabile vieţii este mult mai mare decât se bănuia până acum”, a declarat Homeck. Împreună cu colegii săi, cercetătoarea germană a apelat la satelitul rus Foton pentru a expune 50 milioane spori neprotejaţi ai bacteriei *Bacillus Subtilis* la radiaţia solară. Aproape toţi sporii au fost ucişi de radiaţiile ultraviolete şi la fel s-a întâmplat când sporii au fost acoperiţi cu cuarţ. Pentru a verifica dacă meteoriţii protejează bacteriile în cursul „voiajelor” spaţiale, specialiştii au amestecat alte milioane de spori cu particule de argilă şi calcar roşu provenite de pe un meteorit marţian şi au făcut „gogoloaşe” cu diametrul de un centimetru. De data aceasta, dintre cei 50 milioane de spori iniţiali, circa 100.000 au supravieţuit, ceea ce sugerează că până şi micrometeoriţi de asemenea dimensiuni ar putea transporta forme de viaţă prin spaţiu, de la o planetă la alta. „Probabil că într-o bucată de rocă de mai mult de un metru în diametru, bacteriile ar fi capabile să supravieţuiască şi milioane de ani. În plus, intrarea în atmosfera planetei se pare că nu ridică probleme pentru microorganisme: în resturile navetei Columbia, distrusă la reintrarea în atmosferă, în 2003, au fost găsite bacterii vii, care supravieţuiseră impactului”, afirmă cercetătoarea germană.

Că o asemenea ipoteză este perfect plauzibilă o demonstrează şi faptul că microorganisme congelate timp de mai bine de o sută de mii de ani în gheţurile Antarcticii au revenit la viaţă şi au continuat să se dezvolte după ce le-au fost asigurate căldură şi nutrienţi, în condiţii de laborator. Experimentul a fost realizat de o echipă de la Universitatea Rutgers, care a avut surpriza să constate că microbii şi-au revenit rapid din letargia milenară şi au continuat să crească, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. „Ştiam că microbii sunt fiinţe greu de ucis, dar nu ne aşteptam la atâta vigoare din partea lor”, spune Kay Bidle, şeful echipei de cercetători. Mai mult, savanţii americani au reuşit să identifice fragmente ADN dintr-o bacterie antarctică veche de 1 milion de an, care suferiseră doar deteriorări minore!

Combustibil din bere

O firmă producătoare de bere din oraşul californian Chico a anunţat recent punerea la punct a unui sistem revoluţionar, graţie căreia se poate fabrica un etanol de înaltă calitate din reziduuri de drojdie de bere. Sierra Nevada Brewing Co., care colaborează cu firma E-Fuel Corporation, va începe testarea sistemului în a doua jumătate a lunii mai şi se speră ca producţia de etanol, la întreaga capacitate, să demareze în al treilea trimestru al acestui an. „Invenţia ar putea fi foarte importantă pentru mediu şi ar îmbina plăcutul cu utilul, ajutându-ne să devenim mult mai independenţi de energia convenţională şi de combustibilii clasici”, spune Ken Grossman, fondator şi preşedinte al mărcii de bere californiene. La ora actuală, firma sa aruncă anual, în urma procesului de producţie, aproape 6 milioane de litri de drojdie de bere, materie pe care unii fermieri locali o folosesc ca hrană pentru animale. Deşeurile conţin între 5 şi 8% alcool iar drojdia şi nutrienţii astfel deversaţi pot constitui excelente materii prime pentru fabricarea etanolului. „Producerea de etanol din reziduuri organice constituie un exemplu de felul cum am putea elimina dependenţa de petrol. Să foloseşti un produs rezidual pentru a alimenta rezervorul maşinii este ceva benefic pentru mediu şi mult mai profitabil, căci etanolul e ieftin, în comparaţie cu benzina sau motorina”, precizează Tom Quinn, patronul companiei E-Fuel.

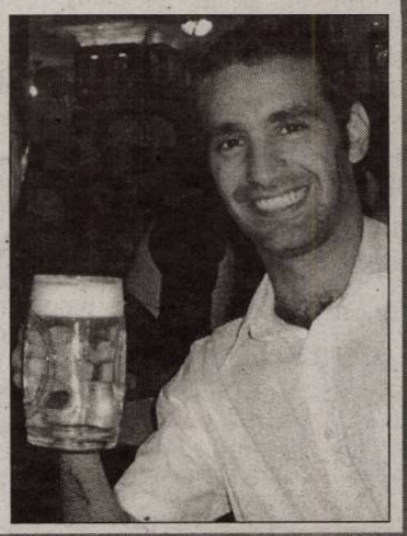

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

5 948427 000058 07

SUDOKU
jocul săptămânii: 07

8	9	5	1	3	6	4	7	2
7	3	4	2	5	8	9	1	6
6	2	1	4	9	7	8	5	3
4	6	3	8	7	1	2	9	5
9	5	7	6	2	3	1	4	8
1	8	2	5	4	9	3	6	7
5	1	9	7	8	2	6	3	4
2	4	6	3	1	5	7	8	9
3	7	8	9	6	4	5	2	1

Rubrică realizată de
CONSTANTIN GÂDEA
Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

UCIGAȘI în serie

În insula Reunion, unul dintre „punctele calde" importante ale biodiversității de pe glob, funcționează un laborator de luptă biologică împotriva speciilor exotice invadatoare care perturbă ecosistemele și amenință biodiversitatea. Soluția, extrem de costisitoare și sofisticată, constă în selectarea și introducerea în insulă a prădătorilor. O poveste adevărată care ne uluiește, pur și simplu, prin atenția ieșită din comun a ecologilor față de natură și prin eforturile specialiștilor de a salva un petec de pământ de pe planetă. Un semnal de alarmă, sau doar un exemplu, și pentru noi, românii, care beneficiem de un adevărat rai natural pe care îl ignorăm sau îl distrugem conștient.

Liana-fluture este o plantă ucigașă în serie, care sufocă toți arborii pe care-i întâlnește. A fost introdusă în insulă la mijlocul secolului XIX și acum amenință pădurile, provocând pagube importante. Această „ciumă" tropicală, binecunoscută în urma ravagiilor pe care le-a făcut în Hawaii și în insula Maurice, are o formidabilă capacitate de colonizare. Se agață și se întinde pe copaci, de preferință în locurile puțin umede ale marilor râpe. Ascunsă în umbră, profită de acest „adăpost" pentru a constitui un stoc de semințe; o rezervă pentru viitor.

În condiții de lumină se agață de trunchiurile de copaci, le înlănțuie și se răsucesc pe verticală până în vârful acestora. Aici, în plină lumină, „explodează", dezvoltarea lor devenind fenomenală.

O singură mlădiță poate produce un vast covor de câteva sute de metri pătrați care acoperă coroanele capacilor. Scăzându-le „rația" de lumină, copacii suferă: circulația sevei e perturbată (asta și în urma compresiei la care sunt supuși de greutatea lianelor) și copacii sunt asfixiați. Cei mai suferinzi sunt cei din pădurile semiuscate care adăpostesc un mare număr de specii vegetale protejate.

Liana-fluture nu e singurul pericol verde al insulei. De la sosirea primilor locuitori, în urmă cu 350 de ani, au fost introduse în insulă – mai mult sau mai puțin intenționat – aproximativ 3000 de specii de plante cu flori. Peste 600 s-au naturalizat, adică se mențin fără intervenție umană. Dar aproximativ 60 dintre ele au devenit invadatoare.

Au fost testate toate metodele cunoscute: smulgere manuală, metode chimice clasice etc. și, în ultimul timp, intervenția biologică. Adică eliminarea unui organism viu, cu un altul. Au fost determinate caracteristicile genetice ale lianei pentru a se identifica originea sa geografică (în Asia de sud-est). Aici se vor căuta regulatorii naturali (prădători și patogeni), pentru a-i studia și, a-i introduce în insulă. *(Va urma)*

DORIN MĂRAN

CULORILE
și starea noastră de bine și fericire

Se vorbește tot mai mult despre terapia culorilor, fie că e vorba de hainele pe care le purtăm, fie că ne referim la culoarea pereților sau a unor obiecte pe care, privindu-le, le putem considera benefice. De-a lungul anilor, oamenii de știință au demonstrat că albastrul este culoarea care fotografiază cel mai bine realitatea. Este o culoare enigmatică care parcă ascunde ceva, care oferă posibilitatea mai multor răspunsuri, fiind în perfectă concordanță cu timpurile noastre. Este culoarea memoriei, un amestec de naturalețe și eleganță sofisticată sau cum spun englezii „I feel blue" atunci când sunt deprimați.

Încredere în propriile forțe

Sunt bine cunoscute de-acum și efectele psihologice ale acestei culori asupra omului. Astfel, se știe că *albastrul* este o culoare odihnitoare și liniștitoare care îndeamnă la calm și reverie și dă predispoziție la concentrare și liniște interioară. *Albastrul* se caracterizează prin profunzimea trăirilor și sentimentelor. Exprimă satisfacție, tandrețe, iubire și afecțiune, dar, atenție, în exces, poate produce și stări de depresie. Așa că e bine să ținem cont de vorba cunoscută din bătrâni: „ce e mult nu e bun". Fiind culoarea cerului și a mării aceasta a fost mereu asociată cu profunzimea și stabilitatea persoanelor, considerată dintotdeauna benefică pentru minte și suflet.

Cu toate aceste calități, până nu de mult, *albastrul* dar și *violetul* erau culori privite foarte diferit atât de bărbați cât și de femei, fiecare reacționând, față de aceste culori, în alt fel. Lumea oamenilor de știință a continuat să studieze efectele culorilor asupra omului demonstrând influențele benefice pe care acestea le pot avea asupra noastră. Cel mai recent studiu publicat de un grup de cercetători britanici de la Universitatea din Sussex, arată că *albastrul* este culoarea cea mai benefică pentru oameni. Aceștia susțin că atunci când vrem să ne concentrăm asupra unor probleme, ar fi bine să fim înconjurați de culori vii, strălucitoare. Dacă simțim nevoia (mai ales bărbații) să fim consolați sau să prindem încredere în propriile forțe este nevoie să privim obiecte de culoare *roșie* sau *albastră,* iar pentru femei se recomandă *albastrul* și *violetul.* Același grup de cercetători susține că pentru femei cea mai liniștitoare culoare este... *movul.* Să fie acesta un motiv pentru care casele regale au ales *movul* ca pe o culoare a doliului, atunci când sufletul

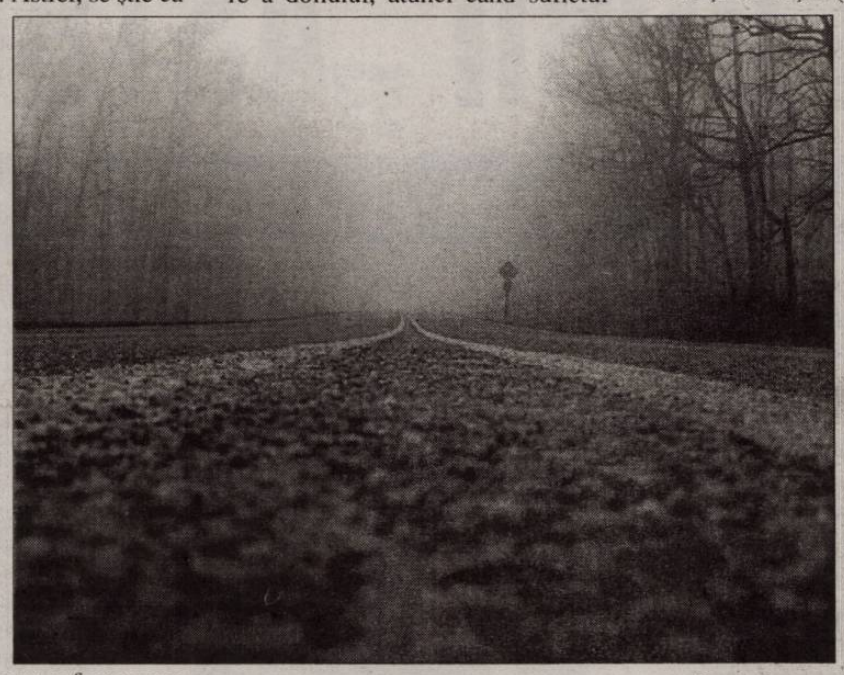

este îndurerat?! Pentru bărbați, se spune în același studiu, movul nu are nici un efect.

Surprizele... culorilor

Cea mai interesantă descoperire, demonstrată de britanici prin acest studiu este aceea că *albastrul* și *verdele* îi fac fericiți pe reprezentanții sexului tare, iar *albastrul, portocaliul* și *violetul* pe femei, fie ele tinere sau mature. Pentru a ajunge la aceste rezultate, oamenii de știință au supus unor teste mai mulți voluntari. Aceștia au privit cartonașe de culori diferite, iar apoi au răspuns unor întrebări de cultură generală, cât și la unele ce se refereau la viața lor cotidiană. Rezultatele obținute au demonstrat că persoanele care au privit culorile menționate mai sus aveau o bună dispoziție, iar puterea de concentrare a crescut.

Opus culorilor emoționale *(roșu, oranj, galben), albastrul* este legat de conștiință și intelect.

Concluzia studiului efectuat de oamenii de știință britanici este că *albastrul* și *portocaliul* ne pot face fericiți iar *roșul* (pentru bărbați) și *violetul* (pentru femei) sunt culori responsabile pentru îmbunătățirea respectului de sine. „Aceste culori – susține dr. Davis Lewis, coordonatorul studiului amintit – au influențat starea de spirit a subiecților. Unii dintre voluntari au precizat după ședința de privire a culorii *roșu* că s-au simțit mai calmi, contrar cunoștințelor anterioare, care susțineau că această culoare te face să devii agitat și irascibil".

Dacă ținem cont de rezultatele acestui studiu nu ne mira faptul că și în modă anul acesta culoarea dominantă este *albastrul,* cu toată paleta sa de nuanțe. Vom fi, oare, anul acesta mai fericiți, dacă purtăm haine de culoarea cerului?

N. FLORIA

Pleonasmele diminutivelor

Să vorbim corect!

Auzim adesea în jurul nostru vorbindu-se despre „o fetiță mititică", „o cărticică minusculă" sau „o cărăruie îngustă". Toate acestea constituie pleonasme pe care trebuie să le evităm.

Așa cum se știe, diminutivele obiective exprimă ipostaze reduse ale realităților. Ele se obțin prin atașarea sufixelor specifice la radicalele unor substantive sau adjective. Întâlnim astfel cuvinte ca: iepuraș, copâcel, sprintenel, mielușică, felioară, fetiță, hârnicuță, ursuleț, cățeluș, bănuț, voinicuț, slăbuț și multe altele. Toate acestea nu pot accepta alături (în cazul substantivelor) adjectivul mic sau variante ale acestuia: mititel, minuscul, restrâns, scurt și nici nu acceptă compunerea cu micro- sau mini-.

Desigur fac excepție de la această regulă diminutivele care exprimă atitudinea afectivă și nu un raport cantitativ: bădică, surioară. De asemenea adjectivul „mic" poate fi acceptat dacă face parte dintr-o comparație: „un cățeluș mititel cât un pumn". *(I.S.)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
NICUȘOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 021.317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicușor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
RO47 BACX 0000 0030 0016 0001 (USD)
RO20 BACX 0000 0030 0016 0002 (EURO)
Unicredit Țiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 021.317.89.66;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 021.317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

Mistere biologice în noaptea arctică

Specialiştii italieni şi olandezi continuă cercetările „micrometrice" în apele izvoarelor calde din Spitzberg în căutarea organismelor colonizatoare necunoscute, recoltând eşantioane ce vor fi studiate în laboratoare, în speranţa că acestea vor oferi soluţii pentru rezolvarea problemelor energetice şi de mediu.

Frigul devine mușcător, oboseala se instalează. E timpul reîntoarcerii la bordul velierului. Aici eşantioanele sunt stabilizate cu răşină, apoi tăiate cu lamele fine în vederea unui studiu la microscopul electronic. Se îndeplinesc şi preliminariile pentru o primă extracţie de ADN.

Lumina de deasupra fiordului are patina aurului; soarele pare să se pregătească de asfinţit dar e numai o iluzie pentru că în această perioadă a anului noaptea nu se instaurează. A doua zi, cei patru „aventurieri" pleacă să cucerească izvoarele Jotun şi Gygr (nume ale uriaşilor din mitologia nordică) aflate la poalele unui munte, deasupra fiordului. Sunt lăsate în apele izvoarelor mici plase cu ochiuri minuscule. Izvoare situate în apropierea unui ghețar, care au fost descoperite deabia în 1995.

Gygr e o veritabilă oază verde în deşertul de pietre şi sedimente. Mari cantităţi de alge şi muşchi de un verde bătând în galben se află în apele sale calde, pline de nutrimente vărsându-se în cele din urmă în mare.

Cercetări minuţioase şi dificile

Lângă izvoarele Jotun e instalat un adevărat arsenal ştiinţific: o baterie, mini-panouri solare, un calculator, o electrosondă etc. În genunchi, timp de câteva ore, un cercetător scrutează unul dintre izvoare, încercând să depisteze forme de viaţă. O mică sondă pătrunde în stratul organic de pe fundul izvorului, explorându-l „micrometru cu micrometru". Acest fin electrod, cu un vârf de 25 micrometri e legat de un motoraş. Este determinat consumul de oxigen al microorganismelor şi distribuţia lor pe milimetru pătrat. Această activitate vitală se produce exclusiv în noaptea arctică. La faţa locului este construit un dispozitiv ce creează obscuritate în jurul electrodului. Este înregistrată şi în aceste condiţii producţia de oxigen. Viaţa s-a instalat aici, probabil adaptându-se la lunga noapte hibernală. Vârful electrodului continuă să pătrundă în masa organică (denumită şi biofilm). Cercetătorul scoate un strigăt de uimire în momentul în care constată o puternică creştere a nivelului de producţie de oxigen. În acelaşi timp, vârful instrumentului atinge un strat de piatră şi se sparge instantaneu. Pentru a completa acest studiu al metabolismului vieţii izvorului, este măsurată fluorescenţa cu un captator legat la calculator.

Studiul fluorescenţei mediului se bazează pe proprietatea anumitor corpuri de a absorbi energie luminoasă şi de a o remite sub formă de lumină fluorescentă, ceea ce permite măsurarea activităţii fotosintezei din izvor. În alt izvor e observat un strat fin, opalescent, care acoperă apa. E studiat cu atenţie...

Pentru specialistul în chimie, fizică şi biologie, aceste pământuri polare sunt protosoluri foarte interesante pentru a înţelege ceea ce se întâmplă pe Lună, Marte sau pe alte planete. Solurile (excepţie făcând rocile) sunt vii, compuse dintr-un strat superior plin de cianobacterii, organisme-pionieri ale vieţii. Pe această primă colonizare s-ar fi putut dezvolta licheni şi alte t puri de vegetaţie.

Soluţii pentru viitor

Cianobacteriile. care prosperă într-un mediu doarte ostil ar putea fi folosite la alte latitudini, pentru îmbunătăţirea fertilităţii solului în locul îngrăşămintelor chimice.

Acest strat de cianobacterii ar putea soluţiona şi problema biocarburanţilor. Cianobacteriile sunt alge albastre uni sau multicelulare, aflate la originea formării petrolului, multe dintre aceste organisme producând lipide (uleiuri). În cazul biocarburanţilor, ar putea substitui plantele care au nevoie de suprafeţe mari de terenuri agricole. Producţia de carburanţi pe bază de cianobacterii n-ar necesita decât 1% din aceste suprafeţe. Dar transformarea în lipide, în reactoare, ar fi foarte costisitoare. S-ar putea însă crea un proces de trnsformare natural şi durabil.

După 5 zile, velierul Vagabond îşi reia drumul spre sud făcând slalom printre ghețuri pe care apar din când în când foci bărboase. Acostează în Cap sur Ny-Alesund, oraşul ştiinţific din Spitzberg. Această staţiune de cercetare permanentă, cea mai nordică din lume, a fost fondată în 1969 de Institutul Polar Norvegian. De altfel, toată zona e destinată diferitelor experimente biologice sau geologice.

A doua zi, velierul cu cei patru cercetători la bord, pleacă spre ghețarul Laven Central, care a fost afectat de încălzirea climatică, diminuându-se în fiecare an, aflat la depărtare de mare. Această situaţie oferă cercetătorilor posibilitatea de a studia colonizarea biologică de pe terenurile de pământ. Între rocile şi sedimentele sterile din marginea ghețarului şi solurile acoperite de tundră la malul mării, cercetătorii au coborât în timp. Au fost nevoie de sute de ani pentru

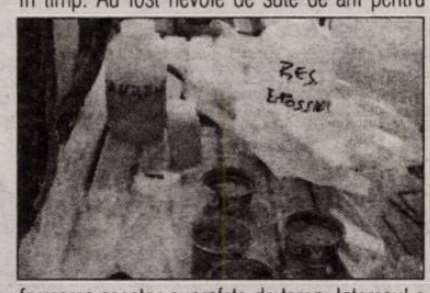

formarea acestor suprafeţe de teren. Interesul e canalizat spre identificarea primelor colonizări microbiene, spre înţelegerea modului în care un sol steril devine propice vieţii.

În 2005 şi 2006, unul dintre cercetători a înfipt în sedimente lamele de sticlă, sperând să găsească urme de organisme colonizatoare necunoscute. Acum încearcă să le repereze. Cu GPS-ul în mână, escaladează pantele instabile ajungând la locul căutat. O parte dintre lamele e recoltat ceea ce va permite identificarea minusculilor colonizatori. Dacă se va determina procesul de fertilizare a solului, s-ar putea restaura terenurile care vor deveni sterile şi asta în urma încălzirii climatice.

Proiecte gândite la faţa locului. Sau poate doar iluzii? Lumea arctică, aflată în plină mutaţie, este însă, fără îndoială, o promisiune pentru soluţionarea problemelor de mediu de mâine.

DORIN MĂRAN

Speranţe în tratamentul orbirii

Câţiva cercetători britanici au pus la punct o nouă tehnică pentru tratarea orbirii (în urma deteriorării corneei) pornind de la celule suşe prelevate de la donatori adulţi decedaţi. (Există

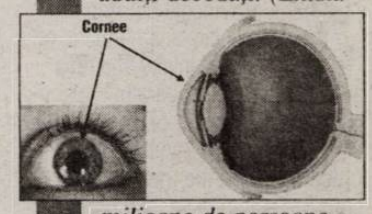

milioane de persoane care suferă de această afecţiune, 80% fiind persoane vârstnice.) După prelevare, celulele suşe sunt cultivate în laborator, apoi grefate la suprafaţa corneei afectate. Dacă se va obţine autorizaţia de folosire a celulelor suşe în scopuri medicale, peste 2 ani tratamentele pot începe.

Mumie, în direct, la televizor

Una dintre mumiile vechi de 2600 de ani, descoperite în urmă cu o lună în marea necropolă antică din Saqqara (la 20 km sud de Cairo) a fost prezentată publicului prin intermediul televiziunii în urmă cu o săptămână. Mumia, aflată într-o excelentă stare de

conservare într-un sarcofag din calcar, a fost filmată în camera funerară în care a fost descoperită (la 11 metri adâncime). Celelalte 22 de mumii aflate într-o stare de conservare precară, se aflau în patru nişe săpate în pereţii sălii mortuare. Din cele 8 sarcofage descoperite, doar 3 au fost deschise până acum. Toate aparţineau celei de-a 26-a dinastie, ultima dinainte ca Egiptul să fie supus dominaţiei invadatorilor străini. Un eveniment arheologic ce deschide perspectiva descoperirii altor mumii în marea necropolă din Saqqara. Alături se mai afla mumia unui câine, probabil animal de companie. Corpurile, printre care şi cele ale unor copii, aparţineau probabil aceleiaşi familii, cei mai importanţi membri beneficiind de sarcofage. (D.M.)

NANOROBOTUL CHIRURG

Specialiştii australieni, inspiraţi de filmul SF „Călătorie fantastică" (1966), au conceput un robot cu diametrul de 250 de nanometri, reprezentând grosimea a două fire de păr, care ar putea să realizeze intervenţii chirurgicale pe creier.

„Am încercat să construim ceva care poate fi plasat în arterele umane, în special în acele locuri unde tehnologia tradiţională nu poate fi utilizată", a declarat James Friend, de la laboratorul de nanofizică din cadrul Universităţii Monash din Clayton (Australia), coautorul acestui studiu apărut în revista *Journal of Micromechanics and Microengeneering*. Cea mai mare dificultate a cercetătorilor a fost inventarea, pentru un robot de această mărime, a unui motor suficient de puternic pentru a „circula împotriva curentului", în vasele sangvine.

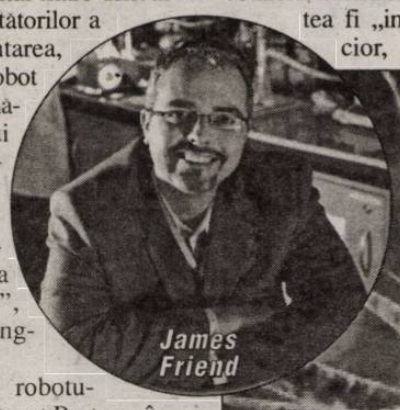

Motorul robotului a fost botezat Proteus, în onoarea submarinului miniatural din filmul „Călătorie fantastică", la bordul căruia, medicii şi asistenta lor, interpretată de celebra Raquel Welsh, reduşi la o dimensiune microscopică, au pătruns în piciorul unui spion din Uniunea Sovietică pentru a-i distruge acestuia un cheag de sânge din creier.

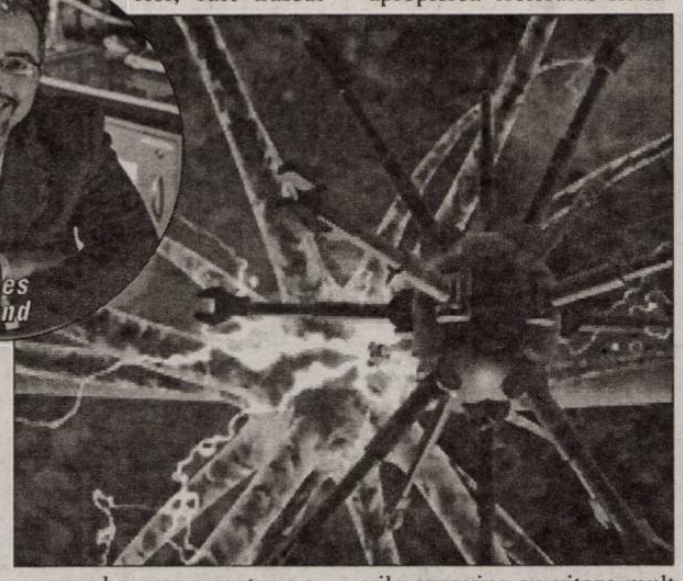

Nanorobotul construit de cercetătorii australieni nu va putea fi „injectat în picior, căci traseul pe care l-ar urma pentru a ajunge la creier ar fi prea lung, dar el ar putea fi injectat la nivelul gâtului", a declarat Friend. Sângele circulă cu o viteză de un metru pe secundă, în zona inimii, dar în apropierea creierului fluxurile sangvine au viteze mult mai reduse.

Pentru a fi siguri că minusculul dispozitiv nu se va bloca undeva prin organism, cercetătorii l-au fixat la capătul unui cateter. Dacă robotul va avea o pană de motor, el va fi extras cu ajutorul cateterului, care, însă este un dispozitiv prea rigid pentru a putea fi manevrat cu uşurinţă în interiorul arterelor.

Cercetătorii vor începe în curând să controleze acest microdispozitiv de la distanţă, prin folosirea unor unde cu o putere de 2-3 waţi, echivalentul puterii dezvoltate de un telefon mobil obişnuit. Pentru început, robotul va fi folosit strict pentru observare, „pentru că este operaţiunea cea mai simplă", au explicat cercetătorii. Ulterior, experţii vor încerca să îl folosească şi la alte tipuri de manevre medicale, precum „decupare şi răzuire", a explicat Friend.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Pe 8 iunie 68, a ajuns la urechile lui Nero vestea că provinciile din Apus îl proclamaseră împărat pe Galba. Înţelegând abia atunci primejdia, împăratul a luat o cutiuţă cu otravă, cu gând să-şi curme viaţa. Dar s-a răzgândit, cugetând probabil că mai are încă multe de spus, pe plan artistic, şi a poruncit servitorilor să-l ducă la vila din grădinile lui Sevilius, care era aproape de portul Ostia. Dorinţa de a pleca în Egipt încolţise mai demult în mintea sa şi chiar susţinea că „modestele sale talente" îi vor permite să ducă o viaţă decentă în ţara faraonilor, ca actor şi cântăreţ la liră. Ca atare, a trimis un libert în port, cu ordinul de a i se pregăti o corabie şi a chemat la el ofiţerii Gărzii Pretoriene, întrebându-i dacă vor să-l însoţească în călătorie. Unii au refuzat, alţii se codeau în vreme ce unul, mai curajos, i-ar fi

Fuga către nicăieri

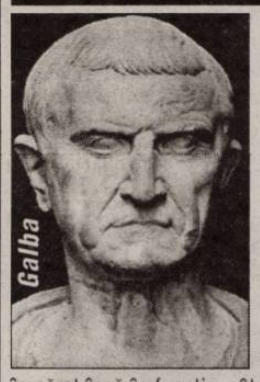

răspuns cu un vers din Eneida: „E oare aşa de greu să mori?" E puţin probabil ca un militar să fi avut nu doar atâta tupeu, faţă de un împărat încă în funcţie, cât mai ales cunoştinţe literare de asemenea anvergură: cu siguranţă aceste vorbe sunt inventii târzii, ale cuiva mult mai elevat decât un soldăţoi din Gardă. Pe când toţi credeau că Nero va fugi, împăratul şi-a schimbat iarăşi planurile: avea să rămână şi, recunoscându-l pe Galba drept împărat, îl va ruga să-i acorde guvernoratul Egiptului, cu promisiunea că nu va mai avea niciodată ambiţii la tron. A scris chiar un frumos discurs în acest sens dar şi-a dat seama că Galba nu-i va accepta propunerea şi s-a decis să fugă la parţi. Părăsit de toţi, chiar şi de cei mai apropiaţi servitori, care, în goana lor, îi devalizaseră vila, furându-i până şi cutiuţa de otravă, Nero a mai spus o vorbă de duh: „Ce? Nu mai am nici prieteni, nici duşmani?" Norocul lui a fost că libertul său credincios, Phaon, i-a propus să-l ascundă la locuinţa lui, situată la câţiva kilometri de oraş. Luându-l pe Sporus, sosia Poppaeei, cu el, a străbătut călare, în miez de noapte, Roma şi a ajuns, în zori, la casa lui Phaon. Temându-se că locuinţa ar fi putut fi ocupată de duşmanii împăratului, libertul a plecat în recunoaştere, nu înainte de a-l sfătui pe Nero să-l aştepte acolo, ascuns într-o firidă de la marginea grădinii. Ars de sete, împăratul şi-a vârât palmele într-o baltă de apă stătută, a sorbit puţin şi a exclamat, cu umorul ce nu-l părăsise nici în clipa morţii: „Ah, iată şi răcoritoarele lui Nero" – aluzie la apa fiartă, filtrată şi răcită în gheaţă, la palatul imperial...

(Continuare în numărul viitor)

SCARA doamnei de Pompadour

S-a spus adesea că în spatele fiecărui bărbat de succes se află o femeie puternică şi ori de câte ori pe scena politică sau în viaţa mondenă apare un personaj carismatic, lumea se înghesuie să vadă cine îi stă alături. Dacă mai toţi vorbesc cu plăcere despre femeile care i-au fericit pe bărbaţii lor, mai nimeni nu aduce în discuţie şi femeile care i-au nenorocit... Şi nu doar pe partenerii lor, ci popoare întregi. Istoricii sunt astăzi de acord că o astfel de femme fatale a fost şi renumita doamnă de Pompadour. O frumoasă curtezană care, fără să vrea, a bătut primul cui în sicriul regilor Franţei, deschizând calea Revoluţiei...

Fata care va domni peste inima unui rege

Poate că multe distinse urmaşe ale Evei din acele vremuri ar fi dorit să aibă trecută, ca ocupaţie, titulatura de „amantă oficială a regelui". O titulatură care, oricât ni s-ar părea nouă, astăzi, de paradoxală – fiindcă, la drept vorbind, amantele numai oficiale nu pot fi! – pe atunci constituia o realitate pe care nimeni nu o contesta. De altfel, mai ales la Curtea Franţei era o obişnuinţă, de multe secole, ca „preacucernicul suveran" să aibă, pe lângă soţie, şi o târlă de amante – asta în cel mai fericit caz, fiindcă au fost regi, precum efeminatul Henric IV, care aveau un harem de amanţi! Dintre toate metresele însă, cea mai vestită a rămas „madame de Pompadour", amanta lui Ludovic XV şi cea căreia i s-a pus în seamă o vorbă de duh celebră dar probabil niciodată rostită: „După mine, Potopul!" Născută în familia umilului François Poisson, valet al unuia dintre cei mai mari finanţişti francezi, Le Normant de Tournehem şi, după unele surse, chiar fiica nelegitimă a acestuia, Jeanne-Antoinette – prenumele viitoarei doamne de Pompadour a primit o educaţie aleasă (plătită de prezumtivul tată, de Tournehem), învăţând totodată să cânte la clavecin, să danseze şi dovedind chiar un talent de actriţă, de care se va folosi din plin, încă din tinereţe. Din copilăria ei datează şi acel episod în care, ducând-o la o ghicitoare, să-i descifeze viitorul, mama ei află că delicata Jeanne „va domni într-o zi asupra inimii unui rege". Dar nimeni nu s-ar fi gândit, pe atunci, că profeţia se va împlini, întrucât reputaţia familiei Poisson era deplorabilă şi asta nu din pricină că tatăl, prins cu matrapazlâcuri, fusese condamnat la exil, ci mai ales pentru că mama era o prostituată notorie...

Vânătoarea Dianei

La 19 ani, Jeanne-Antoinette, care avea deja o „frumuseţe periculoasă" este totuşi căsătorită cu nepotul protectorului său, Charles-Guillaume Le Normant d'Etiolles, cu care va avea doi copii: un băieţel mort la doar câteva luni după naştere, în 1741, şi o fetiţă, venită pe lume în 1744, care va supravieţui. Curând, tânărul cuplu pătrunde în lumea saloanelor pariziene iar doamna d'Etiolles îşi va deschide chiar propriul salon, atrăgând protipendada ştiinţifică şi literară a vremii – însuşi Voltaire era un oaspete frecvent. Desigur, în tot acest timp mama ei, obsedată de profeţie, a făcut tot posibilul ca fata să fie remarcată de rege. Şi în sfârşit, în 1745, Ludovic XV, care se afla încă în doliu după moartea amantei sale oficiale, ducesa de Chateauroux, o observă. Invitată la un bal mascat, la Versaille, spre a celebra mariajul Delfinului Ludovic de Franţa cu infanta Maria Teresa a Spaniei, domnişoara d'Etiolles, costumată în zeiţa Diana, dansează pentru prima dată cu regele, deghizat în cerb. O lună mai târziu, ea era deja instalată în apartamentele amantei regale de la Versailles şi ridicată la rangul de marchiză de Pompadour. Pentru a ajunge mai repede la ea, nerăbdătorul rege a poruncit ca între apartamentul său şi cel al Jennei să fie construită o scară secretă, rămasă celebră. Este scara pe care el s-a strecurat adeseori în iatacul amantei, pentru a pune ţara la cale şi evident că aici au fost luate cele mai importante hotărâri ale domniei lui Ludovic XV, hotărâri în majoritate perdante, chiar catastrofale.

Spre gloria regelui şi pieirea Franţei

Cu o îndârjire de leoaică, Jeanne şi-a apărat funcţia atunci când mai tânăra Marie-Louise O'Murphy de Boisfaily, „la belle Morphyse" a încercat să se strecoare în inima regelui. Atotputernica doamnă de Pompadour a dispus măritişul urgent al rivalei, cu un aristocrat mărunt şi alungarea ei de la Curte. Influenţa politică a doamnei de Pompadour este incontestabilă, chiar dacă ea a fost exercitată din umbră. Un rege slab, înrobit simţurilor, precum Ludovic, s-a lăsat cu totul condus de ea şi şi-a numit miniştrii doar dacă erau pe placul amantei. Mai gravă, prin urmările sale, a fost intervenţia ei în negocierile dintre Franţa şi Austria. Măgulită de complimentele pe care linguşitorul conte de Kaunitz, ministrul austriac de externe, i le făcea, doamna de Pompadour l-a convins pe rege să semneze un tratat de alianţă, defavorabil Franţei. De aici şi până la războiul de 7 ani, cu urmările sale dezastruoase pentru francezi – pierderea provinciilor din America de Nord, în favoarea englezilor, înfrângerea de la Rossbach (1757) – n-a fost decât un pas. Şi totuşi, doamnei de Pompadour puţin i-a păsat şi şi-a continuat politica de intrigi, chiar dacă Franţa, falimentată economic şi subjugată politic, era pe marginea prăpastiei. Îmbătrânită înainte de vreme, din cauza exceselor, bolnavă de tuberculoză, ea a recurs la o ultimă metodă de a-şi păstra influenţa asupra regelui, furnizându-i acestuia amante tinere, care spionau şi-i transmiteau tot ce se petrece la Curte. Madame de Pompadour va muri la doar 43 de ani, răpusă de boală şi se spune că, văzându-i cortegiul funerar cum înainta încet, printr-o ploaie mocănească, cinicul rege ar fi spus: „La Marquise n'aura pas beau temps pour son voyage" – Marchiza n-o să aibă vreme bună azi. Iar pe scara doamnei de Pompadour se auzeau deja, aşa cum premonitoriu, anunţase Voltaire, paşii pantofilor auriţi care coborau şi cei ai tălpilor desculţe şi aspre, care urcau...

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Astăzi în istorie

19 februarie 1861

Abolirea iobăgiei în Rusia

Fără îndoială că uriaşul Imperiu Ţarist se afla, la mijlocul secolului XIX, cu mult în urma celorlalte mari puteri europene, una dintre principalele cauze fiind existenţa iobăgiei, care făcea ca Rusia să rămână, într-un fel, ataşată realităţilor medievale. A fost meritul lui Alexandru II, fiul cel mare al ţarului Nicolae I, de a desfiinţa această instituţie hulită, făcând loc modernizărilor. Născut la 17 aprilie 1818, Alexandru a primit o educaţie militară riguroasă, care i-a afectat sănătatea. Fire paşnică, el s-a grăbit, după moartea tatălui său, în 1855, să încheie Războiul Crimeei, dezastruos pentru Rusia. Acest conflict l-a făcut pe proaspătul ţar să realizeze că ţara sa nu mai era o mare putere militară şi că economia rusească, bazată pe munca iobagilor, nu putea rivaliza cu economiile capitaliste în plin avânt ale unor state industrializate, precum Marea Britanie sau Franţa. Deşi nobilimea s-a opus desfiinţării şerbiei, Alexandru a declarat: „Este mai bine să abolim iobăgia de sus decât să aşteptăm timpul când ea va începe să se desfiinţeze de jos". Astfel că, pe 19 februarie 1861, el a emis aşa-numitul „manifest al emancipării", prin care propunea 17 acte legislative destinate eliberării iobagilor din Rusia.

De altfel iobăgia rusă era o adevărată sclavie, boierul având uneori chiar drept de viaţă şi de moarte asupra iobagului. Alexandru a decis ca toţi ţăranii să poată cumpăra pământ de la stăpânii lor. Statul urma să dea bani moşierilor şi să-i recupereze, ulterior, de la ţărani, în 49 de rate, cunoscute ca plăţi de răscumpărare. Reforma a însemnat un imens pas înainte pentru Rusia, deschizând calea dezvoltării sale economice. Mai mult, Alexandru a introdus şi alte reforme, dintre care cea mai importantă a fost înfiinţarea Zemstvo, consilii locale în ale căror atribuţii intrau construirea de drumuri, şcoli sau spitale, deşi dreptul de a alege membrii acestor consilii era acordat doar cetăţenilor bogaţi.